

Ambrase
G. 100
ARS

ἌΡΘΡΟΘΕΓΜΑΤᾶ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΗ
ΓΩΝ, ΡΗΤΩΡΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΠΟΙΗΤΩΝ, ΣΥΛ
ΛΕΓΕΝΤΑ, ΠΑΡὰ ἈΡΣΕΝΙΟΥ ἈΡΧΙΕ
ΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ .

Præclara dicta Philosophorum, Im
peratorum, Oratorumq; & Poeta
rum, ab Arsenio Archiepiscopo Mo
nembasiæ collecta .

By P... 1822 ...

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Richard de la Roche, Bishop of
Lisieux, in the year of our Lord
1170, the 10th day of the month
of June, at the city of Lisieux.

Faint, illegible text in the lower-right section of the page, possibly bleed-through or very faded original text.

Τῷ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΩ ΚΑΙ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΩ
ΠΑΤΡΙ, ΚΑΙ ΚΥΡΪΩΙ ΗΜΕΤΕΡΩΙ ΚΥΡΪΩΙ.
ΛΕΟΝΤΙ ΔΕΚΑΤΩ ΤΗΣ ἉΓΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΡΩΜΑΪΚΗΣ, ΚΑΙ ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ἘΚΚΛΗΣΙΑΣ
ἘΣ ἌΚΡΩΙ ἈΡΧΙΕΡΕΪ, ἈΡΣΕΝΙΟΣ Ὁ ΜΟΝΕΜ
ΒΑΣΙΑΣ ἈΡΧΙΕΠΪΣΚΟΠΟΣ, ἘΝ ΚΥ
ΡΪΩΙ ΧΑΪΡΕΙΝ.

μὲν σωφρονίσκου σῶκράτης ἐρωτῆ
θεῖς παναγιώτατε ἀέσπота, τίνας
χάριμ ὕσπεράφει, πλῆθῶν ἐν τούτῳ
καταβαλλομένων φροντίδα, ἐπεὶ δὴ ὁρῶ ἀπε
τὰ χαρτίᾳ, πολὺ τῶν γραφισομένων γε, τι
μιώτερα. ταῦτό τοῦτο πυθόμενος ἢ ὁ πρα
ξαγόρου θεόκριτος, ὅτι ὡς μὲν βούλομαι, οὐ
δύναμαι. ὡς δὲ δύναμαι, ὕβούλομαι ἀπε
κρίνατο. ὅπου δ' ἐκείνω τῷ σοφῷ ἄνδρι τοῦ
σπεράφην ἡμελισάτην, ταῖν προφημέναιμ
αἰτίαν ἕνεκα, σχολῆ γ' ἀμέγωλε τῶν λόγων ἅ
ξιόν τι συγγραφαίμι, ὅθεν ἐκότως πρὸς τὸν

Δεύτερον ἀπειλον Γε πλουν, ἀφτυχών τῆς
πρώτης ἐφέσεως. συλλεξάμενος γ' πολ
λὰς τῶν παλαιῶν ἐκείνων βίβλους ἀνδρῶν,
ἐν μέσῳ τούτων ἐμαυτὸν ἴδρυσαι. ἢ ὡς περ
ἐν ἡλυανθῆ λιμῶνι γενόμενος, ἀπὸ τῆ ἐξ ἄλ
λου δρεφάμενος τῶν λογικῶν ἀντιθέων ἐκεί
νων, ἀντικρίων, ῥόδων τὲ ἢ τ' νερκίσων, θη
μῶνάς τινὰς Γνωμῶν. ἀποφθεγμάτων τὲ ἢ
ὑποθηκῶν ἀνετίβασα. ἐκ τούτων δ' αὐτίς Γε
ποφθέματα ἀνελεξάμην. ἢ τῶν ἀποφθίγ
ξαμένων κατὰ στοιχείον ἐνέταξα τὰ ὀνόμα
τα. ἀριστοτέλους ἢ ἀλεξάνδρου τῆς χοροσα
σίας τούτων προεξερχόντοισι λαχόντοισι Γε.
ὁ μὲν γ' τῶν φιλοσόφων. ὁ δὲ τῶν στρατι
γῶν ὡς τοῖς πλείοσι δοκεῖ, τὰ πρωτεία φέρει
σι. δῶρὸν τῆ βίβου οἶμαι ταυτὶ μακαριώτα
τε δέσποισι, ἢ οἶον τῆ ἀναψυχῆ τ' ἀσθελάξ
σιν ἐσεδαί. παιδεύειν γ' ἡδῶν. ἢ παθῶν ἐπα
νόρθωσιν. ἢ τ' πρακτέων ὑποθήκας πυκνάς,
ἢ τὸ δριμύ ἢ δάκνον μετὰ τοῦ ἡδονῆος πε

ῥιέχουσιμ. οὐ μὴμ, ἀλλὰ ἢ ἰκανὰ πρὸς τοῦ
τοῖς, ἀνέσεως ἢ χαριεντισμάτων παρέξην
ἐκείνοις τὰς ἀφορμάς. Δεῖ δὲ πολλάκις ἢ
ἀνέσεως τοῖς σπουδαίοισιν. αἱ γὰρ ἀμέσως,
παρασκευαστικαὶ πόνων ἴσι κατὰ δῖωνα. ἢ
τόξοι. ἢ λύρα. ἢ ἀνδρωπος ἀκμάζει δι' ἄμα
παύσεως. ἢ τοῖς σπουδαίοις χορηγίαν ἐπαγ
γέλλοντα ἢ ἀποφθέγματα. οἱ τὰς θεωρητικὰς
ἀναγνώσεως ἐστ' ὅτε μὴ δυναμένοι φέροιμ, ἐκ
λύοντα, ἢ τ' περὶ αὐτὰς σπουδὴν ἀπρὲρ ἴπυ
σιμ. ἀλλ' ἐπεὶ δὴ νόμος ἐστὶν ἡμῖν ἀνωθεν κρα
τήσεως, ἀπαρχὰς κομίζην θεῶ, ἰδοὺ ἢ αὐτὸς
τῷ νόμῳ ἐσόμενος, ἀπάρχομαι σοι μετὰ
θεῶν, τῷ παναρίῳ ἀρχιποίμενι, καὶ πρω
τίῳ πάντων ἀρχόντων ἑ τῶν ὑψήλιον. ἢ
τῆς ἐμῆς ἀνθέωμιωνιᾶς. Ἰὼν Γεωργὸν ἐκάνον
μιμούμενος. ὅς παρίομι τῷ βασι
λεῖ τῶν περσῶν, τὴν ἡορτὴν οὐκ ἔχων ἀνωγ
ἐνδείξασθαι τῆς ψυχῆς, ὑδατὶ ὀλίῳ ζωρεα
φῆσας αὐτῷ, οὕτως ἐκείνῳ ἑμνῶν ἐκείνῳ

ταῖς χερσίν. ἄνωγ γ' οὐκ ἔχωμ οὐδ' αὐτῶς
τὸν τῆς καρδίας ἐνδείξασθαι πόθον, τῷ μι
κρῷ τούτῳ βιβλίῳ ῥόπον ἕτερον ὅλην αὐτὴν
ἐντίθει, κομίζω σοι τὴν ψυχὴν, τῷ ῥισκαίδε
κάτω τῶν ἀπτόλων. τῷ ἀκριβεστάτῳ κατῷ
νιτῆς ἀρετῆς. τῷ ἐμψύχῳ τῶν καλῶν νόμων.
τῷ τῶν λόγων ἐκότεως προμιθουμένῳ. ὃν ἐπ'
ἀνακλήσει τοῦ ἡμετέρου γένους ἢ τῆς φωνῆς.
ἦν μετὰ τῆς ἀρχῆς ἐς ὄνομα βαρβάρους μό
νην ἀποκεκριμένην ἀπεβαλόμεθα, ὃ κατ' ἡ
μᾶς ἐξήνεγκε χρόνος οἰκίῳ τινὶ συσχεθείς.
αἱ μὲρ οὖν ἀπαρχαὶ ἢ τὸ δῶρον ὅσον πρὸς τ'
σὴν ἀξίαν, λιτόν. ἀλλ' οὐμ οὐκ ἀτίμαστέον ἐ.
ἢ γ' οἱ τὰ μεγάλα διὰ χερῶν ἔχοντες μεγά
λας ὀφείλουσι φέρειν τὰς δωρεάς, οὐδ' οἱ με
τὰ μικρῶν ἢ κοίτες ἐκβάλλεσθαι δίκαιοι, μέ
χρῃς αὖ ἢ γνώμη τούτοις ἢ δα φιλίης ἰλαος ἀλ
λά δέξαισθε μακαριώτατε κύριε. ἢ τῶν τα
λαιπόρων ἐλλήνων ἐκλαστέσθαι σε μή τι
γένοιτο. μὴ δὲ βάσκανον οὕτω χρόνον, κατὰ

Τῆς τῶν λόγων τύχης ἔρηνά ποτε, δυνάμει
νον πονηρᾶ πινὶ καὶ παραμομύσει χειρὶ τῆς
τῆς σῆς ἰνώμης ὅπλα παρασύρειν ἐς λή-
θην. μὴ δὲ τὸ τῆς σῆς διέξιας ἀφαιρίσθαι
πλουσιοπάροχον. ἀλλ' εἰς μακροῖς τοῖς αἰῶ-
σι συμπαρακτείνωμ τὸ ζῆν. ἰν' εἰς καὶ
κοινῇ τοῖς ἀπασιν κοινὸν ἢ δημοσίον
ὄφελος. ἢ τοῖς λόγοις ἐν μέρε
τὰς ζωογόνους πέμπων ἀ-
κτινας, καὶ τὸ ζῆν αὐ-
τοῖς ἀεὶ χαριζό-
μενος.

Ἐρῶ σο σὺν πάσῃ ἐν
θεῶ ἐτυχία.

Τὸ Α΄ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤῶΝ ΔΕ ΤΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ.

Ἀριστοτέλους. Ἀλεξάνδρου. Ἀγαλλίου.
Ἀθαοκλέους. Ἀστικλέους. Ἀγαμέμνωνος.
Ἀησιλάου. Ἄλιδος. Αἰσώπου.
Ἀλέξειδος. Ἀλκιβιάδου. Ἀμάσιδος.
Ἀναξάρχου. Ἀνταγόρου. Ἀντιφάνους.
Ἀναξαγόρου. Ἀρτίφωνος. Ἀναχάρσιδος.
Ἀντιθέου. Ἀνακρέοντος. Ἀπλωνίς.
Ἀριμνήτου. Ἀριτείδου. Ἀριστίππου.
Ἀρίτωμος. Ἀρωρίς. Ἀρχιδάμης.
Ἀρχύτου. Ἀρταβάζου. Ἀρκεσιλάου.
Ἀρχελαίου. Ἀρχιλόχου.

Τὸ ΔΕ Β΄ ΤῶΝ ΔΕ.

Βίαντος. Βίωνος. Βρασίδου. Βρέννου.

Τὸ ΔΕ Γ΄ ΤῶΝ ΔΕ.

Γαίου. Γέλωνος. Γέλου.
Γλαύκου. Γλύκωμος. Γοργίου.

Τὸ ΔΕ Δ΄ ΤῶΝ ΔΕ.

Διμηρίδου φαληρέως. Διμοσθένους.

Διμάδου. Διμοκράτης. Διμόνακτος.
Διμοκρίτου. Διαγόρου. Δίωνος.
Διογένους. Διοκλέους. Διομυσίου.

Τὸ δὲ ε΄, τῶνδε.

Ἐμπεδοκλέους. Ἐπικούρου. Ἐπικλήτου.
Ἐπαμινώμδου. Ἐρατολέμου.

Τὸ δὲ ζ΄, τῶνδε.

Ζαράτου. Ζαλεύκου. Ζίνωνος.

Τὸ δὲ η΄, τῶνδε.

Ἡρώδου. Ἡγισίππου. Ἡρώμδου.
Ἡρακλείδου. Τὸ δὲ θ΄, τῶνδε.

Θαλλού. Θεαρίδου. Θεανού.
Θεμιστοκλέους. Θεοκρίτου. Θεοφράστου.

Θεοδώρου. Τὸ δὲ ι΄, τῶνδε.

Ἰέρωνος. Ἰπποκράτης. Ἰπποκράτιδου.
Ἰππομάχου. Ἰφικράτης. Ἰσοκράτους.

Τὸ δὲ κ΄, τῶνδε.

Καρμεάδου. Κάλτωμος. Κίμωνος.
Κλαυδιανού. Κλεομένης. Κλεάνθου.
Κλεοβούλου. Κλεοστράτου. Κότυος.

κράνιωμος. κράτητος.

Τὸ δὲ λ', τῶνδε.

Λαμάχου.

λακώνωμ.

λέοντος.

λεωνίδου.

λύκωμος.

λυσίου.

λύσιλος.

λυσάνδρου.

λυκούργου.

Τὸ δὲ μ', τῶνδε.

Μέμνωνος.

μενάνδρου.

μηροδώρου.

μνασίε.

μνησάρχου.

μιμλάριου.

μοσχίωνος.

μυρωνίλου.

Τὸ δὲ ν', τῶνδε.

Ναυκράτους.

ναυμαχίου.

νεοπτολέμου.

νικοκλέους.

νικοστράτου.

νικολάου.

Τὸ δὲ ξ', τῶνδε.

Ξαμπίου.

ξεμοκρατίας.

ξενοφάνους.

ξενοφώντος.

Τὸ δὲ ο', τῶνδε.

Ὀμήρου.

οἰνοπίδου.

Τὸ δὲ π', τῶνδε.

Παυτανίου.

παιδαρέτου.

πελοπίδου.

περικλέους.

περιάνδρου.

πιπτακού.

πινδαρου.

πλατῶμος.

πληστάρχου.

βλυσωνακίος. πολυδώρου. πολυαίνου.
πλυσταρχ. πυθαγόρου.

Τὸ ΔΕ Ρ', ΤΟΥΔΕ. Ρωμαίου.

Τὸ ΔΕ Σ', ΤΩΝΔΕ.

Σαμιραμιδος. σιμωνίδου. σκιούρου.
σόλωνος. σωκρατους. σωσιαδου.
σωκρατου. σωτίωνος.

Τὸ ΔΕ Τ', ΤΩΝΔΕ.

Τηλέκρου. τιμοθέα. τιμοκλέοντος.
τροφωνίου. τυννίχου.

Τὸ ΔΕ Υ', ΤΟΥΔΕ. ὑπερίδου.

Τὸ ΔΕ Φ', ΤΩΝΔΕ.

Φαλαίκου. φαλάριδος. φερεκύδου.
φιλοξένου. φιλίππου. φωκίωνος.

Τὸ ΔΕ Χ', ΤΩΝΔΕ.

Χαρήτος. χαιρήμωνος. χαρίλλου.
χαρώμδου. χαβρίου. χίλωμος.
χορικίου. χρυσίππου.

Τὸ ΔΕ Υ', ΚΑΙ Τὸ Ω'.

παροιμίας πέντας ἢ ἑνώμας περιέχει.

ἈΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

Ἀριστοτέλης ὁ νικομάχου ἢ φαίσι
 αἰ δος, ἔπεμ. ἀρχαῖος τις λόγος ἢ πα
 ρίος ἐστὶ πάντων ἀνθρώπων, ὡς ἐκ θε
 οῦ τὰ πάντα, ἢ διὰ θεῶν ἡμῖν συνέστηκεν.
 οὐδεμία δὲ φύσις αὐτὴ καθ' ἑαυτὴ ἐστὶν αὐ
 τάρκης, ἐρημωθῆσα τῆς ἐκ τούτου σωτηρίας.
 Ὁ αὐτὸς ἐφί. θεοῦ μὲν ἐστὶ πράττειν ἀβούλεται.
 ἀνθρώπων δὲ, τὰ δέοντα προθυμείσθαι.
 Ὁ αὐτὸς τὴν φιλίαν ὠρίζετο ἰσότητά ἐννοίας
 ἀντίστροφον. ταύτης δὲ τὴν μὲν, εἶναι συγγε
 νικήν. τὴν δὲ, ἐρωτικήν. τὴν δὲ, ξενικήν. εἶναι
 δὲ ἢ τὸν ἐρωτὰ μὴ μόνον συνουσίας, ἀλλὰ ἢ
 φιλοσοφίας. Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί ἐστὶ φί
 λος, ἐφί. μία ψυχὴ ἐν δύο σώμασιν οἰκοῦ
 σα. Ὁ αὐτὸς εἶπεν ἐπιτήδευος εἶς φιλίαν, ὁ
 πλείστα ἀδικεῖναι δυνάμενος. Ὁ αὐτὸς ἐλέ
 γε δὲν, μὴ τὰ μέγιστα τῶν ἀγαθῶν τοῖς φίλοις
 συνεύχεσθαι. τὴν γὰρ οὔσαν ὑπερβάντας τὴν

χην, ἢ κίς ἔχεν τ' ὁμοίαν ἐπὶ δύνασθαι φιλίαν.
Ὁ αὐτὸς εἶπεν. ἀξίωμα μέλιτον, οὐ τὸ κεχερηθῆαι
τιμαῖς, ἀλλὰ τὸ ἀξιὸν αὐτῷ ἀναινομιζεῖσθαι.
Ὁ αὐτὸς συμεχώρῳ ἐλέγεν, ὡς ἡ μὲν ὄρασις ἀπὸ
τοῦ περιέχοντος ἀέρος λαμβάνει τὸ φῶς, ἡ
δὲ ψυχὴ, ἀπὸ τῶν μαθημάτων. Ὁ αὐτὸς,
ῥιῶν ἔφη δὲν παιδεία, φύσεως, μαθήσεως,
ἀσκήσεως. Ὁ αὐτὸς τῆς παιδείας ἔφη τὰς
μὲν ρίζας εἶναι πικράς, τὸν δὲ καρπὸν, γλυκύν.
Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί κινεῖσκέ τ' αὐτὸν, χάρις ἔφη.
Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί ἔστιν ἐλπίς, ἐγενήθη ὁρῶτος
εἶπεν ἐνύπνιον. Ὁ αὐτὸς ἔφη, αἱ πλείους
θάσος διὰ φιλοτιμίαν ταῖς πόλεσι γίνονται.
περὶ τιμῆς γὰρ οὐχοὶ τυχόμετες, ἀλλ' οἱ δυνα
τώτατοι διαμφισβητοῦσιν. Ὁ αὐτὸς ἐρω
τηθεὶς διατὶ μέγα ὦν μικρὰ ἐγίμε θυμῶ
κα, εἶπε, τοῦ κακοῦ ἐκλογὴν ποιησάμενος, τὸ
ἐλάχιστον ἦρε τί σάμην. Ὁ αὐτὸς ὄνειδιζέ
μενος ὅτι πομπῶ ἀμθρῶσιν ἐλεημοσύνην
ἔδωκεν, οὐ τὸν ῥόπον εἶπερ, ἀλλὰ τὸν ἀνθρώπου

πορὴ λέεσα. ὁ αὐτὸς σωκράτην μὲν ἔλε-
ξεν ὀλιγοχρόνιον τυραννίδα. πλάτωνα δὲ, προ-
τέρημα φύσεως, θεόφρασον, σιωπῶσαν ἀπά-
την, θεόκριτον, ἐλεφαντίνην ζιμίαν, καρνεα-
λιν, ἀδορυφόρητον βασιλείαν. ὁ αὐτὸς ἔρω-
τηθεὶς τίνι διαφέρουσιν οἱ πεπαιδευμένοι τῶν
ἀπαιδευτῶν, ὅσω εἶπεν οἱ ζῶντες τῶν τεθνεώ-
των. ὁ αὐτὸς τῶν ἀνθρώπων ἔλεξε τοὺς μὲν οὐλο-
φείδεσθαι, ὡς ἀεὶ ζησομένους. τοὺς δ' οὐλοῦσθαι
ναλίσκην, ὡς αὐτίκα τεθνηξομένους. ὁ αὐτὸς
ἔρωτηθεὶς, τίποτε αὐτῶν περιέγονεν ἐκ φιλο-
σοφίας, ἔφη, τὸ ἀνεπιτάκτως ποιεῖν, ἀ τίμεις
διὰ τὸν ἀπὸ τῶν νόμων φόβον ποιοῦσιν.
ὁ αὐτὸς ἔρωτηθεὶς, πῶς ἂν προκόποιεν οἱ μα-
θηταί, ἔφη, ἔάν τούς προέχοντας διώκοντες,
τοὺς ὑπερούμνους μὴ ἀναμένωσιν. ὁ αὐτὸς
τὸν ἐν νόσῳ διαθήκας ἱράφοντα, ἔφη, παραπλή-
σια πάσχην, τοῖς ἐν χερσὶν θαλαττίῳ εὐρε-
πίδην ἀρχομένοις τὰ τῆς νηὸς ὅπλα. ὁ αὐτὸς
βλασφημούμενος ὑπὸ ἀνθρώπων ἀσεβῶν, ἔ-

φι. σὺ ἢ ἀκούεις τὰ κακὰ ῥηθίως, ἢ λέγεις.
ἐμοὶ δὲ λέγειν ἀνθεὶς, καὶ ἀκοῦν ἀνδρῶς.

Ὁ αὐτὸς ἐν τῷ σοφιστικῷ φησὶ, πρῶτον ἐμπεδοκλέα ῥητορικὴν εὐρεῖν. ζήνωνα δὲ, διαλεκτικὴν.
ἐν δὲ τῷ περὶ ποιητῶν φησὶ, ἢ ὅτι ὁ μηρικὸς
ὁ ἐμπεδοκλῆς, ἢ δένος περὶ τῶν φράσεων γέγονε.
φορητικὸς τε ὧν, ἢ τῶν ἀγῶνισ τῶν περὶ
ποιητικῆν ἐπιτεύμασι χρώμενος. ὁ αὐτὸς
ἔφη, ἐν παντὶ τῷ βίῳ βίαις μετὰ μελείας εἶναι.
μίαν μὲν ἐπὶ τῷ βύσσιναι κί πλεῦσαι λόγον ἀπὸ ῥητορικῆς.
ἑτέραν δὲ, πλεῦσαι, ὅπου δυνατόν ἦν
περὶ πλεῦσαι. τὴν δὲ βίβλιν, ὅτι μίαν ἡμέραν ἀδιάθετος
ἐμνήσασθε. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς διατιτῶν καλῶν ὁ ἔρως, τυφλοῦ εἶπεν ἡρώτισις.
Ὁ αὐτὸς ἔφη, τὸ κάλλος πάσης ἐπιτολῆς συστατικώτερον εἶναι. ὁ αὐτὸς τοῦς
τὰ ἐναργεῖς πρᾶγματα πρῶτον δεικνύειν, ὅμοιον ἔφη ποιεῖν, ἢ διὰ λυχνουτὸν ἦλον
ον φιλοτιμουμένοις δεικνύειν. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τίνος, τί
δυσκολώτατόν ἐστιν

ἐν τῷ βίῳ, εἶπε. τὸ σίωπᾶν αὐτὸ μὴ δὲ λαλῆν.
ὁ αὐτὸς θεασάμενος νεανίσκον κατ' ὠφρῶ μένον,
μηδὲν δὲ ἐπιτάμενον, νεανίσκῳ ἔφη. οἶος μὲν
δοκῆς αὐτὸς εἶναι, ἐγὼ γένοιμην. οἶος δὲ τῆ ἀλη
θείᾳ ὑπάρχεις, τοιοῦτοι μοι οἱ ἐχθροὶ γένοιτο.
ὁ αὐτὸς, κατανοήσας μετράκιον ἐπὶ πολλῆ
λαίᾳ τῆς χλαμύδος σεμνυόμενον, οὐ παύ
σῃ ἔφη μετράκιον ἐπὶ προβάτου σεμνυόμε
μος ἀρετῆ; ὁ αὐτὸς ἔφη. ὁ φθόμος ἀνταλωμι
γῆς ἐστὶ τῶν ἐτυχούντων. ὁ αὐτὸς ἐρωτη
θείς, εἰ ὁ ἔρωσ ἐνεκα τῆς συμουσίας γίνεται,
οὐτ' ἔφη διὰ τοῦτο, οὐτ' ἀνευ τοῦτου.
ὁ αὐτὸς ἔπεμ, εἴ ῥέφεται ὁ κόσμος, ἢ φθαρήσε
ται. ἀλλὰ μὴν οὐδε μίᾳς ἐπιδέεται ῥοφῆς,
διὰ τοῦτο ἢ αἰδῖος. πλάτων αὐτὸν αὐτῶ
τὸν κόσμον ἐκ τοῦ φθίμοντος κατὰ μεταβο
λὴν τὸ ῥέφον παρέχεσθαι. φιλόλαος διττὴν
εἶναι τὴν φθορὰν. τότε μὲν ἐξ ὕδρανος πυρὸς
ῥυέντος. τότε δὲ ἐξ ὕδατος σεληνιακοῦ, πε
ριτροφῆ τοῦ ἀέρος ἀποχυβέματος. ἢ τούτων
εἶναι τὰς ἀναθυμιάσεις, ῥοφὰς τοῦ κόσμου.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ .

Ἀλέξανδρος ὁ φιλίππου ἢ Ὀλυμπια-
 ἂ δος μακεδῶν, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τίνος
 ποῦ τοὺς θισσαροὺς ἔχεις, δείξας τοὺς
 φίλους, ἔφη ἐμ τούτοις. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς
 ποῖος βασιλεὺς ἄριστος, ἔφη, ὁ τοὺς φίλους
 δωρεαῖς συνέχων, τοὺς δὲ ἐχθροὺς διὰ τῶν
 εὐερεσιῶν φίλος ποιούμενος. ὁ αὐτὸς ξε-
 νοκράτης τῶ φιλοσόφῳ πεντήκοντα τάλαντα
 πέμφτας, ὡς οὐκ ἔδέξατο μὴ δεῖσθαι φήσας,
 ἠρώτησεν εἰ μὴ δὲ φίλον ἔχει ξενοκράτης. ἔ-
 μοι γὰρ ἔφη μόλις ὁ δαρείῳ πλοῦτος ἄς τοὺς
 φίλους ἠρέκεσεν. ὁ αὐτὸς, τίνος τῶν αὐτοῦ
 φίλων αἰτήσαντος αὐτὸν εἰς προῖκα τῆς θυγα-
 τρός, ἐκέλευσε πεντήκοντα τάλαντα λαβάν.
 αὐτὸς δὲ φήσαντος ἰκανὰ εἶμαι δέκα, σοὶ μὲν
 ἔφη λαβεῖν, ἐμοὶ δὲ οὐχ ἰκανὰ δέκα δούναι.
 ὁ αὐτὸς ἀχθείσης παιδίσκης πρὸς αὐτὸν, ὡς
συναναψασσομένης πρὸς ἑσπέραν βαβίαν,

ἤρωτισεν ὅτι Ἰνικαῦτα, τῆς δὲ ἑπόουσιν ὅτι
περιέμενον γὰρ τὸν ἄνδρα κατακλίνει, πικρῶς
ἐπέτιμισε τοῖς παισίν, ὡς μικροῦ δι' αὐτοὺς
μοιχὸς γενόμενος. ὁ αὐτὸς ἐς ἱλλυριοῦς πα
ραγενόμενος, ἐν τῷ τοῦ Διὸς βωμῷ κατῖδὼν
Ἰναικα κάλλει διαφέρουσαν, ἐκπλαγεὶς αὐ
τῆς τὴν ἑυμορφίαν, πολὺν χρόνον ἐθεάτο.
τοῦ δὲ ἠφαισίωνος ἐπόντος, εἰκὸς ἐστὶ παρα
λαβὴν αὐτὸν Ἰὴν ἑρωμένην, ἐφίη. ἢ τῶς δ' ἀφ
νόμ, εἰ οἱ ἀνὴρ ἀκρασίας κολάζην βουλόμε
νοι, δουλεύοιτες ἀκρασίαις ὑπὸ τῶν ἐκτὸς ἀν
θρώπων φωραζόμεν. ὁ αὐτὸς πᾶσι ὡμ,
πολλὰ τοῦ φιλλίππου κατορθούματος, οὐκ ἐ
χαιρεν. ἀλλὰ πρὸς τοὺς συνβεβομένους ἐλε
γε παῖδας, ἐμοὶ μὲν ὁ πατήρ οὐδὲν ἀπληεῖ
ψι. τῶν δὲ παιδῶν λεγόμετων ὅτι ταῦτά σοι
κίᾳται, τί δὲ ὄφελος εἶπεν, ἐὰν ἔχω μὲν
πολλὰ, πράξω δὲ οὐδέν. ὁ αὐτὸς ἐλα
φρὸς ὢν ἢ ποδώκης, ἢ παρακαλούμενος
ὑπὸ τοῦ πατρὸς Ὀλύμπια δραμῆν γάδιον, εἰ

Ἦ ἐμελλον ἐφί βασιλείς ἐξήμ ἀπ' αἰωνισάς.
Ὁ αὐτὸς παρακαλούμενος ὑπὸ τῶν φίλων, μυ-
κτὸς ἐπιπέσει τοῖς πολεμίοις, ἄπειν. οὐ βα-
σιλικὸν ἐστὶ κλέπτειν τὴν νίκην. Ὁ αὐτὸς ἐ-
ρωτηθεὶς τίμα μάλλον ποιεῖ, τὸν πατέρα φί-
λιππον, ἢ ἀριστοτέλη τὸν διδάσκαλον, τὸν δι-
δάσκαλον ἐφί. ὁ μὲν γὰρ τοῦ γενέσθαι. ὁ δὲ,
τοῦ καλῶς γενέσθαι αἰτίος. Ὁ αὐτὸς ἰδὼν
τίμα τὸ γέροντ' ἄπροντα τὰς ρίχας, ἄπειν.
μὴ τὰς ρίχας βάπτει, ἀλλ' ἐδύνασαι τὰ γόνα-
τα. Ὁ αὐτὸς ἄπειν, τῆς αὐτῆς ἀμαρτίας ἄμαρ-
τῶν διδόναι οἷς μὴ δέ, ἢ τὸ μὴ διδόναι οἷς δέ.
Ὁ αὐτὸς θεασάμενος ἵνα ὁ μώνυμον ἀπ' ὧν διχλὸν
ὄντα, ἐφί. νεαμίσκε. ἢ τὸ ὄνομα ἀναξον, ἢ τὸ
ῥόπον. Ὁ αὐτὸς ἀναξαρχω τῷ φιλοσόφῳ
δοῦναι τὸν διοικητὴν ἐκέλευσεμ, ὅσον ἀμ-
αίτησι. τοῦ δὲ διοικητοῦ φήσαντος ὡς ἐκα-
τὸν αἰτεῖται τὰ λαμπρα, καλῶς ἐφί ποι-
εῖ. Πίνωσκων ὅτι φίλον ἔχει. καὶ δυνάμενον
τηλικαῦτα δωρεῖσθαι, καὶ βουλόμενον.

αὐτῷ ἐπιθυμιῶν τῶν θεῶν ἀφιδῶς, ἢ ἡ γλ
λάκις ἐπιδραπτομένω του λιβανωτου, πα
ρων λεωνίδης ὁ παιδαγωγός, οὕτως ἀπεμῶ
παὶ διαφιλῶς ἐπιθυμιάσας, ὅταν τῆς λιβα
νωτοφόρου κρατήσης, ὡς οὖν ἐκράτισε, ἔ
πεμφεν ἐπιστολὴν πρὸς αὐτόν. Ἀπέσταλ
κα σοι τάλαντα λιβανωτου ἢ κασίας, ἵνα μη
κέτι μικρολογῆ πρὸς τοὺς θεούς. ἔδωκε ὅτι ἢ
τῆς ἀρωματοφόρου κρατούμεν. ὁ αὐτός, τ
ἰνδῶν τὸν ἀρίστα δοκούνηα ἢ λεγόμενον δια
δακτυλίου τὸν ἴσθμ ἀφιέναι, ἐκέλευσεν ἐπι
δείξασθαι, ἢ μὴ βδλόμενο, ὁρῆσθαι ἀνελθῶν
προσέταξεν. ἐπεὶ δὲ ἀπαγόμενος ὁ ἀνὼς
ἔλεγε πρὸς τοὺς ἄλλοντας, ὅτι πολὺς χρόνος
ἐστὶν ἀφ' οὗ ἐπὶ χεῖρας τόξου οὐκ ἔλαβον,
ἢ τὸ ἀποτυχεῖν ἐφοβήθην, ταῦτα ἀκούσας
ἄλέξανδρος ἐθαύμασε, ἢ ἀπέλυσε μετὰ
δώρων αὐτόν, ὅτι μάλλον ἀπθάνειν ὑπέμε
νει, ἢ τῆς δόξης ἀνάξιος φανῆναι. ὁ αὐτός,
πυθόμενος ὑπὸ τῆνος λοιδορεῖσθαι, βασιλικὸν

ἔφη εὖ ποιούμεθα κακῶς ἀκούειν. αὐτοῦ ἕξιόν
τοστέπὶ τὸν πόλεμον, ἀριστοτέλης ἔλεγε. πε
ρίφημον τὸ τέλος τῆς ἡλικίας, ἢ τότε πο
λέμῳ. ὁ δὲ, φοβοῦμαι εἶπε, μὴ περιμένων
τὸ τέλος τῆς ἡλικίας, τὴν τῆς νεότητος πολ
μαρ ἀπλήσω. ὁ αὐτὸς πληρώσας ὁσέων
πίνακα, ἔπεμψε Διογένη τῷ κυνικῷ. ὁ δὲ,
λαβὼν εἶπε. κυνικὸν μὲν τὸ βρῶμα. οὐ βασι
λικὸν δὲ τὸ δῶρον. Ὀλυμπίας ἡ μήτηρ αὐτῷ
πρὸς αὐτὸν ἔλεγε. κρείσσων γέγονας, ἢ μηδὲ
συνέφερες. ἐπὶ κακῷ διλονότι τ' ἀριστον, ἔτε
κομ' ἀριστον. ἢ λύτηνον. λαβούσα ἴσως ἐκ τῆς
ἡμοι δυσαριστοκεία. ὁ αὐτὸς τ' ἀνδρῶν ὁ
δεύων, αὐτὸς τε ὑπὸ δίψου ἐπόνει, καὶ οἱ
μακεδόνες. οἱ δὲ κατάσκοποι τῆς χώρας ἐν
κοίλῃ πέρφα μικρὸν ὑδάτιον εὐρόντες, τοῦ
τοβαλόμειρα ἐπὶ κράνος, ἀλεξάμδρω κομίζε
σιν. ὁ δὲ τῆσρα πῖα δείξας, ὡς εὐθυμαῖν χρεῖ
φανέντος ὑδατος, αὐτὸς μὴ πίων ἐξέχεε τὸ
κράνος πάντων ὀρώτων. οἱ δὲ μακεδόνες

ἀλαλάξαντες, ἐκέλευον αὐτὸν ἠγῆσθαι τῆς ὀ-
δοῦ, πρὸς τὸ δίδυρον εὐρώως ἀντέχοιτες, διὰ
τὸ τὴν βασιλέως ἐκράτησαν. ὁ αὐτὸς γλαμῶν
προσέτασσε τὴν στρατιγῶν ξυρῆν τὰ τὴν μακρο-
δόνων γέντα, ἵνα μὴ παρέχοιεν πρόχθρον λα-
βὴν τῶν ἐναρτίοις. ὁ αὐτὸς τὸν οἰμοχόον αὐτὸν
ἀπλέσαντος φιάλην χρυσῆν, ἢ διὰ τοῦτο φο-
βούμενος, μαθὼν τοῦτο, προσκαλεσάμενος εἶπε.
θάρεθ' ὦ παῖ, ὅπου γὰρ ἂν εἴη, ἡμετέρα ἐστίν.
ὁ αὐτὸς νοσήσας μακρὰν νόσον, ὡς ἀνέρρωσεν,
οὐδὲν ἔφη διατεθῆναι χειρῶν, ὑπέμνησε γὰρ
ἡμᾶς ἡ νόσος, μὴ μέγα φρονεῖν θνητοῦς ὄντας.
ὁ αὐτὸς παρακαλούμενος ὑπὸ τῶν φίλων τε-
κνοποιῆσαι, ἔφη, μὴ ἀλῶνιά τε, καταλείπω
γὰρ ὑμῖν τέκνα, τὰς ἐκ τῶν ἀγῶνων μενίκας.
ὁ αὐτὸς, ἐπεὶ ἀντίπαρος αὐτῷ πολλὰ κατὰ
τῆς μηρῶς ἔγραφε, ἀλῶνός ἔφη ἀντίπαρε, ὅ-
τι μηρῶς ἐν δακρυῶν, πολλῶν διαβολῶν
ἐπιτολὰς ἀπαλείφει. ὁ αὐτὸς ἰδὼν διὰ
γέννην κοιμώμενον ἐν πύλῳ, ἔφη, πῶς μετ' ἔ-

φρενῶν. ὁ δὲ φιλόσοφος ἀμαθῶς ἔφη. ὦ βα
 σιλεὺς μέλιθε. θέλω τύχης σταλαμόν, ἢ φρε
 νῶν πίθομ. ἢ ἢ μὴ παρούσης, δυστοχούσιν αἰ
 φρένες. ὁ αὐτὸς τοξεύματι πληθεῖς ἐς τὸ
 σκέλος, ὡς πολλοὶ συνέδραμον τῶν πολλὰ
 κισθῶτότῳ αὐτὸν θεὸν προσσβερούεν, δια
 χυθεῖς τῷ προσώπῳ, τοῦτ' ἐμὲν αἶμα ἔπει
 ὡς ὄρατε, καὶ οὐκ ἰχώρ, οἷος πέρ τε ῥέει
 μακαρεωσι θεοῖσιν. ὁ αὐτὸς ὁ μῆρου ἐπὶ
 2 τος, φήρωνες. ταὶ τ' ἀμβροσίην δι' παρὶ φέ
 2 ρουσι, διὰ τὸ δοκῆν ἔλεγε τοὺς θεοὺς φιλοσό
 φους, ἢ ἡδονῆς μείζους, ἀναθῆναι τὸν ποιη
 τὴν τὴν ἐκείνων δόφην τῷ ἀδινεσάλτῳ καὶ
 θυφερωτάτῳ ζῶν. ὑφ' οὗ βραχὺτ' ἐν πα
 ρακομίζοιτο. Ἄλλοι δὲ, δία μὲν μομίζου
 σι τὸν ἥλιον, ἀκολουθῶσ τῷ πλάτῳ. ὅς ἐμ
 φαίρω φησίν. ὁ μὲν δὲ μέγας ἐν ἔραμῶ ζεύς,
 ὅς ἐστιν ὁ ἥλιος πίνον ἄρμα ἐλαύνων. ἀμβρο
 σίαν δὲ τὰς ἀτμίδας, αἷς ὁ ἥλιος ῥέφεται.
 καθὰ δοξάζει καὶ δημόκριτος. δηλὸν δὲ ὡς ἢ

ἐκ θαλάττης τοιαύτη ἀνιμωμένη βροχή, ἅμα
φέρειται. καὶ ἄριστος ἔλης δὲ ἀλληγορικῶς
εἶπε διλοῦν ὄμηρον ἐξ ἀναθυμιάσεως βρέφε
σθαι τοὺς θεοὺς, ἢ τοὶ τὰ ἄνω σώματα, ἅνω
πόρον ζῶον παραλαμβάνει εἰς ἐνδύξιν τῆς τοι
αύτης βροχῆς. τὸ δὲ ἀφαιρεῖσθαι τὴν ὑπὸ τῆς
πέρας, διλοῦν ἐφ' ὧς καὶ ἡ γῆ ἐκ τῆς τοι
αύτης ἀναθυμιάσεως. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ πά
φιος ἰσχυρεῖ τὸν ὄμηρον ὕψον αἰὲν πτόωμ. διμα
γόρου καὶ αἰθέρας. βροχὸν δὲ αὐτοῦ προφήτην
τὴν ἀθυμιάσεως ὄρου ἱερέως ἰσίδος. ἢ ἐκ τῶν
ματῶν μέλι ῥεύσει ποτὶ εἰς τὸ στόμα τῶν πα
δίου. καὶ τὸ βρέφος ἐν νυκτὶ φωνὰς ἐννέα πρὸς
σθαι. χελιδόνος. ταῶμος. περιτρεφῆς. κορώ
νης. πέριδικος. πορφυρέωνος. ψαρὸς. ἀκιδό
νος. κοτύφου. εὐρεθῆναι τε τὸ παιδίον μετὰ
περιτρεφῶν ἐννέα παῖζον ἐπὶ τῆς κλίνης. εὐω
χουμένην δὲ παρὰ τοῖς τῶν παιδὸς ἰονεύσι τῶν
σιβύλλων λαρέεμαν ἡγενομένην, ἐπι σχεδία
σαι. ὧν ἡ ἀρχὴ, δαμαγόρα πολυνίκην. ἐμ οἷς

ἢ μεγακλειῆ. ἢ σεφάνιτην αὐτὸν προσέειπεν.
ἢ ναοῦ κίσει κελεύσαι ἑννέα πελιδάδων. ἔ-
δήλου δὲ τὰς μούσας. τὸν δὲ, ἢ τοῦτο ποιῆ-
σαι. ἢ τῷ παιδί ἀνδρωθέρι τι ἐξέειπεν τὸ πρῶ-
μα. ἢ τὸν ποιητὴν οὕτω σεμνύμαι τὰ ἴσα.
οἷς βρέφος ὠμὸς συμπαῖξε. ἢ ποιῆσαι αὐτὰ
τῷ Διὶ τὴν ἄμβροσίαν κομίζεμ. Ἄλλοι δὲ
φασὶ τὸν ὄμηρον ἀνιπτόμενον, ὡς τῶν πληθιά-
δων ἐξ ὀρωμένων, ὁμοῦς ὁ ἀριθμὸς αὐτῷ ἔκ-
ἀπόλλυται. ἐπὶ αὖ οὐσαι, φαίμομαι ἐξ ἑ-
ἑκῆ. τῆς μιᾶς διὰ τὸ ἢ ἀγῶος ἀμυδρὸν τοῦ
ἀσφῶου ἀφανιζομένης ὑπὸ τῶν περὶ τῶν.
ὡς δὲ ἡμεῖς, φασὶ πελιδάδων ἐπιτελλουσῶν ἀρ-
χόμεθα διερίζεμ, οὕτω καὶ θεοὶ τὴν ἄμβροσί-
αν κομίζουσιν. Ἄλεξ ἀνδρου πρὸς ὑρκάνια μ
ἐπανελθόντος, ἦκε πρὸς αὐτὸν ἡ βασιλίσσα
τῶν ἀμαζόνων. ὄνομα θάλις, μετὰ ριακο
σίωμ ἀμαζονίδων κεκοσμημένων πολέμι
κοῖς ὄσλοισ. βασιλεύουσα τῆς μεταξὺ τοῦ
φάσιδος ἢ διερωδόντος χώρας. ἦν δὲ τῷ,

Τε κάλλει ἢ τῆ τοῦ σώματος ῥώμῃ διαφέρει
σα. Τοῦ δὲ βασιλέως θαυμάσιος τό, τε πα
ράδοξοι τῆς παρουσίας, ἢ τὸ ἀξίωμα τῶν
ναϊκῶν, ἢ τὴν θάλησριν ἐρομένον τίνα χρεῖαν
ἔχουσα πάρεσιν, ἀπεφαίνετο παιδοποιῶσα
ἐνεκεμ. ἐκένον γὰρ τῶν ἀπάμλων ἀνδρῶν διὰ
τὰς πράξεις ἀριστοῦ πάρεχιν. αὐτῆ δὲ τῶν
ναϊκῶν, ἀλκῆ τε ἢ ἀνδρεία διαφέρειμ. ἐκός
οὐμ τῶν γεννώμενομ ἐκ δυοῖν γονέων πρώτου
οἰμτωμ, ὑπερέξεν ἀρετῆ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.
ἢ πέρασ ἡδαις ὁ βασιλεύς, ἢ προς δεξάμε
νος τὴν ἐντευξιμ αὐτῆς, ἢ συμπεριενεχθείς
ἡμέρας ἰγ, τῆ μήσας τε ἀξιολόγοις δώροισ, ἐ
ξαπέστειλεν ἐς τὴν οἰκίαν. ὁ αὐτός, δέκα
λαβὼν ἰνδῶμ ἱμμοσοφιστῶν τοὺς δοκούντας
ἀρίστους εἶναι, ἢ βραχυλοῶτάτους, προβλή
ματα αὐτοῖς πρῶουθηκε. τὸ μὴ ἀποκρινό
μενον εὐσόχως, ἀνελὴν ἀπέλησας. ἐνα τὸμ
πρεσβύτερον αὐτῶν ἐπικρίνεν κελεύσας.
Ὁ μὲν οὐμ πρῶτος ἐξείσθεῖς, πότερομ οἶεται

Τοὺς ζῶντας εἶναι πλείονας, ἢ τοὺς τεθνεώτας;
Τοὺς ζῶντας ἔφη. ὃ γὰρ εἶναι τοὺς τεθνεώτας.
Ὁ δεύτερος δὲ, πότερον τὴν γῆν, ἢ τὴν θάλασσαν
μείζονα θηρία ῥέφειν, τὴν γῆν ἔφη. ταύτης γὰρ
μέρος εἶναι τὴν θάλασσαν. Ὁ δὲ ῥίτος, ποῖον
ἔστι τὸ ζῶον πανουργότατον ὁ μέχρι νῦν ἔκλυ-
τῶν, εἶπεν ἄνθρωπος. Ὁ δὲ τέταρτος ἀνα-
κριμόμενος τίνι λοισμῶ τὸν σαββαῖ ἀπέφη-
σαν ἄρχοντα αὐτῶν ὄντα, ἀπεκρίθη. καλῶς ζῆμ-
βουλόμενοι αὐτὸν, ἢ κακῶς ἀποθανεῖν.
Ὁ δὲ πέμπτος ἐρωτηθεὶς πότερον οἶεται τὴν
ἡμέραν προτέραν, ἢ τὴν νύκτα γεγονέναι,
εἶπεν ἡμέρα μία. τῶν γὰρ ἀπόρων ἐρωτή-
σεων, ἀνάγκη καὶ τὰς ἀποκρίσεις ἀπόρους
εἶναι. Ὁ δὲ ἕκτος ἀπορηθεὶς πῶς ἂν τις φι-
ληθεῖν μάλιστ᾽, ἀμ κρῶ τίτος ὧν ἔφη, μὴ
φοβερόσ ἐιν. Ὁ δὲ ἐβλομος ἐρωτηθεὶς
πῶς ἂν τις ἐξ ἀνθρώπων γένοιτο θεός; ἐ-
περῆξαίεμ εἶπεν, ἢ περῆσαι ἀνθρώπου
μὴ δυνατόν ἐστιν.

ὁ δὲ ὄϊστος ἐρωτιθεὶς τί ἰσχυρότερον. ζῶν ἢ
θάνατος. ζῶν ἔφη. Ἰοσαῦτα κακὰ φέρουσα.
Ὁ δὲ ἔννατος ἐξεταθεὶς μέχρι τίνος ἀνθρώ-
πῳ καλῶς ἔχει ζῆν, μέχρις οὐ ἔφη τὸ τεθάναι
μὴ νομίζει τοῦ ζῆν ἀμείνον. κελεύσατος δὲ
τοῦ ἀλεξάνδρου, ἢ τὸν δέκατον ἐπὶν τί, δι-
κασθῆς γ' ἢ μ, ἕτερος ἔφη ἕτερου χεῖρον ἔπε.
τοῦ δὲ ἀλεξάνδρου φήσατος, οὐκοῦν ἢ σὺ
πρῶτος ἀποθαμῆ τοιαῦτα κρίνωμ. ἢ πῶς
ἔπε βασιλεὺ ἀληθῆς εἶης, φήσας πρῶτον ἀ-
ποκρίναι, τ' πρῶτον ἀποκρινάμενον κάκιφα.

ἈΓΑΛΛΙΟΥ.

Ἀγαλλίας ὁ κερυεῖος, ἀριστοφάνης Ἰνῶριμος,
ἔπε τὰς δύο πόλεις αἰσφισὶν ἐν τῇ ἀσπιδῷ
ποιῖα ὄμιρος, εἶμαι ἀθήνας, ἢ ἐλευσίμα. κα-
τασκευάζων οὕτως. τὴν μὲν προτέραν, ἔπει
κατὰ γένεσιν τοῦ κόσμου πρῶτη πόλις αἰ-
ἀθῆναι. μετὰ δὲ τὴν φύσιν τῶν φοιχείωμ, ὁ
θεὸς τ' πόλιν τέχοποιεῖ. ἐπιφέρει δὲ γάμος
ἢ ἡμεραίουσ ἐμ ἀθήμας. ταῦτα γ' πρῶτον

ἦχθη. αὐλοῦστέ ἐν τοῖς γάμοις εὐρεν ἄθηνά.
δίκην τὲ ἐν τῇ πόλει. παρὰ γὰρ ἄθηνάοις πρῶ-
τον ἐγένετο δικαστήριον ἐπὶ ἄλιροβίῳ τῷ πο-
σοφιδῶνος. οἱ δὲ δικασταὶ ἄθηνῆσι μισθὸν λαμβά-
νουσι. ἢ διὰ τοῦτο λέγεται κείσθαι ἐν μέσῳ δύο,
χρυσοῦ τάλαντα. τὴν δὲ ἑτέραν πόλιν οὖσαν
ἐλευσίνα. πόλεμον δὲ ἔσχον ἄθηνῆσιν πρὸς ἑ-
λευσινίους. ὅμ αὐτοῖς ἐπολέμισεν ἔυμολ-
πος, ἢ ποσοφιδῶν. βοηθοὶ δὲ αὐτοῖς ἦσαν, ἄρισ-
τὲ ἢ ἄθηνῆ. ὁ μὲν χάρτιν ἀπολιδούς. ὅτι ἀ-
πελύθη κριθεὶς ἐν ἀρείῳ πάτῳ. ἢ δὲ, ὅτι τῆς
πόλεως ὡς οἰκείας ἐκίδετο. ἢ τὰ ἐπαγομέ-
να, ἴδια ἐλευσίνος. εὐρεῖα δὲ πόλεμος. ἐπεὶ
περὶ ἐλευσίνι πρῶτον καρπούς διμήτηρ ἔ-
δωκεν. ἢ δὲ σαφυλῆς μέλα βρέιθουσα ἄλῳ.
ἐπιπικαρίῳ ἢ δὲ ἰνύσω πορείῳ. ὁ δὲ ποικιλ-
λόμενος χορός. ἑριάδης ἢ θησέως ἔχει πρᾶ-
ξις. ἴδιος δὲ ἢ ὁ τεχνίτης τῶν ἄθηνῶν ἦφαι-
στος. ἐριχτομῖω γὰρ τῷ ὕμῳ χαριζόμενος, βασι-
λεύοντι τῶν ἄθηνῶν, τὴν τοιαύτην παρασκευὴν

παρήγαγε. Τὸν ἄρθρον δὲ πάλιν ἐρμηνεύει ὁ ἴ-
σος κύκλος. οἱ δὲ δικάσαι, ἀπηνώμ.

ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἀαθοκλήης υἱὸς ἠμκεραμέως. Γερόμενος δὲ κύ-
ριος σικελίας, ἢ βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς, εἰ-
θει κεραμεῖα ποτήρια τίθεναι παρὰ τὰ χερ-
σά. ἢ τοῖς μέοις ἐπιδικνύμενος λέγειν. ὅτι
τοιαῦτα ποίων πρότερον, νῦν ταῦτα ποιεῖ διὰ
τὴν ἐπιμέλειαν ἢ τὴν ἀνδρίαν. ὁ αὐτὸς ἡρ-
λιορκῶν ποτὲ πόλιμ ἐπέδη τῶν ἀπὸ τῆς τει-
χους τινὲς ἐλοιδοροῦντο λέγοντες. ὦ κερα-
μεῦ τὸν μισθὸν πόθεν ἀπιδώσῃς τῆς φρατίω-
ταις, πρᾶος ἢ μηδὲν ἴσῃεν. αἴκα ταύταν
ἐλω. λαβὼν δὲ κατὰ κράτος, ἐπίπρασκε
τοὺς ἀιχμαλώτους λέγων. εἰ μὲν πάλιν λαι-
δορήτε, πρὸς τοὺς κυρίους ὑμῶν ἔσται μοι ὁ
λόγος. ὁ αὐτὸς, ἐκκαλούμενος τοῖς ναύταις
αὐτῆς τῆς ἰθακκείων, ὅτι τὴν νῆσῳ πρὸςβαλὼν
ἴεσ τῶν θρεμμάτων τινὰ ἀπέσπασαμ. ὁ
δὲ ὑμέτερος ἔφη βασιλεὺς ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς,

οὐ μόνον τὰ πρόβατα λαβῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ ποι-
μένα προσεκτύφλωσας, ἀπέηλθεν.

ἈΓΑΣΙΚΛΕΟΥΣ

ἈΓασικλῆς, ὁ λακεδαιμονίων βασιλεὺς, πρὸς τὴν
ἐπόμην πῶς ἀμτίς ἀδορυφόριτος ὢν ἀρχὴν
ἀσφαλῶς δύναιτο, ἐὰν οὕτως ἔφη αὐτὸν ἀρ-
χῆ, ὡς περ οἱ πατέρες τῶν υἱῶν. ὁ αὐτὸς,
θαυμάζων τίς τίνος ὅτι φιλήκοος ὢν ἔπρος
δέχεσθαι φιλοφάνην τὴν σοφιστὴν, ἔφη. τούτων
χρηζὼ μαθητῆς εἶμαι, ὡς ἐμὶ καὶ υἱός.

ἈΓΑΜΕΜΝΟΝΟΣ.

ἈΓαμέμνων φυλαττόμενος τὸ δόξαί τε πατέρω
τῶν ἡρώων χαρίσασθαι, ἀιχμαλώτους τῶν
ἡρώων συμαγωγῶν, ἤρετο αὐτοὺς ὁ πότερος
τῶν δύο τουτῶν ἡρώων βίαιαντος λέγω καὶ ὄδους
σέως πρὸς κακοῦ μάλλον ἐγένετο; τὸ δὲ εἶ-
πομ τὸν ὄδους αὐτὸς, ἔκρινε λοιπὸν ἀριστον εἶ-
μαι, τὸ πλεῖστα μάλιστα λυθῆσαντα τοὺς ἐ-
χθρούς. ὅτι ἐμὸς μῆρος. παῖδες δὲ ἡρώων δι-
εκάσαν, καὶ πολλὰς ἀθήμη.

ἈΓΗΣΙΛΑΟΥ.

Ἀγῆσιλαος ὁ μέγας, ἐπαινούντος τίνος ῥήτορα
ἐπὶ τῷ δυναίῳς ἀύξημα μικρὰ πράγματα
οὐδὲ σκυτοτόμον ἔφησεν ἰβούμαι σπουδαί
ον, ὃς σμικρῶ ποδὶ ὑποδήματα μέγала πε
ριτίθῃσιν. ὁ αὐτὸς ὁπότε φεγόμενων τίνων,
ἢ ἐπαινούμενων ἀκούει, οὐχ ἢ πρὸς ὧς το δῆμ
καταμανθάνει τοὺς τῶν λεγόμετων ῥόπους,
ἢ περιῶν λέγειεν. ὁ αὐτὸς ἔλεγεν οὐχ οἱ
τόποι τοὺς ἄνδρας ἐμ τίμας, ἀλλοὶ ἄνδρες
τοὺς τόπους ἐπιδύκνουςιν. ὁ αὐτὸς, ἰδὼν
μὴν ἐλκόμενον ἐκ θυρίδος ὑπὸ παιδαρίου
κρατούντος, ἐπεὶ ὁμῶς ἐπιγραφίς ἔδακε
τὴν χεῖρα τοῦ κρατούντος ἢ ἐφύεμ, ἐπιδεί
ξας τοῖς παρούσιν εἶπεν. ὅταν τὸ ἐλαχιστον
ζῶον οὕτως ἀμύνεται τοὺς ἀδικούοντας, τί
τοὺς ἄνδρας προσήκει ποιεῖν λογίζεσθαι;
ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, ἀχρεῖ τίμος εἰσὶν οἱ τῆς λακω
μικῆς ὄροι, τὸ δόρυ κραδάνας εἶπεν. ἀχρεῖς οὐ
τούτο φθάνοι. ὁ αὐτὸς, τίνος ἐπιζητούμετος

διατί

Διατί ἀτείχιτος ἢ σπαρτή, ἐπιδείξας τοὺς ἁ-
λίτας ἐξωπλισμένους, ταῦτά ἐστιν ἔπει τὰ
λακεδαιμονίων τείχη. Ἄλλου δὲ τὸ αὐτὸ
ἐπιζητούντος, οὐ λίθοις δὲ ἢ ξύλοις τετει-
χίσθαι τὰς πόλεις ἔφη. ταῖς δὲ τ' ἐνοικουντ'
ἀρεταῖς. ὁ αὐτὸς, τοῖς αὐτοῦ φίλοις παρή-
βλε, μὴ χρέμασι, ἀνδρῶν δὲ ἢ ἀρετῆ σπυ-
λάξιν πλῆτειν. ὁ αὐτὸς ἐρωτώμενος πῶς
μεγάλην δόξαν περιποιήσατο, θανάτου κα-
ταφρομήσας ἔφη. ὁ αὐτὸς μακαρίζουτός
τινος τὸν περὶ βασιλέα νέου κομιδῆ ὄν-
τα, εἶπεν. ἀλλ' οὐδὲ πρίαμος ταύτην ἔχων
τὴν ἡλικίαν ἠτύχησεν. ὁ αὐτὸς ἐρωτώμε-
νος, διατί μάλιτα παρὰ τοὺς ἄλλους εὐδαι-
μονοῦσιν οἱ σπαρτιάται, διότι εἶπε παρὰ
τοὺς ἄλλους ἀσκουσιν ἀρχὴν τε ἢ ἀρχεῖν.
ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις μάλιτα παρ' ἄν-
θρώποις εὐδοκιμοῖν, εἰ λέλοι εἶπε τὰ ἄριστα,
πρᾶττοι δὲ τὰ κάλλιστα. ὁ αὐτὸς, τ' ἑρατι-
γὼν δειμ' ἔφασκε πρὸς μέμτους ἐναμτίους

τόλμαν. πρὸς δὲ τοὺς ὑποταγμένους ἔννοι
ἀνέχθη. ὁ αὐτὸς ἐπιζητοῦντός τινος τίνα δὲ
μανθάνειν τοὺς παῖδας ταῦτα ἔπειθ' οἷς ἢ ἄν
δρες γενόμενοι χηρσοῦνται. ὁ αὐτὸς ἔλεγε,
τοὺς Ἰάσιαν κατοικοῦντας, ἐλευθέρους μὲν,
κακοὺς εἶναι. δούλους δὲ, ἀγαθοὺς. ὁ αὐτὸς,
περὶ ἀνδρείας ἢ δικαιοσύνης ἐρωτηθεὶς, ὡς
τέρα βελτίων, ὅθεν ἀνδρείας ἐπιχρηζόμεν,
ἢ ἄν πάντες ὡς μετρίκαιοι. ὁ αὐτὸς, λακε
δαίμονι ὠνικισάντων ἀθηναίων, ἢ τοὺς συμ
μάχους ἐν κορίνθῳ, πυθόμενος τὸ πλῆθος τῶν
πολεμίων νεκρῶν, φεῦθ' ἢ ἑλλάδος ἔπεν.
ἂ τοσοῦτος ὑφέσαστας ἀπλώλεκεν, ὅσους
ἄρξαι τοὺς βαρβάρους νικῆν ἀπαρτάς.

Ἀπρημίσκωμ δὲ, τοὺς φίλους ἐκέλευσε μὴ δε
μίαν πλάθαν. μὴ δὲ μιμιλὰν ποιῆσασθαι.
τὴς εἰκόνας οὕτω προσάγορεύων. εἰ γὰρ τί
καλὸν ἔργον πεποιήκα, τοῦτό μου μιμιλῶ
ὄν ἐστίν. εἰ δὲ μηδὲν, οὐδ' εἰ πάντες ἀνδρε
ίης. ξενοφῶν δὲ περὶ αὐτ' ἔλεγε. ποίας

ἄμεότῃτος οὐ κρέττον τὸ ἐκείνου γέρας.

ἌΓΙΔΟΣ.

Ἄγις ὁ βασιλεὺς οὐκ ἔφη τοὺς λακεδαιμονίους
ἔρωτᾶν πόσοι εἰσὶν. ἀλλὰ πού εἰσὶν οἱ πο-
λέμιοι. ὁ αὐτὸς ἐν μαρτίνεα κωλυόμενος
διαμάχεσθαι τοῖς πολεμίοις πλείοσιν οὐ-
σιν, εἶπεμ. ἀνάγκη πολλοῖς μάχεσθαι, τὸν
ἄρχειν πολλῶν βουλομένον. ὁ αὐτὸς, πρὸς
ἀνθρώπων πονηρὸν ἔρωτῶντα πολλακίς τίς
ἀριστος εἶν σπαρτιάτων, εἶπεμ. ὁ τύνη ἀνο-
μοιώτατος. ὁ αὐτὸς, πρὸς τὸν θυμπαρό-
μενον πόσοι εἰσὶν οἱ λακεδαιμόνιοι, πολ-
λοῖσι εἶφη λόξουσιν εἶναι, ἐὰν αὐτοὺς ἴλης
μαχομένους. πρεσβευτῆς ἐκ περὶνθου πα-
ραγεμόμενος εἰς λακεδαίμονα, ἔμακρηγό-
ρει. ὡς δ' ἐπαύσατο λέγων, ἢ ἡρώτα τὸν
ἄγιν τί λεί τοῖς περηνθίοις ἀπαφείλαι, τί
δ' ἄλλο ἔφη, ἢ ὅτι σὺ μὲν μόλις ἐπαύσω λέ-
γειν, ἐγὼ δ' ἐσιώπων.

ΑΙΣΩΠΟΥ.

Αἰσωπος ὄνδριθεὶς ὑπὸ τίνος ἐπὶ τῷ χαλε-
πῆν ἔχεν τὴν ὄψιν, ἔφη. οὐκ εἰς τὸ εἶδος, ἀλ-
λῆς τὸν νοῦν προσέχων δὲ. ὁ αὐτὸς, ἀκού-
σας παρά τίνος ὅτι ὁ Δάνα λέγει κατὰ σοῦ, ἢ
τὴν λαιδορίαν ἐξέπρωτος, ἔφη. οἱ τὰς μαχαί-
ρας ποιούντες, οὐκ αὐτοὶ ἀποκτείνουσιν, ἀλλ'
οἱ χρωμέμοι τῆς ὑπέκειντων κατεσκευασμέ-
ναις, ἢ ἐμὲ νῦν, οὐκ ἐκείνος λέγει κακῶς, ἀλ-
λὰ σὺ ὁ χρωμένος τῆς ἐκείνου βλασφημία.
Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί ὄφελος τοῖς ψευδομέ-
νοις ἐκ τοῦ ψεύδους, ἔφη. τὸ, καὶ ἀληθῆ λέ-
γωσι μὴ πιστεύεσθαι. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί
οἱ θεοὶ πράττουσι, ἔφη. τὰ μὲν, οἰκοδομῆν.
τὰ δὲ, καταβάλλειν.

ΑΛΕΞΙΔΟΣ.

Ἄλεξις ὁ τῶν κωμωδιῶν ποιητής, ἐπεδή τις
αὐτὸν ὄντα πρεσβύτην ἑώρα μόλις πορευό-
μενον, ἢ ἡρώτα τί ποιεῖς, ἔφη κατὰ σχολὴν
ἀποκρίνησκω.

ὁ αὐτὸς εἶπε.

τὰς ἡδονὰς συλλέγειν τὸν σῶφρονα.
τρεις δ' εἰσὶν αἷε τῆμ δύναμιν κεντημέναι,
τὴν ὡς ἀληθῶς συντελοῦσαν τῷ βίῳ.
τὸ πῆμ. τὸ φαῖμ. τὸ τῆς ἀφροδίτης τυγχάνειν.
τὰ δ' ἄλλα προσηύκασ' ἀπαρτα χρὴ καλεῖν.

ὁ αὐτὸς εἶπε.

Ὅ κ' ἐστὶ παιδαγωγὸς ἀνδρῶποιος ἄρα
ἔρωτος οὐδεὶς ἄλλος ἐπιμελέστερος.
εἴτ' οὐ μέγιστος ἐστὶ τῶν θεῶν ἔρωτος.
καὶ ἡμιώτατος τε τῶν πάντων πολύ·
οὐδεὶς γ' οὕτως ἐστὶ φθλωλὸς σφόδρα
ἄμνηστος, ἢ οὕτως ἀκριβὴς τοὺς ῥόπους,
ὃς οὐχὶ τούτω μερίδα τῶν θεῶν ἐμεῖ.

ὁ αὐτὸς εἶπε.

ποιούτο τὸ ζῆμ' ἐστὶν ὡς περ οἱ κύβοι.
οὐ ταῦτ' ἀεὶ πίπτουσι, οὐδὲ τῷ βίῳ
ταυτὸν διαμένει σχῆμα, μεταβολὰς δ' ἔχει.

ὁ αὐτὸς εἶπε.

κἀν εὐτυχῇ τίς ὡς εἴκειε προςδοκᾷ

Αἰεὶ τῆ δ' ἡ μὴ τὴ πικρὴν τύχην.

Ὁ αὐτὸς ἔειπε.

τῶν μερίων αἱ μείζονες λύπαι,
ποιοῦσι τοῦ φρονεῖν μετέσταν.

Ὁ αὐτὸς ἔειπεν.

Ὁυκ ἔσθ' ὅπως ἔχουσιν αἱ τύχαι φρένας.
οὐδεὶς γὰρ ἂν τοιοῦτος ἦ τύχῃ πότῃ.

ἈΛΚΙΒΙΑΔΟΥ.

Ἀλκιβιάδης προσελθὼν διδασκαλείῳ, ῥαφωδὶ
ἀριλιάδορῆτι. τοῦ δὲ διδασκάλου μηδὲν ἔ-
χεν ὁ μῆρου φήσαντος, ἐρρίψας αὐτῷ κέρδυ-
λον παρήλατον. ὁ αὐτὸς ἐπὶ παισῶν, ἐλί-
φθι λαβὴν ἐν παλαίστρᾳ, ἢ μὴ δυνάμενος δια-
φυγεῖν, ἔλακε τὴν χεῖρα τοῦ καταπαλίοντος.
ἔπόντος δὲ ἐκείνου, δάκνῃς ὡς αἱ θυγαῖκες,
οὐ μόνον ἔειπεν, ἀλλ' ὡς οἱ λέοντες. ὁ αὐτὸς
ἔχωρ κύνᾳ πάγκαλον ἐωρημέμον ἐπλακισχι-
λίων δραχμῶν, ἀπέκοψεν αὐτῷ τὴν οὐραν.
ἔρωτήσαντος δὲ τίνος αὐτῷ τίνος χάριν τοῦ-
το πεποίηκεν, ὅπως ἔφη τοῦτο λέγειν ἄξιον.

ναῖοι περὶ ἐμοῦ. ἢ μηδὲ μ' ἀπο πολυπραγμο
νῶσι. ὁ αὐτὸς, καλούμενος ἐπὶ κρίσιν θανα
τικὴν ὑπὸ ἀθηναίων ἀπὸ σικελίας, ἐκρυψεν
ἑαυτὸν εἰπὼν, ἐλήθην εἶναι τὸν δίκην ἔχον
τα ζητεῖν ἀποφυγεῖν, ἐξ ὅμ φυγεῖν. εἰπόν
τος δὲ τίνοσ ὁ πικρὸς τῆ παρίδι τὴν πε
ρὶ σεαυτοῦ κρίσιν, ἐγὼ μὲν ἔφην οὐδὲ τῆ με
ρί. μή πως ἀλνοήσασα, τὴν μέλαιμαν βάλει
ψῆφον ἀντὶ τῆς λευκῆς. ἀκούσας δὲ ὅτι
θάματος αὐτοῦ. καὶ τῶν σὺν αὐτῷ κατέβη
σαι, διεξέωκεν οὐκ ἔπειτα ὅτι ζῶμεν, ἢ πρὸς
λακεδαιμονίους βεβαίως, τὸν δεκελι
κὸν ἠΐφρην ἐπὶ τοὺς ἀθηναίους πόλεμον.

ἈΜΑΣΙΔΟΣ.

Ἀμασις ὁ τῶν αἰγυπτίων βασιλεὺς, φίλος
ἀποβαλὼν τὴν ἑξ ἑλπίων παραμυθίαν
κὸν εἶπεν. εἰ ὅτε οὐδέ πω ἠμὸν οὐκ ἐλυπού
μη δὲ νῦν ὅτε οὐκέτι ἔσαι λυθησῆς.

Ἀμασις πολυκράτει ὧδε λέγει. ἠδὲ μὲν
συμπάμενοι ἀμδρα φίλον καὶ ξείνον

ἐὺ πρήσομαι. ἐμοὶ δὲ αἰσαὶ μεγάλαι ἐτυ-
χίαι οὐκ ἀρέσκουσιν, ἐπισημένω τὸ θεῖον,
ὡς ἔστι φθονερόν. καί κως βούλομαι ἢ αὐτός,
ἢ τῶν ἀν κήδομαι, τὸ μέν τι ἐτυχεῖν τῶν
πρημάτων. τὸ δὲ, προςπίαιν. ἢ οὕτω δια-
φέρειν τὸν αἰῶνα ἐναλλάξ πρήσωμ. ἢ ἐτυχεῖν
ἡμὰ πάντα. οὐδέμα γάρ κω λόγῳ οἶδα ἀκου-
σας, ὅς τις εἰς τέλος οὐ κακῶς ἐτελεύτησε
πρὸ ῥήριος, ἐτυχεῖν τὰ πάντα. Ἀμαξιμέ-
νης ἔλεγε. τοῖς ἀφείσις πρεσβύταις, ὅσοι αἰ-
κατὰ τὸ σῶμα ἡλομαι ἀγῆμα κρίνομαι, τοσοῦ-
τον αἰ περὶ τοῦς λόγους ἐπιθυμία πάλιν
αὐξοῦνται.

ἈΝΑΞΑΡΧΟΥ.

Ἀναξάρχος ἀβδηρίτης, ἐν συμποσίῳ τῷ ἀλεξάν-
δρου ἐρωτήσαντος αὐτῆ, τί ἄρα δοκῆ τὸ δει-
πνον, ἔφη. ὦ βασιλεῦ. πάντα πολυτελῶς.
ἔδει δὲ λοιπὸν κεφαλὴν σαφάπου τίνος πα-
ρατεθῆναι. ἀπορρίπτωμ πρὸς τὸ νικοκρέοντα.
ὃ δὲ μνησικακήσας μετὰ τὴν τελευτὴν τοῦ

βασιλέως, ὅτε πλέων ἀκουσίως προσνέχθη
τῇ κύπρῳ, ὁ ἀνάξαρχος συλλαβὼν αὐτὸν, ἢ ἴσθι
ὄλμον βαλὼν, ἐκέλευσε τύπτεσθαι σιδηροῖς
ὑπέροισι. τὸ δὲ οὐ φροῦνίσαντα τῆς τιμωρίας
ἐπὶ πάντων ἐκάνοδὴ τὸ περιφερόμενον. πύσαι πύ-
σαι τὸ ἀναξάρχου θυλακῶν. ἀνάξαρχον οὐ
πλήτην. κελεύσαμτος δὲ τὸν νικοκρέορτος
ἢ τὴν γλῶτταν αὐτοῦ ἐκίμηθῆναι, λότος ἀ-
ποραγόμενα, πρὸς πύσαι αὐτῶ.

ἌΝΤΑΓΟΡΟΥ.

Ἄνταγόρας, ἐπεὶ ἀνεγίμωσκε παρὰ βοιωτοῖς
τὸ τῆς θιβαΐδος σύγγραμμα, ἢ οὐδεὶς ὑπεσι-
μαίμετο κλείσας τὸ βιβλίον, δικαίως ἔπε-
καλίθε βοιωτοί, βοῶν γλῶττα ἔχετε.

ἌΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Ἄντιφάνης εἶπε, ὁ μὴ δὲν ἔδικῶν, οὐδενὸς
ἀέται νόμου. ὁ αὐτὸς εἶπεν.

Ἐμὴ πένεσθαι κρεῖττον, ἢ πλουτοῦμτα πλῆν.

ὁ αὐτὸς εἶπεμ.

Ὀφθαλμίων ἄνθρωπος ἰσχυρῶς, κακὰ

πάμπoλλα πάσχωv, ἐν ἀλάθον πάσχη μόνον.
ὅτ' οὐχ ὀρέξαινα κα τούτον τόν χρόμον.

ὁ αὐτός εἶπεν.

Ἄρ' ἐσι λῆρος πάμλα πρὸς τὸ χρυσίον.
μόνον γὰρ αἰ διαμένειν εἰωσ' αἰ.

τὸ χρώμα δ' αὐτό, τῶν φίλων δὲ τοὺς ῥόπων,
οὐδέ ποτ' ὁμοίως ζωγραφουσιμ αἰτύχαι.

πλούτος δὲ βασανός ἐστιν ἀνθρώπων ῥόπων.
ὅταν ἐυπορῶν γὰρ ἀσχερὰ πρᾶτῃ πράγματα,
τί τουτ' ἀπορρήσαντ' ἀν' ἕκ' οἶφ' ποιῆμ.

ὁ αὐτός εἶπεν.

οὐ πώ ποτ' ἐξήλωσα πλῆθύντα σφόδρα
ἄνθρώπων, ἀγλαύορτα μηδέμ ὦν ἔχθ.

ὁ αὐτός εἶπεμ.

ὁ πλούτος ἡμᾶς καθάπερ ἰαῖρος κακός,
τυφλοὺς βλέποντας παραλαβών, πάντας κηϊ.

ὁ αὐτός εἶπε .

πρὸ ποσ δίκαιος κτήμα τίμιώτατον.

ὁ αὐτός εἶπε.

πρὸς τὸ γήρας ὡς περ' ἔργα γήριον.

Ἄπαντα τὰνθρώπια προσφοιτᾷ κακά.

ὁ αὐτὸς εἶπε.

τὸ γίρας, ὡς περ βωμὸς ἐστὶ τῶν κακῶν.

πάντ' ἐστ' ἰδὲν γ' ἕς τούτο καταπεφευγότε.

ὁ αὐτὸς εἶπε.

ὣς ἐστὶ τὸ Γαμέμ, ἔσχατον τοῦ δυστυχῆν.

ἈΝΑΞΑΓΟΡΟΥ.

Ἀναξαγόρας ἠήσιβούλου κλαζομένιος πρῶτος ἦν
ὑψηλοῦ ἐπέστησεν. ἀρξάμενος οὕτως ἔσχε
βράμματος. ὃ ἐστὶν ἠδέως ἢ μεγαλοφρόνως ἐρ-
μιμέμον. πάντα χρήματα ἦν ὁμοῦ. εἴτα μοῦς
ἐλθὼν αὐτὰ διεκόσμησε. παρὸ ἠΐνου ἐκλή-
θη. ἢ φησὶ περὶ αὐτὸ τίμωμέν τ' σίλλοις, οὐ
τῶ. πού ἄρα ξαγόρη φὰς ἐμμεναι ἄλκιμον ἢ
ρῶν. ὅτι δὴ νόος αὐτῷ ὡς ἐξαπίνης ἐπέγει-
ρας, πάντα συνεσφίκωσεν ὁμοῦ τε παραμένα
πρόθεον. ὁ αὐτὸς, δύο ἔλεγε διδασκαλίας
ἔχειν θανάτῳ. τὸν τε πρότ' ἐκένεθαι χρόνον, ἢ τ'
ὑπνον. ὁ αὐτὸς πρὸς τ' ἐπὶ πάντα ἕδέν σοι μέλ-
λη τῆς παρίδος, εἶπε. ἐμοὶ γ' καὶ σφόδρα
μέλλει δειξάσθαι τὸν ὕφανόν.

αὐτὸ φασὶ προέπειν τῆμ περι αἴγος ποδαμύς γε
νομένην ἔλιθου πλώσιν. ὃν εἶπεν ἐκ ἔηλιξ
πεσειδαι. ὅθεν ἢ εὐριπίδην μαθητὴν ὄντα
αὐτὸ χρυσέαν βῶλον εἶπε ἢ τὸ ἥλιον ἐν τῷ φα
έθον πῆ. ὁ αὐτὸς πρὸς τὸ εἰπόριον εἶτα ἐν λαμ
ψάκω ὀρηέσαι ποτὲ θάλασσα, ἔφη. ἐάν γε ὁ
χρόνος μὴ ὑπολείπη. ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν εἶ
πόντα ἐς κρήνης ἀθιναίωμ, ὄυμενον ἔφη.
ἀλλ' ἐκείνοι ἐμοῦ. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς εἰς τί
γεγέμηται, εἰς θεωρίαν ἔφη ἡλίου, ἢ σελήνης,
ἢ οὐρανοῦ. ἀντίγραφος, πρὸς τίνα μακαρί
ζουσαν αὐτὸν βραῦν, εἰ ἢ εἰς ὧ μήτερ ἔφη ὁ
σων κακῶν ἐστὶ μέγαν τουτὶ τὸ ῥᾶκος, δεῖ
ξας τὸ διάδημα, οὐκ ἂν ἐπὶ κοπρίας αὐτὸ
κεείμενον ἐβάσασας.

ἈΝΤΙΦΩΝΤΟΣ.

Ἀντιφῶν εἶπε. τέχνη κρατούμενων φύσει μὲν κώ
μεθα. ὁ αὐτὸς εἶπεν.

ἢ ἰδέοι τί ἀμαρτεῖμ, τὸ ἀδίκως ἀηγλύσαι ὁ
σιώτερον, ἢ τὸ ἀδίκως ἀπολέσαι. τὸ μὲν γὰρ

ἀμέτρητά ἐστὶ. τὸ δὲ ἀδίκως ἀποκλίνειν, ἀ-
πέβημα. ἈΝΑΧΑΡΣΙΔΟΣ.

Ἀναхарσίδης ὁ Ἰνούρου σκυῖθης ἐρωτηθεὶς πῶς
οὐκ ἂν τις γένοιτο φιλοπότις, εἰ πρὸ ὀφθαλ-
μῶν ἔχῃ τὰς τῶν μυθόντων ἀσχιμοσύνας
εἶπεν. ὁ αὐτὸς μαθὼν τέπαρας λακτύλλου
εἶναι τὸ πάχος τῆς νεῶς, τοσοῦτον ἔφη ἵθα-
νάτου τοὺς πλέοντας ἀπέχεν. ὁ αὐτὸς, τὸ ἑ-
λληονμανίας φέρμα κομέελεγε. διὰ τὸ ἀλει-
φομένους τοὺς ἀθλητὰς ἐπιμαίνεισθαι ἀλλή-
λοις. ὁ αὐτὸς θαυμάζων ἔλεγε, πῶς οἱ Ἕλλη-
μις ἀπαγορεύοιτες μὴ ψεύδεσθαι, ἐν ταῖς κα-
πηλείαις φανερώς ψεύδοιται. ὁ αὐτὸς ἔ-
φη, Γλώωνος, Γασρός, αἰδοίων κρατεῖκ.

Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τίνα τῶν πλοίων εἶσιν ἀσφα-
λέστερα, ἔφη τὰ νεώκείμενα. ὁ αὐτὸς ἐρω-
τηθεὶς διὰ τίνα αἰτίαν οἱ ἄνθρωποι λυποῦν-
ται πάντοτε, ἔφη, ὅτι οὐ μόνον αὐτοὺς τὰ ἴ-
δια κακὰ λυπεῖ, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀλλότρια ἀγαθὰ.
Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, πότεροι πλείους εἰσὶν οἱ

ζῶντες, ἢ οἱ νεκροί. τοὺς οὖν πλέονας ἔφη
ποῦ τίσης. ὁ αὐτὸς ὄνειδιζόμενος ὑπὸ
ἀπικού, ὅτι σκύθης ἔστιν. ἀλλέμοι μὲν
ὄνειδος ἐπέμην ἢ παρῖς. σὺ δὲ τῆς παρῖ-
δος. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί ἔστην ἀμθρῶ-
ποιοι ἀλαθόν τε καὶ φαύλον, ἴλωσα ἔφη.
ὁ αὐτὸς ἔλεγε, κρεῖττον ἕνα φίλον ἔχειν πολ-
λοῦ ἀξίον, ἢ πολλοὺς μηδενὸς ἀξίους.
ὁ αὐτὸς τὴν ἀγορὰν ὠρισμένον ἔφη τόπον
εἰς τὸ ἀγῆλους ἀπατᾶν, καὶ πλεονε-
κτεῖν. ὁ αὐτὸς ὑπὸ μαιρακίου παρὰ πό-
τον ὑβριθεὶς, ἔφη. μαιρακίον, ἐὰν μέσος ὢν
τὸν οἶνον μὴ φέρης. γέρωμ γεγόμενος, ὕ-
δαρ οἴσεις. εὐρε δ' ἔως βίον ἀκυραμ,
καὶ κεραμικὸν ῥοχόν. εἰσὶ ποτὲ τοῦ
τομ κοιμώμενον, κατέχειν τῇ μὲν δεξιᾷ
τὸ σῶμα, τῇ δὲ λαίᾳ, τὰ ἀλδοῖα. ἀμιπόμε-
νον δεῖν μὲν ἀμφοῖν. μείζον δὲ εἶναι γλώτ-
της κρατεῖν, ἢ ἡδονῆς.

ἈΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣΑ

Ἄ μπιθένης ἀμπιθένης ἀθηναίως. μήωμ ἴθα
 γενής, καὶ ὀμφιζόμενος, ἀπε. καὶ ἡ μήτηρ ὅ
 θεῶν φρυγία ἐστίν. ἐδόκει γὰρ εἶναι θράπης
 μηδός, ὅθεν καὶ ἐν τανάγρα κατὰ τὴν μα
 χιν ἐυδοκίμης αὐτῆς ἐδωκε λέγειν σωκράτει,
 ὡς οὐκ ἄμ ἐκ θυοῖν ἀθηναίως, οὗτος ἐλεγό
 νει γενναίως. ὁ αὐτὸς πρῶτος τὸν λόγον
 ὤριστο ἐπὶ τὸν λόγον ἐστίν, ὁ τότε ἦν ἡ ἐ
 ριθίων. ὁ αὐτὸς πρὸς τὸ ποντικὸν με
 ράκιον μέλλον φοιτᾶν αὐτῷ. καὶ τυτόμε
 νομ τῶν αὐτῶ λαί, φησὶ βιβλαρίου, καὶ
 νοῦ. καὶ γραφιδίου, καὶ μου. καὶ πινακιδίου,
 ἢ μου. τὸ μόνον παρεμφάνων. ὁ αὐτὸς
 μουμένος ποτὲ τὰ ὄρεφικὰ, τοῦ ἱερέως
 ἐπιπόντος, ὅτι οἱ ταῦτα μουμένοι, πολ
 λῶν ἀλαθῶν ἐμᾶλου μετέχουσι, τί οὖν ἐφ
 οῦκ ἀπηνήσκεις. ὁ αὐτὸς ἐρωτήσεις, διατὲ
 ὀλίγου ἔχει μαθητὰς, ὅτι ἀρβυρέα αὐτοῦ
 ἐφὶ ἐκβαλλῶ ραβδῶ.

ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, τί μακαριώτερον ἐν ἀνθρώποις, ἔφη ἐτυχεῖν τα ἀγαθὰ ταῦτα. ὁ αὐτὸς Ἰωσήφου πρὸς αὐτὸν ἀπεδυσσε μέγας ὡς εἶη τὰ ὑπομνήματα ἀπλωλεκώς, ἔδιδε γὰρ ἔφη ἐμ τῆ ψυχῆ αὐτὰ, ἢ μὴ ἐν ταῖς χάρταις καταγράψην. ὁ αὐτὸς ἔλεγε τοὺς βουλομένους ἀθανάτους εἶναι, δὴν ζῆν ἐσεβῶς, ἢ δικαίως. ὁ αὐτὸς εἶπε τότε τὰς πόλεις ἀπολυταί, ὅταν μὴ δύνωσιν τοὺς φαύλους ἀπὸ τ' ἀποουδαίων διακρίνειν. ὁ αὐτὸς ἔφη, ὡς περ ὑπὸ τ' ἰοῦ τ' σιδήρου, οὕτως ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἡθους, τοὺς φθονερούς καταδίεσαι. ὁ αὐτὸς εἶπε, ὁμοιοῦντων ἀδελφῶν συμβίωσιν, παμτὸς τείχους ἰσχυροτέραν εἶμαι. ὁ αὐτὸς, τοιαῦτα ἔφη δὴν ἐφόδια ποιῆσαι, ἀ ἠναυαγήσαμ τὶ συκολυμβήσθ. ὁ αὐτὸς ἔσκωπε πλάτωνα ὡς τετυφωμένος. πομπῆς οὖν γενομένης, ἵππομθεασάμενος φρεσικτήμ, φησὶ πρὸς πλάτωνα. ἐλόκηδες μοι ἢ σὺ ἵππος ἀν εἶμαι λαμπρυντήης, τούτο δὲ εἶπεν.

ἔπει

ἐπεὶ συνεχῶς ὁ πλάτων ἰππῶν ἐπήκει, καὶ
ποτε ἐλθὼν πρὸς αὐτὸν νοσοῦντα, ἢ θεα
σάμενος λεκάνην, ἔρξα ὁ πλάτων ἐμιμέει,
ἔφη. χολὴν μὲν, ὄρω ἔρταυθα. τύφοι δὲ οὐχ
ὄρω. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς ὑπὸ σωκράτους,
κατὰ φρεσὶ φανίας ἐμτῶ περὶ τῶν σωκρα
τικῶν, τί γριῶν καλὸς κάλαθος ἔσοιτο, ἔφη. εἰ
τὰ καλὰ ἃ ἔχεις, ὅτι φευκία ἐστὶ μαθοῖς
παρὰ τῶν ἰδόντων. ὁ αὐτὸς, πομπικῶν νε
αρίσκου πολυωρήσεν αὐτὸν ἐπαπέλλομέ
νου, εἰ τὸ πλοῖον ἀφίκοιτο τῶν ταρίχων, λα
βὼν αὐτὸν ἢ θύλακον κενόν, πρὸς ἀλφειόπω
λιν ἦκε. ἢ σαξάμενος ἀπήει. τῆς δὲ αὐτοῦ
σις τὸ διάφορον, ὁ νεανίσκος ἔφη δῶσε, εἰ
τὸ πλοῖον αὐτοῦ τῶν ταρίχων ἀφίκηται.
ὁ αὐτὸς διδασκλικῆς ἀπεδείκνυε τὴν ἀρετὴν
πρὸς εὐδαιμονίαν. μηδενὸς πρὸς δεομένης,
ὅτι μὴ σωκρατικῆς ἰσχύος. τῆς τε ἀρετὴν
τῶν ἔργων εἶναι, μὴ λόγων πλείων δεομέ
νην. μὴ τε μαθημάτων. αὐτάρ κη τε εἶναι τὸν

σοφόν. πάντα γὰρ αὐτῶν εἶμαι τὰ τῶν ἄλλων.
τῆς τε ἀδοξίᾳ ἀγαθόν, ἢ ἵσορ τῷ πόνῳ. ἢ
τὸν σοφὸν οὐ κατὰ τοὺς κείμενους νόμους πο-
λιτεύεσθαι, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀρετῆς. ὁ αὐ-
τὸς γαμίσθην ἔλεγε τεκνοποιίας χάριν, ταῖς
εὐφυσάταις συνιόντα Ἰσμαίξιν, ἢ ἔραδιήσε-
σθαι δέ. μόνον γὰρ εἶδέναι τὸν σοφὸν τίνων χρεῖ-
ν ἔραμ. ὁ αὐτὸς ἔλεγε, συμμαχίους ποιεῖσθαι
τοὺς ἐμψυχούς, ἢ ἀμα ἢ δικαίους, ἀναφαίρετον
γὰρ ὄπλον ἢ ἀρετῆς. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς ποῖα
• δὲ μαθήσθην τὸ μῆρ, ἔφη, ὅτι τοι ἐν μεγάροις
• σι κακὸν τῶ ἀγαθόν τε τέτυκται. ὁ αὐτὸς ἔφη.
κρεῖττόν ἐστι μετ' ὀλίγων ἀγαθῶν πρὸς ἅπαν-
τας τοὺς κακοὺς, ἢ μετὰ πολλῶν κακῶν, πρὸς
ὀλίγους μάχεσθαι. ὁ αὐτὸς ἔλεγε, τὸ δίκαιον
περὶ πλείονος ποιεῖσθαι τὸ εὐλενοῦς, ἀνδρὸς ἢ
Ἰσμαίκοις ἢ αὐτῆς ἐστὶν ἀρετῆς. τὰ ἀγαθὰ καλὰ. τὰ κα-
κὰ αἰσχρά. τὰ κτηνὰ πάντα, νομίζω ξεμικά. τὰ
χορὰσφαλίσθαι, φρόνισιν. μίτε γὰρ κατὰρ-
ρῆν, μίτε προδίδουσαι τύχη, τείχη κατὰσκευα

ἔρον ἐν ᾧ αὐτὸ ἀναλώτοις λογισμοῖς. τοῦτον
θεόπομπος ἐπαινᾷ μόνον, ἐκ παντὸς σωκρατι-
κῶν. ἀφνόντε ἀναί. ἢ δι' ὀμιλίας ἐμμελοῦς
ὑπαλαγέσθαι παρόντινούμ. ἀήλομ δὲ ἐκ τῶν
συγγραμμάτων, κακῶς ξενοφώντος συγγρασίδ.

ἈΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Ἀνακρέωμ, δῶρεάν παρὰ πολυκράτους λαβὼν
πέντε τάλαντα, ὡς ἐφρόντισε μὲ π' αὐτοῖς δυ-
οῖν νυκτῶν, ἀπέδωκεν αὐτὰ εἰπὼν, ὅτι μά-
θαι αὐτὰ τῆς φροντίδος. ὁ αὐτὸς ἔπεμ-
ῆρωτα γ' τὸν ἀβρὸν μέλομαι βεῦοντα.
μῖθαις πολυανθίμοις αἰείδῃ. ὁ δὲ,
καὶ θεῶν θυμάτης. ὁ δὲ ἠΰβροτους λαμάζῃ.
ὁ αὐτὸς ἔφη.

Ἀπό μοι θανάτῳ γένοιτ'. ὅ γ' ἄρ' ἄλλη λύσις
ἐκ πόνων γένοιτ', οὐδ' ἄμα τῶνδε.

ἈΡΟΛΛΩΝΙΟΥ.

Ἀρρολλώνιος ὁ φιλόσοφος, πρὸς τοὺς γραμματεῖς
τῶν ἐφετίων νῆθετ' ἔπειν, οἱ παῖδες ὑμῶν πρῶν
δεινῶν, οἱ νεοί, ἔρον τ'. αἱ θυμῶν, ἀμδρῶν.

οἱ ἄνδρες, ἀρχόντων. οἱ ἄρχοντες, μὲν μωμοί. οἱ νόμοι, φιλοσόφων. οἱ φιλόσοφοι, θεῶν. οἱ θεοὶ, πίστεως. προγόνων ἀλατῶν ἐστὶ τὰ παρόντα μισεῖτε. ὁ αὐτὸς ἔφη. οὐ θεμιτὸν οἶον ἐστερήθημεν. ἀλλὰ μνημονευτέον ὅτι μετὰ τὸ φίλων, τὴν καλίτην βιωτὴν ἐβίωσαμεν.

ἌΡΙΜΝΗΣΤΟΥ.

Ἄριμνηστος ἐρωτηθεὶς τί μέλιτος ἀλατῶν ἀνθρώπων, ἀπεκ. τὸ καλῶς ἀγρῶμαίν.

ἌΡΙΣΤΕΪΔΟΥ.

Ἄριστείδης ὁ δίκαιος ὁμολιζόμενος ἐπὶ πενίᾳ ὑπὸ πίνος πλοῦσι, ἀπεκ. ἐμοὶ μὲν ἡ πενία οὐδὲ μισητὴ κακόν. σοὶ δὲ ὁ πλοῦτος, ταραχὰς οὐκ ὀλίγας. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς πόσον ἐστὶ χρόνος ἀνθρώπου καλῶς ζῆν, ἔφη. ἕως ἂν ὑπολάβῃ τὸ τεθῆναι τοῦ ζῆν κρῆττον εἶναι. Ἄριστείδης ἐχθρὸς ὢν δεμιστοκλέους, ἢ πρεσβευτῆς ἐκ πεμφθεὶς σὺν αὐτῷ, βούλει φησὶν ὡς δεμιστοκλῆς ἐπὶ τῶν ὄρων τὴν ἐχθρὰ ἀπολίπωμεν, ἂν γὰρ δοκῇ πάλιν αὐτῷ

ἑπανιομίας ληψόμεθα. ὁ αὐτὸς, ἐπει τῶν
ἀθηναίων ὀρμωμένων ἐπὶ τῷ ἔξοθρακισμῶν,
ἀνδρῶπος ἀγράμματος ἢ ἀγροικος ὄθρακον
ἔχων, προσήλθεν αὐτῷ κελεύων ἐγράψαι
τὸ ὄνομα τοῦ ἀριστείδου. Πικρῶσικος ἔφη τὸν
ἀριστείδην, τοῦ δὲ ἀνθρώπου γινώσκην μὲν
οὐ φήσαντος, ἀχθῆναι δὲ τῆ ἴδικαίχ προ
σηγορία, σιωπῆσας ἐνέγραψε τὸ ὄνομα τῷ
ὄθρακῶ, ἢ ἀπέδωκεν. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς,
τί μάλιθα αὐτὸν ἐν τῇ φυγῇ ἐλύπη, τὸ τῆς
παρίδος ὄνηδος ἔφη, κακῶς ἀκουούσης ἐν τῇ
φυγῇ αὐτοῦ. Αὐτῷ περὶ πολιτικὰ διαρί
βον τί, εἶθε ἔφη ἠβυνη, τὰ μὲν ἴδια, κοινὰ ἐρ
μισαθ, τὰ δὲ κοινὰ, ἴδια.

ἌΡΙΣΤΙΠΠΟΥ.

Ἄριστιππος ὁ κυρινῶος φιλόσοφος, ἐρωτηθεὶς
τί αὐτῷ περιέγονεν ἐκ φιλοσοφίας, ἔφη, τὸ
δύνασθαι πασι θαρρῶντως ὁμιλεῖν. ὁ αὐτὸς
ὑβρίζομενος ὑπὸ πίνος, ἀνεχώρη. Ἐδὲ ἐπι
διώκοντος, ἢ λέγοντος φεύγης, ναὶ ἔφη. τοῦ

μὲν γὰρ κακῶς λέγειν, σὺ τ' ἐξουσία μ' ἔχεις. ἔ
δὲ μὴ ἀκούμ' ἔγω. ὁ αὐτὸς χρισάμενος μύ
ρω, κακοῦς κακῶς ἀφρωλένας τοὺς κιναιδῶς
ἔφασκε. τοῦ μύρου τὴν ὠφέλειαν, ἕς λοιδο
ρίαν διαβεβληκότας. Ἀρίστηππος γὰρ φα
σί, κατὰ πότον κελύσαντος διονυσίου ἐκα
στομέν πορφυρᾷ ἐδήτη ὀρχήσασθαι, τὸν μὲν
πλάτωνα μὴ προσέειπαι, εἰ πόμτα οὐκ ἂν
δυναίμην θήλυ ἐν δύναιτολὴν, λαβόντα
καὶ μέλλομτα ὀρχήσασθαι, ἐυστόχως εἰπὼν.
καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν οὐσα ἤγε σώφρων, ὃ
διαφθαρῆται. ὁ αὐτὸς εἶπε, μέμνησολι
μοῦ ἢ δίψης. ταῦτα γὰρ δύνανται μέγανως
τοῖς σωφροσύνην διώκουσιν. ὁ αὐτὸς, ἐρω
τήσαμτος αὐτὸν πίνος, πόσον αἰτοίημι δὸμ
ὑπὲρ τῆς τοῦ τέκνου παιδείσεως, χιλίας
ἔφη δραχμῶν. τοῦ δὲ, ἠράκλεις εἰπόμτος
ὡς ὑπὲρ πολυήτημαι, δύναμαι γὰρ ἀνδράγω
δομ χιλίωμ πρίασθαι, τοιγαρὺν εἶπε, δύο
ἔξεις ἀνδράποδα. καὶ τὸ μῦθον. καὶ ὄν ἄμ

πρὶν. ὁ αὐτὸς παρεκελεύετο τοῖς μέοις
τοιαῦτα ἐφόδια κτᾶσθαι, ἅ τῃνα αὐτοῖς καὶ
ναυαγήσασιν συνεκκολυμβήσῃ. ὁ αὐτὸς
ἰδὼν τῖνὰ ὀργιζόμενον, καὶ διὰ τῶν λόγων
χαλεπαίνοντα, ἔφη. μὴ τοὺς λόγους δι' ὀργῆς
ἄνωμεν, ἀλλὰ τὴν ὀργὴν διὰ τῶν λόγων παύ
σωμεν. ὁ αὐτὸς, Διονυσίου ποτὲ ῥιῶν ἑται
ρῶν οὐσῶν, μίαν ἐκλέξασθαι κελεύσαντος
τὰς ῥῆς ἀπίγαλεμ. εἰπὼν ὅδ' ἐ τῷ πάριδι συ
νήνεγκε μίαν προκρίναι. ἀπαγαγὼν μὲν τοι αὐ
τὰς ἀχρι τῆς θυρῶνος, ἀπέλυσεν. οὐτως ἦν καὶ
λέσθαι, καὶ κάταφρονῆσαι ἡλύς. διὸ καὶ ἔρα
τῶνα. οἱ δὲ, πλάτωνα πρὸς αὐτὸν εἰπὼν. σοὶ μόνω
δέδοται χλαμύδα φορῆν, καὶ ῥάκος. αὐτὸς καὶ
παριόντα λάχανα πλύνων Διογένης ἐσκωψέ.
καὶ φησὶν, εἴ ταῦτα ἐμάθεσ προσφέρεσθαι, ὅτι ἀν
τιβάνων αὐλὰς ἐθεράπευες, ὁ δὲ, καὶ εἰσὶν εἰπὼν.
εἰπερ εἰδῆς ἀνοῖς ὁμιλῆν, οὐκ ἂν λάχανα ἐ
πλύνες. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Διονυσίου,
διατὶ οἱ μὲν φιλόσοφοι, ἐπὶ τὰς τῶν πλυσίωμ

θ
ύρας έρχονται. οί δε πλούσιοι επί τας των
φιλοσόφων ουκέτι έφη. οτι οί μέν, ίσασιν ων
δέονται. ειδ' ουκ ίσασιν. ο αυτος έρωτη
θείς, τίνι διαφέρουσιν οί παιδευμένοι τ
α παιδύτω, έφη. ως περ οί δεδασμένοι
ίσοιτων αδμαάτων. ο αυτος αίμιγμα
τίνος αυτω προείνοντος, η έπόντος λύσομα
τίω μάταιε έφη λύσαι θέλεις, ο η δεδεμέ
νον ημην πράμαα παρέχε. ο αυτος άμφ
νομ έφη παιτήν, η α παιδευτον άναι. οί μέρ
γδ χρημάτων. οί δε, ανθρωπισμου δέονται.
Αυτω ές κερινθον πλέορτι ποτε, η χμαζομέ
νω, συμέβη ταραχθίηναι. προς ουμ τον έπόν
τα, ημάς μέν οί ιδίωται ου δελοίκαμεν, υμάς
δε οί φιλόσοφοι δηλιάτε, ου γδ περι μιας έ
φη ψυχής αγωνιούμε έκατοι. ο αυτος, λοι
δορουντος αυτω τίνος έφη. του μέν λέβην κα
κως, συ κύριος ε. τ δέ δικαίως ακούην, έγω.
ο αυτος έφη προς τον αδελφόν, μέμνησο οτι
της μέρ διασάσεως συ ήρξω. της δε διαλύ

σεως, ἐγώ. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τίνι διαφέ
ρει ὁ σοφὸς τῆ μὴ σοφοῦ, εἰς ἀμύωτας ἐφήτους
δύο βυμβοῦς ἀπόσφλορον καὶ εἴτη. ὁ αὐτὸς
πρὸς τὸ αἰτιώμενον ὅτι ἑταίρα συνοικεῖ, ἀεὶ
λεῖ ἐπὶ πάν, μὴ τί διενέκειαι οἰκίαν λαβόμενῃ ἢ ἡ
λοι ποτὲ ὠκισαμῆ μινδὲ εἰς, ἐπὶ νότος δ' οὐ,
τί δαὶ πλεῦσαι ἐν νηϊ, ἐν ἢ μύριοι ἡπὶ ἐπλευ
σαν, ἢ μινδὲ εἰς, οὐδαμῶς. ἔδ' ἄρα βυμβαὶ ἐφ
συμῆμαι ἢ πολλοὶ κέχρηται ἢ μινδὲ εἰς.

ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν αἰτιώμενον ὅτι σωκράτους
μαθητὴς ὢν ἀργύριον λαμβάμει, ἢ μάλα εἰ
πε, ἢ γὰρ σωκράτῃ πεμπόντων τίνων ἢ σίτον
ἢ οἶνον ὀλίγα λαμβάνοντα, τὰ λοιπὰ ἀπο
πέμπει. εἶχε γὰρ ταμίας τοὺς πρῶτους ἀθη
ναίων. ἐγὼ δὲ εὐτυχίαν ἀργυρώμιτον.

ὁ αὐτὸς ἐχρητο λαΐδι τῆ ἑταίρα. καθὰ φησὶ σω
τίων ἐμ δευτέρῳ τῶν διαδοχῶν. πρὸς οὖν
τοὺς μεμφομένους, ἐφ. ἔχω λαΐδα. ἀλλ' ἔκ
ἔχομαι. ἐπεὶ τὸ κρατῆν ἢ μὴ ἢ πᾶσαι ἢ ο
νῶν, ἀριστον, οὐ τὸ μὴ χρεῖσθαι. ὁ αὐτὸς πρὸς

τὸν ὀμφιδίσαρτα αὐτῷ πολυτελή ὄψωμίαν·
σὺ οὐκ ἀμέφισ βιοβόλου ταῦτα ἐπρίω. ὁμο-
λογήσαμτος δὲ, οὐκέτι τοίμυμ φιλήδομος ἐ-
γώ, ἀλλὰ σὺ φιλάργυρος. ὁ αὐτὸς σίμου
ποτὲ διονυσίου ταμίου πολυτελής οἶκος
αὐτῷ ἢ λιθοστρώτους ἀκκύντος, ἦν δὲ φρεξ-
ἢ ὄλεθρος, ἀναχειμψάμεμος προσέπυσσε
τῆ ὄψι. τοῦ δ' ἀνακτίσαρτος, ἔκ ἄχον ἔπε-
τόπον ἐπιτηδέοτερον. ὁ αὐτὸς σεμνυμο-
μένου τίμος ἐπὶ πολυμαθία, ἔφθ. ὡς περ
οὐχ οἱ τὰ πλείστα ἐδιόντες ἢ ἱμναζόμενοι
ὑγιαίνουσι μάλλον ἢ τὰ δέομα προσφερο-
μέμων, οὕτως οὐχ οἱ πολλὰ, ἀλλ' οἱ χερίσμα
ἀναλίνωσκομτες, ἔσι σπουδαῖοι. ὁ αὐτὸς,
αυχουμτός τίνος ἐπὶ τὸ κολυμβᾶν, ἔκ ἀσχύ-
νη ἔπεν, ἐπὶ δελφίμων ἔργοις ἀλαζονευ-
μενος; ὁ αὐτὸς, πολυξέμου ποτὲ τοῦ σοφι-
στου ἔσελθόντος πρὸς αὐτὸν, ἢ θρασυμένε
ἱυναικάς τε ἢ πολυτελή ὄψωμίαν, ἔπεται
αἰτίασαμένου, μικρὸν διαλιπὼμ ἔπε, δύνα

σαι ἢ σὺ μεθ' ἡμῶν σήμερον γενέσθαι, ἢ δ' ἔ-
πιπέσῃς ἀμφοτέρωθεν, τί οὐκ ἔφη ἐμέμφου. ἔοικας
γὰρ οὐτὴν ὀφωρίαν, ἀλλὰ τὸ ἀνάλωμα αἰτιᾶ-
σθαι. ὁ αὐτὸς, τοῦ τεράποντος ἐν ὀδῷ βα-
ρύνοντος ἀργύριον ἢ βαρυνομένου, ὡς φασὶν
οἱ περὶ τὸν βίωμα ἐπιταῖς διαβιβάσας, ἀπόχευ-
εῖν τὸ πλεόν. ὅσον δύνασαι βάσασθαι.

ὁ αὐτὸς, δεόμενός ποτε περὶ φίλῃ διονυσίῃ,
ἢ μὴ ἐπιτυχεάνων, ἄς τοὺς πόδας αὐτῆς ἔπε-
σε. πρὸς οὖν τὸν ἐπισκώταρτα, ἔκ ἐγὼ φη-
σὶν αἰτίας, ἀλλὰ διονύσιος, ὃ ἐν ἑτῆ ποσὶ τὰς
ἀκοὰς ἔχων. ὁ αὐτὸς, τοὺς Ἰωμ κυκλίων παι-
δεύματων μετασχόντας, φιλοσοφίας δὲ
ἀπολεφθέντας, ὁμοίους ἐλέγεσθαι ἑτῆ τῆς
πηνελόπης μνηστῆρσι. ἢ γὰρ ἐκείνους μελανθώ-
μην, ἢ γλυδώραν, ἢ τὰς ἄλλας θεραπεύσας
ἔχων. πάσας δὲ μάλλον, ἢ αὐτῆς τῆς δέσποιναν
δύνασθαι γῆμαι. ὁ αὐτὸς, ἢ τῆ διονυσίον ἀργύ-
ριον. ἢ ὅς, ἀλλὰ μὴν ἔφη, ἔκ ἀπὸ ῥήσῃς τῆς σο-
φῆς. ὃ δ' ὑπὸ λαβῶν, δὸς ἔπε. ἢ περὶ τούτου μὴ
βλήσμεν. Δόντος, ὁρᾶς δὲ, ἔφη ὅτι ἔκ ἡ πόρεσθαι

ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ.

Αρίτων ὁ χίος, ὃς ἢ φίλανθος ἐπικαλούμενος,
 τοὺς λόγους τῶν διαλεκτικῶν ἔικαζε τοῖς τ'
 ἀραχνίω μύφασμασιν. ἔδει μὲν χρησίμους,
 λία μ δὲ τεχνικούς. ὁ αὐτὸς ἔφη, ὃ ἐλέβο
 ρος ὁλοσχερέτερος μὲν ληφθεῖς, καθαίρει.
 εἰς δὲ πάνυ μικρὰ ληφθεῖς, πνίγη. οὕτω καὶ
 ἢ κατὰ φιλοσοφίαν λεπτολογία. ὁ αὐτὸς ἔ
 φη, τ' διαλεκτικὴν εἰσκέμαι τῶ ἐν ταῖς ὁδοῖς
 σιλήω. πρὸς οὐδὲν γὰρ οὐδ' ἐκείνον χρησίμον
 ὄντα, καταβάλλει τοὺς βαδίζοντάς. ὁ αὐτὸς
 εἶπεν, οἱ ἐμ διαλεκτικῇ βαθύνοτες, εἰκόασι
 καρκίνους μασώμενοις, οἱ δὲ ὀλίγον ῥόφιμον,
 περὶ πολλὰ ὄσα ἀσχολοῦνται. ὁ αὐτὸς τοὺς
 διαλεκτικούς, εἰσκέμαι ἔλεγε τ' ψιφοπαί
 κταις, οἱ τίνες χειρέμῳ παραλογίζονται.

ΑΡΚΕΣΙΛΑΟΥ.

Ἀρκεσίλαος ὁ ἔυστου ἢ σκύρου, ἡμῶνος τῆρος
 χίου ἀφδούς ὄντος, ἢ ὑπολαμβάνομις εἶναι
 καλοῦ, ἢ ἐμ χλανίσιν ἀεὶ ἀμαστρεφομένου, εἰ

πόντος, ἢ οὐδοκεῖ αὐτῷ ὁ σοφὸς ἐραδίησε
οἷα, ἔφη. οὐδὲν, ἀν' οὕτω καλὸς ἢ τίς, ὡς περ
σύ, οὐδ' ἀμ' οὕτω καλὰ ἰμάτια ἔχει. ὁ αὐτὸς,
ὡς ἀπ' ἀλλόδωρος φησιν, ἡμύλα τίνος ἀλεμ
νοῦς, πρᾶγματα αὐτῷ παρέχοντος, ἔφη. ἀκο
λασα ὁμιλίην γίνεται δούλων τέκνα.

ὁ αὐτὸς, ὡς ἀπ' ἀλλόδωρος φησιν, ἔσελθὼν ἤϊε
πρὸς κατισίβιον νοσοῦντα. ἢ ἰδὼν ἀπείρα θλι
βόμενον, κρύφα βαλάντιον ὑπέθηκε τῷ προ
σκεφαλαίῳ. ἢ ὅς ἰδὼν, ἀρκεσιλάου φησὶ τὸ
παίρνιον. ἀμὰ ἢ ἄμω τε, χιλίας δραχμὰς
ἀπέσφλεν. ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν πυθόμενον,
διατί ἐκ μέρ τῶν ἄμων μεταβαίμουσιν ἐς
τὸ ἐπικουρίον, ἐκ δὲ τῶν ἐπικουρίων οὐδέ
ποτε, ἔφη. ἐκ μὲν γὰρ ἀνδρῶν, γάλλοι γίνον
ται. ἐκ δὲ γάλλων, ἄνδρες οὐ γίνονται.

ὁ αὐτὸς, ὡς φησιν ἀπ' ἀλλόδωρος, ἔλελεν. ὡς περ
ὅσα φάρμακα ἤλλα, ἢ ἰατροὶ πολλοὶ ἐν ταῦ
θα μόσοι πλῆθαι, οὕτω ἢ ὅσα νόμοι πλῆθαι,
ἐκείναι ἢ ἀδικίαν μεγίστην.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΛΑΕΡΤΙΟΥ, ΕΙΣ ἌΡΚΗΣΙ

ΛΑΘΝ, ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ.

Ἄρκεσίλαε, τί μοι τί τοσούτον ἄκρητον, ἀφιδῶς
ἔσπασας ὥστε φρενῶν ἐκτός ὀλέσθαι ἐών.
οὐκ εἶρω οὐ τόσον ἐπεὶ θάνεις, ἀλλ' ὅτι μούσας
ἔβρισας, οὐ μερῆν χερτάμενος κύλικι.

ἌΡΤΑΒΑΖΟΣ.

Ἄρτάβαζος, ἔχω μίτους τῶν φευγόντων περσῶν
ἔς τε βρακισμυρίους, ἢ διὰ φωκίδος ἔς με κκε
δονίαν πορευθείς, ὅ ἐστὶ ἀταῖς πορείαις ἐχρή
το. ἢ ἐσώθη μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἔς τὴν ἁ
σίαν. οἱ δ' ἔλληνας ἐκ τῶν λαφύρων δέκατον
ἔξελόμενοι, κατεσκεύασαν χρυσοῦν ῥίπο
δα, ἢ ἀνέστηκαν ἔς δελφούς, ἐπιγράψαντες
ἐλεγεῖον τόδε.

Ἐλλάδος εὐρυχόρου σωτήρες τόμδ' ἀνέστηκαν.
δουλοσύνας φυγεράς ἔνθα μανοὶ πόλιας.
ἐπέγραψαμ δὲ ἢ τοῖς ἐμθερμοπύλαις στα
νοῦσι λακεδαιμονίοις, κοιμῆ μὲμ πάσι τόδε.
Ἐξήν' ἀπὸ ἡλον λακεδαιμονίοις, ὅτι τῆλε κέμεθα.

τοῖς κείνων πείσομενοι νομίμοις.

ἈΡΤΩΡΙΟΣ.

Ἀρτώριος τις ἐν τῷ περὶ μακροβιωτίας, ἐφ' ὅσον βρέξαι τὰ σιτία μόμοι οἶεται δὴμ' ἔροσάην π' ἴομ' ἵνα μακροτέρην κηνώμεθα τζωίν.

ἈΡΧΙΔΑΜΟΥ.

Ἀρχίδαμος ὁ ἄριστοκράτης βέλος τότε πρῶτον ἐκ σικελίας κομιθεὶς ἀνεβόησε μ' ὠήσας κλέος ἀπόλωλε μ' ἀνδρὸς ἀρετά. Ἄνθρωπος λακεδαίμονα ἀφίκετο κίος γέρον ἠδὲ ὠν' ἴα μὲν ἄλλα ἀλαζώμ. ἠδ' ἄτο δὲ ἐπὶ τὸ γῆρα. ἠγ τὴν ῥίχα πολίαν οὐσα μ' ἐπὶ ἄτο βαφῆ ἀφανίζην. παρελθὼν οὐ μ' ἀπεν ἐκείνα ὑπέρων ἠγ ἀφίκετο. ἀμαθὰς οὖν ὁ ἀρχίδαμος, τί ἂν ἔφη οὗτος ὑπὲρ εἰποι, ὅς οὐ μόνον ἐπὶ τῆ ψυχῆ τὸ φεῦδος, ἀλλὰ ἠγ ἐπὶ τῆ κεφαλῆ περιφέρεται.

ἈΡΧΥΤΟΥ.

Ἀρχύτας μνησαγόρεθ' Ἰαριντίνος, φιλόσοφος ἄμα ἠγ μηχανικός ὤμ, ἐποίησε περιστράν ξυλίνην πλομένην. ἠγ τις αἴητε καθίσταν, δκέπ' ἀρίστωτο. μέχρι γ' τούτου.

ὁ αὐτὸς ἀναγκοῦς τὸν ἑρατοδίεον ἐρμῆν τοῦ
τον ἐπὶ κέκε τὸν σίχον .
χρῆν πάντ' ἐδίδαξε . τί δ' ἔχρῆν κεν ἀνεύροι .

ΒΙΑΝΤΟΣ .

βίας ὁ τευταμίλου πριηνεύς εἶπε . μακαρίους
ἔστιν ὁ πλουτῶν, ἢ ἡμῶν ἐπιθυμῶν ἀπολαύων .
ὁ δὲ μὴ ἐπιθυμῶν, μακαριώτερος . ὁ αὐτὸς
εἶπε, ἀπὸ τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα μεμνήσθαι μέν
τῶν βέλωνι μένων . πρὸς τῆς δὲ τὰ ἐνεσῶτα .
περὶ δὲ τῶν μελλόντων, ἀσφαλίζεισθαι .

ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τίς ἄριστος σύμβουλος εἶφι
ὁ καιρὸς . ὁ αὐτὸς ἔλεγε ψυχῆς μέλας χα
λινὸς ἔστιν ὁ νοῦς . ὁ αὐτὸς εἶπε κρατίστη μ
ματι δημοκρατίαν ἐμῆ πάντες ὡς τύραννο
φοβοῦνται τὸν νόμον . ὁ αὐτὸς εἶπεν, οἱ ἀ
γαθοὶ ἔναπάτιτοι . ὁ αὐτὸς θανάτω τῆν ἀ κα
ταδικάζωμ, ἐδάκρυσεν . ἀπομότος δὲ πῖνος, τί
παθὼν αὐτὸς καταδικάζωμ κλαίει εἶπε . ὁ
πῆ ἀναγκαιὸς ἐστὶ τῆ μὲν φύσει, τὸ συμπαθὲς
ἀποδοῦναι . τῶ δὲ νόμω, τῆ ψῆφον .

· υοτ υοτ ὁ αὐτὸς

ὁ αὐτὸς συμπλέωμ ἤτε ἀσεβέσι, χίμαζομένης τῆς
μικρῆς, καὶ κείνων θεοῦ ἐπικαλουμένων. σιγάτε ἔ
φη, μὴ αἰδωμται ὑμᾶς ἐνθάδε πλέοντας. ὁ αὐ
τὸς τοὺς αἰτουμένους παρὰ τῶν θεῶν φρένας ἀλα
θάς, ἢ μὴ ἑαυτοὺς παιδεύοντας, ἀναιδήτους ἔφα
σκεν εἶμαι. οὔτε γὰρ ζωγράφον ἐυχόμενον εἶναι τοῖς
θεοῖς δοῦναι αὐτῷ γραμμὴν, ἢ ἐυχροίαν λαβῆν, ἀν
μὴ μάθῃ τὴν τέχνην, οὔτε μουσικὸν γενέσθαι ποτ
ἐν ἐμεκεμ ἐυχῆς, ἢ μὴ τὰ μουσικὰ μάτοι. τὸν δὲ
αὐτὸν βόσκον, οὐδ' ἀν φρόνιμόν τίνα γενέσθαι ἐυχό
μενον, ἢ μὴ τούτων τὴν μάθῃσιν λάβοι. ὁ αὐτὸς ἀ
τυχὴν εἶμαι ἔφη, τὸν ἀτυχίαν μὴ φέροντα. ὁ αὐτὸς
ἔρωτιθεὶς, τί δυσχερὲς, ἢ ἐπὶ τὸ χεῖρον ἔφη μετὰ
βολὴν ἐυγεμῶς ὑπενεγκῆν. ὁ αὐτὸς ἔρωτιθεὶς, τί
ἀνείη τ' κατὰ βίον ἀφοβον, εἴπεν ὀρθὴ συνείδησις.
ὁ αὐτὸς ἐπικαλουμένου τίνος τὸν θάνατον ἐπὶ τέ
κνωμ ἀπωλεία, ἔφη, τί αὐτὸν καλῶς ἄνθρωπε. ὅς
καὶ μὴ καλέσῃς ἡδέ. ὁ αὐτὸς ἔρωτιθεὶς ποῖος
τ' θανατ' κακός, ἔφη, ὁ ἀπὸ τ' νόμων ἐπαγόμενος.
ὁ αὐτὸς, δίκην ὑπὲρ τίμος λέξας ἡδὴ ὑπὲρ λήρωσ

ων, μετὰ τὸ καταπαύσαι τὸν λόγον, ἀπέκλινε
τὴν κεφαλὴν εἰς τοὺς τῆς θυλάκος ἡοῦ κόλπους.
εἰπόντος δὲ καὶ τοῦ ἐναντίου, καὶ τῶν δικαστῶν τὴν
ψήφον ἐμελκόντων τῷ ὑπὸ τοῦ βίαιτος βοήθου μέ
νω, λυθέντος τοῦ δικαστηρίου, νεκρὸς ἐν τοῖς κόλ
ποις εὐρέθη. καὶ αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς ἔσταψεν
ἡ πόλις. εἰς ὃν καὶ διογένους λαερτίου, τότε τὸ
ἐπίγραμμα φέρεται.

τῆδε βίαρτα κεκύνθατομ. ἀρέμας ἠγάγε μέρμης
εἰς αἶδιμ. πολὺ γῆρα ἰνιφόμενον.

εἶπε γὰρ ἄπε δίκην ἐτέρου τίνος. ἄτ' ἀποκλιθεῖς
γαιλὸς ἐς ἀγκαλίδας, μακρὸν ἐτήνεμ ὕπνον.

ἕτερον, εἰς τὸν αὐτόν.

κλήμοις ἐν δαπέδοισι πριήνης φύρτα καλύπτει.

ἠδὲ βίαρτα πέρα, κόσμομ ἰώσι μέλαμ.

βίαις ἐνεδρευθεῖς ὑπὸ ἰφικράτους τοῦ ἀθημαίων
στρατιῶ. καὶ ἐρωτώμενος ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν
τίδ' εἰ ποιεῖμ, τί ἄμ' ἔφι, ἢ ὑμᾶς μὲμ σῶζεσθαι.
ἐμὲ δὲ μαχόμενον ἀποθανέμ. ΒΙΩΝΟΣ.

βίαιμ ὁ βορβόθενίτης ἔλεγε καταγελάστους ἀναίτους

σπουδάζοντας περὶ τὸν πλοῦτον. ὃν τύχη μὲν
παρέχει. ἀμελευθερία δὲ φυλάττει. χρηστότης δὲ
ἀφαιρείται. ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν θεόν μιλῶντα.
πᾶς γὰρ ἀνὴρ πενίη δεδμημένος, οὔτε τί ἐπὶ
οὐδ' ἔρξαι δύναται. Γλώσσα δὲ οἱ δέδειται,
ὥς συ πένις ὠμέφην φλυαρεῖς τοσαῦτα. καὶ κατὰ
δολεσχίης ἡμῶν. ὁ αὐτὸς ἔλεγεν ὡς περὶ τὰ φαῦ
λα τὰ βαλαρτίων, καὶ μιλανός ἢ ἄξια. Τοσοῦτον ἐ
στὶν ἄξια, ὅσον ἐν ἑαυτοῖς τὸ μόνισμα ἔχουσιν,
οὐτῶν ἢ τῶν πλουσίων τοὺς οὐδενὸς ἀξίους, καὶ
ποῦσαι τὰς ἀξίας ὡμ κέκλινται. ὁ αὐτὸς ἔφη,
τὰ χρήματα τοῖς πολλοῖς ἢ τύχῃ οὐ δίδωρεται.
ἀλλὰ δεδάνεικεν. ὁ αὐτὸς ἔλεγε μὴ τύχῃ ὡς περ
ποιήρια, ὃ τὸ μὲν, πρωτολόγου. ὃ τὸ δὲ ὑπερολό
γου περιτίθησι πρόσωπον. ἢ ὃ τὸ μὲν βασιλέως.
ὃ τὸ δὲ, ἀλήτου. ὁ αὐτὸς ἰδὼν τίνα φθομερὸν
σφόδρα κεκυφῶτα, ἔπεμ. ἢ τούτῳ μέγα κακὸν συμ
βέβηκεν, ἢ ἀλγῶ μέγα ἀγαθόν. ὁ αὐτὸς ἔλεγε,
ἀπὸ τὸν ἀρχόντα παυόμενον τῆς ἀρχῆς, μὴ πλυσίω
τερον, ἀλλ' ἐν δοξότερον γεγονέναι.

Ἐκ τῶν βίωνος βοῦκολικῶν.

ταί μοῖσαι τὸν ἔρωτα τ' ἄριον ἢ φοβέονται,
 ἢ κρυμῶφιλέοντι. ἢ ἐκφρῶς αὐτῶ ἐφθίαι.
 κῆν μὲν ἄρα ψυχὰν τίς ἔχων ἀνέρατος, λήδῃ
 τῆνον ὑπεκφεύοντι, ἢ δὲ ἐθέλοντι διδάσκιν.
 ἦν δὲ νόον τῶ ἔρωτι δονέμενος ἀδύ μελίσδοι,
 ἔς τῆνον μάλα πᾶσαι ἐπιγόμεναι προρέοντι.
 μαρτυρῶ ἐγὼν, ὅτι μῦθος ὁδ' ἐπλετο πᾶσιν ἀληθής.
 ἦν μὲν γὰρ βροτῶν ἢ ἀθανάτ' τινὰ μέλπω,
 καμβαίνεμεν γλῶσσα, ἢ ὡς πάρος ἔκετ' αἰδέει.
 ἦν δ' αὐτ' ἔς τ' ἔρωτα, ἢ ἔς λυκίδαυτὶ μελίσδω,
 καὶ τόκα μοι χάρισα κατὰ στόματος ῥεῖ ὦδά.
 τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ μεγάλη μοι κύπρις ἐθ' ὑπνώοντι παρέσα.
 νηπίαχομτ' ἔρωτα καλᾶς ἐκ χερὸς αἰοῖσα,
 ἔς χθόνα νευσάζοντα. ἴσόνδε μοι ἐφρασε μῦθον.
 μέλπην μοι φίλε βούτα λαβὼν τ' ἔρωτα δίδασκε.
 ὡς λέγει, χάμεν ἀπὴλυθεμ. ἐγὼ δ' ὅσα βουκολίασδοσ
 νήπιος, ὡς ἐθέλοντα μαθὴν τ' ἔρωτα, δίδασκω.
 ὡς εὖρε πλαγίαυλομ ὅπα. ὡς αὐλὸν ἀθάνα.

ὧς χέλυν ἑρμῶν. κίθαριν, ὡς ἀδύς ἀπὸ ἄλλων.
ταῦτά μιν ἐξελίλασκον. ὄδ' ἔκ ἐμπάξειο μύθων.
Ἄλλὰ μοι αὐτὸς ἀφιδεμῆρω τίλα. καὶ μ' ἐδίδασκε,
θνατῶν ἀθανάτων τὲ πόθδς. ἢ ματέρος ἔργα.
καὶ γὼ ἐκλαθόμην μὲν ὅσων τ' ἔρωτ' ἐδίδασκον.
ὅσα δ' ἔρωσ μ' ἐλίδεα ξερῆρωτύλα, πάντ' ἐλιδεῖ
τοῦ ἁυτοῦ. (χθιν.

Ἔσπερε τὰς ἀρετὰς χρύσειον φάος ἀφρογενείας.
ἔσπερε κυανέας ἱερὸν φίλε νυκτὸς ἀλαμα.
τόσοτον ἀφαιρότερον μίνας, ὅσον ἔξοχος ἀστρῶν.
καίρε φίλος. καὶ μοι ἦτι ποιμέμα κῶμον ἀγόνισ
Ἄντι σε λαναίας, τυλίλου φάος. ὦνεκα τήνα,
σάμερον ἀρχομένα τάχιον λύν. οὐκ ἐπὶ φωρῶν
ἔρχομαι. οὐδ' ἵνα μυκτὸς ὄδοι παρέοντ' ἐνοχλέω.
Ἄλλ' ἐράω. καλὸν δέ τ' ἐρασσάμενῳ συνεράσσω.
τοῦ ἁυτοῦ.

Ἰξευτὰς ἐπὶ κῶρῳ ἐν ἄλσει δινδρῆεπι,
ὄρενα θηρεύωμ, τὸν ἀπέροπον ἴδεν ἔρωτα
ἔσδομένον πύξιοιο ποτικλόνον. ὡς δ' ἐνόασε,
καίρωμ ὠμεκα δὴ μέγα φαίνε το ὄριον αὐτῶ.

τὼς καλά μωσάμα πάντας ἐπ' ἀλλήλοισι συνάπλων,
τῶν ἢ τῶν ἔρωτα μέταλμεμον ἀμφεδόκευε.
κὼ πᾶσις ἀσχαλίων ὄυνεκά οἱ τέλος ἔδεν ἀπίντα,
τὼς καλά μωσ ῥίψας, πρὶτ' ἀροῦσα πρέσβυν ἱκανεν.
ὄς νηπλάν δετέχναρ ἐδιδάξατο, ἢ γέλεμ αὐτῶ.
καὶ οἱ ἀξίμε ἔρωτα καθήμενον, αὐτὰρ ὁ πρέσβυς
μηλιάων κίνησε κάρη, ἢ ἀμείβετο παῖδα.
φείδεσ τὰν θήραρ, μή δ' ἔσ' ἴοδε τῶρνεον ἔρχευ.
φευγέ μακράν, κακὸν ἐντὶ τὸ θηρίον, ὄλβιος ἔσθι,
εἰσὸκα μήμιρ ἑλθῆς, ἢ δ' ἀνέρος ἐς μέρον ἔλθῆς.
οὗτος ὁ νῦν φεύων ἢ ἐπάλμενος, αὐτὸς ἀφ' αὐτῶ
ἔλθωμ ὄξα πίνας, κεφαλὰρ ἐπὶ σφο καθίξῃ.

βοιωτὸς, ἐμ τυχῶν θησαυρῶ μετὰ ἑβδομήκορτα ἔτι,
ἔπαρας τὸ σκέλος ἀπεματάισε καὶ παρήλθεν,
τὼς οὐκ ἐπὶ οὐδέν ὄντα πρὸς αὐτόμ.

βοιωτῶν ἐνιοὶ τοὺς χρέος οὐκ ἀποδιδόντας, εἰς ἀγο
ρὰ μάγοντες, κατήσαι κελεύουσιν, ἔττα κόφινον ἐ
πιβάλλουσιν αὐτῶ, ὄς δ' ἂν κοφινωθῆ, ἀτῆμος γίνε
ται. δοκεὶ δὲ τοῦτο, ἢ ὁ ἐυριπίδου πατῆρ πεπον
θῆμαι, βοιωτὸς ὦμ τὸ γένος.

ΒΡΑΣΙΔΟΥ.

Βρασιδάς ἐν μάχῃ διὰ τῆς ἀσπίδος ἀκοντίσθεις, καὶ
 τὸ δόρυ τῷ βραχίονι ἐκλύσας, αὐτῷ τούτῳ τῷ πλέ-
 μιον ἀπέκτανεν. ἐπερωτηθεὶς δὲ πῶς ἐβίωθη, προδού-
 σης μετῆς ἀσπίδος ἔπεν. ὁ αὐτὸς ἐν ἰσχάσι συλλα-
 βῶν μὺν, ἢ διχθεὶς ἀφῆκεν. ἔτα πρὸς τοὺς παρόν-
 τας, ὅδ' ἐν οὐρανῷ σμικρὸν ἐστίν, ὃ μὴ σώζει αἰτολῶν
 ἀμύνεσθαι τοὺς ἐπιχθροῦντας. ἐπεὶ δὲ συνέβη πε-
 σὲν αὐτὸ ἐλευθεροῦντα τοὺς ἐπιθράκας ἑλληνας, οἱ
 δὲ πεμφθέντες εἰς λακεδαίμονα πρέσβεις τῆ μηδὲ
 προσήλθον αὐτῷ ἀρχιλεωνίδῃ, πρῶτον μὲν ἠρώτη-
 σεν εἰ καλῶς ὁ βρασιδάς ἀπέθανεν. ἐκωμίζον τῷ
 δὲ τῶν θρακῶν αὐτῷ, ἢ λείον τῷ ὡς ὄδεις ἄγος ἔσαι
 τοιοῦτος, ἀνοήτε ἔπεν ὠξένοι. βρασιδάς μὲν γὰρ ἦν
 ἀνὴρ ἀγαθός. ἀδὲ λακεδαίμων ἡλλῶς ἐχθρήνου
 κάρρονας. βρέννος ὁ τῆς αἰατῆ βασιλεὺς, λεκλατῆ
 ἀσίαν εἰς ἔφεσον ἤλθε. ἢ στρατοπέδευσάμενος, πε-
 ριέμενε τῷ ἡλέμδῳ τῷ προθεσμίαν. παρθένος δὲ τῆς
 τῶν ἐπισήμων ὄνομα διμονίκη, εἰς ἐπιθυμίαν ἐμπε-
 σούσα τοῦ βαρβάρου, προδῶσθαι αὐτῷ τὴν ἔφεσον

ὑπέσχετο, εἰ μὴ δὸν λάβῃ τὰ ψέλλια ἢ τοὺς ὄρ-
μους. ὁ δὲ βρέννος δεξάμενος αὐτὴν εἰς τόπον
ᾧρισμένον, ἤγαγε τοὺς ὑποτεταγμένους. ἢ πρὸ
τέταξεν αὐτοῖς, τὸν χρυσὸν ὅσον ἄχον, κόσμου χά-
ριν βάλλειν εἰς τὸν τῆς φιλαργύρου κόλπον. ποιη-
σάντων δὲ αὐτῶν τὸ παραγέλευθρον, ἢ Δημόνικη ὑ-
πὸ τῆς διαφιλείας τοῦ βαλλομένου χρυσοῦ, ζῶσα
κατεχώδη.

ΒΕΡΟΝΙΚΗΣ, ΠΛΟΜΑΚΟΣ.

Βερονίκη, Ἰνὴ τῆς ἡμῶν ἐν ἀλεξανδρείᾳ Πτολεμαῖ-
οῦ εὐεργέτου καλουμένου. τοῦ οὖν ἀνδρὸς αὐ-
τῆς Πτολεμαίου ὄντος ἐν πολέμοις, ἤνευξεν ὅτι εἴ
ὑποστέψῃ ἄρωτος, τῶν πλοκάμων τῶν ἐαυτῆς ἀ-
πόκαρμα, ἀμάθησφ' ἀνάθημα ἐν τῷ ἱερῷ. ἢ ἀνέδει-
κεν ἢ βερονίκη. κόνων οὖν τῆς ἀστρονόμου ἡμῶν ἐπὶ
τῶν αὐτῆς χρόνων. ἢ πρὸς κολακείαν αὐτῆς φι-
σίν, ὅτι οἱ θεοὶ τὸν πλόκαμον τοῦτο ἐν ἀστροῖς ἀ-
νέδεικται. ἢ μὴν ἔστι τις βορυσφιδῶς θέσις ἀστέρων
ἐν τῷ οὐρανῷ, ὃ καλοῦσι πλόκαμον βερονίκης.

ΓΑΪΟΥ.

Γάιος ἄπει, φυλάττομαι δὲ τῆ πικρῶτερον ἰπὴν
 διὰ τὸ τῆς μηρυγῆς ὄνομα. πολλὰ γὰρ προεί
 ληπται τῶν ὀνομάτων ἐς τῆσιν ἀπεχθείας.
 ἢ μηρυγῆ δυσκόλως ἀληθεύειν πιστεύεται.
 δι' δὲ οὐταῖς φήμας τῶν ὀνομάτων ἐξελέ
 χεσθαι τοὺς ῥότους. πολλοὶ γὰρ ἤδη διαβε
 βλημέμας προσηγορίας ἔχοντες, ἔσχωρ οὐ
 ποικρῶν δianoia. πάλιμ ἕτεροι ἢ καλοῖσ
 ὀνόμασιν ἐκ τῆς φύσεως κεκοσμημένοι, ψυ
 χῆς ἀνομοίαις, προσέρχονται περὶ τὰ ἔργα.

ΓΕΛΩΝΟΣ.

Γέλων ὁ τύραννος ὅτε καρχιδορίουσ πρὸς ἰ
 μέραμ κατεπολέμησεν. ἐρήνιν ποιούμενος
 πρὸς αὐτοὺς, ἠνάγκασεν ἐπράψαι ταῖς ὀμο
 λογίαις, ὅτῃ ἢ τὰ τέκνα παύσονται τῶ κρῶ
 νω καταθύοιτες. ὁ αὐτὸς ἐξῆλθε πρὸς ἁλλὰκίς
 τοὺς συρακούσιους ὡς ἐπὶ στρατείαν, ἢ φυ
 τεῖαν, ὅπως ἢ τε χώρα βελίωμ γενήσῃαι γεωρ
 γουμένη. ἢ μὴ χεῖρομας αὐτοῖσ σχολάζοιτες.

ὁ αὐτὸς αὐτῶν χρεῖματα τοῦ ἡλίταρ, ἐπαίετο
ρυβήθισαν, αὐτὴν ἄπεν ὡς ἀηδῶσωμ· ἢ ἀπέ
δωκε μετὰ τὸ πόλεμον. ὁ αὐτὸς ἐν συμῆ
σίῳ λύρας περιφερομένης, ἀρμολομένων τῶν
ἄλλων ἐφεξῆς ἢ ἀδόντων, αὐτὸς τὸ ἵππην
ἴσα βαγὴν κελεύσας, ἐλαφρῶς ἢ ῥαδίως ἀνε
πήδισεν ἐπ' αὐτὸν. ΓΕΛΟΥ.

Γέλιον, τὸ μὲν ἄδρος φησὶν ὁ σικελιώτης διόδω
ρος, ἐστὶ ἐλὴν πάντεσσι. τὸ δὲ ἡθροσ, θαυμαστὸν.
ἀηδῶσα λέντος τοίνυν αὐτοῦ πρὸς κερύριπί
μους κατὰ πρεσβείαν, ἰδόμενος οὗτοι αὐτὸν κα
ταδέεσθαι τῆς περὶ αὐτοῦ δόξης καὶ φή
μης, ἐγέλασαν. ὁ δὲ ὑπολαβὼν, ἄπε μὴ θαυ
μαζειν. ἐν ἑστῆ ἤδη ἦν τοῖς ἀκραϊαντίνοις πρὸς
τὰς ἐπιδόξους πόλεις, ἀηδῶσα ἔλθεν τοὺς τῶ
κάλλει διαπρεσβίς. πρὸς δὲ τὰς ταπεινάς
ἢ λίαν εὐτελεῖς, ὁμοίους. ΓΛΑΥΚΟΥ.

Γλαυκὸς τὸ ἐπικυδέως παιδὸς, ἐπερωτῶντος
τὴν πυθίαν ἰόρκω τὰ χρεῖματα λήισεται, ἄ
ἴς παρακαταθήκημ ἔλαβε παρὰ μιλησίδην

δρός, ἢ πύθια τὰδε φησί.

Γλαυκὸν ἐπικυδίδη τὸ μὲν αὐτῆς κέρδιον οὖτω.

ὄρεω νικῆσαι, ἢ χρεῖματα λῆισαοθαι.

ὄμνυ' ἐπειθ' ἀνάτος γε ἢ ἔυορκον μὲν ἄνδρα.

Ἄλλ' ὄρεω παῖς ἔστιν ἀώνυμος. ὄδ' ἐπιχθέρως

ὄδ' ἐπὶ πόδες, κραιπνῶς δὲ μετέρχεται εἰσοκε πᾶ

συμμάρφας ὄλεσι βενεῖν, ἢ οἶκον ἅπαντα ἴσαν

ἄμδρός δ' ἐυόρεω γενεὴ κατόπιθεν ἀμείνων.

Γλαυκὸς ὄνηρέως ὄρηφίτης, οὗτος ἀνθιδόνιος.

ἔωρακὸς ἰχθύς παρὰ τῆς φάμμου βοτάνης

γευσάμεμος, ἢ ἀμαλῆσαντα, φαγὼν ἢ αὐτός,

γέλονεν ἀθάματος ἀλλ' οὐκ ἀγέρως, ἐφ' ᾧ κα

τε πόντισαν ἑαυτὸν. γλαυκοῦ τέχνη.

ἐπὶ τῶν μῆραδίως κατεβραζομένων, ἢ ἐπὶ

τ' πάνυ ἐπιμελῶς ἢ ἐν τέχνως ἐβρασμένων.

ἐπὶ δὴ οὗτος ἐυρε σιδήρ' κολησιμ', χίος ὄμ.

Γλαυκὸς ἄμμος ἰππόβρωτος. φασὶν ὅτι οὗτος

κατεβρώθη ὑπὸ τῶν ἰσπῶν, ἀμροῦντες ὅ

τι ἰππ' ἄφοφῶν, ἢ τ' οἰκείων ὄλενος ἐπιμε

λούμεμος, ἐπερίβη, ἢ ἐπέλιπεν αὐτ' ὁ βίος.

Γλαύκος πίων μέλι ανέστη. ἐπὶ τῶν κρηυχθῆν
των ὅτι ἀπέθαμεν. ἄτα φανερούμενων.

Γλαύκου ἀποθανόντος, οὗ τοῦ σισύφχ ἐπὶ τῶ
μέλιτι, ὁ μίμως ἐν τῶ τύμβῳ κατώρυξε τ
τοῦ κοιράνου πολύφδον, ὃς ἦν ἐκ τοῦ ἀρίδου.
ὃς ἰδὼν δράκοντα πῶα μᾶσι τὴν ἐντα τεθνεῶ
τῆ. ἢ ἀμαθήσαντα αὐτόν, ἢ οὗτος τὸ αὐτὸ
ποιήσας ἐς τὸν Γλαύκον, ἀμέσῃσε. τοῦτο δὲ
ἀδύνατον. ἐγέμετο δὲ τοῖον δέ τι. Γλαύκος πι
ὼν μέλι, ἐταράχθη. χολῆς δὲ πλείομος αὐ
τῶ κριμβείσῃς, ἐλθὲ ποθύμῃσεν ὁ Γλαύκος. ἀ
φίκοντο οὖν οἱ τε ἀνγροῖα βροῖ ἀτε δὴ χρέμα
τα ληφόμενοι. ἀλλὰ δὴ ἢ πολύφδος, ὃς
ἰδὼν τὴν πῶα μῆν ἔμασε παρά τινος ἰατροῦ
ἢ ὄνομα ἦν δράκων, ἢ ταύτη τῆ βοτάνῃ χει
σάμενος, ὑπὲρ ἐποίησε τὸν Γλαύκον. ἔλεγον οὖν
τίνες, ὅτι πολύφδος τὸν Γλαύκον ὑπὸ μέλι
τος θανόντα, ἀνέστησε μ. ἀφ' οὗ τὸν μῦθον ἐ
πλάσαντο. Γλαύκος φαγὼν πῶαν, οἰκτῆ μ
σαλάτῃ. ὁμοίᾳ τῆ προτέρᾳ. ἄδειαι ὅτι

Γλαυκος ο θαλάππιος φαγών πτόαμ, ἀθάνατος
ἔγενετο. ἢ μὴ ἐμ θαλάππῃ οἰκεῖ. τὸ δὲ τῆ
πτόα ταύτῃ μόνον Γλαυκὸν ἐντυχάν, ἢ λί
ἀνέμιγε εὐθεός. το, τε ἀνδρωπον ἐν θαλάσῃ.
ἢ ἄγὸ τί ζυμῶν χερσαίων. ἔχει δὲ τὸ ἄλι
θές, οὐτω. Γλαυκος ἢ ἀνὴρ ἀλικύς ἀνδρῶ
νιος. ἢν δὲ κολυμβητής. ἐν τούτῳ ὑπερφέ
ρων πάντων κολυμβητῶν. κολυμβῶντα δὲ
ἐν τῷ λιμένι, ὁρῶντων αὐτὸν τῶν πολιτῶν,
αὐτὸς διακολυμβήσας εἰς τῖνα τόπος, καὶ
μὴ ὄφθαις τοῖς οἰκείοις ἡμέρας ἰκανὰς, δια
κολυμβήσας πάλιν, ὤφθη αὐτοῖς. πυμβαρο
μένων δὲ τῶν οἰκείων πού διέριβεν, αὐτὸς
ψευδόμενος ἔφη, ἐν τῇ θαλάππῃ. ἢ συκλαί
ων ἴς αὐτὸν ἰχθύας ὁπότε χερῶν γένοιτο.
ἢ μηδέεις τῶν ἄλιων ἀλιέωμι χθύς δύνατο
λαμβάνειν, ἔλεγε τοῖς πολιταῖς, τίνας
βούλοιντο τῶν ἰχθύων ἀγχομιθῆναι αὐτῶν
ἢ κομίζων οὐς ἀν ἠθέλον. Γλαυκος θαλάππιος
ἐκλήθη. καὶ περιτυχὼν θηρίῳ θαλαππίος

ἀπώλετο. μὴ ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ ἐκ τῆς
Σαλατίνης, ἐμύνηυσαν οἱ ἄνθρωποι, ὡς ἐμ
Σαλάσῃ οἰκῆ κακῆ μένῃ.

ΓΛΥΚΩΝΟΣ.

γλύκων ὁ σοφὸς ἔλεγε τοὺς ῥήτορας ὁμοίως εἶ
μαι τοῖς βαρβάχοις. τοὺς μὲν γὰρ ἐμ ὕδατι κε
λαδίῃ. τοὺς δὲ πρὸς κλεψύδραν. ὁ αὐτὸς
τὴν παιδείαν ἐλεῖν, ἰεροῦ μᾶσουλων.

ΓΟΡΓΙΟΥ.

γοργίας ὁ λεοντίνος, ἐπὶ τέρμα ὧν τοῦ βίου, ὑπὲρ
ἀδινείας καὶ ἀλιφθείας, κατ' ὀλίγον εἰς ὕπνον
ἀπολιπνάνων, ἐκίετο. εἰς δὲ τις αὐτὸν τῶν ἐ
πιτηδείων ἤρετο τί πρᾶττοι, ὁ γοργίας ἀπε
κρίνατο. ἤδη με ὁ ὕπνος ἄρχεται παρακα
τατίθειαι τὰ δελφῶ. ὁ αὐτὸς, ἤδη Ἰκραι
ὸς ὑπάρχων ἐρωτηθεὶς εἰ ἠδέως ἀποθνήσκει,
ἠκιστὰ εἶπεν. ὡς περὶ δὲ ἐκ σαπρού ηἰ ῥέοντος
συνοικίου ἀσμένως ἀπαλλάττομαι. αὐτοῦ
πρὸς βευτοῦ ἀπρηαλέντος πρὸς τοὺς ἀθηναί
ους, ἢ λαμ πρῶτος ἐπιδικνυμένῃ, οἱ ἀθηναῖοι

Τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἐν αἷς ἐπεδείξατο, ἐορ
τὰς ἐκάλδν. τοὺς δὲ λόγους αὐτῆ λαμπάδας.
Ὁ αὐτὸς ἐρωτιθεὶς, ποία διαίτη χρώμενος εἰς
μακρὸν γῆρας ἦλθεν, ὅδ' ἐμ' ὅδ' ἔπειτα ἔφη πρὸς
ἠδονὴν, οὔτε φαγῶν, οὔτε δρᾶσας. οὗτος ἢ
τέχνας ῥητορικὰς πρῶτος ἐξεύρε, ἢ κατὰ τὴν
σοφιστῆσαν τοσοῦτον τοὺς ἄλλους ὑπερέβαλ
λεν, ὡς μισθὸν λαμβάνειν παρὰ τῶν μαθητῶν
μνάς ἐκατόμ. οὗτος κατὰ νῆσας ἀθῆνας, ἐτυ
χε γὰρ παρὰ τῶν λεορτίμων εἰς ἀθῆνας πρὸς
βεύθης ἀπεσταλμένος, ἢ παραχθεὶς εἰς τὴν δῆ
μον, διηλέχθη τῶν ἀθηναίων περὶ συμμαχίας.
ἢ τῶν ξενίζοντι τῆς λέξεως, ἐξέπληξε τοὺς
ἀθηναίους, ὄντας εὐφυῆς ἢ φιλολόγους. πρῶτος
γὰρ ἐχρήσατο τῆς λέξεως σχηματισμοῖς
περιπότεροις, ἢ τῆν φιλοτεχνία διαφέρουσιν
ἀριθέτοις, ἢ ἰσοκώλοις, ἢ παρίσοις, ἢ ὁμοιο
τελεύτοις, καὶ τῶν ἐπιμέτεροις τοιούτοις. ἂν τὸ
τε μὲν διὰ τὸ ξένον τῆς κατασκευῆς, ἀπὸ δὲ
χῆς ἤξει οὗτο. νῦν δέ, περιεργιανέχην δοκῆ.
ἢ φαίνεται καταγέλαστον.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΦΑΛΗΡΕΩΣ

Διμήτριος φανοστράτου φαληρέως, πολεμαίω
 τῷ βασιλῆϊ παρήνει τὰ περιβασιλείας ἢ ἡγε-
 μορίας βιβλία κτῶσαι, ἢ ἀμαρτίνωσκειν. ἃ γὰρ
 οἱ φίλοι τοῖς βασιλευσιν οὐ θαρροῦσι παραι-
 νῆν, ταῦτά ἐν τοῖς βιβλίοις γέγραπται.

Ὁ αὐτὸς ἀκούσας ὅτι τὰς ἀκόμας αὐτοῦ κατέ-
 σρεψαν ἀθηναῖοι, ἀλλ' οὐ τὴν ἀρετὴν ἔφη δι-
 ἦν ἐκείνας ἀνέστησαν. Ὁ αὐτὸς ἔλεγε, τὰς
 ὀφρὺς μὴ μικρὸν εἶναι μέρος. ὄλω γὰρ ἐπι-
 σκοπήσαι δύνασθαι τῷ βίῳ. Ὁ αὐτὸς οὐ μὲν-
 νομ τὸν πλοῦτον ἔφη τυφλὸν. ἀλλὰ ἢ τὴν
 ὀδηλοῦσαν τύχημ. Ὁ αὐτὸς ἔφη. ὅσοι ἐν γῆ-
 λέμῳ δύνασθαι σίδηρον, τοσοῦτον ἐμ πολι-
 τείαις ἰσχύειν δῶρομ. Ὁ αὐτὸς ἰδὼν ποτὲ νε-
 ανίσκον ἄσωτον. ἰδὼν ἔφη τεράτωνος ἐρμῆς.
 ἔχωμ σύρμα. κοιλίαμ. αἰδοῖομ. πώγωμα.

Ὁ αὐτὸς ἔφη τοὺς φίλους, ἐπὶ μὲν τὰ ἀγαθὰ
 παρακαλούμενους ἀπιέναι. ἐπὶ δὲ τὰς
 συμφορὰς, αὐτομάτους.

Ὁ αὐτὸς, τῶν τετυ-
 φωμένων

φωμένων ἀμδρῶν ἔφη τὸ μὲν ὕψος δὲν πε-
ριαρῆν. τὸ δὲ φρόνημα καταλιπῆν. ὁ αὖ-
τὸς εἶπε τοὺς ἀγείους τῶν νέων, ἐν μέν ταις
οικίαις, τοὺς γονεῖς διδάσκειν. ἐν δὲ τῇ οὐ-
λῶ, τοὺς ἀπαντῶντας. ἐμ δὲ ταῖς ἐρημίαις,
ἑαυτούς. ὁ αὐτὸς, τὸν μὴ δυμάμενον γεν-
ναίως φέρειν ἀτυχίαν, μὴ δὲ εὐτυχίαν ἔφη
δύμασθαι.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἔφη, πόλεως εἶναι ψυχὴν
τοὺς νόμους, ὡς περ γὰρ σῶμα φερειντὲν ψυ-
χῆς πίπτει, οὕτως ἡ πόλις, μὴ ὄντων νόμων κα-
ταλύεται. ὁ αὐτὸς ἔφη, ἀπὸ τοῦ νοῦν ἔχον-
τας τῶν δυναστευόντων, μὴ διὰ τὰς ἀρχάς,
ἀλλὰ διὰ τὴν ἀρετὰς θαυμάζεσθαι. ἵνα τῆς
τύχης μεταπεσούσης, τῶν αὐτῶν ἐκωμί-
ων ἀξιῶνται. ὁ αὐτὸς εἶπε, πάντων ἐστὶ δυ-
σχερέστατον, τὸ πολλοῖς ἀρέσκειν. ὁ αὐτὸς
ἐμ συμποσίῳ πρὸς τὸν λαλοῦντα πολλά, εἶ το-
σαῦτα ἔφη ἐφρόνης, ὅτι ἀντίσταυτα ἐλάλησ.

ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, διὰ τί μίαν Γλῶσσαν ἔχομεν.
Ὡτα δὲ δύο, εἶπεν. ὅτι διπλάσιον δὲ ἀκούειν
ἢ λέγειν. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, τί ἄνθρωποι ἔχουσιν
ὁ θεὸς, εἶπε. τὸ εὐεργετεῖν, ἢ ἀληθεύειν. ὁ αὐ-
τὸς, λοιδορούμενος τινὸς αὐτῶν, ἡ συγκαταβαίνων
εἶπεν ἕως ἀγῶνα, ἐν ᾧ ὁ ἠπώμενος ἢ νικῶντός
ἐστι κρείττων. ὁ αὐτὸς εἶπε τὸ κόλακα, τοῦτο
διαφέρειν ἢ κόρακος. ὅτι ὁ μὲν ζῶντας, ὁ δὲ νε-
κρούς ἐσθίει. ὁ αὐτὸς θεασάμενος τινὰ ἐκ-
φερόμενον φιλάργυρον, εἶπε. οὗτος βίον ἀβίω-
τον βιώσας, ἐτέροις βίον κατέλιπεν. ὁ αὐτὸς
ἐρωτηθεὶς τί ἐστὶ ῥητορικὴ, εἶπε μῦθους, δυσ-
σχεραίνων ὅτι διὰ ταύτην ἢ χερῶν ἠπῶν
ἐφαίνετο. ἢ γὰρ φαυλὸς ἢ Γλῶσσαν ἐκ φύσε-
ως. τὸ δὲ πνεῦμα ἀτονώτερος. ἐξ ᾧν ἀμφο-
τέρων συνέβαινε φαυλοτάτην αὐτῶν ἢ μῦθους
σιν παρεχόμενον. ὁ αὐτὸς θεασάμενός τινα
δημαγωγὸν ἀφυῆ μέλα βροῶντα, εἶπε. ἀλλ' ἢ τὸ
μέλα εὐὲς. τὸ δὲ εὐμέλα. ὁ αὐτὸς εἶπε, βα-
σιλεὺς ἢ τύραννος ἀπάρας, ἐχθρὸν ἐλευθερίας

ἢ νόμοις ἐναντίον. ὁ αὐτὸς, τὸ μὲν ῥίζαν τῆς
παιδείας ἐλέγεν ἄναι πικράν. τοὺς δὲ καρπούς
Γλυκίς. ὁ αὐτὸς, τινὸς αὐτῷ λέγοντος, ὅτι τὸ ἄ
Γροῦ ἀμελής, ἐαυτῷ δὲ σχολάζεις. τοῦτ' ἔ
φη ἐπιμελούμαι, δι' ὅμ' ἄΓρομ' ἐκίησάμην.
ὁ αὐτὸς ὄντιδίζόμενος ὅτι γνηροῖς συνδιαβίβει,
ἐκείνος ἐφη ἄριστός ἐστιν ἰατρός, ὅς τοὺς ὑπὸ πάν
των ἀπεγνωσμένους ἀναλαμβάνει. ὁ αὐτὸς, πρὸς
πυθίαν σκώποντα αὐτὴν τοὺς λόγους αὐτῆς λυ
χνῶν ἀπόξιν λέγοντα, ἀφείως ἅμα ἢ πικρῶς,
οἶδα ἄπερ' ὅτι σε λυπῶ λυχνοκαίωμ. Διεβέ
βλητο γὰρ ὁ πυθίας, ὡς λωπιδυτῆς νύκτωρ.
ἰζηλωσε δὲ μάλιθα τὸ πρὸ αὐτοῦ τὸ μυστήριον
φέα θουκυδίδην. ἢ τὰ πλάττω ἐκείνῃ
λόγῳ εἰς τὸ πολιτικώτερον μετέφρασε. ἢ
οὕτω λέγεται αὐτῆς ἐκ μαθητικῆναι, ὡς τε φέ
ρεσθαι τὸ τοιοῦτο περὶ αὐτῆς. ὅτι ἤτις καίση
τῆς βιβλιοθήκης ἐν ἀθήναις, ἢ συλκαφῶν τῶν ἰ
στοριῶν θουκυδίδου, αὐτῆς μόνον ἀπηννημομενῆ
σαι πασῶν. ἢ οὕτω μεταγραφῆμαι ποιῆσαι

Μεθίας ἐχθρὸς ὡς αὐτῷ παλαιὸς κομδύλω αὐ-
τὸν ὑβρίσει ἐσεφανώμενος ἐμ τῷ θεάτρῳ. ἢ
ὁ δῆμος ὀργισθεὶς, κατεχέροτόνησε τοῦ με-
θίου. λαβὼν δὲ παρὰ τοῦ μεθίου ῥῆς δραχ-
μὰς καχυφείκα τοτὴν παρ' αὐτοῦ δίκην. ἢ
δημοτέλι δὲ τὸν ἀνεψιὸν γραψάμενος ἐσά-
ρξον πάγον ῥαύματος ἀργύριον λαβὼν, ἐπέ-
σχεν. ὅθεν ἢ ἀσχίμης ὀνεδίζων αὐτὸν λέγει.
ὁ τὴν κεφαλὴν πρόσδορον κεκλιμένος. ὅτι ἀ-
πὸ τῆς κεφαλῆς ἐπορίζετο. ἔγιμε δὲ τὴν ἔ-
χαβρίου Ἰουαῖκα. κλησίππου δὲ θυλατέρα. με-
τὰ θάνατον τοῦ στρατηγού χαβρίου.

ΔΗΜΑΔΟΥ.

Δημάδης τοὺς ἀθηναίους εἰκαζεν αὐλοῖς. ὧν εἰ-
τὶς ἀφέλοι τὴν γλώτταν. τὸ λοιπὸν ὕδεν ἐστιν.
ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, τίς αὐτοῦ διδάσκαλος γε-
λοῦως εἶπεν, τὸ τῶν ἀθηναίων ἐπιβῆμα. ἐμφαί-
νων ὅτι ἢ διὰ πραγμάτων ἐμπειρία, κρείττων
πάσης σοφιστικῆς διδασκαλίας ἐστίν.
ὁ αὐτὸς εἶπε, τὴν αἰδῶ τοῦ κάλλους ἀκρόπολιν

ἶνα. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς πῶς ἂν τις γένηται
πλούσιος, εἶπεν ἂν τὸ ἐπιθυμῶν ἔσται
πένης.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ.

Δημοκράτης ἀναβαίνων εἰς τὴν ἀκρόπολιν
ἐμ γῆρα, καὶ πνευστῶν, ποιεῖν ἐφίετο ὅπως
καὶ σὺμπασα ἀθηναίων πόλις. πρεῖν μὲν
γὰρ μέλας ἰσχύειν δὲ μικρόν.

ΔΗΜΩΝΑΚΤΟΣ.

Δημόναξ τοὺς τῶν σωμάτων ἐπιμελεμένους.
ἐαυτῶν δὲ ἀμελοῦντας, ὠνεῖδιζεν. ὡς
τῶν μὲν οἰκῶν ἐπιμελουμένους, τῶν δὲ ἐν
οἰκῷ ἀμελοῦντας. ὁ αὐτὸς ἔλεγεν, ἐλάω
κακὰ πάσχουσιν οἱ ἀμνηστοὶ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν,
ἢ ὑπὸ τῶν φίλων. τοὺς μὲν γὰρ ἐχθροὺς δε
διότες, φυλάσσομαι. τοὺς δὲ φίλους, ἀνεωγμέ
νοι εἰσὶ. ἢ γίνονται σφαλεροὶ, ἢ εὐεπιβούλευ
τοί. ὁ αὐτὸς εἶπεν. οἱ ἀπαίδευτοὶ καθάπερ
οἱ ἀλιευόμενοι ἰχθύες ἐλκόμενοι, σιγῶσιν.
ὁ αὐτὸς, τῶν ἄλλω μεξεταζόντων εἰ ὁ κόσμος
ἐμψυχος, ἢ αὐθις εἰ σφαιροειδής, ὑμᾶς εἶπε

περὶ τῷ κόσμου πολυπραγμοῦντες. περὶ δὲ
τῆς αὐτῶν ἀκοσμίας, οὐ φροσιζετε.

Ὁ αὐτὸς, τίνος σοφιστοῦ ἀτιμωμένου αὐτὸν, ἢ
φίσαμτος, διατί με κακῶς λέγεις, ὅτι μὴ κα-
ταφρονῆς ἔφη, τῶν κακῶς λεγόντων.

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ.

Δημοκρίτου πρεσβυόμοτος ποτὲ ὑπὲρ ἀθηναί-
ων πρὸς φίλιππον, ἢ παρρησία διαλεγόμε-
νου, ὁ φίλιππος οὐ φοβῆ μὴ τὴν κεφαλὴν σφ-
ἔφη προσάξω ἀφαιρεθῆναι, οὐ φισιν. ἐὰν γὰρ
σύ μου ταύτην ἀφέλης, ἢ παρὶς μοι αὐτὴν ἀ-
νάματον ἀμαθίσφ. Ὁ αὐτὸς τὸν φθόνον ἀ-
πεν ἔλκος ἀμα τῆς ἀληθείας. Ὁ αὐτὸς ἔλε-
γεν ἀυξανομένου τοῦ σώματος, συναυξάνον-
ται φρένες. Γηράσκοντος δὲ, συγῆράσκουσι.
ἢ ἴς τὰ πράγματα πάντα ἀμβλύνονται.

Ὁ αὐτὸς ἔλεγε, κόσμος ὀλιγομυθὴν γυναικί, κα-
λὸν δὲ ἢ κόσμῳ λίπότης. Ὁ αὐτὸς ὡς ἀθινό-
διωρος φισιν ἐμ ὀγδοῆ περὶ πάντων, ἐλθόν-
τος ἰσσοκράτους πρὸς αὐτὸν, ἢ κελεύσαν

τος κομιδῆμαι γάλα, βρασάμενος τὸ γά-
λα εἶπεν, αἰγὸς πρῶτοτόκοιο ἢ μελαίμης.
Ὁ αὐτὸς κόρη ἀκολουθούσης τῷ ἰσσοκρά-
τει, τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ ἠσπάσατο οὕτω-
χαίρει κόρη. τῇ δὲ ἑχομένῃ, χαίρει γυναί. καὶ
ἦν ἡ κόρη τῆς μυκίος διεφθαρμένη. ὅτεν
τὴν ἀκρίβειαν αὐτοῦ ὁ ἰσσοκράτης ἐβού-
μασεν. ὁ αὐτὸς προειπὼν τίνα τῶν μελ-
λόντων, ἐυδοκίμησε. καὶ ἐμθέου δόξης πα-
ρὰ τοῖς πλείστοις ἠξιώσθη. νόμου δὲ ὄντος
τὸν ἀμαλώσαντα τῆς παρῶν οὐσίαν, μὴ
ἀξιούσθαι ταφῆς ἐν παρῖδι, φησὶν ἀρπύ-
ιδίης συνέμτα, μὴ ὑπεύθυνος γεννηθεῖν
πρὸς τῶν φρονούντων, καὶ συκοφαντούμ-
των, ἀναλῶμαι αὐτοῖς τὸν μέγαν διακο-
σμόν. ὃς ἀπάντων τῶν συγραμμάτων προ-
έχει. καὶ πεντακοσίοις ταλάντοις τιμηθῆ-
ναι. μὴ μόρον, ἀλλὰ καὶ χαλκῶς ἑξήκοντα. καὶ
τελευτήσαντα αὐτὸν, δημοσίᾳ ταφῆμαι. βίω-
σαντα ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη.

Δημήτριος δὲ ὁ φαλιρεὺς τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ
φισίν ἀναγῶναι τὸν μέλαν διάκοσμον. ὃν
μόνον ἑκατὸν ταλάντων τιμιθῆναι. Ταῦτα
δὲ ἢ ἰππόβοτος φισίν. Ἄριστος δ' ἐν
τοῖς ἱστορικοῖς ὑπομνήμασι φισί, πλάτωνα
θελήσαι συμφλέξει τὰ διμοκρίτου ὑπομνή
ματα, ὅποσα ἠδυνήθη τε ἀτακτεῖν. ἀμεκλᾶν δὲ
ἢ κληνίαν τοὺς πυθαγορικούς, κωλύσαι αὐ
τὸν, ὡς οὐδ' ἐν ὄφελος. παρὰ πολλοῖς γ' εἶναι
τὰ βιβλία. τελευταῖαν δὲ μέλλοντος εἶναι
δεληφῆν αὐτῆ φισίν ἐρμιππος λελυπηῖσθαι,
ὅτι ἐν τῇ τῶν θεσμοφόρων ἐορτῇ μέλλει
τεθνήξαι, ἢ τῇ θεῷ τὸ καθήκον αὐτῇ οὐ
ποιήσῃν. Τὸν δὲ, θάρξῃν εἶπῃ. ἢ κελύσαι φι
σὶ θερμοῦς προσφέρειν ἄρτους αὐτῷ ὀσιμέ
ραι. Τούτου δὲ ταῖς ῥησὶ προσφέρων, διεκαρ
τέρισεν ἐς ῥίτην ἑαυτὸν. ἐπεί δ' ἠδὲ προήλ
θον αἱ ἡμέραι, ῥῆς γ' ἤσαν, ἀλυπώτατον τὸν
βίον προήκατο. βίους ἐννέα πρὸς τοῖς ἑκατ
ἔτεσι, ὡς φισίν ἰππαρχός. ὁ αὐτὸς εἶπεν,

αἰτίη οὐδὲμ ἴδμεν. ἐν βυθῷ γ᾽ ἡ ἀλήθεια.
Ὁ αὐτὸς ἔφη. ψυχὴν σώματος ἀνακαιότερον
ἴσθαι. Ἦ γὰρ κακώσθην, τὸ τεθνάναι κρείσσον.
Ὁ αὐτὸς ἔφη. θεῶ ὅμοιον ἔχει ὁ ἄνθρωπος τὸ εὐ
ποιεῖν. ὅταν τὸ εὐποιεῖν, μὴ κατῆλεύεται. ἢ
τὸ εὐερετῆρ ἢ ἀληθεύει. Ὁ αὐτὸς εἶπε. τὰ
σις ἐμφύλιος, ἕς ἐκάτερα καλόν. ἢ γ᾽ νικέει
σι ἢ ἡσώμενοις, ὁμοίη φθορά. Ὁ αὐτὸς εἶπεν.
οἱ ἀληθινοὶ φίλοι, ἢ τὰς φιλίας ἰδίας, ἢ τὰς
συμφορὰς ἐλαφρότερας ποιούσιν. ὧν μὲν συ
ναπολαύοιμεν, ὧν δὲ μεταλαμβάνοντες.
Ὁ αὐτὸς ἔφη. ὡς ὁ γαμβροῦ μὲν ἐπιτυχῶν, εὐ
ρεν ὑῖον. ὁ δὲ ἀτυχῶν, ἀπώλεσε ἢ θυγα
τέρα. Ὁ αὐτὸς ἔλεγε. βούλεσθαι μάλλον
μίαμ εὐερεῖν αἰτιολογίαν, ἢ τῶν περσῶν οἰ, βα
σιλείαν γενέσθαι. Ὁ αὐτὸς μοσήσας, ἢ λιθάρε
ῶν περιπεσῶν, ὡς ἀνένικησεν, οὐδὲν με ἔφη
ἐξαπατήσῃ ἢ φιλοζωΐα. ἢ ἐξήγαγεν ἑαυτὸν
τοῦ βίου. Ὁ αὐτὸς ἔλεγε. διζημένοισι τὰ βί
α, μόλις παραγίγεται. τὰ δὲ κακὰ, ἢ μὴ

Διημένοισιν . ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί ἐστὶν
ἐρωσέφει πάθος ψυχὴν κολάζον . δημοκρί-
τω τῷ ἀβδηρήτη τὰ δεδοκίμιστα ἀρχὰς εἶναι τῶν ὅλων
ἀτόμον ἢ κενόν . τὰ δ' ἄλλα πάντα νενομίσθαι
δοξάζεσθαι . ἀπείρου τε εἶναι κόσμου , ἢ γεννη-
τοῦ , ἢ φθαρτοῦ . μηδέμ τι ἐκ τῶν μὴ ὄντων γί-
νεσθαι . μὴ δὲ εἶς τὸ μὴ δὲ ὄν φθείρεσθαι . ἢ
τὰς ἀτόμους ἀπείρου εἶναι κατὰ μέγεθος ἢ πλῆ-
θος . φέρεσθαι δὲ ἐν τῷ ὅλῳ δινυμένας ἢ οὕτω
πάντα τὰ συκκρίνοισθα γεννᾶν . πῦρ , ὕδωρ , ἀέρα ,
γῆν . εἶναι ἢ ταῦτα ἐξ ἀτόμων τινῶν συστή-
ματα . ἀπερ εἶναι ἀπαθὴ ἢ ἀναλλοιώτα , διὰ τῆς
σφαιρότητας . τὸν τε ἥλιον , ἢ τὴν σελήνην , ἐκ τοιού-
των λείων ἢ περιφερῶν ὀγκῶν συκκρίεσθαι .
ἢ τῆς ψυχῆς ὁμοίως . ἢ ἢ νοῦν ταυτ' εἶναι λέ-
γει . ὁρᾶν δὲ ἡμᾶς κατ' ἐξ ὀλῶν ἐμπύρωσθαι .
πάντα τε κατ' ἀνάγκη γίνεσθαι . τῆς δὲ δίνης αἰ-
τίας οὐσης τῆς γενέσεως παντ' ἡμ' ἀνάγκη
καλῶς τέλος δ' εἶναι τῆς εὐθυμίας . ὅτι αὐτῆς οὐσαν
τῆς ἡδονῆς ὡς ἐνίοι παρακούοντες ἐξεδέξαντο .

ἡ ἀκαθ' ἦν σαλινῶς ἢ εὐθαῶς ἢ ψυχὴ διάτῃ.
ὑπὸ μηδενὸς ταραπτομένη φόβῳ, ἢ δυσφαιμο
νίας, ἢ ἀμύπτινος πάθους. φύσιν δὲ εἶναι, τὸ κε
νὸν ἢ τὰ άτομα. εἰ ἐμψυχὸς ὁ κόσμος.
Διμόκριτος ἢ ἐπίκτερος, ἢ ὅσοι τὰ άτομα εἶσι
τοῦνται ἢ τὸ κενόν. οὐτ' ἐμψυχὸν οὔτε προ
νοία διοικῶσαι. φύσιν δὲ τίνι ἀλόγῳ. ἀριστοτέ
λης οὐτ' ἐμψυχὸν ὅλον δι' ὅλων. οὔτε λογικόν.
οὔτε νοερόν. οὔτε προνοία διοικούμενον. τὰ
μὲν γὰρ ἕρνια, τοῦτ' παντ' κοινωνῶν. σφαίρας
γὰρ περιέχον ἐμψύχους ἢ ζωτικὰς. τὰ δὲ πε
ρίτῃα μηδενὸς αὐτ'. τῆς δὲ εὐταξίας, κατὰ
συμβεβηκός, ὃ προηγουμένως μετέχον.

ΔΙΑΓΩΡΟΥ.

Διαγόρας ἰδὼν φθονερόν λυπούμενον, ἔφη. τοῦ
τῶ ἢ μέγα κακὸν συμβέβηκεν. ἢ ἄλλῳ μέγα
ἀγαθόν. ὁ αὐτὸς ἐπιτῶ πλέην χεμαζομένῳ
σκάφους, ἢ τ' ἐπιβατ' ἄλλον τ' ὅτι διὰ τ' ἀν
δρός τούτου ἀπλάγμεθα, ἔπε. Διείξας πλοῖον
ἕτερον ὁμοίως κινδυνεύον. μή τι κακείνοις
Διαγόρας συμπλέει.

ΔΙΩΝΟΣ.

Δίωμ ὁ ῥωμαῖος, κατὰ γέλασους ἀναίελες τοῦς
 σπουδαίοντας περὶ τὸν πλούτον, ὃν ἡ τύχη
 μὲν παρέχει, ἀνελευθερία δὲ φυλάττει. χρη-
 σότης δὲ ἀφαιρῆ. ὁ αὐτὸς ἔφη, πῶς ἔδιδόνμ
 τοῖς μὲν θεοῖς ἐνοχλήμ, αὐτοῦς δὲ μὴ βού-
 λεσθαι τρεῖσιν, ἅτε ἔφη ἡμῖν εἶμαι δοκῆ τοῖς
 θεοῖς. ὁ αὐτὸς ἔφη, αἰ μὲν ἡδομαὶ τοὺς αἰεὶ
 συνόντας τά τε ἄγχα λυμαίνονται, καὶ ταχὺ
 ποιοῦσιν ἀδυνάτους πρὸς ἀπίας. οἱ δὲ πόνοι
 τά τε ἄλλα ὠφελούμτες αἰεὶ, μάλλον παρέ-
 χουσι δύναμένους πονῆν. ὁ αὐτὸς εἶπε, τὸ
 πλεῖστον ἔοικε τοῦ ἀμθρωπίμου, περὶ μὲν τὸ
 ἀμθιστάμενον ἢ παρὰ τὸ συμφέρον, φιλομῆ
 κῆμ. τοῖς δ' ὕπεύκουσι, ἢ παρὰ δύναμιν ἀν-
 νιστουργῆμ. ὁ αὐτὸν ἔφη, πολλῶ κρεῖττον ἔ-
 ρικατορξῶσαντάς τι ζηλοῖσιν πικθῆναι, ἢ πλά-
 σαμίας ἐλεθῆναι. ὁ αὐτὸς εἶπε, δεῖ τοὺς
 κημένους μόμδς ἰσχυρῶς φυλάττειν, ἢ μηδέ
 να αὐτῶν μεταβάλλειν. τὰ γ' ἐν ταῦτῳ μέ-

νοντα, καὶ χειρῶν ἢ συμφερώτερα τῶν ἀεὶ
καινοπονημένων, καὶ βελτίω εἶναι δοκῆ, ἐστίν.
ὁ αὐτὸς ἔφη, μηδέ πτεμάτιν τὰ χρήματα σπού
δαζε ἀναλίσκην. ἐξ ὧν οὐδεμία προσγίνε
ται εὐκλεία, πλούτος γὰρ ἀκριβής, ὅχ οὕτως ἐκ
τῆς πρὸς ἀλλὰ λαμβάνειν, ὡς ἐκ τῆς μὴ πρὸς ἀνα
λίσκην ἀφροῖζεται. ὁ αὐτὸς ἔλεγε, πρηνεῖαν
μὲν ἀρχομένην, κωλύσαι τάχ' ἂν τις κολα
ζωνδυνθεῖν. ἐκκαταλεηρακῆσθαι δέ, ἢ γεγε
νημένην τῶν ἐπιστημένων τιμωριῶν, ἀδύνα
τον εἶμαι ἔλεγε. ὁ αὐτὸς ἔφη, ἀδύνατόν ἐστι
τὰναντία τινὰ τοῖς ὀρθῶς ἔχουσι πρᾶπτοντα,
ἀλαθοῦ τίνος ἀπ' αὐτῶν ἀηλαύσαι.

Δίῳ τῷ ἀκαδικμαϊκῷ ἀπὸ συμποσίου ἀμα
φρέφοιτι, παρεσόμενος κακῶς τις ἔλεγε.
ἢ βλασφημίας οὐδὲν ἀπελίμπανεν. ὁ δ' ἢ
σύχως εἶχεν. ὡς δὲ καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίαν ἦλ
θε, μέλλοντι αὐτῷ ἐσιέναι, ὁ λοιδορῶν τίδαι
ἔφη. πρὸς ὃν εἶπεν ὁ δῖος οὐδέ γρηύ.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

Διογένης ἰκεσὶς σινωπεύς. ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τίνος
 διατί τὸ χρυσίον χλωρόν ἐστίν, ἔφη, ὅτι γη-
 λους ἐπιβούλας ἔχει. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, τί
 κακὸν ἐν βίῳ, ἔφη βυθὸν εὐφροσύνης. ὁ αὐτὸς ἰδὼν
 τοὺς ἀναξιμένους οἰκέτας γῆλὰ σκεῦη παρα-
 φέροντας, ἤρξατο τίνος ταῦτα. ἦ δὲ εἶπον ἅνα-
 ξιμένους, ὅκ ἀιδάται φισὶ ταῦτα ἔχων, αὐτὸς
 ἑαυτὸν μὴ ἔχων, ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί τὸ θηρίων
 κάκιον δάκνη, ἔφη, τὸ μὲν ἀρίων, συκοφάντης.
 ἦ δὲ ἡμέρων, κόλαξ. ὁ αὐτὸς κοινολογοῦ-
 νας βυθῶν θεασάμενος, ἔφη, ἀσπίς παρ' ἑ-
 χίδνης φάρμακον δανείζεται. ὁ αὐτὸς, ἐρομέ-
 νος τίνος αὐτὸν τίνος μίξιν τὸ γῆρας, ἀπεκρίμα-
 το ἅξιν χιμῶμα. ὁ αὐτὸς ἰδὼν βραχὺν καλ-
 λωπιζομένην, εἶπε μ. εἰ μὲν πρὸς τοὺς ζῶν-
 τας, πεπλάμησαι. εἰ δὲ πρὸς τοὺς νεκροὺς
 μὴ βράδυμε. ὁ αὐτὸς ἡμέρας ποτὲ λυ-
 χνομᾶσθαι περιέει. πυρραμομένων δὲ πη-
 λωμ πρὸς τί τοῦτο, ἔλεξεν ἀνδρωπομίζη

τήμ. ὁ αὐτὸς ἔλαλε δένον, ἢ οἱ μὲν ἀθληταὶ
ἢ οἱ κισαρῶδοι γαστρός καὶ ἡδονῶν κρατοῦ
σιμ. οἱ μὲν, τῆς φωνῆς χάριμ. οἱ δὲ, τὸ σῶμα
τος. σωφροσύνης δὲ ἕνεκα οὐδαίς τούτων
καταφρομήσαι. ὁ αὐτὸς ἕμα τῶν ἀλενεγά
ρωμ παθῶν ζηλωτὴν παιδαγωγικῶς ἐπιπλήτ
τωμ, ὁπιρῖκα ἐπιπράσκετο, ἀμδρείως σφό
δρα ἦκεν, εἶπεν ὦ μῆράκιον ἀμδρα ὠρῆσαι
σαυτῶ. ἀμφιβόλω λόγῳ τὸ γρηρικὸν ἐκείνῃ
σωφρονίζωμ. ὁ αὐτὸς Γερόμενος ἀθήνησιμ, ἐν
τῷ δένῃ παρέβαλλε. τὸ δὲ, διωθμένῃ διὰ τὸ
μυθῆνα προσέειπαι, ἐξεβιάζετο τῇ προσεδρεία
καὶ ἤρτε τὴ βακτιρίαν προσηνομέμῃ αὐτῶ, τὴ
κεφαλὴν ὑπόσχων, πάει εἶπεμ. οὐ γὰρ εὐρή
σις οὕτω σκληρὸν ξύλον ὦ με ἀπείξεσις, ἕ
ως ἀμ τὴ φαίνη λέγωμ. τούμτε ὑπεμ δὴ ἴκουσ
σεν αὐτοῦ. καὶ ἄτε φυγὰς ὦν, ὠρῆσεμ ἐπὶ
τὸν ἀτελή βίον. ὁ αὐτὸς ἦ τιςε πλάτω
να ποτὲ ἰσχαλδασ δέκα. ὁ δὲ, κεραμιομ
ὅλον ἐξέπεμψεμ αὐτῶ. ἢ ὅς, σὺ φησὶ καὶ τ

ἐρωτηθεὶς δύο ἢ δύο πόσα ἐστὶν ἑξήκοντα ἀγ-
κρινή. οὕτως οὔτε πρὸς τὰ αἰτούμενα δίδως,
οὔτε πρὸς τὰ ἐρωτώμενα ἀγκρίνη. ἔσκω-
ψε δὴ οὖν αὐτὸν ὡς ἀπεραματολόγον. ὁ αὖ-
τος ἐρωτῆθεὶς, πού τῆς ἐλλάδος ἴδιοι ἀγαθοὺς
ἀνδρας, ἀνδρας μὲν εἶπερ οὐδαμῶς. παῖδας
δ' ἐμ λακεδαίμονι. σπουδαιολογούμενου γρ
τὸ, ἐπεὶ οὐδείς προσήκ, ἐπέβαλλε τερετί-
ζην. ἀθροισθέντων δὲ ὠνείδισεν, ὡς ἐπὶ μέν-
τους φλημάφους, ἀφικμου μέμων σπυδαίως.
ἐπὶ δὲ τὰ σπυδαῖα, βραδυνόων ὀλιγώως.
ὁ αὐτὸς, τοὺς γραμματικὸὺς ἐθαύμαζε τὰ μὲν
τοῦ ὀλυγέως κακὰ ἀναζητούντας. τὰ δὲ ἴδια
αἰνοοῦντας, καὶ μὴν καὶ τοὺς μουσικοὺς, τὰς
μὲν ἐν τῇ λύρα χορδὰς ἀρμόττεσθαι. ἀμάρ-
μοσα δὲ ἔχεν τῆς ψυχῆς τὰ ἤδη. ἢ τοὺς μα-
θηματικὸὺς, ἀγβλέπων μὲν, πρὸς τὸ ἥλιον.
ἢ τὴν σελήνην. τὰ δὲ ἐν ποσὶ πρᾶγματα πα-
ρορᾶν. ἢ τοὺς ῥήτορας, τὰ δίκαια μὲν ἐσπυ-
δακέμαι λέγειν, πρᾶτῃν δὲ μηδαμῶς. ἢ τοὺς
φιλαργύρους

φιλαργύρους φέβν μὲν τὸ ἀργύριον, ὑπεραγα
πᾶμ δὲ ἦγατο δὲ καὶ τῶν δούλων, οἱ λαβρο
φαβούντας ὀρώμτες τοὺς δεσπότες, μηδὲν
ἀρπαζοίεν τῶν ἐπιδομένων. ὁ αὐτὸς ὡς φη
σι μὲν ἵππος ἀλούς, καὶ πωλούμενος ἠρωτή
θη τί οἶδε ποιῆμ. ἀπεκρίματο ἀμδρῶν ἀρχὴν.
καὶ πρὸς τὸν κήρυκα κήρυσε ἔφη. εἰ τις θέλει
δεσπότην αὐτῷ πρίασθαι. ὁ αὐτὸς ἔλεγε
τῷ ξενιάδῃ τῷ πριαμένῳ αὐτὸν, δὴν πείθε
σθαι αὐτῷ, εἴ καὶ δούλος εἴη. καὶ γὰρ ἰαβρός, ἢ κυ
βερμήτης εἴ δούλος εἴη πείθεσθαι ἀν αὐτῷ.
ὁ αὐτὸς, ὡς ἐμβουλός φησιν ἐν τῷ ἐπιγραφομέ
νω διογένης πρᾶσις, οὕτως ἦτε τοὺς παῖδας
τοῦ ξενιάδου, μετὰ τὰ λοιπὰ μαθήματα, ἰπ
πεύην, τοξεύην, σφενδονᾶν, ἀκοντίζην, ἔπι
τα ἐν τῇ παλαίστρᾳ οὐκ ἐπέβη πετῷ παιδο
δίβῃ ἀθλητικῶς ἀγίν. ἀλλ' αὐτῷ, ἐρυθίμα
τος χάρις καὶ εὐεξίας. κατ' ἄχρον δ' οἱ παῖδες
πολλὰ ποιητῶν καὶ συγγραφέων, καὶ τῶν αὐτῶ
διογένης, πᾶσάν τε ἐφοδομ σύμφομον πρὸς τὸ

εὐμνημόνευτομ ἐπίσκοπ. ἐμ' οἴκῳ τὲ ἐδίδα-
σκε διακονῆσαι, λιτῇ ῥοφῇ χρωμέμενος. ἢ ὕ-
δαρς πίνοντας. ἐν χρω κερίας, ἀκαλλωπίσθης
τὲ φεγάζετο. ἢ ἀχίτωνας. ἢ ἀρυτλάιτης. ἢ
σιωπιλούς. ἢ καθ' αὐτοὺς βλέπυτας ἐν ταῖς
ὁδοῖς. ἐξήγε δ' αὐτοὺς ἢ ἐπὶ κυρηγέσια. οἱ
δὲ, ἢ αὐτ' διογένθης ἐπιμέλειαν ἐποιούντο.
ἢ πρὸς τοὺς γονέας ἀντιτικῶς ἄχορ. ὁ δ' αὐ-
τὸς εὐβουλος, παρὰ τῷ ξενιάδῃ καὶ ἱεράσαι
αὐτὸν, καὶ θανόντα ταφῆσαι πρὸς τῶν υἱῶν
αὐτοῦ. ἐνθα ἢ πυνθανομένου τοῦ ξενιάδῃ
πῶς αὐτὸν θάψαιεν, ἔφη. ἐπὶ πρόσωπον. τοῦ
δ' ἔρομένου διατὶ, ὅτι μετ' ὀλίγον ἄπε μέλ-
λαι τὰ κάτω ἀνασρέφεται. τοῦτο δὲ, διὰ
τὸ ἐπικρατῆν ἠδὲ τοὺς μακεδόνας. ἢ ἐκ
ταπνῶν ὑψηλοὺς γενέσθαι. ὁ αὐτὸς, ἔσα
βαγόντος τίνος αὐτὸν εἰς οἶκον πολυτελεῆ ἢ
κωλύοντος πύσαι, ἐπειδὴ ἐχρέμψατο, εἰς
τὴν ὄψιν αὐτοῦ ἐπίπυσεν. εἰπων, χεῖρονα τὸ
πρὶν μὴ εὐρηκέναι. οἱ δὲ τοῦτο, ἀριστίππυ φασίν.

ὁ αὐτὸς φωνήσας ποτὲ ὡς ἄνθρωποι συνελθόντων, καθίκετο τῆ βακίρῃα, ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων ἐκάλεσα οὐ κατάρματα. ἐπισὶ κάτω ἐμ τῷ πρῶτῳ τῶ χερῶν ἐπὶ μὲν τῷ ἀλέξανδρον, ὡς εἶπερ ἀλέξανδρος μὴ ἐλεγόντι, ἐθελήσασαι ἄν διογένῃς γενέσθαι. διογένῃς ἀναπεύχῃς ἐλεγε μὲν, ὅτι τοὺς κωφοὺς ἢ τυφλοὺς, ἀνὰ τοὺς μὴ ἔχοντασ παύσαν. ὁ αὐτὸς ἐλεγε, ἐαυτὸν κύναι ἴσαι τῷ ἐπαινεμένῳ, ἀλλὰ μηδὲνα τολμᾶν τῷ ἐπαινετῷ συνιέραι ἐπὶ τῷ θῆραμ. ὁ αὐτὸς, πλάτωμος περὶ ἰδεῶν διαλεγομένῳ, ἢ ὁμομάζουτος ῥαπεζότιτα, ἢ κυαθότιτα, ἐπεμ. ἐγὼ ὡς πλατῶ ῥαπεζαν μὲν, ἢ κυαθον ὁρῶ. ῥαπεζότιτα δὲ, ἢ κυαθότιτα, ὅδα μῶς, ἢ ὅς, κατὰ λόγον ἐφῃ. οἷς μὲν γὰρ ῥαπεζα ἢ κυαθος θεωρεῖται, ὁ φθαλμοὺς ἔχεις, ὡς δὲ κυαθος ἢ ῥαπεζότιτος βλέπεται, νουν ἔκ ἔχεις. ὁ αὐτὸς, ἰδὼν μετὰ κιον ἐρυθριῶν, θάρρῃ ἐφῃ. τοιοῦτόν ἐστὶ τῆς ἀρετῆς τὸ χεῶμα. ὁ αὐτὸς, πρὸς τῷ συμβουλευόμετα τὸμ ἀποδράντα αὐτοῦ δούλομ ζικτεῖμ.

Γελοιομένη. ἡ μάστιξ μὲν χωρὶς Διογένης ἴσθι,
Διογένης δὲ χωρὶς μάστιγος οὐ δύναται.

κρατεροῦ ἀξιούντος πρὸς αὐτὸν ἀπιέναι, ἀλλὰ
βούλομαι ἔφη ἐμὰ θήναι, ἄλλα λείπει, ἢ
παρὰ κρατεροῦ τῆς ἡλιείας βασιλείας ἀ-
πολαύειν. ἀναξιμένει τῷ ῥήτορι παχέ οὐτίς
προσελάττω, ἐπίδος ἢ ἡμῖν ἔφη τῶ πτωχοῖς
τῆς βασιλείας, ἢ γὰρ αὐτὸς κενφιθείσῃ, ἢ ἡμῶς
ὠφελήσῃ. διαλεγόμενου δὲ αὐτῷ ποτὲ, τά-
ριχος προτείμας, προσέειπεν τοὺς ἀκροα-
τάς. ἀνακλιούντος δὲ, τὴν ἀναξιμέμενος ἔφη
διάλεξιν, ὀβολοῦ τάριχος διαλέλικε.

Θεασάμενος μέραιον φιλοσοφούν, εὐτε ἔπεμ-
θεῖτο τοὺς τῷ σώματος ἐρασάς, ἐπὶ τὸ τῆς ψυ-
χῆς κάλλος μετάγει. θαυμάζοντος τῆρος
τὰ ἐν σαμοθράκῃ ἀμαθῆματα, ἔφη. ἡλλῶν
ἀνείη πλείω, ἢ ἡμῶς μὴ σωθῆμεν, ἀνετίθει-
σαν. ὁ αὐτὸς ἐπανήρχετο ἐκ Λακεδαιμόνος
εἰς ἀθήνας, πρὸς οὖν τὸν πυθόμενον πού, ἢ πό-
θεν, ἐκ τῆς ἀνδρωνίτιδος ἔπε πρὸς τὴν ἑται-

κωνίτην. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί ποιῶν κύων
καλεῖται, ἔφη τοὺς μὲν μὴ διδόντας, ὑλακτῶ.
Τοὺς δὲ πονηροὺς, δάκνων. Τοὺς δὲ διδόντας,
σαίνων. Ἀλεξάνδρῳ γὰρ ἐπιστάτος αὐτῶ
ἢ ἐπόντος ἔγωγε μὴ Ἀλέξανδρος ὁ μέγας βα
σιλεύς. καὶ γὰρ ἔφη, Διογένης ὁ κύων. Ἀριστῶν
τὴν ἀγορᾶν, οἱ περιεστῶτες συνεχῶς ἔλεγον
κύων. ὁ δὲ, ὑμεῖς εἴπεν ἔστὲ κύνες, οἱ με ἀρι
στῶντα περιεστήκατε. ἐρωτηθεὶς πόθεν εἶς
κοσμοπολίτης εἶπε, πρὸς τὸν Ἰδιόλιον ὡς εἰς
τόπος ἀκαθάρτους εἰσὶν, ἢ γὰρ ἢ ὁ ἥλιος πρὸς
τοὺς ἀσπράττας, ἀλλ' ὁ μαιίνεται. ὁ αὐτὸς
ιδῶν εὐπρεπὴ νεανίτην ἀπρεπῶς λαλοῦν
τα, ὑπέσχυν ἔφη ἐξ ἑλαφαντίμου κολοῦ
μολυβδίνῃ ἑλικῶν μάχαιραν; ὀνειδίσομε
νος ὅτι παρὰ ἀντιπάρῳ ῥιζῶνισιν ἔλαβεν, ἔφη.
Ὅτι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα.
ἐρωτηθεὶς διὰ τί ἀνδράποδα ἐκλήθη, ὅτι φησὶ
τοὺς πόδας ἀνδρῶν εἶχον. τὴν δὲ ψυχὴν, ὁ
πῶς ἰαμσὺ ὁ ἄξετάζωμ. ὀνειδίσομενος ὅτι

αὐτὸς αἰτεῖ πλάτωνος μὴ αἰτούντος, καὶ
καίνορος εἶπεν αἰτεῖ. ἀλλ' ἀχίσιχωμ κεφαλὴν
εἶμα μὴ θεωροῖα θοὶ ἄνοι. ὁ αὐτὸς ἐρωτη
σθεῖς εἰ κακὸς ὁ νόσματος, πῶς εἶπε κακὸς, ὅτι
παρόμοτος, οὐκ αἰδιανόμενα. πρὸς ἀλέξαν
δρον ἐπιστάνα καὶ ἐιπόντα οὐ φοβῆ με, τί
γὰρ εἶπεμ, ἢ ἀγαθόν, ἢ κακόν. τοῦδ' εἰπόντος
ἀγαθόν. τίς οὐμ εἶπε τὸ ἀγαθόν φοβίται.

ὁ αὐτὸς ἔλεγε τὴν παιδείαν, τοῖς μὲν νέοις
σωφροσύνημ. τοῖς δὲ πρεσβυτέροις, παρρα
μυθίαν. τοῖς δὲ πένησι, πλούτον. τοῖς δὲ
πλουσίοις, κόσμον εἶμαι. πρὸς διδύμωμα
τὸν μοιχὸν εἰαρεύοντά ποτε κόρης ὀφθαλ
μόν, ὅρα φησὶ μὴ τὸν ὀφθαλμόν τῆς παρρη
νου θεραπέυωμ, τὴν κόριν φθείρης.

ὁ αὐτὸς ἀγριβόμενος τὸ αἰδοῖον ἐμ τῷ φανε
ρῷ, ἔλεγε πρὸς τοὺς παρόντας, εἶθε καὶ τὸν
λιμόν οὕτως ἀγρί φασαι τῆς γαστρὸς ἡδυνά
μημ. ὁ αὐτὸς παιδὸς ὀφθαλμοῦτος τῷ παιδῶ
Γωγῶ κόνδυλον ἔδωκεν. ὁρθῶς. ὅτι μὴ μαν

θανόντος, ἀλλὰ τὸ μὴ διδάξαντος τὸ ἁμάρτη
μα ποιήσας. Διογένης ἀκούσαντα σοφοκλήους
, περὶ μυστηρίων, ὡς ρισόλβιοι κείνοι βροτῶν
, οἱ τὰδε δευρχθέντες τέλι μολῶσ' ἐν ἄδῃ.
, τοῖς δὲ γ' ἰμόνοις ἐκείνην ἐστὶ. τοῖς δ' ἄλλοισι
, πάντα ἐκ τῶ πωρ κακὰ, τί λέγεις ἔφη. κρείττο
να μοῖραν ἔξει παλακίωρ ὁ κλέπτης, ἢ ἐπα
μινῶν δασυῶν τῆ μεμύνηται; ὁ αὐτὸς, εὐσε
νείας, καὶ δόξας, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα διέ
παιξε, προσκοσμήματα κακίας ἄμαι λέγων.
μόνηρ δὲ ὀρθήρ πολιτείαν εἶναι, τῆρ ἐμ τῶ
κόσμῳ. ἔλεγε δὲ καὶ κοιμᾶς εἶναι δεῖν τὰς
βυναικας, γάμον μὴ δὲ ὀνομάζωρ, ἀλλὰ τὸν
πείσαντα τῆ πεισάση συνείμαι. κοιμους δὲ
διὰ τοῦτο καὶ τοὺς ὑέας. ὁ αὐτὸς πλέ
ωρ εἰς αἰγιναν, καὶ πειραταῖς ἀλους, ὧν ἦρ
χε κίρπαλος, εἰς κρήτιμ ἀπαχθεῖς, ἐπιπρά
σκετο. καὶ τοῦ κήρυκος ἐρωτῶντος, τί οἶδε
ποιῶν, ἔφη ἀνθρώπων ἀρχήρ. ὅτε ἠδείξας τῆ
νὰ κορίνθιον εὐπάρυφορ τὸν ξεμιάδηρ, ἔφη.

τούτω με πώλη ούτος δεσπότου χριζαι.
ώνεται δέ αυτόν ξενιάδης, η ή α παλατών ες
την κοριμβον, επέστησε τοις εαυτ παιδίοις.
η πασαρ ενε χειρισε την οικίαν. ο δε, ούτω
προς αυτ εν πασι δικτέθη, ώστε εκένος πε
ριώω, αλατος ελεε δαίμων ες την οικίαν με
εσε λήλυθε. φησι δέ κλειομένης εν τω επι
γραφομέμω παιδαγωγικω, τους ενωρίμδε λυ
ρωςαοθαι αυτ θελήσαι. τον δε, ενήθεις αυ
τους επάν. ουδέ γν τους λέοντας δούλους ε
ναι των ρεφόντων, αλλά τους ρέφοντας, τ
λεόντων. δούλου γν το φοβείσθαι. τα δε ση
ρία, φοβερά τοις ανθρώποις είναι. ο αυτός
επεν, οι μέν κύνες τους έχθρους δάκνουσιν.
εγώ δε τους φίλους, ίνα σώσω. ο αυτός προς
τους επόντας γέρων ε, η λοιπόν άνεις, τί δε
επι εδολιχον εφεχον προς το τέλος εδόμε
ανίεναι, η μη μάλλον επιτάναι, ο αυτός,
δημιθένην ητε τ ρήτορα εν παν λοχειώ α
ρις ώντα κατέλαβε. τ δε υπχορούντος, τοσού

τω μάλλον ἔση ἔφη ἐμῶ πανδοχείῳ.

ὁ αὐτὸς, τῷ πριαμένῳ αὐτὸν ξενιάδῃ ἔλεγεν.
ἄλλ' ὅπως τὸ προσταπτόμενον ποιήσης. ἔδ' ἔ
ἔπόντος, ἔμω ἤρτα μῶν χωροῦσι πιλαί, ἔδ' ἔ
ἔδ' ἔφη ἔπρίω νοσῶν, οὐκ ἂν αὐτ' ἔπειθου,
ἄλλ' ἔπειθ' ἂν ὡς ἄνω ἤρτα μῶν χωροῦσι πι
λαί. ὁ αὐτὸς, σαπέρδην λαούς τῷ βυλομένῳ
παρ' αὐτῷ φιλοσοφῆν, ἐποίησεν αὐτὸν οἶ, ἄ
κολυθῆν. ὡς δ' ὑπ' αἰ λαούς ῥίψας ἀπῆλθεν, με
τὰ χρόνον ὑπαμνήσας αὐτῷ, ἠγέλασας ἔ
φη. τὴν σὴν ἠγέμην φιλίαν, σαπέρδης διέλυ
σεν. Διοκλῆς δ' ὄυτως ἀναγράφει. ἔπόντος
αὐτῷ πίνος, ἐπίταπτε ἡμῖν διόλεμερ, ἀπαλα
γῶν αὐτοῦ, ἡμιοβόλου τυρόν ἐλίδδ φέρειν. ἀρ
μισαμένου δέ, τὴν σὴν ἔφη ἠγέμην φιλίαν,
ἡμιοβόλλ' τυρίον διαλέλυκεν. ὁ αὐτὸς, θεα
σάμενός ποτε παιδίον τῆς χειρὸς ἴμιον, ἐ
ξέριψεν τῆς πύρας ἔ κοτύλην. ἔπῶν, παι
δίον με νενίκηκεν εὐτελεία. ἐξέβαλλε δέ
ἠγ τὸ βυβλίον ὁμοίως, παιδίον θεασάμενος.

ἐπὶ δὴ κατέαξε τὸ σκεῦος, τῷ κοίλῳ τοῦ ψω-
μίου τῆς φρακῆς ὑποδεχόμενον. Διογένης
συνελογίζετο ἡ ὄψις. τῶν θεῶν ἐστὶ τὰ πάν-
τα. φίλοι δὲ οἱ σοφοὶ τοῖς θεοῖς. κοινὰ δὲ τὰ
τῶν φίλων. πάντα ἄρα ἐστὶ τῶν σοφῶν. ὁ αὐτὸς;
πλάτωνος ὀρισμένον, ἄνθρωπος ἐστὶ ζῶον δίπυον.
ἄπτερον. ἢ εὐδοκίμου ντος, τίλλας ἀλεκτρυό-
να, εἰσὶν ἐκεν αὐτοῦ ἐστὶ τὴν σχολὴν. ἢ ἄπερ. οὐ-
τός ἐστιν ὁ πλάτωνος ἄνθρωπος ὅθεν τῷ ὄρω προσε-
τέθη τὸ πλατυόνυχον. ὁ αὐτὸς, πρὸς τὸν πυ-
θόμενον ποίαν ὥραν δεῖ ἀριστῆν, εἰ μὴν πλού-
σιος εἶπεν, ὅταν θέλη. εἰ δὲ πέννης, ὅταν ἔχη.
ἠλιου μέγιστον ποτὲ, ἄλεξανδρος ἐπιστὰς φησὶν.
αἰτησὼν με ὁ θέλεις. ἢ ὅς, ἀφροσύνη γομ μὲ
φησὶν. ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν λέγοντα περὶ τῶν με-
τεώρων, ἡφαίστος ἐφη παρὰ ἀπὸ οὐρανοῦ.
ὁ αὐτὸς, εὐμούχου πονηροῦ ἐπιγράψαντος ἐπὶ
τῆς οἰκίας μὴδ' ἐν εἰσὶ τῷ κακῶν, ὁ οὖν κύριος
ἐφη τῆς οἰκίας ποῦ εἰσελεύσεται. ὁ αὐτὸς
πρὸς τοὺς ἐρπύσαντας ἐπὶ τὴν ῥάπεζαν μύς

ἰδοῦ φησὶ καὶ Διογένης παρασίτους ῥέφει.

ὁ αὐτὸς, ὄλυμπιασί τοῦ κήρυκος ἀμείνωντος, μι
κῶς Διῶξίππος ἀμδραῶ. οὗτος δὴ ἔφη ἀνδρῶ
ἤρδα. ἀμδραῶ δ' ἔγω. ἠὲ πᾶτο δὲ καὶ πρὸς ἀ
θηναίων. μηρακίχ γὰρ τὸ πῖθον αὐτῷ συμβίβαν
τοσδεῶ μὲν, πληγὰς ἔδωκαμ. ἐκείνω δὲ ἄλλων
παρέσχον. ὁ αὐτὸς ὡς φησὶ Διονύσιος ὁ ἑσώ
κός, μετὰ τῷ χερῶματι συλληφθεὶς, ἀπήχθη
πρὸς φίλιππον. καὶ ἐρωτήθεὶς τίς εἶμι, ἀπεκρί
θη. κατὰ σκοπῆς τῆς σῆς ἀπληξίας. ὅθεν βίαι
μασθεὶς, ἀφήθη. ὁ αὐτὸς, ἀλεξάμδρα ἤρτο
πέμφαντος ἐπιστολὴν πρὸς ἀμλίπαρον εἰς
ἄθηναν, διὰ τῆς ἀθλίας, παρῶν ἔφη. ἀθλίας
παρὰ θλίχ. διὰ θλίχ. πρὸς ἀθλιον. ὁ αὐτὸς πρὸς
τὸ ὑπὸ τῷ οἰκέτῃ ὑπῆρδούμενον. οὐπω εἰπὴν μα
κάριος εἶ, ἀμ μή σε καὶ ἀπομύξῃ. τοῦτο δ' ἔφα
σοι, περὶ τῶν τῶν χίρας. ὁ αὐτὸς, θεασά
μερός ποδῶν τοῦς ἱερομνήμομας, τῶν ταμί
ων τῶν ἀφιάλημ ὑψηρῆμενον ἄγοντα, ἔφη. οἱ
μεγάλοι κλέπται, τὸν μικρὸν ἄλοισιμ.

ὁ αὐτός, θεασάμενός γ' ἔτε μίθρακιον λίθου βάλ-
λον ἐπὶ θασυρόν. ἐύγε εἶπε. Τεύξην γ' ἔτ' σκο-
ποῦ. πρὸς τὰ περισάντα μίθρακία. ἢ εἴ ποτε
τα, βλέπω μὲν μὴ δάκη ἡμᾶς, παρρῆτε ἐφί-
παιδία. κύων τευτλία ἔκ' ἐσθίει. διογένει ἐν
δείπῳ προσερίπτεται τινὲς ὀσάρια ὡς κυνί.
ἢ ὅς ἀπαλλοτρίωμενος, προσούρησε μᾶλλον
ὡς κύων. ὁ αὐτός τὸν πλούσιον ἢ ἀμαθῆ,
πρόβατορ ἄναι χρυσομαλον ἔλεγε. ἢ ἴσθι
βούλου παρακαλούμετος χρῆσαι τί αὐτῷ τ'
συφραμαμάτων μάταιος ἐφί τυγχάνει ὡ ἢ ἴ-
σία. ὅς ἰσχάδας μὲν βραπίας ἔχ' ἀειρή, ἀμὰ
τὰς ἀλιθιμάς. ἀσκησιν δὲ παριδῶν τ' ἀλιθι-
νῆς, ἐπὶ τὴν βεβραμμένην ὀρμάς. πρὸς τε
τὸν ὄνδ' ἴσαντα αὐτῷ τὴν φυγὴν, ἀμὰ τούτου
βεβραμμένην ἀπεν ὡ κακόδαιμον, ἐφιλοσόφισα.
ἰδῶν γ' ἔτε ὄλυμπιονίκην πρόβαταν ἐμόντα,
ταχέως ἀπεν ὡ βέλτε μετέβης ἀπὸ τῶν
ὄλυμπίων, ἐπὶ τὰ νέμεα. ἢ ἴ ποτε ἀμ-
δριάντα. ἐρωτηθεὶς δὲ διατὶ τούτο ποιεῖ με

λετῶ ἔειπεν ἀποτυχεάνην. αἰτῶν τίμῃ, ἢ
γὰρ τούτο πρῶτον ἐποίησε διὰ τῆ ἀπείραν, ἔ
φη. ἢ μὲν ἢ ἄλλω δέλωκας, δὸς κἄμοι. ἢ δὲ
μηδενὶ, ἀπ' ἐμοῦ ἄρξαι. τὴν φιλαρτυρίαν ἢ
πρὸς μηρόπλιν παντὶ τῶν κακῶν. τοὺς ἀτα
θοὺς ἄνδρας, ἢ κόννας θεῶν εἶναι. τὸν ἐρωτῶ
σχολάζον τῶν ἀσχολίῳ. ἰδὼν Ἰυνῆκα ἐν φο
ρείῳ, ἔκατὰ τὸ θεῖον ἔφη ἢ γαλακτῆρα.

ἰδὼν ἦτε Ἰυνῆκα ἀπ' ἐλαίας ἀπιχονημένους.
εἶπε γὰρ ἔφη πάντα τὰ δένδρα, τοῦτον καρ
πὸ μῆνεσκεν. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, τί ἢ γῆ
βαρύτερον βασιάζῃ, ἔφη, ἄνθρωπον ἀπαίδευ
τομ. ὁ αὐτὸς, ὄνδ' ἰσάντος αὐτῷ πῖνος ὡς εἰς
ἀκαθάρτους τόπους ἐσέρχεται, ἔφη. ἢ ὁ ἥλιος
ἀλλ' ἔμιαίμειται. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς ὑπὸ
πῖνος, διὰ τίμα αἰτία μ' ἄνθρωποι τῶν μὲν προ
σαίτουσι διδόασιν, τῶν δὲ φιλοσοφούσιν ἔπά
νυ τί, ἔειπεν. ὅτι χωλοὶ μὲν ἢ τυφλοὶ ἴτωσιν
ἐλπίζουσι γενέσθαι. φιλόσοφοι δὲ οὐ. ὁ αὐτὸς
λοιδορούμενος ὑπὸ πῖμος φαλακροῦ, ἔφη. σὲ

μὲν ὄχϋβρίζω. τὰς δὲ φίλας σὺ ἐπαινῶ, ὅτι
κακὸν κρανίον ἐξέφυλον. ὁ αὐτὸς προσότου
Τινὸς κακῶς αὐτὸ λέγοντος, ἔφη, χαίρω ἐχθρὸς
σὺ γενόμενος. σὺ γὰρ ὄχϋβρίζεις ἐχθρὸς, ἀλλὰ τοῦ
φίλου κακῶς ποιεῖς. ὁ αὐτὸς, τὴν πενίαν αὐτοῦ
διδάσκων ἔφη εἶναι ἐπικούρημα, πρὸς φιλοσο
φίαν. ἀ γὰρ ἐκείνην πείθει τοῖς λόγοις περὶ
δαίτη, αὐτὸ ἐμῆς τοῖς τὴν πενίαν ἀναγκάζειν. ὁ αὐ
τὸς, ὁνομάζωντος αὐτῷ τὴν πενίαν, ἔφη. διὰ
μὲν πενίαν, ὄχϋβρίζεις πρῶτον, ἔπειτα ἔχθρὸς
εἶδον. διὰ δὲ κακίαν, πολλοὺς. ὁ αὐτὸς εἶπον
τος τινὸς χαλεπὸν ἐστὶ τὸ ζῆν, οὐκ εἶπεν. ἀλλὰ
τὸ κακῶς ζῆν. ὁ αὐτὸς, ἰσώπουν ἢ τὴν μὲν. τὴν δὲ
εἶποντος διὰ τὸ τοῦ ἀμύτου φίλοισι, ἐμὲ δὲ
μὲν ζῆν, ἔφη. παρὰ μὲν τὴν ἀμύτου ἐλπίζω
πάλιν. παρὰ σου δὲ ὄχϋβρίζεις. ὁ αὐτὸς ἐρωτη
θεὶς, ποῖα εἶναι θηρία χαλεπώτερα, εἶπεν. ἐμ
μὲν τὴν ὄρεσιν, ἄρκτοι ἢ λέοντες. ἐν δὲ ταῖς πό
λεσι, τελεῖν ἢ συκοφάνται. ὁ αὐτὸς ἔλεγε.
μήτε ἐν πόλει πλοῦσι, μήτε ἐν οἰκίᾳ, ἀρετὴ

οικῆν δύμασθαι. ὁ αὐτὸς ἔπειν τὸ πλούτον, τὴν
χρῆς ἐμείομαι εἶναι. ὁ αὐτὸς, ἰδὼν μὲν ἄκρον ἐκ
στατικόν, ἢ παραφρονούν, νεανίσκος ἔφη. ὁ πα
τήρ σε μεθύων ἔσπευε. ὁ αὐτὸς ὄδυρομένον
τίνος, ἐπεδὴ ἔπι ξένης ἔμελλε τελευτᾶν. εἶ
πε. τί ὄδυνή ᾧ μάταιε. πανταχόθεν γὰρ ὄδος
ἢ αὐτῆς ἄδυσ. ὁ αὐτὸς, τὸ ἄνω μὲν ἔφη τὰ
δέοντα λέγοντας, ἑαυτὸν δὲ ἀκούειν. ὡς περὶ ἢ
τὰς λύρας καλὸν φθεγομένας, δὲ αἰδάνεσθαι.
ὁ αὐτὸς, τὰς ἐυμέρφους τὸ ἐταρῶν βασιλίσσας
ἐκάλεσεν. πολλοὺς γὰρ πρὸς τὴν ἀμύρωσιν
πρωσάτωσιμ. ὁ αὐτὸς, ἀπικου τίνος ἐκκαλοῦντος αὐ
τῷ, διατὶ λακεδαίμονίος μάλλον ἑσπινῶν,
παρ' ἐκείμοις δὲ διαρίβη, ἔδ' ἔγ' ἰαδὸς ἔπειν ὑ
λείας ὧν ποιητικὸς, ἐν τῷ ὑπαινέσει τὴν διαρίβην
ποιεῖται. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν τις πλι
τεῖνται ἐπὶ ἐξέσει, ἔφη. καθάπερ ἐν πυρί.
μήτε λία μέγ' ἔμμαι, ἴμα μὴ κατακαῆ, μή
τε πόρρω, ἵνα μὴ ῥιγῶσῃ. ἐν συμποσίῳ
πολλοὺς αὐτῷ ὄϊμου λιδόμενον, τούτον ἐξέ

χειρ. ὅτι λέπτες αὐτὸν ἐμέμφοντο, ἵαμ
γὰ αὐτὸν ἔφκ ἐκ πῖω, οὐ μόνον αὐτὸς ἀπόλ
λυται, ἀμὰ καμὲ προσάπολλυσιμ. ὁ αὐτὸς
ἔλεγεν, ὅτι ἂν μὲν κύνες αὐτὸν σπαράξω
σιμ, ὑρκανία ἔσαι ἡ ταφή. ἂν δὲ γύπες, ἀπῆ
ον. ἂν δὲ μιδεῖς προσέλθῃ, ὁ χρόνος καλλί
ωμ τῆ ταφῆ. διὰ τῷ πλυτελεστάτωμ ἡλίου
ἢ ὄμβρου.

ΔΙΟΚΛΕΟΥΣ.

Διοκλῆς, ὁ τοῖς συρρακευσίοις τοὺς νόμους ἐγρά
ψας, πρὸς τοῖς ἀλλοῖς, ἢ τοῦτο ἔγραψαμ.
ἂν τις ὄπλον ἔχων ἐς τὴν ἀγορὰμ παραγένι
ται, θάνατον εἶναι πρὸς τῆμον. οὔτε ἀλκοῖα
δούς, οὔτε ἀμνη πῖνι περισάσει συγγνώμην.
προσαγγέλθεν τῷ δὲ πολεμῖωμ ἐπὶ τῆς χώ
ρας, ἐξεπορεύετο ξίφος ἔχων. ἀφηνεῖο
δὲ γάσεως ἢ ταραχῆς κατὰ τὴν ἀγορὰν γε
νομένης, ἀλκοῖσας μετὰ τῷ ξίφους παρῆμ ἐς
τὴν ἀγορὰμ. τῶν δὲ ἰδιωτῶν τῆρος κατανοή
σαντος, ἢ ἔπόντος ὅτι τοὺς ἰλίχς αὐτὸς κα
ταλύει νόμους, ἀμερόνσε, μὰ δία οὐμενον.

ἀλλὰ

ἀλλὰ ἢ κυρίους ποιήσω. σπασάμενος τὸ
ξίφος, ἑαυτὸν ἀπέκλεινε.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.

Διονυσίου τοῦ συρρακουσίων δυνάστη, πέμψας
τοὺς ἑς Ὀλυμπίαν ἢ Δελφοὺς ἀγάλματα ἐκ
χρυσοῦ ἢ ἐλέφαντος δεδιμυρημένα, πε-
ριτυχὼν ταῖς κομιζούσαις αὐτὰ ναυσὶν ὁ Ἰφι-
κράτης, καὶ κρατήσας αὐτῶν, διεπέμψατο
πρὸς τὸν δῆμον ἐπερωτῶν τί χρὴ πράττειν.
οἱ δ' Ἀθηναῖοι προσέταξαν αὐτῷ, μὴ τὰ τῶν θε-
ῶν ἔξετάζειν, ἀλλὰ σκοπεῖν ὅπως τοὺς στρατιώ-
τας διατρέψῃ. Ἰφικράτης οὖν ὑπακούσας,
ἐλαφροπόλισε τὸν τῶν θεῶν κόσμον τῷ
δόγματι τῆς παρίδος. ὁ δὲ τύραννος ὀρλιαθεὶς
τοῖς Ἀθηναίοις, ἔγραψε πρὸς αὐτοὺς, ἐπιστο-
λὴν τοιαύτην.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

Ὁ Διονύσιος Ἀθημαίων τῆ βουλῇ ἢ τῷ δήμῳ.
Ἐγὼ μὲν πράττειν, οὐκ ἐπιτηδύομαι ἐστὶ γράφειν.
Ἐπεὶ τοὺς θεοὺς κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλατταν
οἱ ἱεροσὺλῆτε, ἢ τὰ ἀγάλματα τὰ ἑς ἀνάθεσιν

ὑφ' ἡμῶν τοῖς θεοῖς ἀπεσταλμένα, παρελθόντες
κατακόψατε. ἢ περὶ τοὺς μεγίστους
τῶν θεῶν ἠεβήκατε. περὶ τὸν ἀπόλλωνα
ἐν δελφοῖς, ἢ τὸν δία τὸν ὀλύμπιον.

Ὁ αὐτὸς ἐκπεσὼν τῆς ἀρχῆς, εἰ τις αὐτὸν ἠνία
ἐν κορίνθῳ διαβίβοντα, ἔλεγεν. ὡς μακάριοι
οἱ ἐκ παίδων δυστυχῆς. ὁ αὐτὸς ἔλεγε, πη-
λοῦς βέβηκε σοφιστὰς θαυμάζων ἐκείνους ἀλ-
λὰ δι' ἐκείνων θαυμάζεσθαι βδλόμενος. πη-
λοῦς δὲ τῆς διαλεκτικῆς φησάντος αὐτὸν ἔξε-
λέχθη, ἀμέλει τῶν λόγοις εἶπεν. ἐγὼ δὲ σε τῶν ἐρ-
σοῖς ἐλέγχω. τὰ γὰρ σε αὐτὸ καταλιπὼν, ἐμὲ
ἢ τὰ ἐμὰ θεραπεύεις. ὁ αὐτὸς ἐκπεσὼν
τῆς ἀρχῆς, πρὸς μὲν τὸ εἰπόντα τίς σε ὀπλά-
των ἢ φιλοσοφία ὠφέλισε, τὸ τιλικαύτην ἐ-
πιτυχίαν μεταβολὴν ἐραδίως ὑπὸ μὲν.

Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος, κληρουμένῳ κατὰ
γράμμα τῆς ἀμιγροῦς, ὡς ἔλαχε τὸ μέ-
γιστον τὸ εἰπόντα μωρολογίης Διονύσιε, μοναρχί-
σόμεν εἶπε. ἢ ἀμιγροῦς, εὐθύς ἠρέθη τῆς

Τιγός ὑπὸ τῶν συρακούσιων. ὁ αὐτὸς τὸ ἕναι
ἐξομῶν ὡς τὴν ἀρχὴν ἀφελίπην ἐμελλεν, ἀμ
δρὸς ἐλευθέρως διαφθείρα ἰαγύμαιον, ἠρώτη
σε μετ' ὀργῆς τί τοιοῦτον αὐτῷ συνοιδεῖ. ἢ
πόντος δὲ τὴν νεαμίσκυ σὺ γὰρ ἔχεις πρᾶτῦ
ρανομ, ὅδε σὺ ἀπεν ἕξαις. ἐὰν μὴ παύση
τοιαῦτα ποιῶν. ὁ αὐτὸς τῆς μηδὸς αὐτῶν πα
ρήλικος μὲν οὐσης, διδοθῆναι δὲ ἀνδρὶ βυλομέ
ρης, ἔφη. τοὺς μὲν τῆς πόλεως βιάσασθαι νό
μους, δύνασθαι. τοὺς δὲ τῆς φύσεως, μὴ δύνα
σθαι. ὁ αὐτὸς, πικρῶς τοὺς ἀμύδρα κακούργους
κολάζων, ἐφείδετο τὸ λωγρῶν, ὅπως παύ
σωνται οἱ συρακούσιοι τὴν δειπνίαν, ἢ μεθύσκε
σαι μετ' ἀλλήλων. ὁ αὐτὸς ἐξενεπίνος ἰδία
φράσιν φάσκοντος αὐτῷ, ἢ διδάξεν ὅπως
προϊδῆ τοὺς ἐπιβυλευοντας, ἐκέλευσε μὲν ἢ
πῖν. ἐπεὶ δὲ προσελθὼν, δὸς ἀπεμοιτάλαμ
τομίνα δόξης ἀκικόνει τὰ σιμῆα τὴν ἐπιβου
λευόμενῳ, ἔδωκε προσποιούμενος ἀκικόνει
ναι, ἢ ἐθαύμαζε τὴν μέτρον τὴν ἀνθρώπων.

ὁ αὐτὸς, πρὸς τὸν πυθόμενον ἐσχολάζοι, μη
δέποτε ἀπερήμεοι τούτο σύμβαιη. ὁ αὐ
τὸς, ἀκούσας δύο νεανίσκους πολλὰ βλάσφη
μα περὶ αὐτοῦ ἢ τῆς τυραννίδος ἐρρήκμας,
ἀμφοτέρους ἐκάλεσεν ἐπὶ δάπνον. ὄρων δὲ
τὸν μὲν, παροινούμτα, ἢ λιρούντα πολλά.
τὸν δὲ, σπανίως ἢ μετ' ἐυλαβείας ταῖς πό
σεσι χρώμενον, ἐκάνομ μὲν ἀπέλυσεν ὡς
φύσθ παροινήσαντα, ἢ διὰ μέθην κακολογή
σαντα. τούτον δὲ ἀνέλεν ὡς δύσνον, ἢ γρλέ
μιον ἐκ προαιρέσεως. ὁ αὐτὸς, ἀιτῶμένων
τῶν ὅτι τίμᾶ ἢ προάτεται πονηρὸν ἀνόμ
ἢ δυσχεραϊνόμενον ὑπὸ τῷ γρλίτ, ἀμὰ ἢ
βούλομαι εἶπεν εἶναι, τὸ μὲν μᾶλλον μισού
μενον. ὁ αὐτὸς ἀκούσας τῖνὰ τῷ γρλίτ χρε
σίον ἔχον οἰκοκατορωρῦμένον, ἐκέλευσεν
ἀνελεκάν πρὸς αὐτῶν. ἐπεὶ δὲ παρακλέψας
ὀλίγον ὁ ἀνόμ, ἢ μεταστὰς εἰς ἑτέραν πόλιν ἐω
νήσατο χωρίον, μεταπεμφάμενος αὐτῶν, ἐκέ
λευσε πᾶν ἀπλάθῃ κεχρημένον τῷ πλού

Ἰω. ἢ μικρῆ τῆ ποιούριαι τὸ χρεῖσιμον ἄχρηστον.

ἘΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἐμπεδοκλῆς μέτῳ οὐ φυσικός, πρὸς τὸν λέγοντα ὅτι ὄδῳ σοφὸν εὐρεῖν δύναμαι, κατὰ λόγον εἶπε. Ἐπιζητοῦντα σοφὸν, αὐτὸ πρότερον εἶναι δεῖ σοφόν. Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, διὰ τὴν σφοδρὰ ἀνακτῆ κακῶς ἀκούων, ἔφη, ὅτι ὄδῳ ἐπιαινόμενος αἰδέομαι, εἴ μὴ κακῶς ἀκούων ἀχθήσομαι. Ὁ αὐτὸς εἶπε, ἀκραντινοὶ ὑψώσι μὲν, ὡς ἄβυρον ἀπθανούμενοι, οἰκίαν δὲ κατασκευάζοντα, ὡς πάντα τὸ χρόνον βιωσόμενοι. Ὁ αὐτὸς, ἐπισίων ἤτε σφοδρῶς πηδσαντὶ ὡς τοὺς καρπὺς λυμῆσαι, κελεύσας ὄντας ἐκδερῆσαι ἢ ἀσκούς ποιῆσαι, περὶ τοὺς λόφους ἢ τὰς ἀκρωρείας διέτρεψε, πρὸς τὸ συλλαβῆς τὸ πνεῦμα. λιξάντων δὲ, κωλυσαμένους ἐκλήθη. Ἄνεμοκοῖται δὲ, γέμος ἐν κορίνθῳ οἱ ἀνέμους κοιμίζομεντες. ἐς ὅπερ δεξιῶς λέγεται διακτῆσαι ἢ ἐμπεδοκλῆς. οὐ καὶ ἢ ἐς αὐτὸ τέχνη ἰσθόριται.

ἔμπεδοκλῆς ἢ δίκας φυσί διδόναι τοὺς δαίμο
μας, ὧρ' ἔξα μάρτωσι, καὶ πλιμμελήσωσιν.
Ἄθέριον μὲν γάρ σφε μένος πόντονδε διώκει.
ἔ πόντος δ' ἔς χθονὸς οὐδ' ἀπέπλυσε. γαῖα δ'
ἔς αὐθις ἠελίον ἀκάμαντος. ὁ δ' αἰθέρος ἔμβα
λε δίναις. Ἄλλος δ' ἔξ' ἄλλο δέχεται. συ
γέσσι δ' ἐπάρτες. Ἄχρισ οὐ κολαδέντες οὐ
τω καὶ καθαρεύοντες αὐτίς, τὴν κατὰ φύ
σιν χῶραν καὶ τάξιν ἀπολάβωσιν.

ἔμπεδοκλῆ τῶ μέτωνος τὰδε δοκεῖ. στοιχία μὲν
ἀναιτέπαρα. πῦρ, ὕδωρ, γῆν, ἢ αἶρα φιλία τὲ ἢ
συκρίνεται, ἢ νῆκος ὧ διακρίνεται. φυσί δ' οὐ
ζεὺς ἀργίης, ἢ κτ' ἐφερέσβιος, ἢ δ' αἰδωνεύς. (τω.
νῆσις διακρυόεσσι τ' ἐπικρουνώμα βρόττον.
δία μὲν, τὸ πῦρ λέλωμ, ἢ κτ' ἀε, τ' γῆν, αἰδωνέα
δ' ἐ, τ' αἶρα, νῆσιν δ' ἐ, τὸ ὕδωρ, ἢ ταῦτα φυσί
ἀμαπτόμενα διαμπερὲς ἄδαμου λήθ. ὧς αἰ
δίχτης τοιαύτης διακοσμῆσεως οὐσις, ἐπιφέ
ρεθούν. Ἄλλοτε μὲν φιλότιπῃ συνεχόμεν
ἔς ἐν ἀπαύσια. Ἄλλοτε δ' αὐ, δίχ' ἐκαστα φο
ρεύμενα κείκοσ ἐχθί.

ἘΠΙΚΟΥΡΟΥ.

Ἐπίκουρος μάλιτα τῆς ἀληθείας προτίμησας ἢ
ἠδονὴν, πρόληψιμ ἔναι διανοίας ἢ τίσιν ὕψ
λαμβάνει. πρόληψιμ δὲ ἀφ' αἰδωσιν ἐπιβο
λὴν ἐπί τ' ἐναργές, ἢ ἐπί τ' ἐναργῆ ἢ πρᾶγμα
τος ἐπίνοιαν, μὴ δύνασθαι δὲ μηδένα, μήτε
ζητῆσαι, μήτε ἀφρηῆσαι, μὴ δὲ μὴν δοξάσαι,
ἀλλ' ἄλλ' ἐλέγξει, χωρὶς προλήψεως.

Ὁ αὐτὸς τὸ πρῶτον οἰκόν ἐλέγχει ἔναι τὴν ἠδο
νὴν, ἐνεκα γὰρ τῆς ἠδονῆς, παρελθούσα φη
σὶν ἠἀρετῆ, ἠδονὴν ἐποίησεν.

ἘΠΙΚΤΗΤΟΥ.

Ἐπικτήτος ἔπει. οἱ μὲν κόρακες, ἢ τὸν τετελευ
τικώτων τοὺς ὀφθαλμοὺς λυμαίνονται, ὅταν
ἔδὲμ αὐτῶν ἐστὶ χρεία. οἱ δὲ κόλακες, ἢ τὸν
τῶν πᾶς ψυχὰς διαφθείρουσι, ἢ τὰ ταύτης ὄμ
ματα τυφλώουσιν. ὁ αὐτὸς ἔφη, προῖκα μη
δὲν γίνεσθαι. ὁ αὐτὸς ἔπει, ἐπί μηδεμί ἐ
παρθῆς ἀγορίῳ προδερῆματι, ἐπὶ ἰππῶς ἔλεβεν
ἐπαίρομενος ὅτι καλὸς ἐμὶ, ἀνεκτῆν, σὺ δὲ

ὅταν λέγῃς, ὅτι ἵππον καλὸν ἔχω, ἴσως ὅτι
ἐφίππω ἀλατῶ μέλα φρονέας, τί οὖν ἐστὶ σὸν;
χρησις φαντασιῶν, αἷς ὅταν κατὰ φύσιν ἔχῃς,
τότε ἐπάρθῃ τι. τότε γὰρ ἐπὶ τῷ σῶ πλεονε
κλήματι ἐπαρθήσῃ. ὁ αὐτὸς ἐφίππει τὴν ἀ
λήθειαν, ὅλην τῆς τὸ ἐκ παντὸς ῥόπῃ μίκαν.
ἢ εὐρών τὴν ἀλήθειαν, ἐξῆς τὸ μὴ νικᾶσθαι.
ὁ αὐτὸς εἶπεν, ὡς περ οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων πύρ
σοι δὶ ὀλίγων φρυγάνων ἠλλήμ' ἀνάψαρτες
φλόγα, ταῖς ἀλωμέναις ἀνά τὸ πέλαος ναυ
σὶν ἰκανὴν ἐργάζονται βοήθειαν, οὕτω ἢ ἀνὴρ
λαμπρὸς ἐν πόλει χεῖμαζομένη, αὐτὸς ὀλίγοις
ἀρκούμενος, μετὰ λατοῦς ἠλίτας εὐερέϊται.

ἘΠΑΜΙΝΩΝΔΟΥ.

Ἐπαμινώνδας ὁ θηβαῖος, ὁ παντὶ τὸ ἐκείσε γρα
τιγῶν ἐπιστημότερος, εἰς ἐκκλησίαν κληθεὶς,
παρητήσατο πρὸς ἑλθὲν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέ
ραν. ἐπὶ δὴ τὸ ἰμάτιον αὐτὸ πλυνόμενον ἔ
τυχε, ἢ ἕτερον περιθέσθαι ὄκλειν. ὁ αὐτὸς
ἔλεγε, τὸν ἐμ' ἠλέμω θάματα ἀνακάλυψον.

ὁ αὐτὸς οὕτως ἠμῶν τε λῆς περὶ τῆς διαίταν, ὡς
τε κλιθεὶς ἐπὶ δίπνον ὑπὸ λείτονος, εὐρών
περματῶν. ἢ ὄψων. ἢ μύρων παρασκευῆς,
ἀπὸ ἡλθεν εὐθύς. εἰπὼν ἐγὼ σε δύειν ὠμῖν.
ἔχῃ βρίζειν. ὁ αὐτὸς ἀνὸν φαύλομ ἐξημαρτι
κότα τί τῶν μερίων, τοῦ μὲν πελοπίδου
παρακαλούμετος ἔκ ἀφῆκε. τῆς δ' ἔρωμένης
δειθείσης, ἀφῆκε. εἰπὼν ὅτι τοιαῦτα πρέπ
λαμβάνειν ἐταιριδίῳ. ἀλλὰ μὴ στρατιῶσι.
ὁ αὐτὸς προσάων τοῖς ἡλεμίσις βροντῆς τε
νομένης, ἢ τῶν περὶ αὐτὸν συνειδανομένων
τί σημαίνειν οἶεταί τον θεόν, ἐμβε βροντῆσαι
τοὺς ἡλεμίσις εἶπεν, ὅτι τοιούτων χωρίων
ἐπί τῶν ὄμων, ἐμ τοιούτοις στρατοπεδεύουσιν.
ὁ αὐτὸς εἰπὼν φαίνεσθαι τὸν ἀγὸν χρόνον ἀλη
θινὸς τὸ σῶμα. ἢ φαιδρὸς ἴω προσώπων.
μετὰ δὲ τὸ νικῆσαι τοὺς λακεδαίμονις ἐνλεύ
κροις, τῆ ὑπεραία προῦλθεμ ἀυχμηρός, ἢ τα
πίνος. τὸ δὲ φίλων ἐρώων τῶν μὴ τὴ λυπέρου
αὐτῶ συμπεπίωκεν, ἔδεν εἶπεν. ἀλλ' ἐχθῆς

ἠδὲ μιν ἑμαυτοῦ μάλιστ' ἠκαλῶς ἐχέειν
μήσαντος. διὸ σήμερον κολαζώ τῆν ἀμε-
ρίαν τῆς χαρᾶς. ὁ αὐτὸς περὶ τοὺς σπαρ-
τιάτας, πολλὰ καὶ μεγάλα τῶν θηβαίων κα-
τιβορήσαντας, οὗτοι μὲν τοι εἶπεν ὑμᾶς βρα-
χυλοῦντας ἐπαυσαν. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς,
πότερον ἑαυτὸν ἠγείται βελτίονα στρατιῶν,
ἢ χαβρίαμ, ἢ ἰφικράτην, δύσκριτον εἶπεν ἕ-
ως ζῶμεν. ἰάσομος τοῦ στρατωνῶν μονάρ-
χου, τυμμάχου μὲν εἰς θήβας παραγενομέ-
νος, δυσχιλίδης δὲ χρυσοῦς τῷ ἑπαμινώμα
πέμφατος ἰσχυρῶς πενομένω, τὸ μὲν χρυσί-
ον ἔκλεβε, τὸν δὲ ἰάσομα θεασάμενος, ἀδί-
κων ἐφη χερῶν ἀρχῆς. αὐτὸς δὲ πενήτηκοντα
δραχμὰς δανείσάμενος παρὰ τίνος τῷ κρη-
τῷ ἐφόδιον τῆς στρατιᾶς, ἐνέβαλεν εἰς πελοπόν-
νησον. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, διατὶ τῷ κρητῷ συμ-
κρησιαζὸν τῷ ἠέθυμῳ τῷ ἐν ταῖς ἐορταῖς, αὐ-
τὸς μόμος σχολάζει ἢ ἐν ἐκείμῃσι. ἔμπετῶ κα-
θαίρει τὰ ὄπλα, ἢ ἐν ταῖς ἁγῃαις κρητικαῖς

χρείαις, ἔπειν. ἐγὼ μὲν μήφω ἢ ἀρυπρῶ, ὁ
πῶς ἐξήτ' ἄλλοις μεθύειν ἢ καθεύδειν. ὁ αὐ
τὸς ἐρωτηθεὶς τί ὄνθ' ὁ μὴ γήμας, τὸ μὴ ὀκνῆν
ἔπειν ὑπὲρ τῆς πρίδος ἀγθμήσκην. ὁ αὐτὸς ἠ
ρωϊκῶς ἐν τῇ πρὸς Λακεδαιμονίους μάχῃ ἀλώ
νισάμενος, καιρίαρ ἔλαβε πλιγὴν ἐς τὴν ὄρα
κα. κλαδένιος δὲ τ' ἀόρατος, ἢ τ' σιδήρεα κα
ταλφθέντος ἐμ τῷ σώματι, παραχρημα ἔπε
σε καταχυθείς ὑπὸ τῆς πλιγῆς. περὶ δὲ τ'
σώματος ἐμπεσοῦσης φιλοτιμίας, ἢ πολ
λῶν ἐξ ἀμφοτέρων ἀμαυροῦν τ', μόλις οἱ θη
βαιοὶ τῆ ῥώμῃ τ' σώματ' προέχοντες, κατε
πόνησαν τοὺς Λακεδαιμονίους, ἐπὶ μὲν οὖν
χρόνον μὲν ἀπερὶ τῆς τ' νεκρῶν ἀναιρέσεως,
ἄλλοτεροι διὰ πρεσβεύσατο, ἵνα μὴ δόξωσιν
ἐκχωρῆν τ' πρῶταί, μετὰ δὲ ταῦτα, τῶν
Λακεδαιμονίων πρῶτων ἐπικηρυκευσα
μένων περὶ τῆς τ' νεκρῶν ἀναιρέσεως, ἀμφο
τεροι τοὺς ἰδίους ἔστασαν. ἐπαμινωνδας
δὲ ἐπὶ ζῶν, εἰς τὴν παρεμβολὴν ἀπνέχθη.

ἢ τὸ συκλιθέντων ἰατρῶν ἀποφνηαμένων,
ὅτι πάντως ὅταν ἐκ τῆ θώρακος ἐξενεχθῆ
τὸ δόρυ, συμβήσεται ἢ τὸν θάνατον ἐπακο
λθῆσαι, εὐψυχοτάτην τὴν βίου καταστροφὴν
ἐποίησατο. πρῶτον μὲν γὰρ τὸν ὑπασιγῆν
προσκαλεσάμενος, ἐπιρώτησεν εἰ διασέ
σωκε τὴν ἀσπίδα. τοῦ δὲ φήσαμτος ἢ θέμ
τος αὐτὴν πρὸ τῆς ὀρέσεως. πάλιν ἐπιρώ
τησε πότεροι νενικήκασι, ἀποφαινομένων
δὲ τοῦ παιδός, ὅτι βοιωτοὶ νενικήκασι, ὡρα
φισίμ ἐστὶ τελευτᾶν. ἢ προσέταξε μὲκ σπά
σαι τὸ δόρυ. ἀναβοησάντων δὲ τῶν παρόντων
φίλων, καὶ τίνος ἐπόντος ὅτι τελευτᾶς ἀπέ
κνος ἐπαμινώνδα, ἢ διακρύσαντος, μὰ Δία
μὲν φητιν. ἀλλὰ καταλείπω θυλατέρας,
τὴν τε ἐμ λεύκροισ μίκην, ἢ τὴν ἐν μαντῆ
νεία. ἢ τὸ δόρατος ἐξαίρετόντος, ἀνευ πά
σης ταραχῆς ἐξέπνευσεν.

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ.

Ἐρατοσθένης παίζων πρὸς τὸν μύθον, ἢ τὸ ε

πίσταμον τῆς ὀδυσσεως πλάνης, τότε ἀμεί
ρημίτμα ἔλεγε πού πεπλάνηται ὀδυσσεος, ὅ
ταν ἔρηται ἢ σκυτέα ἢ συρράφαρτα ἢ ἢ
ἀνέμων ἀσκόν. ὁ αὐτὸς ἔφη. τῆς ἡλικίας
τὸ μὲν ἀκμάζον, ἔαρ ἄναι, τὸ δὲ κατὰ ἀκμήν,
βέρος, ἢ φθινόπωρον, χιμῶνα δὲ πὸ γῆρας.

ἘΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ἘΓΚΩΜΙΟΝ,

ἘΙΣ ΤὸΝ ἘΡΩΤΑ.

Ἐρως σκυλεύσας ἢ διαρπάσας ἄμα,
ἔξ οὐρανοῦ πρὶν ἢ θεῶν συνεδρεῖν,
τοῦ λιτοῖδου τόξον, ἄρεος κράνος,
Ἡρακλέος ῥόπαλον, ἔρμου βλατίον,
σφίσιχθονος δὲ, τὸ βικάρχαρον δόρυ,
καὶ ἢ κεραυνὸν ἢ δῖος τὸν παμφάγον.
Διὸ κἀνθρώποις μάχεται τοῖσι σθλίσις.
οὐ μέμφις ἰκάν, ἢ τὸν αὐχέμα κλίνην.
Ἐπεὶ θεοὺς ἔδραξε συκεκυφότηας.
Ἐρως γὰρ ἀλκὴν ἀνυπόστατον φέρει.
γέρον μὲν ἐστὶ κἀνσοφίζεται βρέφος.
ὀργίζεται δὲ, κἀμ δοκῆτε λῶν τάχα.

γελῶν δὲ πῆμψι τ' βελῶν τὰς ἐν τάσιν.
τόξον γάρ ἐστιν ἑυφυῶς ἐξημμένον.
μέση κατ' αὐτῆς ἑυτοχία τῆς καρδίας.
παίζων, φλογίζι. πῦρ γὰρ ἐς χεῖρας φέρεθι.
πιμπρᾶ τ' ὄσᾶ. συμφρύει δὲ τὰς φρένας.
πεζὸς βαδίζει, ἢ πλερούμενος βέχεθι. κυκλῶσι
δὲ πάντα, ἢ φθάμα πᾶσαν φύσιν, νικῶν.
πλερωίων, κληνῶν, θηρίων γένη. τίς ἂν ἐξισχύ
σθε φυγῆν τὰ βέλη τούτου τὰ πικρά, ἢ φλι
σιμβροτοφθόρα;

ΖΑΡΑΤΟΥ.

ζαράτασ, ὁ τοῦ πυθαγόρου διδάσκαλος, τὴν
δυάδα ἐλέγε μίτερα. τὸ δ' ἐν, πατέρα. διὸ
ἢ βελτίονας ἄναι τ' ἀριθμῶν, ὅσοι τῆ μονά
δι προσεοίκασι.

ΖΑΛΕΥΚΟΥ.

ζάλευκος ὁ τ' λοκρῶν νομοθέτης, τοὺς νόμους τ'
ἀραχνίοις ἔπειν ὁμοίως ἄναι. ἢ γὰρ ἐς ἐκτίμα
ἑὰμ ἐμπέση μῦα, ἢ κώνω †, κατέχεται. ἑὰμ
δὲ σφήγε, ἢ μέλι πᾶσιν διαρρήξασα ἀφίπταται. οὐ
τω ἢ ἐν τ' νόμοις. ἑὰμ ἐμπέση πένης, συμέ
χεται. ἑὰν δὲ πλούσιος ἢ δυνατὸς λέγῃν.
διαρρήξασα ἀποδέχθι.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ. ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΝΟΜΩΝ .

τούς κατοικοῦντας τὴν πόλιν ἢ τὴν χώραν
 πάντα πρῶτον πεπεῖσθαι χρὴ ἢ νομίζειν
 θεοὺς εἶναι. ἢ ἀναβλέποντας εἰς οὐρανόν,
 καὶ τὸν κόσμον, ἢ τὴν ἐν αὐτῷ διακόσμωσιν.
 ἢ τάξιν. ἢ γὰρ τύχης. ἢ δ' ἀνώγειν εἰς διμιθε
 γήματα. σέβεσθαι δὲ τούτους ἢ τίμασθαι ὡς αἰ
 τίως ὄντας ἀπάντων ἡμῶν ἀλασθῶν τῶν κατὰ
 λόγον βίνομένων. ἕκαστον οὖν ἔχειν, ἢ παρα
 σκευάζειν διὰ τὴν αὐτοῦ ψυχὴν, πάσων τῶν
 κακῶν καθαρὰν, ὡς ἂν τίμαται θεὸς ὑπ' ἀνοῦ
 φαύλης. ἢ δὲ θεραπεύεσθαι διαπάνας. ἢ δὲ βί
 βωδίας τῶν ἀλισκομένων, καθάπερ μοχθηρὸς
 ἀνὴρ. ἀλλὰ εἴη ἢ προαιρέσει τῶν καλῶν ἔργων
 ἢ δικαίων. διὸ ἕκαστος εἰς δύναμις ἀλασθῶν εἶ
 ναι, ἢ πρᾶξι, ἢ προαιρέσει, τὸν μέλλοντα
 ἔσεσθαι θεοφιλή. ἢ μὴ φοβέσθαι τὰς εἰς χρε
 ματαζήμιας, μάλλον τῶν εἰς ἀσχύνην ἴδνον τῶν.
 ἢ πολίτην ἀμείνονα ὀνομάζειν, τὸν τῆ οὐσίαν
 προέμενον, μάλλον τῶν καλοῦ ἢ δικαίου. ὅσοις

δὲ μὴ ῥάδιον πρὸς ταῦτα τὴν ὀρμὴν πεπεί-
σθαι. τὴν δὲ ψυχὴν ἔχουσιν εὐκίνητον πρὸς
ἀδικίαν, ὡς δὴ μὴ παρηγέλω πάσι τῷ τοιοῦ-
τοῖς ἡλίταις ἢ ἡλίτησι ἢ συροίοις. μεμνη-
σθαι θεῶν ὧν ὄντων. ἢ δίκας ἐπιπεμπόν-
των τοῖς ἀδικοῖς. ἢ τίθεσθαι πρὸ ὀμμάτων
τὸ καιρὸν τοῦτον, ἐμὴ γίνεσθαι τὸ τέλος ἐκά-
στω τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς ψυχῆς. πάσι γὰρ ἐμπίπτει
μεταμέλεια, τοῖς μέλλουσι τελευτᾶν. με-
μνημένοις ὧν ἡδίκηκασιν. ἢ ὀρμὴν τῆς βούλε-
σθαι πάντα πεπραχθῆναι δικαίως αὐτῷ. διὸ δὲ
ἐκαστὸν παρ' ἐκάστην πράξιν ἀεὶ συνοικεῖν
τὸν καιρὸν τοῦτον ὡς δὲ παρόντα. οὕτω γὰρ
μάλιστα τὸ καλὸν, ἢ τοῦ δικαίου φρονηθῆναι.

ΖΗΝΩΝΟΣ.

ζήνων μνασέου κητίεως ὁ στωϊκός, τὰς τῶν δια-
λεκτικῶν, τέχνας εἰκαζε τῷ δικαίους μέτραις.
ἔπυρρον, ἔδ' ἀπὸ τῶν σπουδαίων μετρου-
σιν. ἀλλ' ἀχυρα ἢ κόπρια. ὁ αὐτός, πρὸς τοὺς
ἀπλοῦς μέγας ὑπὲρ τῆς αὐτῶν ἀσωτίας. ἢ
λέγοντας

λέγοντας ἐκ πολλοῦ περιόμιος ἀναλίσκην,
ἔλεγεν. ἢ που ἢ τῶν μαγείροις συνήσασκεν,
ἔὰμ ἄλμυρὰ λέγωσι πεποικέναι τὰ ὄψα,
ὅτι πλῆθος ἄλῶν αὐτοῖς ὑπῆρχεν. ὁ αὐ-
τός, τοὺς σοφοὺς μόνους ἐλευθέρους ἔφασκεν
εἶναι. τοὺς δὲ φαύλους δούλους. ἄμα γὰρ τὴν
ἐλευθερίαν ἐξουσίαν αὐτοπραγίας. τὴν δὲ
δουλείαν, ἑρέκισιν αὐτοπραγίας. ὁ αὐτός
ἔφη κράτιστα ἀμαγίνώσκην, ἐν σκυτίῳ καθή-
μενον, τὸν ἀριστοτέλους προφειπτικόν, ὃν ἔγρα-
ψεν πρὸς θεμισώνα τὸν κυπρίων βασιλέα.
λέγων ὅτι ὕδενι πλείω ἀγαθὰ ὑπάρχει πρὸς
τὸ φιλοσοφῆσαι. πλούτοισι δὲ γὰρ πλείον αὐ-
τομέχην, ὥστε λαπανᾶν ἐστὶ αὐτά. ἐπὶ δὲ δό-
ξαν ὑπάρχειν αὐτῷ. ἀμαγίνώσκοντος δὲ αὐ-
τοῦ, τὸ σκυτέα ἔφη προσέχην ἀμαρᾶ πῶν
τα. ἢ τὸν κράτιστα εἶπεν. ἐγὼ μοι δοκῶ ὡ
φιλίσκε, ἔγραψεν ἐς σὲ προφειπτικόν. πλείω
γὰρ ὄρω σοι ὑπάρχοντα πρὸς τὸ φιλοσοφῆσαι,
ὡν ἔγραψεν ἀριστοτέλης. ὁ αὐτός ἐρωτη

θείς ὑπὸ τίνος τῶν Ἰωρίμων, πῶς ἂν μηδέμ
ἄδικον πράττοιμεν, εἶπεν. εἰ ἂν διαπαντός ὑπὸ
λαμβάνητέ με συμπάρειναι ὑμῖν. ὁ αὖ
τοῦ ἔρωτι θείας εἰ δύναται λαμβάνειν θεοὺς ἄμ
θρώπος ἀδικῶν, ἀλλ' ὅδε διανοούμενος εἶπεν.
Ὁ αὐτὸς περιπεσὼν ναυαγίῳ, ἢ τὰ ὄντα ἀπολέ
σας, ὅδε ἂν ἀκένεος ἐφθέγγετο. ἀλλ' εὐθεὶς εἶπεν
ὦ τύχη, ὅτι συνέσφλας ἡμᾶς εἰς τὸ βιβῶνιον
τοῦτο. ὁ αὐτὸς ἔλεγε, μὴ δὲν ζητῆν τοὺς ἄμ
θρώπους οἱ τίνες ἐκ μεγάλης πόλεως εἰσίν,
ἀλλ' εἰ μεγάλης πόλεως ἄξιοι. ζήνωνι κη
τὴ τῷ μνασέου, μετ' ὃ πολὺν χρόνον, ἐπει
δὴ παρέβαλε κράτη τῆ, δίδωσιν αὐτῷ κράτης
χύβαν φακῆς διὰ τὸ κεραμῆκου φέρειν, ἐπει
δὲ εἶδεν αὐτὸν αἰδούμενον, ἢ περικαλύπτου
τα, παίσας τῆ βακτηρία, κατὰ νυσι τὴν χύ
βαν. φεύγοντος δὲ αὐτοῦ, ἢ τῆς φακῆς κατὰ
τῶν σκελῶν ῥεούσης, φησὶν ὁ κρατής, τί
φεύγεις φοινικίδιον. οὐδὲν δὲνὸν πέπονθας.
Ὁ αὐτὸς Δημοχάρου τοῦ λάχιντος ἀπασαμέμεν
αὐτὸν, ἢ φάσκοντος λαλῆν ἢ γράφειν ὧρ ἂν

χρείαν ἔχει πρὸς ἀντίγονον, ὡς ἐκείνου πάν
τα παρ' ἑξομτος, ἀκούσας οὐκέτ' αὐτῶ συμ
διέριψε. λέγεται δὲ ἢ μετὰ τὴν τελευ
τὴν τ' Ἰνώνος ἢ πρὸς τὸν ἀντίγονον, οἷον εἶναι θε
αίρον ἀφλωλεκῶς. ἐρωτήθη δὲ διατί θαν
μάσθ' αὐτῶ, ὅτι ἔφη πολλῶν ἢ μεγάλων αὐ
τῶ διδομένων ὑπ' ἐμοῦ, ἔδδ' ἔγωγε ἔχου
νῶν, ἔδδ' ἔλαπνός ὤφθη. ὁ αὐτὸς, ἀρίστου
τ' μαθητῶν ἢ γὰρ διαλεγομένου ἔκ' ἐυφυῶς, ἐ
νια δὲ ἢ προπετῶς ἢ θρασέως, ἀδύνατον ἔ
πεν, ἢ μή σε ὁ πατήρ μεθύων ἐγέννησεν. ὅθεν
αὐτὸν ἢ λάλον ἀπεκάλεσεν βραχυλόγος ὢν.

ὁ αὐτὸς μερῶν τίνος περιεργότερον παρὰ τῶ
ἡλικίαν ἐρωτῶντος ζητήματα, προσήλασε πρὸς
πρόκατο πρόν, ἢ ἐκέλευσεν ἐμβλέψαι. ἐπὶ
τῆς ἰστορίας ἢ δοκῆ αὐτῶ ἀρμόπιοντα εἶναι ὅφθ
ῖοι αὐτῶ, ῖοι αὐτῶ ζητήματα. εἰπόντος δὲ τίνος
ὅτι μικρὰ αὐτῶ δεκτὰ τὰ λογάρια τ' φιλοσό
φου, λέγει δ' ἔπεν ἀληθῶ. δὴ μὲν τοι ἢ τὰς συλ
λαβὰς αὐτῶ ἢ δυνατῶ βραχείας εἶμαι.

ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν φάσκοντα ὡς ταχρλλὰ αὐ-
τῷ ἀντιθένης οὐκ ἀρίσκη, ἠρωτισεν, εἰ τίνα
ἢ καλλὰ ἔχιν αὐτῷ δοκῆ. τοῦ δ' ἔκ ἐθένας
φίσαμτος, εἰ τ' οὐκ εἰσχύνη ἔφη, εἰ μὲν τί κα-
κὸν ἦν ἐρημένον ὑπ' ἀρτίθένους, τοῦτ' ἐκλε-
γόμενος ἢ μνημομεύωμ. εἰ δέ τί καλόν, οὐκ
ἐπιβαλλόμενος κατέχεμ; νεανίσκου πολ-
λὰ λαλούμτος, εἰφη. τὰ ὦτα σὺ εἰς τ' ἰλῶπιαμ
συναρρύνκεν. πάντων ἔλεγε μ' ἀπρεπέσσερον
εἶμαι τὸν τύφον. ἢ μάλιστ' ἐπὶ τῶν νέων.

Δὴν δὲ ἔλεγε τοὺς νέους, πάση κοσμιότητι, ἢ
πορείᾳ. ἢ σχήματι. ἢ περιβολῇ. τὸ κάλ-
λος εἶπε τῆς φωνῆς ἀνθος ἀναι. οἶδ' εἰ τοῦ κάλ-
λους τῆρ φωμίν. ὁ αὐτὸς ἔλκοντος αὐτὸν
κράτητος τοῦ ἱματίου ἀπὸ σίλτωνος περι-
όμια, εἶπεμ. ὦ κράτης, λαβὴ φιλοσόφων ἐστὶμ
ἐπιδέξιος, ἢ διὰ τῶν ὠτων. πείσας οὐμ ἔλ-
κε τούτων, εἰ δέ με βιάζη, τὸ μὲν σῶμα, παρὰ
σοὶ ἔσαι. ἢ ψυχὴ δὲ παρὰ σίλτωνι. οὕτω φη-
σὶν ἀπολλόδωρος ὁ τύριος. ὁ αὐτὸς ἐρωτῆ

θεις διατί αυτηρος ὦν ἐπὶ τῷ πόντῳ διαχί
ται, ἔφη. ἢ οἰθέρομοι πακροὶ ὄντες, βρεχόμε
νοι γλυκαίνονται. ἔλεγέτε, κερῆπον εἶναι ἄ
ποσιν ὀλιθῆν, ἢ τῆ γλώτῃ. ἐρωτηθεὶς τί ἐστὶ
φίλος, εἶπε μ' ἄγος ἐγώ. δούλον ἐπὶ κλοπῇ
φασὶν ἐμασίτου. τοῦ δ' ἐπόντος ἐμαρτό μοι
κλέψαι, ἔφη ἢ δαρῆναι. πρὸς τὸ φλυαροῦν
μυράκιον, διὰ τοῦτο εἶπε δύο ὦτα ἔχομεν.
ἡ γόμα δὲ ἐνὶ ναυαπείῳ μεμῆκουόμεν, ἢ τ
τομ δὲ λέλωμεν. ἐν συμποσίῳ κατακείμε
νος σιγῆς, τὴν αἰτίαν ἠρωτήθη. ἔφη οὖν τῷ ἐγ
καλέσαμτὶ ἀπαγγεῖλαι πρὸς τὸν βασιλέα, ὃ
τὶ παρὴν τῆς σιωπῆς ἐπιτάμενος.

ἌΛΛΩΣ. Ζήμων, ἀμτίγονου πρέσβης ἀθίνα
ζεπέμψαντος, κληθεὶς ὑπ' αὐτῶν σὺν ἄλλοις
φιλοσόφοις ἐπὶ δῆπνον, κακείμων παρά τὸ
τον σκευλόμτων ἐπιλαίκνυσαι τῆρ αὐτῶν
ἔξιν, αὐτὸς ἐσίκα. τῶν δὲ πρέσβεων ζιτάντ
τί ἀπαγγέλωσι περὶ αὐτοῦ πρὸς ἀντίνομον,
τοῦτ' αὐτὸ ἔφη ὁ βλέπετε. δυσκρατέστατον γὰρ

ὁ λόγος. ὁ αὐτὸς ἔδενός ἡμᾶς οὕτω πένεθαι,
ὡς χρόνυ βραχὺς γ' ὄντως ὁ βίος. ἡ δὲ τέχνη
μακρὴ. ἢ μάλλον ἢ τὰς τῆς ψυχῆς νόσος ἰά-
σθαι δυναμένη. τῶν τῆς ἐμ' ἀκαδημίας νεανί-
σκων. περὶ ἐπιηδευμάτων διελέξατο ἀφρόνων.
ὁ δὲ ζήνων εἰάν μὴ ἔτι Γλώπταρ' ἐφίερος νοῦμ' ἀ-
π' βρέξας διαλέξη, πολὺ πλείω ἐπὶ ἡμέρ' ἔ-
λόγοις σπλημελήσας. ζήνων τῆς ναυκληρί-
ας αὐτῶν συνριβεΐτης, πυθόμενος εἶπεν. εὐγε-
ῶ τύχη ποιῆσ' ἔς τ' ῥίβωνα ἡμᾶς συναλαύνε-
σα. ὁ αὐτὸς ἰδὼν τῆμ' ἄτ' ἰνωρίμων ὑπὸ τ' ἀ-
βροῦ περιστώμενον, εἶπεν. εἰάν μὴ σὺ τοῦτον
ἀπ' ἄλλ' ἔτις, οὗτος σε ἀπ' ἄλλ' ἔσθ'. **ἩΡΩΔΟΥ.**
Ἡρώδης ἀθηναῖος, σοφιστῆς ὡμ' ἔτι κυρίως. ἔτ' φι-
λοσοφισαμ' ἔμ' ἀόξη τ' σοφιστεύσαι, ἔλεγε μ-
ῶς πρὸς τὴν ἔτ' ὀρθῶς πλοῦτω χρώμεμον, ἔ-
μὲν λεομένοις ἐπαρκῆν, ἵμα μὴ δέωνται. ἔ-
τ' δὲ μὴ λεομένοις, ἵνα μὴ δεκθῶσιν. ἐκάλε δὲ
τ' ἀσύμβολον πλοῦτον, ἢ φθλοῖ κεκολασμέ-
νον, νεκρὸν πλοῦτον. τοὺς δὲ θησαυροὺς, ἐς οὓς

ἀγρτίθενται τὰ χρήματα ἔμποιοι, πλούτου δε
στωθήρια. τοὺς δὲ ἢ θυμὸν ἀξιούντας ἀγρθέ
τοῖς χρήματιν, ἀλώαδας ἐπώνομαζε. θυμῆλα
ἀρρ μετὰ τὸ δῆσαι αὐτόν. ἩΓΗΣΙΓΡΟΥ.

Ἡῖσι ππδ, ἧ κρωβήλδ προσαγορευομένδ, παρο
ξύνοντος τῶν ἀθηναίων ἐπὶ φίλιππον, ὑπεφω
νησέ τις ἐκ τῆς ἐκκλησίας, πόλεμο ἴση
γῆ, καὶ μὴ δία ἀπὸ ἢ μέλαρα ἰμάτια. ἢ δε
μοσίας ἐκφοράς. ἢ λόβδς ἐπίλαφίδς, ἢ μέλλο
μεν ἐλευθεροὶ βιώσεσθαι. ἢ μὴ ποιήσῃ τὸ
προσαπόμενον μακεδόσι. ἩΡΩΝΔΟΥ.

Ἡρώνδας, ἀθήνησιν ἀλόντος τινὸς γραφὴν ἀργίας,
παρῶν ἢ πυθόμενος, ἐκέλευσε μὲ ἐπιδίδξαι
αὐτῶ, ἧ τὴν ἐλευθερίαν δίκην ἠπθέντα.

ἩΡΑΚΛΕΪΔΟΥ.

Ἡρακλείδης φησὶ τοὺς παμφυλίδς χείρην τῶ β'
προτιθέντας αὐτῶ πάντος φωνήεντος. τὸ οὐμ
φάος, φάβος φασί. ἢ τὸ ἀέλιος, βαβέλιος. ἢ
οἰρούω, οἰρούβω. αἰολίς δὲ τῶ β' χείρσι προτι
θέντες τ' ε' ἐν τῶ ῥάκος, βράκος. ῥῶτος βρεθός.
ῥυτῆς, βρευτῆς.

ἠρίθησα μὲν ἱβίλ λεπίου μικρόν ἀποκλῆς.

ὄινυ δ' ἐξέπιον κἀδδον. νῦν δ' ἀβρῶς ἐρέεσαν
ΘΑΛΛΟΥ. (Φάλλω.

Θαλλῆς ἐξαμίου ἢ κλεοβουλίνης μιλῆσιος ἐ-
ρωτηθεὶς τί δύσκολον, ἔφη. τὸ ἐαυτὶ γῶναι.
πάλιν ἐρωτηθεὶς τί ἔυκολον, ἀπε. τὸ ὑποτί-
θεσθαι ἄλλω. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς πόσον ἀ-
πέχη τὸ ψεῦδος τοῦ ἀληθοῦς, ὅσομ ἔφη ὀφθαλ-
μοὶ τῶν ὠτων. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί κοινώ-
τατον, ἀπεκρίνατο ἑλπίς. ἢ γῶδισ ἄλλο μη-
δέν, αὐτὴ πρόσεση. ὁ αὐτὸς, τῆ μηδὲ κλεο-
βουλίμη, ἑνῶικα λαβῆμ δεομένη, οὐ πω και-
ρὸς ἔλεγεν. ἀτα προβάς, οὐκέτι καιρὸς.
ὁ αὐτὸς ἐδόξαζεν, ὡς ἢ πρόνοια μέχει τῶν ἐ-
σχάτων δίκη, καὶ οὐδὲν αὐτὴν λανθάνει οὐ-
δέ τὸ ἐλάχισον.

ΘΑΛΛΗΣ ΕΞΑΜΙΟΥ ΚΑΙ ΚΛΕΟΒΟΥΛΙ-
ΝΗΣ ΜΙΛΗΣΙΟΣ, ΤΑΔΕ ΕΨΗ.

Γνώθισαυτόν. ὁ μέλλης ποιῆν, μὴ λέγε. ἀγα-
τυχὼν γῶελαθήση. τοῖς ἐπιτηδείοις χερῶ.

ὄσα μὲν εἴς τὸν πλησίον, αὐτὸς ποίει. Ἄπρα
Γούνα μὴ ὀνειδίξει. ἐπὶ γὰρ τούτοις, νέμεσις θε
ῶν κάθεται. Ἀγάπα τὸν πλησίον, μικρὰ ἔ
λαττούμενος. τὸν φίλον, κακῶς μὴ λέγει.
Διόν συνιδῆν τὸ μέλλον. σκόπη τὸ γενόμενον.
πιστὸν γῆ. Ἄπιστον θάλασσα. Ἄπληστον κέρδος.
κῆσαι ἴδια. Θεραπεία μζήτη. φίλη τῆ παιδεί
αν. σωφροσύνην. φρόνησιν. ἀλήθειαν. πίστιν.
ἐμψείαν. ἐπιδεξιότητα. ἐταιρεία. οἰκομο
μίαν. τέχνην. ΘΕΑΡΙΔΟΥ.

Θεαρίδας ξίφος ἀκονῶν, ἠρωτήθη εἰ ὄξυ ἔστι. ἢ
εἶπεν. ὄξύτερον διαβολῆς. ΘΕΑΝΟΥΣ.
Θεαμὼ ἠρωτηθεῖσα ποσάια ἴνῃ ἀπ' ἀνδρὸς κα
θαρεύει, ἀπὸ μὲν τοῦ ἰδίου εἶπε παραχρῆμα.
ἀπὸ δὲ ἀγορίου, οὐδέποτε. Ἡ αὐτὴ παρέ
φημε τῆ χεῖρα περιβαλλομένη τὸ ἰμάτιον. εἰ
πόντος δὲ πῖνος καλὸς ὁ πῆχυς, ἀλλ' οὐ δι
μόσιος ἔφη. Ἡ αὐτὴ ἠρωτηθεῖσα τί πρέπον
εἶν ἴναικί, τὸ τῷ ἰδίῳ ἔφη ἀρέσκιν ἀμδί.
Ἡ αὐτὴ ἠρωτηθεῖσα πῶς ἐμδοξος ἔσται, ἔφη.

ἴσθον ἐποιοχόμενι. ἢ ἐμὸν λέχος ἀπτόωσα·

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ.

Θεμιστοκλῆς ἔτι μισράκιον ὄν, ἐν πότοις ἐκυλιν
δάτο, ἢ ὑμαξίν. ἐπεὶ δὲ μιλτιάδης στρατη
γῶν, ἐνίκησεν ἐν μαραθῶνι τοὺς βαρβάρους, ὃ
κέτι ἦν ἐπιτυχὴν ἀτακτοῦντι θεμιστοκλῆ. πρὸς
δὲ τοὺς θαυμάζοντας τὴν μεταβολὴν ἔλεγεν,
ὡς ὄκ ἔαμε καθ' ὑδάν τὸ μιλτιάδους ῥόπαιον.

Ὁ αὐτὸς χωρίον πωλῶν, ἐκέλευσε κηρύττειν, ὅ
τι ἢ γείτονα χρυσὸν ἔχει. Ὁ αὐτὸς, τὴν θυλατῆ
ρα μρωμένων αὐτῶν, τὴν ἐπιπέκην τὴν πλουσίου
προτίμησας ἀνδρα, ἔφη ζητῆν χρημάτων δεῖ
μεν μᾶλλον, ἢ χεῖματα ἀνδρός. Ὁ αὐτὸς
ἔρωτιθεῖς, πότερον Ἀχιλλεύς ἐβούλετο ἄμ ἢ
ὄμηρος εἶναι, τὸ δ' αὐτὸς ἔφη πότερον ἠθέλησε
ὁ νικῶν ἐμ' Ὀλυμπιάσιν, ἢ ὁ κηρύττωρ τοῦ
νικῶντος εἶναι. Ὁ αὐτὸς, ξέρξου καταβαί
νοντος ἐπὶ τὴν ἑλλάδα τῷ μεγάλῳ ῥο
λω φοβηθεῖς ἐπικύδην τὸν διμαλώγῳ ἀ
σχροκερδίῃ ἢ ἀφλὸν ὄμτα, μὴ στρατιγὸς γενέ

μενος ἀπολέσῃ τὴν πόλιν, ἐπίσεμ' ἀρβύριον
τῆς στρατιγίας ἀποσηῆναι. ὁ αὐτὸς ἀδύμην
Ἰθναυμαχίην μὴ τολμῶντος, ἐπόντος πρὸς
τὸν Νεμιστοκλέα τοὺς Ἕλληνας παρακαλοῦν
ταῖς ἡρωϊκοῖς, ὡς Νεμιστοκλῆς. τοὺς ἐμ
τοῖς ἀγῶσι προεξισταμένους, μασιλοῦσιν ἀεί
ναι ἔπεν ὡς ἀδείμαντε. τοὺς δὲ ληφθέντας
οὐ φεφανούσιμ. ὁ αὐτὸς, πρὸς σιμωνίδην ἐ
ξαίτουμενον τίμῃ κρίσιν οὐδ' ἀδικίαν, ἔφη, μὴ
τ' ἐκείνον γεμέσθαι ποινήν ἀσθὸν, ἀδορτα πα
ρὰ μέλος, μὴ τ' αὐτ' ἀρχόντα χρηστὸν, δικάζον
τα παρὰ τὸ νόμον. ὁ αὐτὸς, ἐπιβλήν ἐξέπεσε
τῶν ἀθηναίων το πρῶτον, ἄτα ἢ τῆς Ἑλλάδος,
ἀμαβὰς πρὸς βασιλέα, ἢ γὰρ πλῶν δωρεῶν ἀ
ξιοθεῖς, ἢ ταχὺ πλούσιος γενόμενος, πρὸς
τοὺς παῖδας ἔπεν, ὡς παῖδες ἀπολόμεσθ' ἀν.
ἢ μὴ ἀπλώλημεν. ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

Θεοκρίτος ὁ χῖος ἐρωτηθεῖς, ποῖα τῶν θηρίων ἐστὶ
χαλεπώτατα, ἔπεν, ἐν μὲν τῶν ὄρεσιν ἄρκτοι,
ἢ λέοντες, ἐν δὲ ταῖς πόλεσι, τελῶναι, ἢ
συκοφάνται.

ὁ αὐτός, πρὸς τῖνα διαλεκτικόν συντεταμένως αὐτῷ ἢ ἐριστικῶς ἀποκριόμενος, ἔφη.
ὡς ἐρεῖς ἐκτε θεῶν. ἐκτ' ἀμβρόσιων, ἀπόλοιτο.

ὁ αὐτός, ἀφουὺς ποιητοῦ ἀκρόασις ποιουμένου, ἐρωτώμενος ὑπ' αὐτοῦ, πῶς ἐστὶ τὰ καλῶς εἰρημένα, ἔφη. ἀπαρέλιπες.

Θεόκριτος πρὸς ἀγαθὸν ἢ φιλιγίμης ἐρωτηθεὶς διατὶ δ' συγρᾶφαι, ὅτι ἔλεγε ὡς μὲν βούλομαι, οὐ δύναμαι. ὡς δὲ δύναμαι, οὐ βούλομαι.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ .

Θεόφρατος μελάντου ἐρέωτιος, φοιτητῆς ἀριστοτέλους. οὐδὲν ἀλυσιτελέστερον ἔφη φιλοδοξίας. ὁ αὐτός ἐμ' συμποσίῳ νεανίσκοις τινὰ βλέπων ἡσυχίαν ἔχοντα, ἔλεγε. εἰ μὲν ἀπαίδευτος ὡμσιωπᾶς, πεπαιδευμένος ὑπάρχεις. εἰ δὲ πεπαιδευμένος ὑπάρχεις, ἀπαιδευτῶς σιωπᾶς. ὁ αὐτός ἔλεγε τοὺς μοχθηροὺς τῶν ἀνθρώπων, οὐχ οὕτως ἠδ' ἐσθαι ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἀγαθοῖς, ὡς ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς. ὁ αὐτός ἔφη, ἐκ διαβολῆς ἢ φθόνου

ψευδος ισχύσαν, ἀπεμαράνην. ὁ αὐτός,
ἐπὶ τῆς τελευταίας ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τῶν μα-
θητῶν εἰ τί ἐπισκῆπτε, ἐπισκῆπτε μὲν εἶπεν
ἔχω οὐδέν. πλὴν ὅτι πολλά τῶν ἡδέων ὁ
βίος διὰ τὴν δόξαν καταλαβόμενος. ἡμῶς
γὰρ ὅποτε ἤρχόμεθα ζῆν, τότε ἀκθνήσκομεν.
οὐδὲμ οὖν ἀλυσιτελέστερόν ἐστι φιλοσοφίας.
ἀλλ' εὐτυχεῖτε. ἢ εἰπὶ τῶν λόγων ἀφετε,
πολύς γὰρ πόμος, ἢ καλῶς αὐτῶν πρόσητε.
μεγάλη γὰρ ἡ δόξα. τὸ δέ κενόν Ἰβίου, πλὴν
ὄν τοῦ συμφέροντος. ἀλλ' ἐμοὶ μὲν, οὐκέτι
ἐκποῖά βουλεύεσθαι τί πρᾶκτέον. ὑμῶς δὲ
ἐπισκέψασθε τί ποιετέον. ταῦτα φασὶν ἐπι-
τῶν, ἀπέπνευσεν. ΘΕΟΔΩΡΟΥ.

Θεόδωρος ὁ κυρηναῖκος, λυσιμάχου τοῦ βασι-
λέως ἀπὸ λήσαντος αὐτὸν ἀναιρήσαν, ἐλελή-
θης εἶπεν οὐ βασιλέως, ἀλλὰ κωνείου δύνα-
μιν ἔχων. ὁ αὐτὸς ἔλεγεν εὐλογοῦν εἶναι τὸν
σπουδαῖον, μὴ ἐξαλαβῆν ὑπὲρ τῆς παρίδος
αὐτόν. οὐ γὰρ ἀπολαβεῖν τὴν φρόνησιν ἐνεκα

της των ἀφρόνων ὠφελείας. εἶναι τε παρὶδὲ
τὸν κόσμον. κλέψῃ τε ἢ μοι χεύσιν. ἢ ἵερο
συλήσιν μηδὲν τουτὶ φύσει ἀσχερὸν εἶναι. τῆς
ἐπ' αὐτῆς δόξης ἀιρδμένους. ἢ σύγκριται ἐνεκα
τῆς τῶν ἀφρόνων συνοχῆς. φανερώς τε τῶν ἔρο
μένοισι ἀνευ πάσης ὑφορέσεως χρίσεται τ
σοφόν. διὸ ἢ τοιούτους λόγους ἠρώτα. ἀρά γε ἴν
νὴ γραμματικὴ χρίσιμος ἀμ εἶν. παρ' ὅσον γραμ
ματικὴ ἐστὶ. ναί. ἔκουν ἢ ἴνῃ καλὴ χρίσιμι
ἀν εἶν παρ' ὅσον καλὴ ἐστὶ; ἢ πᾶσι ἢ νεανίσκος
χρίσιμος ἀμ εἶν παρ' ὅσον καλὸς ἐστὶ; ναί. ἢ
πᾶσι ἀρα ἢ νεανίσκος καλὸς πρὸς τοῦτ' ἀμ
εἶν χρίσιμος. παρ' ὅσον καλὸς ἐστίν; ἐστὶ δὲ χρί
σιμος πρὸς τὸ πλησιάζειν. ὡς διδομένων. ἔ
παις. ἔκουν εἰ τις πλησιασῶ χρωτο παρ
ἔσον χρίσιμος ἐστὶ. ἔ διαμαρτῆσεται. τοιαῦτα
ἄλλα διερωτῶ. ἴσχυε τῶ λόγῳ. ὁ αὐτὸς δοκεῖ
κλιθῆναι θεός. σιλπωμος αὐτὸν ἔρωτήσαντος
οὕτως. ἀρά γε θεὸς ὄντως θεός εἶναι φησὶ. τοῦτο
ἢ εἶπινεύσαντος δὲ. φησὶ δὲ εἶναι θεός. τοῦ
το δὲ μολογῆσαντος. θεός εἶ ἀρα ἔφη. διέξα

μένει δὲ ἀσμένως, γέλασας φησὶν. ἀλλ' ὦ μὲν
χθιρὲ τῷ λόγῳ τούτῳ, ἢ κολοῖός ἂν ὁμολογή-
σας εἶναι, ἢ ὄγμ' αὖ μυσία. ὁ αὐτὸς, προσκαθίσας
ἤτε εὐρυκλῆδ' ἢ τῷ ἱεροφάντῃ, λέγει μοι ἔφη εὐ-
ρυκλείδῃ, τίνας εἶσιν οἱ ἀσεβούτιες περὶ τὰ μυ-
θήρια, εἴ πομπτος δ' ἐκίνυ, οἱ τ' ἀμυήτ' αὐτὰ ἐκ-
φέροντες, ἀσεβῆς ἄρα εἴη σὺ ἔφη, τ' ἀμυήτιος
δικιούμενος, ἢ μὲν τοι παρ' ὀλίγοι κινδύνου
σεν εἰς ἄρπον ἀχθῆναι πάγον, εἴ μὴ διημήριος αὐ-
τὸ φαληρῶς ἐρύσατο. ὁ αὐτὸς διαβίβωμ πα-
ρὰ πτολεμαῖῳ τῷ λάβῃ, ἀπεσέλι τότ' ὑπ' αὐτῷ
πρὸς λυσίμαχον πρεβυτής, ὅτε ἢ παρρησι-
αζομένῳ φησὶν ὁ λυσίμαχος, λέγει μοι θεοδῶρα,
ἔσ' οὐδ' ἐκ πεσῶν ἀθηνιθεμ; ἢ ὅς ὀρθῶς ἀκήκο-
ας. ἢ γὰρ τ' ἀθηναίων πόλις ἔδυναμένη με-
φένει, ὡς περὶ ἡσεμέλι τὸν Διόνυσον, ἐξεβα-
λεμ. ὁ αὐτὸς, εἴ πομπτος τοῦ λυσίμαχου, βλε-
πε ὅπως μὴ παρέση πρὸς ἡμᾶς ἐπὶ, ἔκ' ἂν
ἔφη ἂν μὴ πτολεμαῖος ἀποσείλη.

ὁ αὐτὸς, μέθρου τοῦ διοικητοῦ λυσίμαχου πα-
ρεσῶτος, ἢ εἴ πομπτος ἔοικας σὺ μόνος θεοῦ,

ἄμων, ἀλλὰ ἢ βασιλέας, πῶς εἶπεμ ἄμω,
ὅπου τε ἢ σε θεοῖς ἐχθρὸν εἶναι μομίζω.

ἸΈΡΩΝΟΣ.

Ἰέρων ὁ φιλόσοφος, ἰατρὸν ἢ φίλον ἡτοῦ τοὺς ἐν
ἀμάκαις σπουδαίους εἶναι. ὁ αὐτὸς ὄντι δι-
ζόμενος ὑπὸ τίνος ὅτι ἧλλους ῥητορεύην δι-
δάξας ἐπένετο, εἶπεν. οὔτε γὰρ ἐδίδαξα φι-
λαργεῖν. ὁ αὐτὸς ἀκρόασις ποιούμενος, εἶ-
πε βίῳ ἐσοχᾶσθαι. τοὺς συμετοὺς ὠφελη-
σαι. τοὺς ἀπείρους διδάξαι. τοὺς φθονερούς
λυτῆσαι. ὁ αὐτὸς ἔχωμ δύσμαθητὰς, ἕνα
μὲν ἀφυῆ ἢ φιλόηρον. ἕτερον δὲ εὐφυῆ ἢ
ἀργόν, ἀμφοτέρω εἶπεν ἀπόλλυσθε. ὅτι
σὺ μὲν βέλων, οὐ δύνη. σὺ δὲ θυμάμεμος, ὃ
βέλεις. ὁ αὐτὸς ἔλεγε. μεγάλους δὲν λαμ-
βάνην μιστοὺς παρὰ τῶν μαθητῶν τοὺς διδά-
σκάλους. παρὰ μὲν τῶν εὐφυῶν, ὅτι πολλὰ
μανθάνουσι. παρὰ δὲ τῶν ἀφυῶν, ὅτι ἧλὺν
κόπον παρέχουσιν. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, τί
αὐτῷ γέγονεμ ἐκ φιλοσοφίας, εἶφη. τὸ ἀνεπι-

τάκτως

τάκτως γίγμ, αὐτὴν ἐξ ἀπὸ τῶν νόμων
φόβου ποιούσιν. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς πῶς
ἄμπερ ἐυτυχίαν ἀριστα φέροι, ἔφη. εἰ τοὺς ἐ-
χθρούς χειρομασ πρᾶπτοντας βλέπει.

ἸΕΡΩΝΟΣ, ΤΟΥ ΤΥΡΑΝΝΟΥ.

Ἰέρων ὁ σικελὸς τυραννος, ξενοφάνους τοῦ κῶ-
λοφωνίου ψέλλοντος ὁμηρομ, ἠρώτησεν αὐτὸν,
πόσους οἰκέτας ἔχεις. τοῦ δὲ ἀποκρίσας δύο,
ἢ τούτους μόλις βέβη, οὐκ ἀσχύνη φισίμ ὁ-
μηρον ψέλων. ὅς με τιλαχῶς, πλείονας ἢ
μυρίους βέβη; ὁ αὐτὸς λοιδορηθεὶς ὑπὸ τι-
μος ἔς τὴν δυσωδίαν τοῦ σώματος, ἢ τί ἄτε-
τὴν αὐτοῦ ἰνᾶικα, μηδέ ποτε περὶ τούτου
φράσασαν. ἢ δὲ ἔπεν, ὥ μιν γυ τοιούτον ἄ-
παντας τοὺς ἀμδρας ὄζειμ. ἸΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Ἰπποκράτης ἔφη. σιτία. ποτά. ὑπνοι. ἀφρο-
δίσια. πάντα μέρια ἔγω. ἸΠΠΟΚΡΑΤΙΔΟΥ.

Ἰπποκράτιδας πρὸς τὸν τῆς καρίας σαβᾶπιν
ἐπισηείλαντα, διότι λακελαιμόνιος ἀνὴρ, ἔ-
πιβυλευόμετων τίνων συνειδῶς τῆ ἐπιβυλήν,

καλεσιώπις. ἢ προδέντος πῶς χησεται αὐ
τῷ, ἀπέγραψεν. ἢ μὲν μέγα τι αὐτ' ἀγαθὸν πε
ποιίκας, καλὰ κίτανε. ἢ δὲ μὴ, ἐκ τῆς χώρας ἐκ
βαλε δὴλὸν πρὸς ἀρετ' ὄντα. ὁ αὐτὸς, ἀπαν
τήσαντος αὐτῷ πρὸς μερακίδ, ὧ ἠκολούθη ἔρα
της τῆς, ἢ διαραπέντος, μετὰ τοῦ τ' ἔφη βα
δίξεν δὲ, μεθ' ὧν ὀφθαίς, τ' αὐτ' χροάν τῆς ἰσίδς.

ἸΠΠΟΜΑΧΟΥ.

ἢ πτόμαχος ὁ ἀλείπης, ἐπανδρ' τ' τῶν ἀνῶν
εὐμίκην, ἢ μακρὰς ἐχούτα χείρας ὡς πυκλῆκόν.
ἢ περ' ἔφη καθελίμ' ἔλα τ' σέφανον κρεμάμε
ἰδΙΚΡΑΤΟΥΣ. (νον.

ἢ φικράτης, σκυτέως παρὸς, ἀθηναῖος, ῥήτωρ. ἢ
στρατιγὸς ἐν φιλία, ἢ σύμμαχῳ χώρῃ στρατε
πελευῶν, ἢ χάρακα βαλλόμενος, ἢ τ' ἀφρον
ὄρυπῶν ἐπιμελῶς, πρὸς τ' ἐπόντα τί γ' φα
βούμεθα, χερίσιν ἔφισε στρατηγού φωνὴν ἢ
ναί, τ' δὲ αὐ προσεδόκησα. ὁ αὐτὸς, πρὸς ἀρ
μόλιον τ' τ' παλαιού ἀρμολίδ' ἀπόλενον. ἢ
δυσγένεσιν αὐτῷ λαιδουρούμενον, ἔφη τὸ μὲν

ἕμῳ ἀπ' ἐμοῦ γένος ἀρχέσθαι. τὸ δὲ σὸν ἐν σοὶ
παύσαι. ὁ αὐτὸς ῥήτορος τίνος ἐπερωτῶν
τος αὐτ' ἐμ' ἐκκλησίᾳ. τίς ὢν μέγα φρονῆς, πό
τερον, ἰππέυς, ἢ τοξότης, ἢ πελταγῆς, ἢ πε
ζός, ὅδε ἰσθ' ἐφί τ' ἄλλο πᾶσι τούτοις ἐπι
τάμενος ἐπιτάτῃμ. ὁ αὐτὸς κρινόμενος θα
νάτῳ, πρὸς τ' συκοφάντην οἷα ποίησ' ὡ ἀμείδι
πε, ἡ γλ' ἐμ' περιεσῶτος, τ' πόλιν περιέμου
πείθων βυβλύεσθαι, ἢ μὴ μετ' ἐμοῦ. ὁ αὐ
τὸς τότε πρῶτο μέσχε δόξαν, ὅτε θραυμάτιας
ἡ γλ' ἐμ' ἄνδρα μετὰ τ' ὄσλων ζῶντα συ
μαρπάσας, ἕς τὴν ἑαυτ' ῥήρη μετίνεσκεν.

ἸΣΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Ἰσοκράτης κάκιτον ἀρχόντα ἐλέγειν ἄμειδι, τ' ἀρ
χὴν ἑαυτ' μὴ δύναμεμον. ὁ αὐτὸς, ἐρωτη
θεὶς διὰ ποίαν αἰτίαν τοὺς ἀγῶνας διδάσκων λέ
γειν αὐτὸς σιωπᾶν, ἐφί. ἢ γὰρ ἡ ἀκόνη αὐτὴ μὲν
ἔτέμνη. τὰ δὲ ξίφει ὁξεία πικρὰ. ὁ αὐτὸς ἐρωτη
θεὶς τίνοι οἱ φιλόηνοι τ' ῥαθύμων διαφέρουσιν, εἶ
πεν, ὡς οἱ εὐσεβεῖς τ' ἀσεβῶν, ἐλπίσιν ἀθανάτων.

ὁ αὐτὸς ἰδὼν νεαμίαν φιλοπονοῦντα, ἔφη. κά-
λιστον ὄψον τῷ γήρατι ἀρτίως. ὁ αὐτὸς, κα-
ρέωνος ὄντος λάλου, ἢ σχολάζειν παρ' αὐτῶ
βουλομένω, διττοὺς ἤτησε μισθοὺς. ἧ δέ, τὴν
αἰτίαν πυθομένω, ἕνα μὲν ἔφη, ἵνα λαλῶν μά-
θῃς. τὸν δ' ἕτερον ἵνα σιῆς. ΚΑΡΝΕΑΔΟΥ.
καρνεάδης ἐπικώμου, ἢ φιλοκώμου, κυρηαῖ-
ος, μαθῶν ἀρτίπαρον φάρμακον πίνοντα ἀπο-
θανῆν, παρωρμίθι πρὸς τὸ εὐδαρσές τῆς ἀ-
παλλαγῆς, ἢ φησὶ. Δότε οὖν καμοί. ἧ δέ, ἐ-
πίντων τί. οἶνό με λιγυρῶν. Τελευτῶντος δέ
αὐτοῦ φασὶν ἐκλεψῖν γενέσθαι τῆς σελήνης.
ὁ αὐτὸς, μάλιστα ἧ βιβυνοῦ μαθητοῦ ὄντος, ἢ
παρ' αὐτ' ἐλθόντος ἕς ἧ διαβιβῆν, ἢ ἧ παλακῆν
αὐτ' πηρῶντος, παρῶδισε μετ' ἐξυλέτων ἕς αὐ-
τ' καθὰ φησὶ φαβωρίνος ἐν παιδοδαπῆ ἱστορίᾳ.
• πωλεῖται τίς δευρογέρων ἄλιος μημερτής.
• μάλιστα ἐδόμενος ἡμῶν δέ μας, ἢ δέ ἢ αὐδῆν.
τούτου σχολῆς τῆς δέ ἐκεκεκρῦχθαι λέγω.
ἢ ὅς ἀμαθῆς, οἱ μὲν, ἐκήρυσσεν. οἶδ' ἢ κείροτο

μάλωκα. ὁ αὐτὸς τὴν διαλεκτικὴν ἔλεγε
πολύποδιέοικέμαι. ἢ γ' ἐκένον, αὐξήθη
σας τὰς πλεπάρμας κατεδίην. ἢ τούτους
προϊούσης τῆς δυνάμεως, ἢ τὰ σφέτερα ἀ
μαρτέην.

ΚΑΤΩΝΟΣ.

κάτων τῆς κλυτελείας καθαπτόμενος, ἀπεν
ὡς χαλεπὸν ἐστὶ λέγειν πρὸς Γαστέρα, ὧτα μὴ
ἔχουσαν. ὁ αὐτὸς ἰδὼν μεθράκιον ἐρευθριά
σαν, ἐφί. θάρρη. τοιοῦτον γ' ἔχει ἡ ἀρετὴ τὸ
χρῶμα. ὁ αὐτὸς ἀπεν. οἱ πολλοὶ τῶν ἀμ
θρῶπων, πρὸς μὲν τὰς τιμωρίας ἐτοιμοτέ
ρωσ ἔχουσι. πρὸς δὲ τὰς εὐεργεσίας ἢ φιλί
ας, ὑπίως. ὁ αὐτὸς τοὺς σπουδαίοντα ἐν
τοῖς γελίοις, ἔλεγεν ἐν τοῖς σπουδαίοις γί
νεσθαι καταγελάτους. ὁ αὐτὸς ἠκιστα φθο
μῶσαι ἔλεγε, τοὺς τῆ τύχῃ χρωμέρους ἐπι
κῶς ἢ μερίως. οὐ γ' ἡμῖν. ἀλλὰ τοῖς πε
ρὶ ἡμᾶς φθονοῦσιν.

ΚΙΜΩΝΟΣ.

κίμων στρατιγὸς ἀθηναίων. τούτου τοὺς μή-

ἄλκιρος νικησάντος κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλασσαν, δ
δῆμος τῶν ἀθηναίων ἐκ τῶν λαφύρων ὧν ἔλη
φθὲ τὴν δεκάτην ἐξελόμενος, ἀμέστικε τῷ
θεῷ, καὶ τὴν ἐπιγραφὴν ἐπὶ τὸ κατασκευασ
θεὸν ἀμάθιμα, ἐπέγραψε τῆς δε.

Ἐξ οὗ γ' ἐνέρωπιν ἀσίας δίχα πόντος ἔκρινε,
καὶ πόλιας θιντῶν θούρος ἄρης ἐφέπε,
οὐδενί πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν,
ἔρπον ἐν ἠπείρῳ ἢ κατὰ πόντον ὁμοῦ.
οἶδα γὰρ ἐν κύπρῳ μῆδ' ἄλλους ὀλέσαντ',
φοινίκων ἑκατὸν ναυέελοι ἐν πελάγῃ
ἀνδρῶν πληθούσας, μέγα δ' ἔσενεν ἀσίς ὑπ' αὐ
βληγῆσ' ἀμφοτέραις χερσὶ κράτ' ἠλέμυ. (τ.
ΚΛΑΥΔΙΑΝΟῦ, Ἐκ τῆς γιγαντομαχίας.
κύπρις δ' αὐτὴ βέλος φέρεμ' ὄχ' ὄπλον, ἀλλ' ἔ
κομίζεν ἀγλαΐην, θεμένη γὰρ ἐπ' ὀμμασι μ' ἀπέ
λοναυδὴν, πρῶτα μὲν ἀπλεκέας περὶ νῆδ' ἰε
κρινε χαίτας, ἢ πλεκτέας ἔσφιγγε πυκνῶ πω
ριπλέματι σφραγύς, σίλβει δ' ὀφθαλμῶν ἔρα
τοῦς ὑπεγράψατο κανθούς, λεπτὰς ἐυανέμοιο

οραφὰς χαλάσασα χιτῶνας. κρηφουρέων δ' αὖ
εὐκρύπτην ὑφείμασιν ἄνθεα μαζῶν ὄμματος ἐς
ἀβρηνῶ πλισμένε. εἶχε γὰρ αὐτὴ πλέγμα, κό
ρυμ. δόρυ, μαζόν. ὄφρυν, βέλος, ἀσπίδα, κάλ
λος. ὄπλα, μέλη. θέληρον ἐμ' ἄλγεσιν. εἶδ' ἔ
πὶς αὐτῆ ὄμμα βάλοι, δέδμητο.

ΚΛΕΟΜΕΝΟΥΣ.

Κλεομένης, πρὸς τὴν ὑπιεχνούμενον αὐτῶ δῶ
σθην ἀλεκρυόνας ἀπθνήσκομτας ἐν τῷ μάχε
σθαι, μὴ σύ γε εἶπεν. ἀλλὰ δός μοι τοὺς κατὰ
κλένοντας ἐμ τῷ μάχεσθαι. ΚΛΕΙΑΝΘΟΥΣ.

Κλεάνθου φανίδ' ἄστις, ἐρωτώμενος διατί παρὰ
τῶν ἀρχαίων ὁ πρῶτος φιλοσοφίαν τῶν ὄμων
πλείους διέλαμψαν ἢ νῦν. ὅτι εἶπε τότε μὲν
ἐρρωτήσκειτο. νῦν δὲ λόγος. ὁ αὐτὸς ἐρωτώμε
νος πῶς ἂν τις εἴη πλούσιος, εἶπεν. εἴ τ' ἐπιθυ
μιῶν εἴη πένης. ὁ αὐτὸς, ὄν εἰδὶσαντος αὐτῶ πῆ
νός ἐς τὸ γῆρας, καὶ γὰρ ἐφί ἀπιέναι βούλομαι.
ὅταν δὲ πανταχόθεν ἐμαυτὸν ὑπείκοντα περι
νοῦν. ἢ γράφοντα. ἢ ἀναγιγνώσκοντα, πάλιν μέ
μω.

ὁ αὐτὸς ὄνδριζόμενος ὑπὸ τίνος ὡς διήλως, ἔπει-
διὰ τοῦτο ἢ ὀλίγα ἁμαρτάνω. ὁ αὐτὸς γὰρ
λάκις ἐπέπληττεν αὐτῷ. ὡς ἀκούσας ἀρί-
στων, τίνι ἔφη ἐπιπλήτεις, καὶ ὅς γε λάσας,
πρεσβύτη φισὶ πολὺς μὲν ἐχομῆτι. νουμ δὲ
μή. ὁ αὐτὸς τοὺς ἀσπιδεύτους ἔφη μόνη
τῆ μορφῆ τῶν θηρίων διαφέρειν. ὁ αὐτὸς,
λάκωνος τῆμος ἐπὶ ὄριος ὅτι ὁ πόνος ἀκαθόν,
διαχυθεὶς ἔφη. αἵματος ἄς ἀκαθῶιο φίλον
τέκος. ὁ αὐτὸς πρὸς μεφρακίω διαλεγόμε-
νος, ἐπύθετο ἐαυτὸν αἰδάνεται, τοῦ δὲ ἐπινεύσαν-
τος, διατί οὖν ἔπεν ἐγὼ οὐκ αἰδάνομαι ὅτι
αἰδάνη. κλεάνθης φάσκοντος κατὰ ζήνωνος,
καταληπτόν εἶναι τὸ ἦθος ἐξ εἰλούς, νεανί-
σκους λέγεται τινὰς εὐραπέλως ἀγαθῶν πρὸς
ἑαυτὸν κίναλον ἐσκληρατωμένον ἐν ἀγρῷ.
ἢ ἀξιούμ ἀγροφαίνεσθαι περὶ τοῦ ἦθους. τ
δὲ ἀγροφύμενον, κελύσαι ἀπιέναι τὸν ἄνθρω-
πον. ὡς δ' ἀπιδὼν ἐκείνος ἔπλερεν. ἔχω ἔπει-
αὐτὸν ὁ κλεάνθης. μαλακὸς ἐστὶ.

ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ.

κλεόβουλος ευαγόρου λίμβιος τάδε έφη. έυ
 τό σωμα ασκην. φιλικoon εμαι μάλλον. η
 φιλόλαλον. φιλομαθη μάλλον, η άμαθη.
 Γλωσσαν ευφημον ισχην. Αρετης οικον αναι
 κακίας αλλότριον. Αδικίαν φεύγειν. πόλη τά
 βέλτιστα συμβουλεύει. ηδονης κρατην.
 τέκνα παιδεύειν. έχθραν διαλύειν. γυναικι μη
 φιλοφρονείσθαι. μη δε μάχεσθαι, αγορίων πα
 ρόντων. τό μέν γδ, άνοιαν. τό δε, μανίαν ση
 μαινειν. οικέτην παροιον μη κολάζειν. δοκεί
 γδ παροιον. γαμην εκ τ' ομοίων. αν γδ
 εκ τ' κρηπόνων λάβης φησι, δεπώτας κτή
 ση τους ευπένεας. μη επιελαν τοις σκω
 πτομένοις. απεχθήσεται γδ τούτοις. ευτυ
 χων μη ισθι υπερήφανος. Απορήσας, μη
 ταπίνου. τας μεταβολας της τύχης, βε
 ναίως έπίστασο φέρειν. Όταν τις έξειν της
 οικίας, ζητείτω πρότερον τί μέλλει πράττειν.
 όταν έσέλθη. πάλιμ ζητείτω τί έπραξεμ.

ἔτελεύτησε δὲ βίους ἔτι οὐκ ἂν πεφθίγγε
το μέγρο ἀριτον. ὁ αὐτὸς ἔφη δὲν συμοικί
ζην ἀμδράσι τὰς ἑαυτῶν θυγατέρας τὴν
μὲν ἡλικίαν παρθέτους. τὸ δὲ φρονῆμ Ἰυμά
κας. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τίμα δὲ μάλιτα
φυλάττειν, εἶπε τῶν μὲν φίλων τὸν φθόνον.
τῶν δὲ ἐχθρῶν τὴν ἐπιβουλήν.

ΚΛΕΟΣΤΡΑΤΟΥ.

Κλεοστράτος πρὸς τὸν ἰπὸντα αὐτῶ, οὐκ αἰσχύ
νῃ μεθύωμ, ἔφη. σὺ δὲ οὐκ αἰσχύνῃ μεθύοντα
νουθετῶμ; ΚΟΤΥΟΣ.

Κότυς φύσιν ὀξύων ἐς ὄργην, ἢ πικρὸς ἢ ἂ
μαρτανόν ἢ ἐν ταῖς διακονίαις κολασης, σκευὴ
ποτέ κεράμεια κομίσαντος ξένου, εὐθραυσα
ἢ λεπία, πῖθαμῶς δὲ ἢ περιπῶς ἐβλασμέ
να γλυφῆς τίσι ἢ τορεῖαις, τῶ μὲν ξέμῳ ἔ
λωκε δῶρα. τὰ δὲ σκευὴ πάντα συνέδηφεν.
ὅπως εἶπε μὴ δὲ ὄργῃμ πικρότερον κολάζω
τοὺς συμβίβοντας. ὁ αὐτὸς τῶ δωρησαμέ
ρῳ πᾶρδαλημ, ἀντεδωρήσατο λέοντα.

ΚΡΑΝΤΩΝΟΣ.

κράντων ἔφη. οὐκ ἔστι περίας ὄδ' ἐν ἀβλιώτερον.
ἐν τῷ βίῳ σύμπλωμα· ἢ γὰρ ἀν φύσιν ἀσπιδάιος
ἦρ, πένης δὲ κατὰ γέλωτος ἔστι. ΚΡΑΤΗΤΟΣ.
κράτης τὰ τῶν πλοσίων ἢ ἀσώτων χρημάτων.
ταῖς ἐπὶ τῶν κρημνῶν συκαῖς ἕικαζεν. ἀφ' ὧν
ἀνοῖον μὴδ' ἐν λαμβάνειν. κόρακας δὲ ἢ ἰκτίνους.
ὡς περὶ παρὰ τούτων ἑταίρας ἢ κόλακας.
κράτης ἀπολύει τὰ κράτητος, ἵνα μὴ τὰ κρ
ατίτος κρατίστη τὸν κράτιτα. οὗτος γὰρ ἐκ
βοιωτίας ἔλκωμ τὸ γένος, φιλοσοφῆσαι τῶν
λων τὴν κυρικὴν φιλοσοφίαν, λαβὼν τὰ ὑπάρ
χοντα αὐτοῦ, ἐρρίψεν τῷ δήμῳ. εἰπὼν τὸν
παροιμιώδη τούτον λόγον.

ΛΑΜΑΧΟΥ.

λάμαχος ἐπέτιμα τινὶ τῶν λοχαγῶν ἄμαρ
τόν τι. τὸ δὲ φήσαντος μικρὸν τούτο ποιήσιν.
οὐκ ἔστιν ἔτι πέν ἐμ πολέμοις ἀμερτήν.

ΛΑΚΩΝΙΚΑ.

λάκων. ἀρβείου ποτὲ ἐπόμτος πολλοὶ τάφα

παρημιῖσι σααρτῶν, εἶπεν. ἀλλὰ μὴν
παρ' ἡμῖν ἀργείων οὐδέ εἰς ὡς αὐτῶν μὲν
πολλὰ κίς ἀργούς ἐπιβεβηκότων. ἀργείων
δὲ τῆς σαρτῆς, οὐδέ πτε. λάκων αἰχμα
λωτῶν δὲ, ἢ πιπρασκόμενος, τοῦ κήρυκος
λέγοντος λάκωνα πωλῶ, ἐπεσόμετε μὲν ἔπων,
αἰχμάλωτον κήρυσε. λάκωνες ἀδελφῶν
πρὸς ἀλλήλους διαφερομένων, τὸν πατέρα
ἐζημίωσαν, ὅτι τοὺς ἕως φασιάζοντας περι
ορᾷ. λάκωσι περιτυχόντες τίνες κατ' ὄδον
εἶπον, εὐτυχῆκατε. ἀρτίως εὐτελεύθεν λιγῶν
ἀπιόντων. οἱ δὲ οὐ μὰ τὸν ἐνυάλιον. ἀλλ' ἐ
κῆνοι μὴ περιτυχόμετες ἡμῖν. λάκων ἐρω
τηθεὶς τί ἐπίσταται, εἶπεν ἐλεύθερος εἶναι.
λάκων ἐρωτηθεὶς, δι' ἡμᾶς τὰς τοῦ πώγω
νος φίχας ἐπιπολύκομῶσας ἔχεις, εἶπε.
ἵνα βλέπωμ τὰς πολιὰς, μηδὲν ἀνάξιον αὐ
τῶν πράττω. λάκωμ τίς ἰδὼμ ἡλυτελῆ ἡχο
ρηγίαν τοῖς φάλωδοις παρασκευαζομένων,
εἶπεμ. ὡς ἀμαρτάνουσιν ἀθηναῖοι μεγάλα.

τὴν ἀπουδίην ἕως τὴν παιδίαν κατὰ ἀναλίσκεν
τες. τουτέστι μεγάλων ἀπρόσολων δαπάνας,
ἢ στρατευμάτων ἐφόδια, καταχορηγούντες
ἕως τοῦ θανάτου. ἂν γὰρ ἐκλοιδῆ τῶν δραμάτων
ἕκαστον ὅσον κατέστη, πλείον ἀνιλωκῶς φανεί
ται ὁ δῆμος ἕως βράχας, ἢ φοιήσας, ἢ οἰδί
ποδας, ἢ τὰ μιδείας κακά, ἢ ἠλέκρας, ὧν
ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας, ἢ τῆς ἐλευθερίας πο
λεμῶν, τοὺς βαρβάρους ἀνήλωσεν. λάκων
ἐπὶ τῆς ἀσπίδος μῦθον ἔχωμ ἐπίσημον, ἢ
ταύτην οὐ μείζω τῆς ἀληθινῆς, ὡς καταγε
λῶντες τινες ἔλεγον ὑπὲρ τοῦ λαβάνην τοῦ
το πεποιήκει, ἵνα μὲν οὐμ εἶπε φανερός ὦ.
ὄλω γὰρ τοῖς πολεμίοις τοσοῦτον προσέρο
μας, ὡς τὸ ἐπίσημον ἠλίκον ἐστὶν ὑπ' αὐτῶ
ὄραται. λάκωνα παρθένος πενιχρὰ ἐρο
τιθήσασίνα δίδωσι τῷ γαμοῦντι προδικα, τῆς
πάριον εἶπε σωφροσύνην. λάκωνα προῖον
τὶ τῷ ὑπὲρ ἐπὶ πόλεμον, ἀνοδιδούσα τὴν ἀ
σπίδα, ταύτην ἐφίη ὁ πατήρ σοι αἰεὶ ἔσωζε.

ἢ σὺ οὐκ ταύτα μὲν σῶζε, ἢ μὴ ἔσο. Λάκαινα
πρὸς τὸν υἱὸν λέοντα μικρὸν ἔχιν τὸ ξίφος, εἶ
πε ἢ βῆμα πρόσθε. Λάκαινα προσαναδι-
δούσα τῷ παιδί τ' ἀσπίδα. ἢ παρακλεῖτο
μέρη, τέκνον ἔφη. ἢ τὰν, ἢ ἐπὶ τὰς. Λάκαι-
να ἐπ' ἀδικίᾳ, τῷ παιδί κρινομένῳ, τέκνον
εἶπεν. ἢ τὰς αἰτίας, ἢ σε αὐτ' ἔζην ἀπόλυσαι.
Λάκαινα ἐρωτιθεῖσα εἴ ἀνδρὶ προσελήλυθεν.
ὄκ ἐγὼ εἶπεν, ἀλλ' ὁ ἀνὴρ ἔμοι. Λάκαινα πι-
πρασσομένη ἢ ἐρωτωμένη τί ἐπίσταται.
εἶπεν πρὸς ἡμέραν. Λάκαινα ἐρωτιθεῖσα ὑπὸ
πίμος εἶσαι ἀλαθῆ ἀμ' αὐτ' ἀλόραση, εἶπεν καὶ
μὴ ἀλόραση. Λάκαινα πιπρασσομένη, εἶ-
κήρυκος συνθανομένου τί ἐπίσταται, εἶπεν.
ἐλευθέρα ἡμέραν. ὡς δὲ ὀνισάμενος προ-
σέτασέ τίνα αὐτῆ οὐχ ἀρμόζοντα ἐλευθέ-
ρα, εἶπεν οἰμῶξ, φθονήσας σε αὐτῶται
οὔτου κτήματος, ἐξήλασέ με αὐτήν.

ΛΕΟΝΤΟΣ.

Λέων βυζάντιος φιλίππῳ γρατεύουσι ἐπὶ βυ.

Ζαντίδης, προαπαντήσας, εἶπε μοι ὦ φίλιππε
ἔφη, τί παθὼν ἡλέμδαρχος, ἃ δὲ ἐπόντος,
ὡς ἢ παρὶς ἢ σὴ καλλίση πόλεων οὐσα ὑπὸ
γάτο με ἐρᾶν αὐτῆς. ἢ διὰ τοῦτο ἐπίδύ-
ρας ἃ ἐμῶν παιδικῶν ἢ κω, ὑπὸ λαβῶν ὀλέ-
ων, ὅφωπῶσιν ἔφη μετὰ ξιφῶν ἐπὶ τὰς τῶν
παιδικῶν δύρας, οἱ ἀξιοὶ ἃ ἀντεράδαι. ὅ γ' ἔ-
πλεμικῶν ὀργάνων, ἀλλὰ μὲσικῶν οἱ ἐρῶν
Περδύονται. ἢ ἢλευθέρι το βυζάντιον.

ΛΕΑΪΝΗΣ.

Λεαίνα ἀρμονίῃ ἐρωμένι ἃ τυραννοκτορήσαν-
τος. ἢ τῆς ἢ ἐκίβομενι ὑπὸ τ' περὶ ἰππίαντ'
τύραννον, ὅδ' ἐμ' ἐξέπυσα, ἐμα πέθαμε τᾶς
βασάνοις. ὅθεν ἀθηναῖοι χαλκῆν ποισάμε-
νοι Λεαίνα μ' ἀλλωστον, ἐμ πύλαις τῆς ἀκρο-
πόλεως ἀμέσικαν.

ΛΕΩΝΪΔΟΥ.

Λεωνίδας ὁ λακεδαιμόμιος, ὀλίγος ἔχων στρα-
τιώτας, εἶπε τὸς πέρσας μάχην ἐξεπ-
ρεύετο. ἐπόντος δέ τινος ὅτι μετ' ὀλίγων πάντο-
θως ἐκπρεύεται, εἶπεν. ἀγὰ μετὰ βδλομέ-
των.

ὁ αὐτός, ξέρξου ἀποδέσσει τὰ ὄπλα προσάπτον
τος, ἄμα τε πολλὰ ὑπισχυμένου, ἢ χῶ
ραν βελτίω δώσιν, ἢ συμμαχῶν περσῶν,
ἢ περὶ ματο. ὅτι ἡμῶς ἢ συμμαχοῦντες τῷ
βασιλεῖ, χρησιμώτεροι μετὰ τῶν ὀπλων ἐσόμεθα.
ἢ πολεμῶν ἀμακαζόμενοι μετὰ τοῦ
τῶ, γενναίωτερον ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀλω
νούμεθα περὶ τῆς χώρας. ὅτι πάριον ἐστὶ τῷ
ἐλλήσι, μὴ διὰ καίαν. ἀλλὰ δι' ἄρετὴν χῶ
ραν ἔχῃ. πολεμοῦντες δ' ἐν θερμοπύλαις,
ἀπάντες οἱ περὶ αὐτὸν παρταχόθεν τοξευόμενοι,
ἢ ἀκορπίζόμενοι, ἔυκλεῶς ἀνῆρέθη
σαν. οἱ τίνες μόνοι τῶν πρὸ ἑαυτῶν διὰ τὴν
ὑπερβολὴν τῆς ἀρετῆς οὐ μόνον ὑπὸ τῶν συγ
γραφέων, ἀλλὰ ἢ παρὰ ποιητῶν ὑμνήθησαν
διὰ τὰς ἀνδραγαθίας. ὧν ἢ σιμωνίδης ὁ μέ
γλωποιός. τῶν ἐν θερμοπύλαις θαυμάσι
ἢ ἔυκλεῆς μὲν ἀτύχα. καλὸς δ' ὁ πότμος.
ἢ βωμὸς δ' ὁ τάφος. προγόνων δὲ μῆστις. ὁ δ'
ἢ οἶτος ἔπαινος. ἐμ τάφιοι δὲ τοιοῦτον, οὐθ' ἔυ
ρως.

ἔως οὐδὲ πανταμάρτυρα μαυρῶσι χρόνος αἰ
ἰαθῶν ἀνδρῶν. ὁ δὲ σικὸς οἰκετῶν εὐδοξίαν
ἔλλάδος εἶλατο. μαρτυρεῖ δὲ ἠλεωνίδας ὁ
ἰσάρετας βασιλεὺς, ἀρετᾶς μέγα λιπῶν κῶ
ἰσμορ. ἀένναόν τε κλέος. ΛΥΚΩΝΟΣ.

Λύκων ἀστυνάκτος ῥωαδεὺς, ἔφασκε δὴμπα
ρεβελύχθαι τῷ παισὶ τῷ αἰδῶ ἠ φιλοτιμίαν. ὡς
τῷ ἰπποῖς μύωπα ἠ χαλινῶν. ὁ αὐτὸς βαρὺ
φορτίον ἔφη παρὶ κόρη, διὰ σπᾶνιν προικὸς ἐκ
ῥέχθσα τῷ ἀκμαῖον τῆς ἡλικίας καιρῶν.

ΛΥΣΙΟΥ.

Λυσίας τῆρι δίκην ἔχομτι, λόγον συγγραψας ἔλω
κεν. ὁ δὲ, ἠλλὰκίς ἀμαίνους, ἦκε πρὸς τῷ λυ
σίαν ἀθυμῶν. ἠ λέγων, τὸ μὲν πρῶτον αὐτῷ διε
ξιόντι ἠ δεύτερον, θαυμαστὸν φανῆναι τῷ λόγον.
αὐτῶς δὲ ἠ τρίτον ἀναλαμβάνοντι, παρτελῶν
ἀμβλὺν ἠ ἀπεκκίον. ὁ δὲ λυσίας βελάσας, τί
οὐμ ἄπεν, ἠ παρὲ μέλλας λέγειν αὐτῷ ἐπι
τῶν δικαστῶν; ΛΥΣΙΔΟΣ.

Λύσις περὶ πυθαγόρα τάδε φησί. λέγοντι δὲ ἠλλ

λοίτοι ἢ δαμοσία φιλοσοφῶν. ὅπερ ἀπαξίω.
ὅθεν τὰ δαμοι τὰ ἐαυτῶ συγαρή παρακαταθέ-
μενος τὰ ὑψηλάματα, ἐκέλευσε μηδενὶ τῶ
ἐκτὸς τῆς οἰκίας παραδιδόμεν. ἀδυναμένα
πολλῶν χρημάτων ἀφ' ἑαυτοῦ ἰσως λόγως, ἔκ-
εβλάθη. πηνίαν γὰρ ἢ τὰς τῶ πείων ἐπισκέ-
ψιας, ἐνόμιζε χρυσῶ τιμιωτέρας ἢ μεν. καὶ
ταῦτα ἴσως, ἢν ἢ τιλαωγίης υἱὸς αὐτῆς. ὅς ἢ
διεδέξατο τὸν πατέρα κατὰ τίνας. ἐμπεδο-
κλέους καθιγίσσατος. ΛΥΣΑΝΔΡΟΥ.

Λύσανδρος, διονυσίος τῶ τυράμνυς πέμφαντος
ἰμάτια τῆς συλαρίας αὐτῶ τῶ πολυελέων,
οὐκ ἔλαβεν. εἰπὼν δεδιέναι μὴ διὰ ταῦτα
μᾶλλον εἰσχραϊφάρωσιν. ὁ αὐτὸς, πρὸς τοὺς
φέλομιας αὐτὸν ἐπὶ τῶ δι' ἀπάτης τὰ ἡλλά
πράσφη ὡς ἀνάξιον τῶ ἡρακλέους, ἔλελεν ὅ-
που μὴ ἐφικνέται ἢ λεοντῆ, προσραπίον εἶ-
ναι ἐκείτην ἀλωπεκὴν. ὁ αὐτὸς τοὺς λα-
κεδαμονίης ὄρων ὀκνουμίας προσμάχεσθαι
τοῖς τείχεσι τῶν κορινθίων, ὡς εἶδε λαγῶν

ἔξαλόμενον ἐκ τῆς τάφρου, τοιούτους ἔφη
φοβῆσθε πολεμίους, ὧν οἱ λαοὶ δι' ἀργίαν ἐν
τοῖς τείχεσιν ἔκαθεν ὕλουσι;

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ.

Λυκούργος ὁ νομοθέτης τῶν λακεδαιμονίων
τὸ μὲν ἀξιοχρεωτῶν ἀνθρώπων ἔφη ἐν τῇ
ἕσῃ κίβδι, τὸ δὲ ἀξιοπίστον ἐν τοῖς ῥόποις.
Ὁ αὐτὸς εἶθιγε τοὺς πολίτας κομᾶν. λέγων ὅ
τι τοὺς μὲν καλοῦσιν ἢ κομῆν ἔμπροσθεν
ποιεῖ, τοὺς δὲ ἀισχροὺς φοβερωτέρους.
Ὁ αὐτὸς πρὸς τὸν κελεύοντα ποιεῖν ἐν τῇ πό
λει δημοκρατίαν, σὺ πρῶτον ἀπενέμει τῇ οἰ
κίᾳ σου ποίησον δημοκρατίαν. Ὁ αὐτὸς στρα
τεύει πολλάκις ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς ἐκώλυσεν.
ὅπως μὴ ποίωσι μαχιμώτερος. Ὁ αὐ
τὸς μέγιστα ἀδικήματα ἀμαφισί, βεῶν κα
ταφρόνησις, βονέων κάκωσις ἐκούσιος, καὶ
ἀρχόντων καὶ νόμων ὀλιγορία, καὶ ἐκούσιος
ἀτιμία δικαιοσύνης, δικαιοτάτον δὲ εἶ
μαι καὶ ὀσιώτατον, τὸν ταῦτα τίμωντα. ἢ

ἐμφανίζομαι πρὸς ἡλίτας ἢ ἀρχούλας, κα-
τὰ τὸ καταφρονῶν τ.

ΜΕΜΝΩΝΟΣ.

Μέμνων ἀλεξάνδρῳ ἡγεμῶν ὑπὲρ δαρείῳ τ
βασιλέωσ, μισοφόρον τινὰ ἡλλά βλάσφημα,
ἢ ἀσελγῆ περὶ ἀλεξάνδρου λέγοντα, πατάξας
τῆ λόγχῃ, ἐγὼ σε εἶπε φέφω μαχοῦμενον, ἀλλ
ἔλοιδυροῦμενον ἀλεξάνδρῳ. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Μένανδρος εἶπεν. ἔδέσπε θυῶν ἠυξάμιν ἄλως
σώζεσθαι τὴ οἰκίαν, ἢ γάσιν οἰκεῖν εἶναι ἐν αὐτῇ.

ἢ ἐκ τὸ ἡμέρ τούτο λαβῶν. ἰλιάδος φ' αἰε ζεύς.

ἢ ἡμενος ὀλύμπω. ἐγέλασε δέ οἱ φίλον ἦτορ.

ἢ ἱθοσύνη. ὅτ' ὄρωτο θεοὺς ἐριδι ξυνιόντας.

καίρι γ' ἵμα ἐπιτεθῆ τέλος τῷ προσάγματι. ἢ
ἀταμέμνω μέχαιρεν, ὅτ' ἀριστοδαναῶν ἀκρι-
ῶντο. ἐπεὶ ἔωρα περὶ ἀρετῆς αὐτοὺς ἀγωνι-
ζομένους. ὁ αὐτὸς εἶπε μ.

Ἄσπαστα τὰ ζῶα ἐστὶ μακαριώτατα.

καὶ μὲν ἔχοντα μᾶλλον ἀμθρώπου πολὺ.

τὸν ὄνομα ἔα μ' ἐξέειπ' ἄρ' ἔστι τούτονι.

οὗτος κακοδαίμων ἐστὶν ὁ μολογούμενως.

τούτω κακὸν δι' αὐτὸν ἕδ' ἐργίγνεται.

Ἄδ' ἢ φύσις δέλωκε ταῦτ' ἔχθ.

Ἡμεῖς δ' ἐχωρῖς τῶν ἀναγκαίων κακῶν,

αὐτοὶ παρ' αὐτ' ἕτερα πρὸς πορίζομεν.

λυπούμεσθ' ἂν πλῆρη τίς ἂν εἶπη κακῶς

ὀρρίζομεσθ' ἂν ἴδῃ τίς ἐνύπνιον,

σφόδρα φοβούμεθ' ἂν Ἰλαίξ ἀνακράτῃ δεδδοί

Ἄλωνίας, δόξαι, φιλοτιμίαι, νόμοι. (καμεν.

Ἄσαρτα ταῦτ' ἐπίθετα τῇ φύσὶ κακά.

ΤΟΥΤ' ΑΥΤΟΥ.

τὸ ἀργύριον ἴμαι μισθὰ κίον σοι φαίνεται

οὐτῶν ἀναγκαίων καθ' ἡμέραν μόνον

τιμὴν παρασχῆν δυνατόν, ἄρτων, ἀλφίτων,

ὄξους, ἐλαίδ, μείζονος ἄλλ' ὄ τιμός.

Ἀθανασίας δ' ἕκ' ἐσιν, ἕδ' ἂν συμαγάτῃς

τὰ ταπιάλου τάλαμτα ἱκανὰ λεγόμενα.

Ἄλλ' ἂν ἀφθάνῃς ταῦτα κατὰ λείψας πῖσιν.

τί οὐμ λείψω, μήτ' αὐτὸς ἐσφόδρ' ἐυχερῆς

πίστευε ἰούτω, μήτε τῶν πλωχῶν πάλιν

ἡμῶν καταφρονέ. τοῦ δ' εὐτυχῆν δ' αἰεὶ,

Ἐὰρ ἔχει σαυτὸν τοῖς ὀφείουσιν ἄξιόν.

ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ.

Μητρόδωρος ἔπεν. ἐν πόλει μίτε ὡς λέων ἀνα
στρέφου, μίτε ὡς κώνωψ. τὸ μὲν γὰρ ἐκ πα
τήται. τὸ δὲ καιροφυλακεῖται.

ΜΝΑΣΣΕΟΥ.

Μνασσίας ὁ πάτριος τοῦ ἀγίου φησὶ τοὺς ἐν
τῇ ἀχαΐᾳ νίκην ἀραμένους καὶ ἀτὰρ αἰτωλῶν δια
ναυμαχίας, τὴν πενήκοντον τοῦ τῆς ναυμᾶνα
θέσται πυθοῖ. ἢ ἐπαρθένιας ἐπὶ τῇ νίκῃ, ἔρω
τῆσαι τίνες τῶν ἑλλήνων ἐπ' ἀμδρεία κρείττερος
ἴσσι. τὴν δὲ πυθίαν τοῦτον ἐξενεγκὴν τὴν χρυσίον.
γαίης μὲν πάσης τὸ πελασγικὸν ἄερος ἀμείνον.
Ἴπποι θεσσαλικά. λακεδαιμόνιοι δὲ Ἴωναικες.
Ἄνδρες δ' οἱ πίνυσι ἕδωρ καλῆς ἀρεθούσης.
ἀλλ' ἔτι ἢ τῶν ἴσσι ἀμείνονες, οἱ τὸ μέλαξ ἔ
τίρινθος ναίουσι ἢ ἀρκάδης πολυμήλου.
Ἄργεῖοι λινοθώρηκες κέντρα πολέμοιο.
Ἰμῆς δ' αἰπῆρες οὔτε δίτοι. οὔτε τέταρτοι.
οὔτε δυωδεκάμοιο. οὔτε ἑν λοῖω. οὔτε ἑν ἀριθμῶ.

ΜΝΗΣΙΜΑΧΟΥ.

Μνησίμαχος ὁ κωμικός περὶ ὕπνου διαλεγόμε-
 νος φησὶν. ὕπνος τὰ μικρὰ ἔθανά τ' ἐμυστήρια.
 ὁ μὲν γὰρ θάνατος ἀπὸ ἰσχυρᾶς γίνεσθαι ἢ τε-
 λείας λύσεως σώματος. ὁ δὲ ὕπνος ἀπὸ μι-
 κρᾶς ἢ καιρὸν ἐχούσης. ἀμφοτέρω δὲ κακῶν
 ἀναπαύσει. ἢ ὁ μὲν χωρίζει ψυχὴν. ὁ δὲ συ-
 γέλλει μικρόν. ἢ ὁ μὲν διαλύει αἰσθήσεως ὁ δὲ
 φερίσκει μόνον. διαρίβει δὲ ὕπνος ἐν λήμνω ὡς
 ὁ ἄμβροτος ἰλιάδος. ἔ. λήμνω δ' ἴσα φέκαμε πῶ-
 ὦ λυθείοιο θάνατος. ἔμψ' ὕπνω ξύμβλητο κα-
 ὦ σιμῆτω παμάτοιο. ὅτι λήμνω μὲν ἦν δε-
 σπότης ὁ ἠφαιστος. γυνὴ δὲ τούτου, χάρις.
 πασιθέας δὲ τῆς χάριτος ἀδελφῆς ἐρωτῆ-
 κῶς ἔχων ὁ ὕπνος ἐκίσε διέριβε. ταύτην δὲ
 αὐτῶ ἐπαπέλλεται ὑμῶκα δῶσαν ἢ ἠρα. γί-
 ῆμεται δὲ ἢ φυσικώτερον. ὅτι οἰνοφόρος ἢ
 ὁ λήμνος. καθῶς λέγει. νῆυς δ' ἐκλήμμοιο
 ὦ παρέτασα μ' αἶμομ' αἴουσαι. τοῖς δὲ πολλοῖς
 τοῦσιμ' ὁ ὕπνος μάλιτ' ἀέπεται.

ΜΙΝΔΑΡΟΥ.

Μίνδαρος ὁ τ' Ἰλακε δαιμονίων ναύαρχος ἀπὸ
 τῆς ἠπείρου φυγὼν εἰς ἄβυδον. τὰς περηνκίνας
 ναῦς ἐπεσκεύασε. ἢ πρὸς τὰς ἐν εὐβοίᾳ φη-
 ρίδας ἀπέστειλε μερικλά τ' ἄσπαρτιάτην πρε-
 σβύτας ἀγέρτην ταχίστην. ὅς ἐπεὶ κατέπλευσεν
 εἰς εὐβοίαν, ἀθροίσας τὰς ναῦς οὕσας πενήκον-
 ται, κατὰ σπυδαίην ἀνήχθη. ἢ κατὰ τ' ἄθω λενο-
 μένων τ' ἡμερῶν, ἀπελεννήθη χερμῶν Ἰηλικού-
 τος, ὥστε τὰς ναῦς ἀπάσας ἀσπλίεσθαι. τ'
 δὲ ἀνδρῶν δώδεκα μόνως διασωθῆναι. δι-
 λῶι δὲ τὸ περὶ τοῦ τ' ἀμάθημα κείμενον ἐν
 τῷ περικορώνειαν νεώ. καθάπερ φησὶν ἔφο-
 ρος, τὴν ἐπιγραφὴν ἔχονταύτην.

οἱ δ' ἀπὸ πενήκοντα νεῶν θάνατον προφυγόντες,
 πρὸς σκοπέλοις ἄθω σώματα γῆ πέλασαν.
 δώδεκα. τοὺς δ' ἄλλους ὤλεσε μέλα λαιτμαθα-
 νίας συβερδοῖς πνεύμασι χερσαμένους. (λάσσης

ΜΟΣΧΙΩΝΟΣ.

συνέσι δόξην πρόθεον. ἢ γένει μέγας

ἄρτους θυμῶν, λιτὸς ἐκ τυραννικῶν
οὐρόνων, προσίκτην θάλλον ἠκαλισμένους,
ἔφαχεν ἐς γῆν, σῶμα συμπαθὲς φέρων.
καὶ πᾶσι δίκνυς ὡς τὰ λαμπρὰ τῆς τύχης,
τῆρ κήσιν ἔβέβαιον ἀνθρώποις νέμει.
ὄν πᾶς ἀγῶν ἠλέησε μὴ σιδῶν.
Ἄπας δὲ χεῖρα ἢ προσήγορον φάτιν
ἤραξε. κανθούς τ' ἐξέτιξε δακρύοις.
τύχαις συναλγῶν. τὰ ξίωμα γ' ἔνοσούν
τὸ πρόσωπον, πολλοῖς οἴκτορ ἐυπρέβεροτ'.

ΜΥΡΩΝΪΔΟΥ.

μυρωνίδης παρήγγελε μ' ἔξοδον ἀθηναίοις ἐπὶ
βοιωτῶν στρατεύωμ. ἐν γάσῃ δὲ τῆς ὥρας.
ἢ τ' λοχαγῶν λεγόντ' μηδέπω πάντα πα
ρῆναι, παρῆσιν ἄπεμ οἱ μέλλοιτες μάχεσθαι.
ἢ χριστάμενος αὐτ' προθύμοις, ἐνίκησε τοὺς
πλεμίουσ.

ΜΩΛΥ. ΟΔΥΣΣΕΪΑΣ, Κ.

τὸ μῶλυ ἀλλήλορ ἔται πρὸς τ' παιδείαν. ἢ ἢ
μὲν ρίζα μέλαινα, διὰ τὸ οἰομ σκοτίνον ἢ δυ
σέραιον τ' τέλῃσ. τὸ δὲ ἄνθος λευκὸν κατὰ γὰ

λα διὰ τῆς τέλους φαιδρότητα, ἢ λαμπρό
τητα, ἢ δὲ ἢ δὴ ἢ ῥόφιμον. ἐκ γαίης δὲ ἔ
ρύσας, ἀντὶ τῆς ἐπικύψας αὐτόθεν λαμβάνει,
ὡς πρὸς τὴν ἐπιφορῆσιν φάρμακον. ἐπεὶ ὄχι
πῖνι τόπω τὰ τῆς παιδείας περιγέγραπται.
ἀλλ' ὅποι περ' ἀγγένοιτο τῆς ἐστὶν εὐρεῖν τὸ κα
λὸν τοῦτο φυτὸν. μῶλυ δέ φασι λέγεται πα
ρὰ τὸ μωλύειν. ὅ ἐστιν ἀφανίζεν τὰ φάρμακα.
ἄλεξανδρος δὲ ὁ πάριος μυθολογεῖ πικόλαον
ἕμα τῶν γιγάντων φυγόντα τὸν κατὰ διὸς
πόλεμον, τὴν τῆς κίρκης νῆσον καταλαβὼν.
ἢ πρὸς αὐτὴν ἐκβαλὼν αὐτὴν. τὸν πατέρα δὲ
ἠλιον ὑπερασπίζοντα τῆς θυγατρὸς, ἀμελῆς
αὐτόν. ἢ τῆς αἵματος ῥυέντος ἐς γῆν, φύσαι
βοτάνην. ἢ κληθῆναι μῶλυ, διὰ τὸν μῶλον.
ὅ ἐστι πόλεμον ἐν ᾧ ἔπετεν ὁ γίγας. χαλεπὸν
δὲ τὸ ὄρευσθαι μέχρι πείρας ῥίσης. ἐπεὶ παι
δείας ἄκρον δυσχερὲς ἔξευρεῖν. μυθικῶς δὲ
ἐπίδῃ φησὶν ἐλκόμενον, θάνατον ἐπιφέρει τῶ
ἀνασπῶν τι. ὡς ἢ μαμδραγόρας. θεοὶ δὲ τε

πάντα δύναται, ἐπεὶ θεὸς δοῖορ ἄλαθ' ἢ παι
δεία, ἐρμείας δ' ἐπέτ' ἀπέβη, ἄτε δὴ ἕρῆιον
ὠμ' ἄλαθ'.

ΝΑΥΚΡΑΤΟΥΣ.

Ναυκράτης ὁ σοφὸς τοὺς ὀξυδύμους ἔφη πα
ραπλήσιον τοῖς λύχοις πάσχειν, καὶ γὰρ
τούτους πλείονι ἐλαίῳ ἐκκαίεται.

ΝΑΥΜΑΧΙΟΥ.

κεδνὰ κακοὶ φθείρῃσι λυγαικῶν ἤθεα μῦθοι.
μὴ σὺ γὰρ χρυσῶ περιμαίνο, μὴ τ' ἐπὶ δέξῃς
πορφυρέϊ μὴ ἀκινθον ἔχοις, ἢ χλωρόμ' ἴασσιν.
τοῖς ἐπιφυσίῳσι χαλίφρονες, ἀλλὰ σὺ κόσμῳ
παρθένε Τηῦσίδ' μὴ δεύεο, μὴ δὲ κατόπρ' ὄ
κρηΐδια κρίνῃσ' αἰὲν ἀυγάξο μορφήν. (εἰς.
μὴ δὲ κόμῃς πέρι, ἀλλὰ γλυσχιδέας πλέκε σὲ
μὴ δὲ μέλαινε Τεοῖς ὑπόβλεφάροισιν ὀπωπᾶς.
οὐ γὰρ θηλυτέραις δέμας ὠπάσεν ἡμιτέλεσον
μορφήν, ὄφρα ἢ ἄλλα περὶ χροῖ τεχνήσαιντο.
πῶς δ' ἂν κούρα δύναιο δαήφρονι φῶτι φανῆναι
ὅνι τ' ἔφ' ἡμέρη κομιδῇ χροῖα ποικίλλουσα,
ἐξ ἑτέρης ἑτέρησε, ἢ ἄλλῃμ' ἄλλοτε λεύεω.

φαινομένην πολλῆσι μίαν μορφήν συναικά.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΥ.

Νεοπτόλεμος ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ βασιλικῷ πύθω
φιλίππῳ προσάξαντος ἐπέμψεν τὴν ἀνικόντα
πρὸς τὴν περσῶν στρατείαν, ἤρξατο λέγειν
τὸδε τὸ ποίημα.

φρονέτε νῦν αἰθέρος ὑψηλότερον,
καὶ μεγάλων πεδίων ἀρούρας,
φρονέτε, ὑπερβαλλόμενοι δόμων δόμους.
ἄφροσύνα πρὸς ὠβριότητα κμαίρομενοι.

ὁ δ' ἀμφιβάλλει ἔρῳ σκοτίαν,

ἄφρω δ' ἀφαντος προσέβα

μακρὰς ἀφαιρούμενος ἐλπίδας.

θρατῶν πολύμοχθος αἴδας.

Νεοπτόλεμος τὴν βασιλείαν ὑποκριτῶν ἤρετό
τίς τί θαυμάζει τὴν ὑπ' αἰσχύλῃ λεχθεῖν. ἢ
σοφοκλέους ἢ εὐριπίδου. ἔδ' ἐμμένει τὴν ἀπειν.
ὁ δ' αὐτὸς ἐθέασατο ἐπὶ μείζονος σκηνῆς. φί
λιππον ἐν τῇ τῆς θυγατρὸς κλεοπάτρας γάμοις
ἤρμπεύσαντα. ἢ ἤρμπευσε καὶ τὸν θεὸν ἐπικλη

θέντα, τῆ ἐξῆς ἐπισφαγέντα ἐν τῷ θεάτρῳ ἢ ἐρ-
ριμένον. **ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΥ.**

ὦ θάνατ' εἰθέης αὐτάρετος ὄφρα μ' ἐλοιμην
, πρῶτ' ἴσθι. καί κ' ἐχθρὸς ἐὼμ, πολυφίλτατος
, εἶης. Νήλος εἶπε μ. ὃ παύεται λοισμούς ἢ διά-
νοια τίκιδσα. σὺ δὲ τοὺς μὲν φαύλους, ἐκπίλε.
τοὺς δὲ ἀλαθοὺς, βέωρε. **ΝΙΚΟΚΛΕΟΥΣ.**

Νικόκλης, κακοῦ τῆρος ἰατροῦ λέγοντος ὅτι με-
γάλην ἔχει δύναμιν, πῶς γ' οὐ μέλλεις λέ-
γειν ἔφη, ὅς τοσοῦτους ἀνηκεῖως, ἀνεύθυνος
γένονας; ὁ αὐτὸς τοὺς ἰατροὺς ἐντυχῆς ἔλε-
γε μ. ὅτι τὰς μὲν ἐπιτυχίας αὐτῶν, ἠλῖος ὀ-
ρεῖ. τὰς δὲ ἀποτυχίας, ἡ γῆ καλύπτει.

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ Εἶπεν.

ὄυκ ἔστιν ὅς τις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονῆ.
Νὴ τὴν ἀθηνᾶν, συντόμως γε φίλτατε
εὐριπίδη τὸν βίον ἔθικας ἰσχύχον.

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ.

Νικόστρατος ὁ τ' ἀρεταίων στρατηγός, ὑπὸ ἀρχι-
δάμου χωρίοι τι προδοῦμαι παρακαλοῦ-

μενος ἐπὶ χρήμασι πολλοῖς, ἢ γὰρ ὡς λακί-
μης ἦν βούλεται δίχα τῶν βασιλικῶν, ἀπεκρί-
νατο μὴ εἶναι τὸν ἀρχίδαμον ἀφ' Ἡρακλέους.
Τὸ μὲν γὰρ Ἡρακλέα περιόντα τοὺς κακοὺς κολά-
ζειν, ἀρχίδαμον δὲ τοὺς ἀγαθοὺς κακοὺς γινῆν.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Νικόλαος ὁ περιπατητικὸς φιλόσοφος. φησὶν
ὅτι οἱ θύνηοὶ τοὺς ναυαγούντας φιλανθρωπῶς
δεχόμενοι, φίλος γίνονται. τὰ δὲ ξένων τοὺς
μὲν ἐκείως ἐλθόντας, σφόδρα τιμῶσι. τοὺς
δὲ ἀκούστας κολάζονται. ὁ αὐτὸς ἐφη, ὁμοίαν εἶ-
μαι τῇ ὀλημ παιδείαν, ἀφρημίαν. ὡς γὰρ
ταύτη προσσυμβαίνει τῷ ἀφρημοῦσι. ἢ μα-
κρὰν ὁδὸν διεξιούσιν, ὅπως μὲν ἐκκατάλειθαί
τε ἢ ἐναυλίζεσθαι μόνον, ὅπως δὲ ἐναρισθῆν. ὅ-
πως δὲ πλείους ἐμνημὴν ἡμέρας, ἐνίχως δὲ τὸ
πῶς ἐκ παρόδου θεωρῆν, ἐπανελθόντας μὲν τοι-
ταῖς ἑαυτῶν ἐνοικίαν ἐρίαις, οὕτω ἢ διὰ τῆς ὀ-
λης παιδείας διερχομένων, δὴν ἐν οἷς μὲν ἐ-
πιηδύμασιν ἐπιπλέομεν διαδύβην, ἐν οἷς

δ' ἐπέλαττον. ἢ τὰ μὲν ὄλα. τὰ δὲ ἐκμέγας.
τὰ δὲ ἄχρηστοι χρώσεως παραλαμβάνειν. ἢ
τὸ ἐκείνων χρησιμὸν κατασχόμιας, ἐπὶ τ' ὡς
ἀληθῶς παρῶαν ἐστίαμ ἀνελλόντας φιλοσο
φῆν.

ΞΑΝΘΟΥ.

Ξάνθος ὁ σοφὸς θεασάμενος ἐπὶ θύραις εὐπρε
πούς Ἰυναικὸς ἄνδρα οἰκοφθόρον, ἔφη, οὗτος
ἡδονὴν μικρὰν ὠνείττει, κινδύμδ μεγάλου.

Ξανδίππυ ἔλεγε, μυρίων μεταβολῶν τ' πόλιν
ἢ αὐτοὺς κατασχέσῶμ, ἐν πάσαις ὁμοιον τὸ
σωκράτης πρόσωπμ, ἢ προῖόντος ἐκ τῆς οἰ
κίας, καὶ ἐπανιόμτος θεάσασθαι. ἡρμόσο γδ
πρὸς πάντα ἐπιθῆκῶς. τοιγάρτοι ὄδῆμ πῶ
πρτε ἐλύπησε μ' αὐτόν. ΞΕΝΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Ξενοκράτης ἐρόμεμος τ' παρ' αὐτῶ φιλοσοφῆν
νέομ βδλόμενον, εἰς ἑλεωμέδρηνεν. εἰ μδσικῆς
ἐπακῆκοεν. ὡς δκ ἔφη, ἀπιέμασ πάλιμ αὐτ'
ἐκέλευσεμ. δκ ἔχῆμ γδ λαβὰς πρὸς φιλοσο
φίμ. ὁ αὐτός, διαρῶν ἐκάστον τῆς ἡμέρας
εἰς πρᾶξιν τινὰ, ἢ τῆ σιωπῆ μέρουσ ἀπένειμεν.

ΞΕΝΟΦΑΝΟΥΣ.

Ξενοφάνης, τούς ἐπὶ τῶν πλείων φαινόμενης
 οἰομασέρας νεφέλια εἶναι κατὰ τὴν ποιὰμ κί
 νησιμ παραλάμπουτας. μηρόδωρος τῶν ὀ
 ρώντων ὀφθαλμῶν μετὰ δέχσῃ καταπλή
 ξεως εἶναι σιλβιδόνας. ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ.

Ξεμοφῶν ἀθηναῖος ὁ ἱρύλλος, ἔφη. τὸ μὲν πῦρ
 τοὺς ἀψαμένους καίη μόνον. οἱ δὲ καλοί,
 ἢ τοὺς μακρὰν ἐσώτας ὑφάπτουσιν. ἢ γὰρ
 ὄψις λαβὴ τοῦ πάθους ἐστί. Ξενοφῶντι θύ
 οντι, ἢ κέ τις ἐκ μαντινείας ἀγγελος, λέγων ὅ
 ὑὸν αὐτοῦ ἱρύλλον τεθνήσκει. κακίνος, ἀπέ
 θετο μὲν ἄσέφανον. διετέλει δὲ θύων. ἐπεὶ
 δὲ ὁ ἀγγελος προσέειπε τῷ πρεσβέρω λόγῳ,
 ὅτι μικρῶν τέθνηκε, πάλιν ὁ ξεμοφῶν ἐπέθε
 το ἄσέφανον. Ξεμοφῶν ἔλεγε ἄσενίαν,
 σοφίαν αὐτοδίδακτον. ὁ γὰρ ἐκείνη ἄσέφοις
 πείθει, αὐτὴ ἄσέφοις ἀνακάζει. ὁ αὐτὸς ἔ
 λεγεν. οὐ τὸ μὴ λαβὴν τὰ ἀγαθὰ οὕτω χα
 λεπὸν, ὡς τὸ λαβόμενα σερμηθῆναι.

ὁμίχ.

Ὅμηρου.

Ὁμιρος ἠσιόδω ἔρωτήσαντι, πόσον τὸ τ' ἑλλή-
 νων πλῆθος, ὃ κατὰ τ' ῥοίαν ἔστράτευσεν, ἔπεν.
 ἔπτεσαν μαλεροῦ πυρὸς ἔσχάρα. ἐμ δὲ ἑκά-
 ρτη γενήκοντ' ὄβελοι. περὶ δὲ κρέα παρτή-
 ρ κομῖα. τρεῖς δὲ ῥηκόσιοι περὶ ἑν κρέας ἦσαν
 ἄχαιοί. ὁ αὐτὸς ἔπεν ἐν ἰμάντι κατεσίχθαι
 τὰ ἔρωτικά. ἰλιάδος ἕ. ἐνθ' ἐνὶ μέμφιλότης.
 ἐν δὲ ἡμερος. ἐμ δ' ὄαριτύς. ἐπὶ δὲ πληγῶν ἄ-
 ξια δρῶσιμ οἱ ἔρωτες. ἢ ὅτι δρασμοῖς ἐοίκασι
 ἢ βροχοῖς οἱ ἔρωτες ἢ τὰ τ' ἔρωτων πάθη.
 ἢ ὅτι ἄχει τ' δέριματος. Διηκνῆται τὰ ἔρωτι-
 κὰ πάθη. τήκοντα τοὺς ἔρωτας ἢ ἀπξέυον
 τα διὰ τῆς σύψως τὰ μέλι. ὁ αὐτὸς ἰλιά-
 δος π'. κήται σαρπηδῶν λυκίων ἀγὸς ἄσπι-
 ράων. ὅς λυκίην ἐρεῦτο δίκησί τε ἢ ἀνεεῖω.
 ταῦτα γὰρ σῶβη τὸ μέμ, πόλιν ἢ οἰκίτορας.
 τὸ δὲ ἀπξέρον τοὺς πολεμίς. ἢ ἀσχύλος.
 ὅπου γὰρ ἰσχύς συζυγούσι ἢ δίκη.
 ποία ξυμωρίς τῶν δεκατερωτέρα.

τὴν δίκην δὲ προτάσσει, ὡς μάλλον τῶν ἄλλων
ἀρμόζουσαν βασιλῆ. αὐτῶν νεκρῶν καὶ ἀτεθνε
ὡς τὸ ἰπὸντος, ὁ παλαιὸς ἐκείνος ἀστὴρ ὁ τοῦς
χλωροῦς ἀνὸς νεκροῦς ὀνομάσας, εἰποι ἅμ
ἐπιλευθεν λαβὴν τῆς ἀρχῆς, ὡς τῶν τοιῶν τῶν παρ
αὐτῶν νεκρῶν ἔτεθνε ὡς. ἴσως γὰρ τίνα ἀπὸ
ναίος βαρύνει δοκούντα ὅτι ἔσκαπτε τόποι τι
νὰ ὡς μοσερὸν φάναι πρὸς τοῦς ἀτιμώμενους
ἐποίκης, ὡς ἢ πῶς ἅμ πόλιν ἐρήνοσώδη, ἐν
θα ἢ οἱ νεκροὶ περιπατοῦσιν. ὅτι ἡ ἀλήθεια
κάλλιστος ἢ ἐν θεοῖς ὑπάρχει μέλιτος, διηλοῖ
διὰ τῶν ἐπὶ τῶν ὄμιρος. τοῦτο γὰρ ἐξ ἑ
μέθεν ἔμετ' ἀθανάτοισι μέγιστον τέκμων,
ἢ γὰρ ἐμὸν παλιμάρετον. οὐδ' ἀπατιλόν.
οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅ, τί κεν κεφαλῆ κατὰ νεύ
σω. ῥῖων γὰρ ἀτιμῶν οὐσῶν, διὰ τῶν ἀμῶν παρ
βαίνουσιν ὑπὸ σχέσεως ἢ ψεύδονται, ἢ γὰρ ἐξ ἁ
πατ' τις ἐφίσηεν ἢ φήσας ὑπερον μετενόησεν,
ἢ βλάμενος ἐξηθένησεν. Ἰδὲ δὲ, τὸ μὲν ἐστὶ
φαύλης προαιρέσεως, τὸ δὲ, ἀδενούς κρίσε
σεως, τὸ δὲ, ἐν δεοῦς δυνάμειω.

ὁ θεὸς ἐκπέφρευε. τῷ φιλαγάθῳ, τὸ ἀπαίητόν.
ἢ τῷ βεβαίῳ, τὸ παλλινάρετον. ἢ τῷ τελε
σιδεγῷ, τὸ ἀτελεύτητον. Οἶνοπίδου.
οἶνοπίδης ἔπει τῶν οὐμ, παρὰ τὸν δαίμονα. ἔ
μὲν πεπαιδευμένοις ἀλάθον. ἔδὲ ἀπαιδευ
τοῖς, κακὸν εἶναι. ὁ αὐτὸς ὄρων μὲν ἄκτιον πρὸ
λάβιβλία κίωμενορ, ἔφη, μὴ τῆ κίωτῳ, ἀλ
λά τῷ γῆθῳ. ὁ αὐτὸς ἔλεγε τὰ βιβλία, τὸ μὲν
μαμαθικοῦ ὑσμνήματα. τὸ δὲ ἀμαθῶν, μνή
ματα. ὁ αὐτὸς ἔλεγε, ὅποια ἡ φύσις τῶ ἀμῶ
ἔστῃ, τοιοῦτον εἶναι ἢ τὸ λόγον ἀμάκη.

ΠΑΥΣΑΝΪΟΥ.

παυσανίας ὁ πλεῖς ἀνακτορ, πρὸς τῶ ἐρωτήματα
διατὶ τῶ ἀρχαίων νόμων ὄλενα κινῶν ἔξεσι πα
ρ' αὐτῶ, ὅτι τοὺς νόμους ἔφη τῶ ἀνδρῶν. ὄ τοὺς
ἀνδρας τῶ νόμων κυρίους εἶναι δῆ. ἐπαινοῦντος
δὲ αὐτῶ ἐν τεγέα μετὰ τῶ φυγῆν τοὺς λακεδαι
μονίους, ἔπει τίς. διατὶ οὐν ὄκέμενες ἐν σπάρ
τῆ ἀλλ' ἐφυλεις; ὅτι ὄδ' οἱ ἰαροὶ ἔφη παρὰ τῶ ὄπῃ
αἰνῶσιν. ὄ πδ' οἶνοσοῦντες διαβίβη μῶθασιν.

ιαβου δ' ἐπισκεπτομένου αὐτόν, ἢ ἴππους
ἔδεν κακὸν ἔχεις, ἔγ' σοὶ ἰαβῶ ἔφη χρεῶμαι.
μεμφομένῃ δ' ἐπίνοσ' αὐτῷ φίλων, διότι ἰαβὸν
τίνα κακῶς λέγει, πῆραν ἔκ' ἔχων αὐτῷ, ἔδ' ἄ
δικηθεὶς τί, ὅτι ἔπεν ἔλαβον αὐτῷ πῆραν, ἔκ'
ἀνέζων.

ΠΑΙΔΑΡΕΤΟΥ.

Παιδάρετος, λέγοντός τινος, ὅτι πολλοὶ εἰσὶν οἱ ἤ
λέμιοι, ἔκουν ἔφη ἡμῶς εὐκλεέστεροι ἐσόμε
θα. πλείους γὰρ ἀγκιστρούμεν. ὁ αὐτὸς ἔκ' ἐλ
κρθεὶς ἐς τοὺς ῥιακοσίους, ἢ τις ἦν ἐν τῇ πόλει
πρωτεύουσα τιμῇ τῆ τάξει, ἰλαρὸς ἢ μηδισμ
ἔπειθ'. χαίρειν λέγωμ' ἔριακοσίους ἐ πόλις ἔχει
ἤλιτας, ἔαυτῷ βελτίονας.

ΓΕΛΟΠΙΔΟΥ.

Γελοπίδας ὁ συστρατιγὸς ἐπαμινῶνδ' ἔφ' φί
λων αὐτῷ ἀμελῆν λαβόντ' πράγματός ἀναγ
καῖς χρηματῶν συναγωγῆς, ἀναγκαστὰ χρέμα
τα μὴ δία ἔπε τούτῳ μικρομίδ' ἰδέξας χω
λόν, ἢ ἀνάπηρον ἄνῶν. ἐπὶ μάχῃ ἐξίον
τός αὐτοῦ, ἢ τῆς Ἰυναϊκῆς δεομένης σώζειν ἔ
αυτῷ, ἄλλοις ἔφ' ἂν τούτο παραινῆν. ἄρχοντι

δὲ ἢ στρατιῶν, σώζει τοὺς πολίτας. ὁ αὐ-
τὸς, ἐπόντος τίνος τ' στρατιῶν ἐμπεπλώκα-
μεν εἰς τοὺς ἡλεμίδας, τί μᾶλλον εἶπεν, ἢ εἰς ἡ-
μᾶς ἐκείνοι. ὁ αὐτὸς, ἐπεὶ παρασσονδηθεῖς
ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τ' Φεραίων Τυράντου, ἢ δεθείς,
κακῶς αὐτ' ἔλεγεν. ἐπόντος δ' ἐκείνου σπεύ-
δεις ἀφθανεῖν; πάνυ μὲν οὖν εἶπεμ. ἵμα μᾶλ-
λον ἐπὶ σὲ παρεξενθῶσι θηβαῖοι, ἢ σὺ δίκην
δῶς τάχιον.

ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ.

Περικλῆς, ὑπὸ τίνος τ' φίλων παρακαλούμενος
ἐμπράγματι τινὶ ὄχι ὀσίων δοκούντι βοηθήσειν
ἐκείνῳ, εἶπε. ἀλλ' ἡμε συμπράττειν τ' φίλοις. ἀλ-
λὰ μέγρι βωμῶν. ὁ αὐτὸς ὁπότε μέλλοι
στρατιῆς, ἀμα λαμβάνωμ τ' χλαμύδα πρὸς
ἑαυτ' ἔλεγε. πρόσεχε περὶ κλέος, ἐλευθέρων
μέλλει ἀρχὴν ἐλλήνων, ἢ ἀθηναίων. ὁ αὐ-
τὸς μέλλωμ ἀφθνήσκωμ, ἑαυτ' ἐμακάρειν.
ὅτι μηδεὶς ἀθηναίων ἰμάτιον μέλαν δι' αὐτ'
ἐνεδύσατο. ὁ αὐτὸς ἐκέλευσε τοὺς ἀθηναί-
ους τ' αἵμα μῶς περὶ λήμην, ἀφαιρῆμ τ' περὶ

ρεως. ο αυτος αλκιβιαδου ελθουτος επι θυ
ρας αυτ. η εποντος αυτω μη σχολαζην, αλ
λα σκοπην οπως αηρωση λογους αθηναιοις. ου
βελτιον εφι σκοπην ην, οπως μη αηρωσω;

ΕΥΡΟΛΙΔΟΣ.

περικλεης δλυμπιος ηγραπτεμ. εβροντα. συνα
κυκα τ ελλαδα. πηθω τις εκαβιζεν επι τ χει
λετημ. ουτωσ εκηλη. η μονος τ ηητορων το κεν
ρον εκκατελιπε τ ακρωμενοις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

α πενητες η γεωργοι. τα ματις εξυμετω ρηματα
ει βουλεθε ακουσαι την δ οπως απωλετο.
ε πρωτα μεν γδ αυτης ηξε φιδίας πραξας κα
ε κως. ειτα περικλης, φοβηεις μη μετ ασχη
της τυχης. εμβαλων σπινθηρα μικρον μετ αρ
ε κου ψιφισματος, εξεφυσισε τοσουτον πολε
μον, ωστε τω καπνω παμπας ελληνας διακρυ
σαι τους τ εκδ. τους τ ενθαδε. ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΥ.
περιανδρος ερωτηεις διατι εκ αηρτισεται τ
αρχην, επεν. οτι τω κατ αμα κημ αρχουτι.

καὶ τῷ ἔκουσίῳ ἀγρημαί, κίνδυνον φέρει.
ΠΕΡΙ ΑΝΔΡΟΣ ΚΥΧΕΛΛΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΟΣ, ἔΦΗ.
μελέτα τὸ πᾶμ. καλὸν ἡσυχία. ἐπισφαλὲς
προπέττα. κέρδος αἰσχρὸν, φύσεως κατ' ἡγορία.
δημοκρατία κρείσσων Τυραννίδος. Αἱ μὲρ ἡδοναί,
θνηταί· αἱ δ' ἀρεταὶ ἀθάνατοι. μέριος ἴδι αὐτῶν
χῶν δ' ἐφρόνιμος. ἐφθόμενον κρέττον ἀγρηθ
νήμ, ἢ ζῶντα ἐμ δέδωται. σε αὐτὸν ἄξιον παρα
σκεύαζε τ' ἰονέων. ζῶν μὲρ, ἐπαιμου. ἀγρ
θανῶν δ' ἐμακαρίζε. φίλοις ἐϋτυχούσι, ἢ αὐ
χούσιν, ὁ αὐτὸς ἴδι. ὄν ἂν ἐκὼν ὁμολογήσεις
πονηρὸν, παρὰ βαινε. λόγων ἀγρηρήτων ἐκ
φορὰν μὴ ποιοῦ. λοιδορέως ταχὺ φίλος ἐ
σόμενος. τοῖς μὲν νόμοις, παλαιῶς χρω.
τοῖς δ' ὄψοις προσφάτοις. μὴ μόνον τοὺς
ἁμαρτάνοντας κόλαζε, ἀλλὰ ἢ τοὺς μέλ
λοντας κώλυε. δυστυχῶν κρύπτει, ἵνα μὴ
τοὺς ἐχθροὺς εὐφάνης. ΠΙΤΤΑΚΟΥ.
Πιττακὸς ἀδικηθεὶς ὑπὸ πίνος, καὶ ἔχων ἐ
ξουσίαν αὐτὸν κολάσαι, ἀφῆκεν. εἰπὼν

συνώμι, τὴ μωρίας ἀμείνων. τὸ μὲν γὰρ ἡμέ
ρῳ φύσεως ἐστὶ. τὸ δὲ, θηριώδους. ὁ αὐτὸς τοῦς
ἀθανοῦς τ' ἀνῶν, θεοῦ τὴ μέρος ἔλεγεν ἔχεν.

ΠΙΤΤΑΚΟΣ ΜΙΤΥΛΗΝΑΪΟΣ, ΤΑΔΕ

ἈΠΕΦΘΕΓΕΑΤΟ.

Ἐπὶ ἡ παράδ' ἄτα. φίλω παρον τ' ἢ ἀπον τ'
μέμνησο. μὴ τ' ὄψιν καλλωπίξῃς, ἀλλ' ἐν τ'
ἐπιτιθεύμασιν ἰδίκαλός. μὴ πλούτῃ κα
κῶς. μὴ σε διαβαλλέτω λόγος πρὸς τοῦς
πίστεως κεκοινωνηκότας. κολακεύει γομῆς
μὴ ὀκνή. ἢ προσδέχου τὸ φαῦλον. οἷος ἂν ἔ
ρανθῃς ἐνέλικης τ' ἰονεῦσι, τούτους αὐτοῦς ἐν
τῷ γήρα παρὰ τ' τέκνων προσδέχῃς. χαλε
πὸν τὸ εὐγῶνας. ἠδίων τὸ ἐπιθυμίας τυχεῖν.
Ἀνιάρθῃ ἀργία. κακὸν ἀκρασία. δίπλασκε καὶ
μάνθανε τὸ ἀμφορ. ἀργὸς μὴ ἰδί. μὴ δ' ἂν
πλῆθῆς τ' εὐτυχίαν κρύπτει. φθόνου χάριν,
μὴ οὐκ εἰρήνου, ἢ πᾶσι πίστευε. ΠΙΝΔΑΡΟΥ.
Πινδάρου Γράψαμος ἑλλάδος ἐρεσμ' ἀθῆναι, λά
κων ἐφι. καταπεσὶν ἂν τ' ἑλλάδα ὀχουμέ

νὴν ἐρείσματι τοιούτω.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

πλάττω ὀργισθεὶς ποτὲ τινὶ τῶν δούλων, χάρις ἔχεν τῷ θεοῖς ἕλεσθαι αὐτὸν, ὅτι ὀργίζεται, κολασθῆναι γὰρ αὐτὸν πάντως, εἰ μὴ ὠργίζετο. ὁ αὐτὸς, ἄλλοτε ὀργιζόμενος τῷ οἰκέτῃ, ἐπιτάμτορ ξενοκράτης, λαβὼν ἔφη τούτον μαρτίωσον. ἐγὼ γὰρ ὀργίζομαι. φασὶ δὲ αὐτὸν ἢ ἐπιναίνοντα ἢ χεῖρα τῷ παιδί, ἐστάναι χρόνον ἡλὺν μετέωρον ταύτην ἔχοντα. ἢ τῷ αἰτίῳ ἐρωτώμενον, φῆσαι, κολάζειν τὸ ἐξ αὐτοῦ προσήμισαντα θυμῷ. ὁ αὐτὸς λοιδορούμενος ὑπὸ τίνος, λέγει ἔφη κακῶς. ἐπειὶ καλῶς ἔκμαθε. ὁ αὐτὸς εἶπεν. ἀπασὸ ὑπὲρ γῆν ἢ ὑπὸ γῆν χρυσὸς, ἀρετῆς ἔκ ἀντάξιος. ὁ αὐτὸς εἶπε. ἐσχάτη ἀδικία δοκῆν δίκαιον εἶναι μὴ ὄντα. ὁ αὐτὸς εἶπε. πεινίαν ἡγήτεον εἶναι, μὴ τὸ τῷ ὄσιαν ἐλάττωσθαι. ἀλλὰ τὸ τῷ ἀπλησθῆσαν πλείω. ὁ αὐτὸς, ἀντιθένης ἐν τῇ διατριβῇ ἡρώε, μακρολογήσαμτος, ἀνοσῆς εἶπεν ὅτι τῷ λοῖξ μέρω ἐστίν, ἔχῃ ἄλλω, ἀλλ' ὁ ἀκούων.

ὁ αὐτὸς ἔφη πίνοντα τ' ἀνὸν ἴλεω τότε ἢ πρότε-
ρον γενέσθαι. ἀβῶν τε ἐλπίδων ἢ θυνάμε-
ως πληρούσθαι. παρρησίας γ' μερῶνται. ἢ ἐ-
λευθερίας πάσης ἢ ἀφοβίας. ἢ τ' πράξαι
τὴ ἀόκνως ἔχει. ὅθεν λακελαιμόμοιο ἀκρατο-
κροῦντες ὀπλίζονται. ὁ αὐτὸς ἔφη πᾶσα ἐπι-
τήμη χωρισμένη δικαιοσύνης ἢ τῆς ἀγῆς ἔ-
ρετης, πανουργία ἀλλ' ὄ σοφία φαίνεται. ὁ αὐ-
τὸς εἶπε. μεθύων κυβερνήτης ἢ πᾶς παντὸς
ἀρχων, ἀναρέπῃ πάντα. εἴτε πλοῖον. εἴτε ἄρ-
μα. εἴτε στρατόπεδον. εἴτε ὅ, τι ποῖε εἴη τὸ κυ-
βερνώμενον ὑπ' αὐτ'. ὁ αὐτὸς ἔφη. ἐπιτή-
μη γ' δὲ κρίνεσθαι ἀλλ' ὄ πλήθει, τὸ μέλλον
καλῶς κριθέσεσθαι. ΠΛΕΙΣΤΑΡΧΟΥ.

πλείσταρχος λεωνίδης, συνηγὸς τῆνος γελῶια λέ-
γοντος, ὃ φυλάξῃ ἔφη ὠξένας συνεχῶς γελῶια
ζῶν, ὅπως μὴ γελῶιος γένη, ὡς περ ἢ οἱ συμε-
χῶς παλαιόντες παλαιαί; ὁ αὐτὸς, λέγοντος
τῆνος ὅτι κακολόγος τίς αὐτὸν ἐπήμει, θαυμά-
ζων εἶπεν. εἴ μὴ τίς αὐτῷ εἶπεν ὅτι ἀπέθανον.

ζῶντα γὰρ ἐκείνος ὄδ' ἔνα καλῶς λέξει δύναται.

ΠΛΕΙΣΤΩΝΑΚΤΟΣ.

πλεῖστων ἄξ ὁ παυσανίου, ἀπ' ἰκίου τίνος ῥήτορος
ἀμαθῆς ἀπακαλούμετος τοὺς λακεδαιμονίους,
ὁρῶν ἔφη λέγειν ἡμῶς γὰρ ἑλλήνων μόνους, οὐ
δέμ κακὸν μεμαθήκαμεν παρ' ὑμῶν.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ.

πολύδωρος ὁ ἀλκαμένους ἀπ' ἰκίου τίνος ἔ
ἔχθεοις συχνὰ, ὅσιν ἔφη, τὸ πλεῖστον κατα
μαλίσκων τῆς τιμωρίας. ὁ αὐτὸς ἐρωτῆθεις
διατὶ σπαρτιάται κατὰ πόλεμον κινδυνεύ
ουσιν ἀνδρείως, ὅτι ἔφη αἰδεῖσθαι τοὺς ἡγεμό
νας ἔμαθον, ὅσιν φοβεῖσθαι. ΠΟΛΥΑΪΝΟΥ.

πολύαιμος ἔφη. ὅσω ἂμ πλέον ἐυερέτης τὸν
φίλον, τοσούτω μᾶλλον, τὸ σαυτὸν συμφέρον
ποιήσεις. ἀντίστρεφθὲ γὰρ πάλι μῆς ἡμᾶς ἢ ἀπ'
ἐκείνων ἔννοια. ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ.

πλούταρχος ἔφη. οὔτε πίπτοντες ἐς τὸν ὄρθον, οὔ
τε διδάσκοντες ἀνοούντος. οὔτε ἀκοσμοῦντος
κοσμεῖν. ἢ τὰ πῆν ἀτακτοῦμετος. ἢ ἀρχὴν μὴ
ἀρχομένου.]

ΕΥΘΑΓΟΡΟΥ.

Ευθαγόρας ἔλεγε, διὰ φύσιν δούειν πάντα ῥόημι
 ἢ ἐκκόπημι ἢ νόσον ἀπὸ τῆς σώματος. ἢ ἀ
 παιδευσίαν ἀπὸ τῆς ψυχῆς. ἢ ἀσέλγειαν, ἀ
 πὸ τῆς γαστρῆς. ἢ ἡσυχίαν, ἀπὸ τῆς πόλεως. ἢ
 διαφωμίαν, ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἢ κοινή, ἀπὸ πάν
 των, ἰὸ ἀκράτεια. ὁ αὐτὸς ἐρωτῶμενος τί ἐστὶ
 φίλος, ἔλεγε, ἄγος ἐγώ. ὁ αὐτὸς εἶπεν, εἰδέ
 ναι εἰς τὰς πόλεις πρῶτον ῥυφίμ. ἔπειτα κόρον.
 εἶτα ὕβριν. παρὰ δὲ ταῦτα ὄλεθρον. ὁ αὐτὸς
 τῶν πόλεων ἐκείνην εἶπεν ἀρίστην, ἢ ἄνδρας ἀ
 γαθοὺς ἔχουσαν. ὁ αὐτὸς, τούτους ἐφη καθιστά
 ναι ἀρχοντας, οἳ πῖνες ἐκ παιδῶν καλῶς ἠ
 χθισαν. ἢ εἰς ἡλικίαν ἐλθόντες, μὴ γέγονασι
 προδόται τῆς αὐτῆς ἡλικίας, λιμματῶ χάριμ.
 ὁ αὐτὸς ἔλεγε τῆς μέθης, μανίας εἶναι μελέτην.
 ὁ αὐτὸς ἐφίη ζιτεῖν διὰ. ἢ ἄνδρα. ἢ τέκνα. ἢ φί
 λους τοὺς κατὰ τῆς ἀπαλλαγῆς τῆς βίβης παρὰ
 μέμοντας. ὁ αὐτὸς ἐφη, ἀ μὴ διὰ γριεῖν. μὴ
 δὲ ὑψηλῶς ποιεῖν. ὁ αὐτὸς εἶπεν. λείσω συ

νετ. θύρας δ' ἐπίθεοθε βέβηλοι. ὁ αὐτὸς ἔλε
λε, ξένος ἀνὴρ δίκαιος ὄμινον πλιττα, ἀμὰ ἢ
συφένους διαφέρει. ὁ αὐτὸς ἔλελε μεγάλημ
παιδείαν νόμιζε, δι' ἧς δυνήση φέρμα παιδου
σίαν. ὁ αὐτὸς ἔπεν. οἱ μὴ κολάζοντες τοὺς και
κούς, βούλονται ἀδικεῖσθαι τοὺς ἀλαθοὺς. ὁ αὐ
τὸς ἐρωτιθεὶς τί πριουσιμ ἀνοῖ θεῶ ὁμοιον, ἔ
φη, ἐὰν ἀληθεύωσιν. οἱ δ' ἐ μάλοι ἀπφραίνον
ται ἤ μεγίστου τ θεῶν ὄνωρο μάθην καλου
σιν, ἐοικέναι τὸ μὲν σῶμα φωλί, τ δ' ἐ ψυχίν,
ἀληθεία. ὁ αὐτὸς ἔπεν, ἢ σιγὴν καίριον ἔχε.
ἢ λόγον ὠφέλιμον. ὁ αὐτὸς ἔφη, καλόμ ἐστι συ
ζήν ἴναι κίθυ μῶδε χάριν ἀσκίσεως, ἢ γὰρ τοὺς
ἰσπείας ἐβίζεσθαι δειράχέσιν ἰππιδε κεχεῖ
σαι. τουτ γὰρ κρατήσαμτες, ἢ τ ἄλλων
ἐαδίως κρατήσασιν. ΠΑΤΡΟΚΛΕΟΥΣ.

καὶ μὲν τὰ διήματα αὐτὰ ἢ τὰ πρὸς ἔπι.
εἰς τὸδε μόμομ τεύχος ἤθερσισε τύχη.
τίδητα θνητοὶ πόλλ' ἀπφλούμεμ μάτην.
ἀφένους ἐπ' ἀλλήλοισι πέμποντες λόγους.

καὶ πάντα συνοούμεεν ἐκ πρᾶξις χερσὶ.
πρόσω βλέπομετες. τὴν δὲ πλυσίον τύχην
οὐκ ἴσμεμ. οὐδ' ὀρώμεν ἀθλίου μόρου.

Ρῶμαίου.

Ῥωμαῖος ὑπὸ τῷ φίλων ἔθετούμενος, ὅτι σὺ
φρονα ἢ πλοσίαν, ἢ ὠραῖαν ἀπεπέμψατο,
τὸ καλλίγιον αὐτοῦ προτείνασθαι, ἢ γὰρ τοῦτο
ἔφη, καλὸν ἰδαίμ ἢ κοιμόμ. ἀλλ' ἔδει οἶδεν
ὅπως μεθλίβει. δεῖ τοίνυν μὴ προικὶ μηδέν.
μὴ δὲ κάλλιτ' ἱναῖκα πιστεύει, ἀλλ' ἐν οἷς
ἀπλεται μάλιτα τῷ ἀνδρὸς ὁμιλία ἢ ἠθῆ, ἢ
συμπεριφορᾶ. ταῦτα μὴ σκληρὰ. μὴ δὲ ἀνίων
τα καθ' ἡμέραν ἀλλ' ἐνάρμοσα. ἢ ἄλυπα. ἢ
προσφιλή παρέχιν.

οἱ ἐκμοῦσῶν, ὅυ τοί εἰσι.

ῤῆσος, εὐτέρπης. ὀρφεύς, καλλιόπης, ἠκλίου.
λίνοσ, τερψιχόρης. θεῶξ, θαλείας. παλαίφα
[τος, ἐρατοῦς. θάμυρις, μελοπομένης. σφρη
νης, πολυμνείας. ΛΙΝΟΥ.

ῤῶδια πάντα θεῶ τελέσαι, ἢ ἀμύντον ἔδειμ.

Ράνις ἐμδελεχούσα, κοιλαίνῃ πέραν. ρήϊδιον
δὲ θεοῖσι, τοῖ, ἕρανόν ἐυρύν ἐχουσιν, ἡ μὲν
κυδῆναι θηριτὸν βροτὸν, ἡ δὲ κακῶσαι. ρηγέ
μου ἀφλότερος. ἐπὶ τῷ κατ' ὑπερβολὴν δει
λῶν. ἢ ἀφλότερος τοῦ παρακύπτοντος. ξέ
ναρχος γ' ὁ σῶφρονος ἐκωμῶδῃ τοὺς ρηγι
νοὺς ὡς διήλους, ὑπὸ διορμίσου τῷ τοράννου
πρῶτος. ρόδομ ἀνεμώνη συκρίμης. ἐπὶ τῷ
τὰ ἀνόμοια συμφυόμετω. ἢ συκρίμονται.
ρῶδα μ' εἰρηκας. ἀπὸ τοῦ ἐμοὶ τὰ παρὰ σοῦ εἰ
ρημένα, ρῶδα ἐστίν. ρῶδομ παρελθὸν, μικρὴ
τὶ ζήτη πάλιν. ἐπὶ τῷ κυδαινόντων τήμας.
ρῶδιοι τὴν θυσίαν. ἐπὶ τῶν ἐμὶ ἐροῖς βλασφι
μούριτω. ρῶδιωμ χρησμὸς. ἐπὶ τῶν περι
εργότερον πυνθανομένων. ρῶδιοι γ' τῆ λινδία
ἀθηνᾶ θύοντες καθ' ἑκάστην ἡμέραν, διὰ τὴν
τῶν μαῶν ἐυωχούμενοι. ἕκ ἢν δὲ αὐτ' ἔτος ἀ
μίδα ἄς φέρην. συκαταίνεσαντος δὲ, πάλιν
ἀνεπυνθάνοντο. χαλκῆμ δὲ ἡ ὄστρακίμη. ὁ
δὲ ὄστρακίς, ἀπεφίνατο μὴ δὲ ἑτέραν.

ΣΠΑΡΤΙΑΤΑΙ .

Σαμίων πρεσβυτάις μακρολοούσιν ἔφασαν
 οἱ σπαρτιάται. τὰ μὲν πρῶτα ἐπιλελάθα
 μες. τὰ δὲ ὕστερα ὄσυνήκαμες, διὰ τὸ τὰ
 πρῶτα ἐπιλελάθαι. Σπαρτιάται πρὸς θη
 βαίης περί τινων ἀντίλεγοντας, ἢ φρονεῖν ἢ
 πονδεῖ ἔλαστον, ἢ δύνασθαι μείζον. Σπαρτί
 ἀτης παῖς ἀχμαλωτῶν εἰς ὑπ' ἀμτιγόνυ ἔ
 βασιλέως, ἢ πραθῆς, τὰ μὲν ἄλλα πάντα
 ὑπὸ νόμοις ἢ τῷ πριαμένω, ὅσα ὤετο πρὸς ἡ
 κῆν ἐλευθέρω ποιῆν. ὡς δὲ προσέταξεν ἄ
 μίδα κομίζην, ὅκ' ἡμέσχετο. ἢ πῶμ ὄσθ' ἀγλεύσω.
 ἐρισμένω δὲ ἐκείνου, ἀναβὰς ἐπὶ τ' κέρα
 μον. ἢ ἢ πῶμ εἴση τῆς ὠνῆς, ἔβαλεν αὐτ' κῆ
 τω, ἢ ἔτελεύτα.

ΣΕΜΙΡΑΜΙΔΟΣ.

Σεμίραμις ἐαυτῇ κατασκευάσατα τάφον, ἀπὲ
 γραφῆν. ὅς τις χρημάτων δεκθῆ βασιλεύς, διελόν
 τα τὸ μνημόν, ὅσα βούλεται λαβεῖν. Λαρεῖ
 ος δὲ διελὼν, χρήματα μὲν ὄσ' εὖρε. Γράμα
 μασι δὲ ἑτέροις ἐμέτυχε τὰδε φράξιν. ἢ

μῆ

μη κακός ης ανηρ η χρημάτων ἀπληθής, οὐκ
ἀμ μεκρῶν θήκας ἐκίνδς. ΣΙΜΩΝΪΔΟΥ.
Σιμωνίδης ἔλεγε τ̄ μὲν ζωγραφίαν, ποίησιν σιω
πῶσιν. τ̄ δὲ ποίησιν, ζωγραφίαν λαλούσαν.
Ὁ αὐτὸς ἔλεγε, μηδέ τι αὐτῷ μετὰ μελήσαι σι
γίσαντι. φθιξαμένῳ δὲ, πλάκις, ὁ αὐτὸς ἐ
ρωτηθεὶς, πότερον αἰρετώτερον πλούτος ἢ
σοφία, ἔκ οἱ δα ἔφη. ὁρῶ γὰρ τοὺς σοφοὺς ἐπὶ
τὰς τ̄ πλοσίων θύρας φοιτῶντας. ὁ αὐτὸς πα
ρακαλοῦμιος τινὸς ἐκώμιον ποιῆσαι, ἢ χάριν
ἐξ ἐν λέγοντος, ἀργύριον δὲ μὴ διδόντος, δύο ἄ
πεν οὗτος ἐχω κίβωτους. τ̄ μὲν, χαριτ̄. τ̄ δὲ,
ἀργυρίδ. ἢ πρὸς τὰς χρείας, τ̄ μὲν τ̄ χαριτ̄,
κενήν εὐρίσκω ὅταν ζητήσω. τ̄ δὲ, χρησίμην
μόνην. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς διατί ἐσχάτῃ γή
ρωσ ὦν, φιλάργυρος εἶν, ὅτι ἀπεβλοῖμην ἀν
ἀφθανῶν, τ̄ ἐχθροῖς μάλλον ἀφλιπῶν, ἢ ζῶν
δίδωαι τ̄ φίλων, κατεγνωκῶς τῆς τ̄ πολλῶν
φιλίας τὸ ἀβέβαιον. ΣΚΙΟΥΡΟΥ.

σκίυρος ὁ δαήκοιτα παῖδας ἀρρένας ἀφλιπῶν.

ἔπειτα τελευτᾷν ἐμελλε, δέσμην ἀκοντίων
ἐκάστω προκείμεν, ἐκέλευσε καταθραύσαι.
Διδάσκων ἐκείνους, ὅτι οὐνεστῶτε, ἰσχυροῖδια
μεμούσιν. ἀδενῆς δ' ἐσοντα διαλυθέντες, ἢ
φασιάσαντες. ΣΟΛΩΝΟΣ.

Σόλων ἐρωτηθεὶς, πῶς ἀριστα αἱ πόλις οἰκοῖντο
ἔφη. ἐὰν οἱ μὲν πλίται, τ' ἀρχοὶ παύθωνται.
οἱ δὲ ἀρχοὶ, τ' νόμοις. Σόλων ἐρωτηθεὶς,
διατί κατὰ τ' παροκτόνων μύμονος ἔθηκεν,
ἔπε. διὰ τὸ μὴ ἐλπίζειν. ὁ αὐτὸς ἔπε, ἐκεί
μην ἀριστα διοικῆσαι τ' πόλιν, ἐν ἧ τούς ἀλα
θούς ἀνδρας συμβαίμῃ τιμᾶσαι. ἢ τὸ ἔναρ
τίον, ἐμὴ τούς κακούς ἀμύνεσθαι. ὁ αὐτὸς ἐ
ρωτηθεὶς πῶς ἂν μὴ γίνοιτο ἀδίκημα ἐμ τῆ
πόλι, ἔπε. φ' ὁμοίως ἀταρακτοῖεν οἱ μὴ ἀδι
κούμενοι, τ' ἀδικημένοις. ὁ αὐτὸς ὁμῆδίζομε
ρος τ' ἔπε. ὅτι δίκην ἔχων ἐμιθῶσατο ῥήτορας,
ἢ γ' ἔφη ὅταν δ' ἔπρεμ ἔχω, μάθρον μιθῶ
μαι. ΣΟΛΩΝ ΕΞΗΚΕΣΤΙΔΟΥ ΑΘΗΝΑΙ
ΟΣ, ΤΑΔΕ ΕΪΗ.

μηδὲ μ' ἄβαν. κριτής μὴ κάθησο. ἢ δὲ μὴ, τῶ λη

φθέρῃ ἐχθρὸς ἔσῃ. ἠδονὴν φεύγε. αὐτὴ γὰρ
τίκτε λύπην. φύλασσε ῥόπυ καλοκαλιαν, ὅρ
κῃ πιστοτέραν. σφραγίσει τοὺς μὲν λόγους σιγῆς
τῆ δὲ σιγῆν, κειρῶ. μὴ ψεύδῃ, ἀλλ' ἀλίθευε.
τὰ σπυδαῖα μελέτα. τῶν βουμένων μὴ λέγε δι
καιότερα. φίλος μὴ ταχὺ κτῶ. οὐς δ' ἀνείησῃ
μὴ ταχὺ ἀπδοκίμαζε. ἄρχεσθαι μάθων, ἀρ
χὴν ἐπισήσῃ. συμβούλευε μὴ τὰ ἥδιστα, ἀλ
λά τὰ βέλτιστα. τοῖς κλίταις μὴ θρασύμυθ.
μὴ κακοῖς ὁμίλει. κρῶ τ' θεοῖς. φίλος εὐσεβεί.
ὄδ' ἀμίδης μὴ λέγε. εἰδῶς, σίτα. τοῖς σεαυτῶ
πρῶτος ἴδι. τὰ ἀφανῆ τ' φανεροῖς τεκμαίρεθ.
Αἰγύπτιος ἱερεὺς πρὸς Σόλωνά τ' ἄδ', ἔφη.
ὦ Σόλων Σόλων. Ἕλληνες ὑμῖς αἰεὶ παῖδες ἔστε.
γέρον δὲ Ἕλλημ, ὄδεῖς. ὅ γ' ἔχετε μάθημα
χρόνω πολίον. ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.

σωκράτης ὁ σωφρονισκὸν καὶ φαινερέτης, ἐρωτῆναι
τί ἐστιν εὐδαιμονία, ἠδονὴν ἀμεταμέλιτος ἔφη.
ὁ αὐτὸς ἐρωτῆναι τίνας εὐδαίμονες, ἔπεν. οἷς καὶ
φρένας ἀθάται, καὶ λόγος πρόσεστιν. ὁ αὐτὸς διαλε
γόμενος, καὶ τίνος ἀπαγγέλλαντος, ὅτι ὁ υἱὸς αὐτῶ

τέθνηκε, συμπεραιώσας τὴν διάλεξιν, ἀπὼς
μερέφει, σωφρονίσκω τὰ νενομισμένα πλη
ρώσοντες. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, πῶς ἄν τις ἀ
λυπος διάλοι, τοῦτο ἀδύνατον εἶπεν. ὄγῳ ἔστι
πόλιν ἢ οἰκίαν οἰκούντα, ἢ ἀνόϊς ὀμιλούντα,
μὴ λυπεῖσθαι. ὁ αὐτὸς ἔλεγε νομίζεν ἀεὶ τοὺς
θεοὺς βελάειν. ὀρώματα τὴν τῶν ἀνῶν κενωσσοῦ
δίαν. μικρὰ γὰρ τὰ ἀνίνα πάντα ὄρτα, ὄκ' ἴσης
σσοῦδης τυγχάνει. ὁ αὐτὸς εἶπε, ἄλλου ἀν' ἀξι
ον ἦν τὸ πλῆτῆν, εἴ ἢ τὸ χαίρειν αὐτῷ συνῆν.
νῦν δὲ ἀμφω ταῦτα κεχωρισται. εἰ ἂν γὰρ θέλω
σι χρεῖσθαι τῷ πλούτῳ, τῆ ἠδὺπαθεία δια
φθείρονται. εἰ ἂν τὸ πλῆτῆν φυλάττω, τῆ
φρονίδι. εἰ ἂν τε κήσασθαι, τῆ ἐπιθυμία. ὁ αὐ
τὸς πρὸς τὸ εἰπόντα ἀπθουμάμαι εἶμή σε τί
μωρησαίμην, ἔφη. ἀπθουμάμαι εἶμή σε φί
λον ποιήσω. ὁ αὐτὸς ὀνείδισόμενος ἐπὶ δυσ
λευκία ὑπὸ τίνος ἑλευνοῦς, μοχθηροῦ δὲ, ἐμοί
μὲν τὸ γένος ὀνείδος ἔφη. σὺ δὲ τῷ γένει.
ὁ αὐτὸς ἐπεὶ τὸ κῶνον ἐμελλε πικεῖσθαι, τὸ ἀμ
φὶ τοὺς κριτὰς ἐρομέμων αὐτῷ, τίνα ῥόποντα

φῆναι θέλει, ὅπερ ἀνὺμιν ἀπεκρίνατο ἠρώτων.
ὁ αὐτὸς παρήνι φυλάττειν αὐτὸ βρωματὸσα μὴ
πίνωντας ἐδίωκε ἀμα πείθει. ἢ τὸ πωματ, ὅ
σα πείθει μὴ διψῶντας. ὁ αὐτὸς ἐρωτήσαν
τος αὐτὸς ἰοργίχ ἢ ἔχοι περὶ τὸ μέγαλθ βασι
λέως ὑπόληψιμ. ἢ ἢ νομίξει τούτον ἐυδαίμο
να εἶναι, ἔκ οἶδα ἔφησε πῶς ἀρετῆς ἢ πῶ
δείας ἔχει, νομίζων τὴ πρώτην ἐυδαίμορίαν
ἐν τούτοις, ἔκ ἐν τὴ τυχεροῖς ἀλαθοῖς κειμένην.
ὁ αὐτὸς ἰδὼν πλούσιον ἀπαίδευτομ, ἔφη. ἰδοὺ
ἢ τὸ χρυσοῦν ἀμδράποδομ. ὁ αὐτὸς ἐρωτη
θεῖς τί τὸ ζῶων κάλλιστον ἐστίν, ἔφη. ἀμὸς παι
δεία κεκοσμημένος. ὁ αὐτὸς ὄνθιζόμενος
ὑπὸ τίνος ὅτι βαρβαρίζει, ἔφη. ἐγὼ μὲν τῷ λό
γῳ. σὺ δὲ τῷ ῥόπῳ. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεῖς ὑπὸ
τίνος, τίς κατασχάν δύναται λόγῳ ἀπόρρητον,
ἔφη. ὅς τις ἢ διὰ πυρον ἀνθρακα τῆ γλωσσῆ κα
τασχάν δυνήσεται. ὁ αὐτὸς τοὺς μὲμ ἀμυθς
ἐλεγε ζῆν, εἶνα ἐδίωσιμ. ἐγὼ δὲ ἐδίω ἴμα ζῶ.
ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεῖς τί ἢ διον ἐν τῷ βίῳ, ἔφη.

παιδεία ἢ ἀρετῆ. ἢ ἱστορία τῶν ἀνομήμων.
ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς τί λυπᾷ τοὺς ἀλαβοὺς, ἔφη.
εὐτυχία ποικίλων. ὁ αὐτὸς τοὺς πλεονέκτας
εἰκάσει τῆς ὀρνισμῶν. ὡς ἢ μὲν καταπίει, ὅτι
ἂν προστύχῃ. ἢ ἔστιν ὅτε πνίγεται. αἰδᾷ ἄνθρωπον
περιακολλῶσιν ἀφελῆν αὐτὸν ἀπεύδουσαι, ἵ-
να παρὰ μέρος πνιγῶσιν. ὁ αὐτὸς μεμφομέ-
νης αὐτῷ τῆς Ἰυνακὸς αὐτῷ, ὅτι ἔχει προσίεται τῷ
ἕν ἂν αὐτῷ ἀχρηστοῦντα, ἢ λελοῦσιν ὅτι ἐξ αὐ-
τῷ εἶναι, ἀπὸ πύσας ἢ γὰρ τοῦτο εἶπεν ἐξ ἐμοῦ,
ἀλλ' ἔχει χρησιμὸν. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς πότερον
γῆμαι, ἢ μὴ, ἔφη. ὁ ἂν αὐτῷ ποιήσῃς, μεταίνω-
σιν. ὁ αὐτὸς θαυμάζει μὲν ἔλεγε τῶν λίθινος
εἰκόνας κατασκευαζομένων, τῶν μὲν λίθων προ-
νοῖν, ὡς ὁμοιωτάτος ἔσται. αὐτῷ δ' ἀμελῆν,
ὡς μὴ ὁμοίως τῷ λίθῳ φαίνεσθαι. ὁ αὐτὸς ἢ
εἶς τοὺς νέους συνεχῶς καταπρίξεται, ἢ ἔμην
καλοὶ εἶεν, ἀξιοὶ γίνονται. εἰ δὲ ἀσχεροὶ παιδεῖα
τῷ δυσδιάμῳ ἐπικαλύπτειν. ὁ αὐτὸς ὄναρ
δοξαστῖν αὐτῷ λέγειν, ἢ ματί κεν βιτάτω φθί

ην ἐρίβωλομ' ἰκοιο, πρὸς αὐτὴν ἔφη, εἰς τί
ἀφθάνουμι. αὐτῷ μέλλοντι τὸ κῶνον πῆ
σαι, ἀπ' ἁλλόδωρος ἰμάτιον ἐδίδου καλόν. ἵν' ἔ
κείνω ἀφθάνῃ. ἢ ὅς τῃ δ' ἔφη. τὸ ἐμὸν ἰμά
τιον ἐκ βίωναι μὲν ἐπιτήδον, ἕνα φθάνῃ
δὲ ὄχι; ὁ αὐτὸς πρὸς ἀλκιβιάδην ἐπόντα, ὡς
δὲ ἀνεκτὴ ἤξαμβίππη λοιδοροῦσα, ἀλλ' ἔγωγ
ἔφη συνήδισμαι, καθάπερ εἴη χιλίας ἀκούω
συμεχὲς. ἢ σὺ μὲν ἀπέχινῶν βῶν τ' ἀμέ
χη. τ' δὲ ἐπόντος, ἀλλὰ μοι ὡς ἢ νεοπτοῦς
τίησαι, καμοὶ φησὶ ξανθὴ ππὶ παιδία γενναῖα.
ὁ αὐτὸς λέγειται ὅτι εἶδεν ὄνειρον κύκλιον νεοπτόν
ἐμ' τ' γόμασι σχῆν, ὃ ἢ παραχρημα πτεροφυ
σαντα ἀμαπτήσαι, ἢ δὲ κλάξαρτα. ἢ μεθ' ἡμέ
ραν πλάτωνα αὐτῷ συγῆναι. τ' δὲ τούτον εἶ
πὴν ἄναι τ' ὄρμι. ὁ αὐτὸς ἔφη. τοὺς μὲν κε
νοὺς ἀσκούς, ὃ πνεῦμα διήγησι. τοὺς δὲ ἀνοή
τους τὸ οἶμα. ὁ αὐτὸς εἶπε, οἱ φίλοι παρα
θεωροῦντες, κὰν τῆμ' ἐκ τῶν ἡδικημένων
ἐκ φύγωσι κόλασιν δι' ἀδένειαν, ἀλλ' οὐρῶ

τὴν ἐκ τοῦ θεοῦ τιμωρίαν ἧ διακρούονται .
ὁ αὐτὸς ἔλεγεν ὁ μὲν χερσὶν σκέπης, τὸ δὲ γή-
ρας, ἀλυπτίας ἀείπει . εἰς τὴν πηλὴν αὐτῶ ἐπι-
τιμώσκει διότι λίπῶς παρεσκευάζετο ὑποδέ-
ξασθαι φίλους, ὡς γύναι εἶπεν . εἰ μὲν ἡμέτεροι εἶ-
σιν, ἔδεν ἐκαίνοις μελήσει, εἰ δὲ ἀλλόφροιν ἡμῖν
περὶ αὐτῶ ἔδεν μελήσει . ὁ αὐτὸς εἶπεν ἀιγυ-
πτιοὶ ἐλπίδες, ὡς περὶ οἱ κακοὶ ὀδύνηοὶ ἐπι τὰ
ἀμαρτήματα ἀίθουσιν . ὁ αὐτὸς ἰδὼν τίνα προχέ-
ρωσ παῖτι χαρίζομενον ἢ ἀνεξετάτως ὑπε-
ρετούμενον, κακῶς εἶπερ ἀπόλοιο, ὅτι τὰς
χάριτας παρθένου οὔσας, πόρνας ἐποίησας .
ὁ αὐτὸς εἶπερ ἐν μέμ τῶ πλῆμ, πείθεισθαι ἀ-
τῶ κυβερνήτην, ἐν δὲ τῶ ζῆν, τῶ λογιζέσθαι
δυναμὲν ὠβελτίον .

ΣΩΣΙΑΔΟΥ, ΤΩΝ Ζ' ΣΟΦΩΝ ὑΠΟΘΗΚΑΙ .

Ἐπὶ θεῶν, νόμῳ πείθει, θεοὺς σέβει, γονέας ἀ-
δού, ἠπῶ ὑπερδίκαιος, γνώβι μαθῶν, ἀκού-
σας νόφ, σαυτῶ ἴσθι, γαμήμ μέλλων, καιρὸν
ἰνώβι, κρόνον θνητῶν, ἐστίαρτίμα, ἄρχε σαυτῶ .

εἰλοισ βοήθη. θυμου κρατή. εὐρομισιν ἀσκή. προ
νοϊαν τίμα. ὄρκω μὴ χρω. φιλιαν ἀγάπα. Α 7
παιδείας ἀντέχ. δόξα μδίωκε. σοφίαν ζήλ. Α 8
καλὸν εὐ λέξε. τέλε μηδένα. ἔπαινή ἀρετ. Α 9
πράττε δίκαια. εἰλοισ εὐνόσ. ἐχθρούς ἀμύμ. Α 10
εὐγένειαν ἀσκή. κακίας ἀπέχ. κοιμὸς γίμου. Α 11
ἴδια φύλασαι. ἄλλορίων ἀπέχ. εὐφίμοσι Α 12
σι. ἄκε πάντα. εἰλω χαρίζ. κρόνυ φείδ. Α 13
ὄρα τὸ μέλλον. ἔριμ μίσ. οἰκέτας αἰδού. Α 14
ἴους παίδευε. ἔχων χαρίζ. δόλον φοβού. Α 15
εὐλόφει πάντας. φιλόσοφος γίν. ὅσια κρίνε. Α 16
γνοὺς πράττε. φόμυ ἀπέχ. εὐχθδυνατά. σο Α 17
φοῖς χρω. ἦθος δοκίμαζε. λαβὼμ ἀπόδος. Α 18
ὑφορῶ μηδένα. τέχμη χρω. ὁ μέλλης λόσ. Α 19
εὐερεσίας τίμα. εὐθόνε μηδεμί. φυλακὴ πρόσσ Α 20
χε. ἐλπίδα αἰνή. διαβολὴν μίσ. δικαίως κτῶ. Α 21
ἀλαθούς τίμα. ἀισχύνημ σέβου. χάριν ἐκ τέ Α 22
λει. ὄνιδος ἐχθαυρε. κρίναι δίκαια. ἀδωρο Α 23
δοκίμος δοκίμαζε. ἀιπῶ παρόμτα. λέξε Α 24
εὐδώς. βίας μὴ ἔχου. ὁμίλι πρέως. πέρας Α 25

ἐπιτέλει μὴ ἀφροδισίων. ἴδιοις μὴ καταβάρεθ.
Γλώσσι ἀρχε. σεαυτ' εὐ ποίει. εὐπροσηγοροσγί
νου. Ἀποκρίνου ἐρκαιρῶ. πόρτ μετὰ δικαίῳ.
πράττε ἀμετανοήτως. ἁμαρτάνωμ μετανόη.
ὀφθαλμοῦ κράτῃ. βουλεύου χρήσιμα. ἐπιτέ
λει συντόμως. φιλίαρ φύλασσε. εὐνώμων γί
νου. ὁμόμοισαρ δίκωκε. ἄρρητα μὴ λέγε. τὸ
κρατοῦμ φοβού. τὸ συμφέρον θηρῶ. καιρὸν
προσδέχου. ἔχθρας διάλυε. εὐφимиαν ἄσκη.
ἀπεχθείασ φύγε. πλούτῃ δικαίως. δόξαν μὴ
λίπε. κακίαν μίση. μαρτάνων μὴ κάμνε.
κινδύνευε φρονίμως. ὄυς ῥέφεις ἀγάπα. πρεσ
βύτερον αἰδοῦ. νεώτερον δίδασκε. πλούτω
ἀπίση. σεαυτ' αἰδοῦ. προγόνους σεφάνου.
ομῆσκε ὑπὲρ πρίδος. τῶ βίῳ μὴ μάχου. ἐπί
μεκρῶ μὴ γέλα. ἀτυχούσι συνάχθου. χαρίζε
ἀβλαβῶς. μὴ ἐπὶ παντὶ λυποῦ. ἐξ εὐκρινῶν γέν
να. ἐπαγγέλλε μηδενί. φθιμένους μὴ ἀδίκη.
εὐπάσχε ὡς θνητός. τύχη μὴ πίσηκε. κόσμη
οσῖδι. ἠβῶν μέσος, δίκαιος. πρεσβύτερος
εὐλοβος. τελεύτα ἄλυγος.

ΕΝ ΠΑΡΩΤΩ ΣΩΣΤΡΑΤΟΥ.

Σώστρατος ὁ αὐλιτικὸς ὀνειδίμενος ὑπὸ τῆρος
ἐπὶ τῶν ἰονέων ἀσήμερον εἶναι, ἀπε. ἢ μὴν διὰ
τοῦτο μάλλον ὠφείλομαι θαυμάζειναι. ὅτι ἀ
π' ἐμοῦ τὸ γένος ἀρχεται. ὁ αὐτὸς ἐφί, οἱ
ἀδελφοὺς παρ' ἐν τέρας, ἢ ἄλλως φίλους ζητούν
τες, παρὰ πλείοσι εἰσὶ, τοῖς τὴν ἑαυτῶν γῆν
ἔωσι. τὴν δὲ ἀλλοτρίαν βεωροῦσιν.

ΣΩΤΙΩΝΟΣ.

σωτίων ἐφί, οἱ ἀδελφίνας μέχρι τοῦ κλύδωνος
συνδιανήχονται τ' κολυμβῶσι. πρὸς δὲ το
ξερὰν ἔκ ἐξοκείλουσιν. οὕτω δὴ ἢ οἱ κέλα
κες, ἐμ' ἐυδία παραμένουσι. ἢ τοὺς φίλους
εἰς ἀφραμίαν προπέμποντες, μέχρι τῆς
λείας παρακολουθοῦσιν. ἐπείδ' ἂν δὲ εἰς ῥα
χίαν ἔλθωσιν, ἀπίασιν.

ΤΗΛΕΚΡΟΥ.

τῆλεκρος ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἐκά
λουντα τοῖς πολίταις, ὡς ἀβωμονέστερον
αὐτῶ προσφερομένοις ἢ ἐκείνῳ, εὐ γ' εἴπερ
οὐκ ἴδιδας ἀδικεῖναι.

ὁ αὐτὸς πρὸς τὴν ἑποντα ὅτι ὁ πατήρ λέγει κα-
κῶς αὐτὴν, ἢ μὴ αὐτῷ ἔφη λεκτόν ἢ ἢ δὲ ἀμὲν
λέγει. ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς διὰ τί ἔθος παρ' αὐ-
τὸν ἐστὶ τοὺς νεωτέρους τὴν πρεσβυτέροις ἐξανί-
σταται, ὅπως ἔφη περὶ τοὺς μὴ προσήκοντος
οὕτως ἔχοντες τὴν μῆνιν, μᾶλλον τιμῶσι τοὺς το-
νείας. ὁ αὐτὸς θυβομένῃ τιμῶν, πόσιν κέκλι-
ται ὑσίαν, ἔφη. ὁ πλείω τῆς ἰκανῆς.

ΤΙΜΟΘΕΟΥ.

Τιμόθεος, εὐτυχῆς ἐμομίξει το στρατηγὸς εἶναι.
ἢ φθονοῦντες αὐτῷ τινὲς, ἐξήφραφον τὰς πό-
λεις, ἃς κύριον αὐτομάτως ἐκείνῃ καθεύδων
τοσ ἐμ δυομένας. ἔλεγε οὖν ὁ τιμόθεος ὁ
τιλικαύτας πόλεις λαμβάνων καθεύδων, τί-
με οἶεθε ποιήσιν ἐρεκτοῦτα. ὁ αὐτὸς τινὸς
τὴν τολμηρῶν στρατηγῶν, βαῦμα τὴν ἀθηναίοις
δικνύοντος, ἔπεμ. ἐγὼ ἠσχύνθην ὅτι μὴ στρατι-
λοῦντος ὑμῶν ἐμ σάμῳ, καταπελτικὸν βέ-
λος ἐπ' ὑς ἔπεσεμ. ὁ αὐτὸς τὴν χάριτα προ-
σαβον τὴν ἰσοιούτον ἀξίαν τὴν εἶναι τὴν ἀθηναίων

φρατιγόν, ὃ τ' φρατιγόν εἶπεμ. ἀλλὰ τ' τῶ.
φρατιγῶ τὰ φρώματα κομίζοντα.

ΤΙΜΟΚΛΕΟΝΤΟΣ.

τιμοκλέωμ ὁ κορίνθιος, τ' φρατ' πρὸς τοὺς φ
λεμίδς ἐπάλων, κατὰ τύχημ ὑψιγίων σέλι
να κομίζουτ' εἰς τὰς σιβάδας, ἔφη. δέχεσθε
τ' οἰωνόν τῆς μίκτης, τ' γ' ἰαθμιακὸν φέφανον
ἐκ σελίνδ συνίστασθαι. οἱ δὲ φρατίζωται παρα
λείλαντος τ' τιμοκλέοντος, ἐκ τ' σελίνων πλέ
ξαρτες φεφάνους, ἢ ταῖς κεφαλαῖς περιθέ
τες, προῖτομ μετὰ χαρᾶς, ὡς τ' θεῶμ σιμα
νον τ' αὐτοῖς τ' νίκην. ὅπερ ἢ συνέβη γενέσθαι.

ΤΡΟΦΩΝΙΟΣ, ΚΑΙ ΑΓΑΜΗΔΗΣ.

τροφώνιος καὶ ἀγαμήδης, ποιήσαντες ἐμ δελ
φοῖς ναόν, ἦτ' ἐν παρὰ ἀπόλλωνος τ' μισθόν.
ὁ δὲ αὐτ' ἔφη δῶσθ' ἐν τῇ ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ. ἢ
ταύτῃ ἀπέθαρμ. ἐπὶ δὲ ἢ κλέοβις ἢ βιτ'.
κυδίππης τῆς μηδὸς αὐτ' ἐυξάμενης τῇ ἡ
ρα δούμαι τοῖς παισὶν ὅπερ ἀνείη κάλλισον.
ὅτ' ἐαυτοὺς ὑποζεύξαμτες τ' μητέρα εἰς τὸ

ἱερόν ἀνήγαγον, τὸ βίον παραχρῆμα κατέστρεψαν.
 ἕως οὗς ἢ τοιόνδε τις ἐπίβρασμα ποιοῖ οἶδε βίον
 κλέοβις ἐνὶ σώμασιν οἰκείοις, κικεν. ζεύγην
 βουξάμενοι, μητέρα ἢ ἀγέτην ἤρας ἕως ἱερόν.
 λαοὶ δ' ἐμιν ἐβλήσαν. οὐρα κ' ἐτίμισαν
 μητέρα τὴν σφετέρην. αὐτοῦ δ' ἔυρηθέντε
 λίπον βίον ἐμνεότι πῆ. ὡς τὸ δ' ἄριστον
 ἢ μακαριστότατον.

ΤΥΝΝΙΧΟΣ.

Τύννιχος θρασυβούλου τοῦ παιδὸς ἀποθανόντος,
 ἐυρώσως ἠμεγκε, ἢ ἐπίβρασμα ἕως τοῦ
 ποτιέγένετο. τὰ πιτάνα θρασύβουλος ἐπὶ
 ἀσπίδος ἠλυθε μ' ἄπνους ἐπὶ πρὸς ἀργείων
 βαύματα δεξάμενος. ἀφκνὺς ἀπὶ πᾶσι
 ταῖσιν αἵματόεντα δ' ὁ πρέσβυς θεὸς ἐπὶ
 πυρκαϊῆν Τύννιχος εἶπε τάδε. ἀφλοὶ κλαί
 ἐδῶσαν. ἐγὼ δέ σε τέκνον ἄδακρυς θάψω.
 τὸν ἢ ἐμόμ, ἢ λακεδαμόνιον.

ΥΠΕΡΙΔΟΥ.

Ὑπερίδης εἶπεν. χαρακτῆρ οὐδεὶς ἔσθιν ἐπὶ

Ἦ προσώπου τῆς διαμοίας Ἦ ἀνθρώποις.
Ὁ αὐτὸς εἶπεν, ἀρχομένων δὲ Ἦ ἀδικημάτων
ἐμφράσθη τὰς ὁδοὺς. ὅταν δ' ἄσπεξ ῥιζωθῆ
κακία, ἢ παλαιὰ γένηται, καθάπερ σὺν ῥοφορ
ἀρρώστια, χαλεπὸν αὐτῇ κόπασθαι. Ὁ αὐ
τὸς εἶπε φοβητέον ἕκ ἀνδρὸς ἀφ' ἡλῆν, ἀγὰ
νόμοφωνήν. Ἰθαίμη μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνα
τῷ. Δεύτερον δὲ φυὰν καλὸν γενέσθαι.
τρίτον δὲ πλουτὴν ἀδόλως. εἶτα τέταρ
τον, ἠβᾶν μετὰ φίλων, ἡκία μὲν ἠγάται, κάλ
λος δὲ δεύτερον. Τὸ δὲ τρίτον ἰσχύς. τέταρ
τον δὲ πλοῦτος. ὄτυφλος, ἀλλ' ὄξυ βλέπων.
ἡκία ἠγνοῦς, ἐσθλὰ τῷ βίω δ' ὕο. Ἦ πόπτερος
δ' ὁ πλοῦτος. οἷς γ' ἠμποτὲ ἐξελπίδων πί
πτοντας, ὕπτιους ὄρω. Ἦ πνοιῆ κόποι, μαθή
μασι πολέμια. Ἦ πνοῆ ὄδὲ μ' ἐστὴν ἠ θάρατος
πρόσκαιρος ἢ ἐφήμερος τελευτή.

ΦΑΛΛΙΚΟΥ.

Φάλακκος ὁ τῶν φωκίωμ στρατηγός, διαβλε
θεῖς ὅτι πολλὰ τῶν ἱερῶν χρημάτων κέκλι
φεν, ἐξέπεσε τῆς ἀρχῆς. ἐπεχείρησαν γ' Ἦ

οἱ περὶ αὐτῆς ἰατρικοὶ. φιλόμηλος. ὄνομα
χος. φάυλος. ἢ τὸ ναὸν ὀρέυτῃ μὲν ἢ ἀπόλλω
νος. ἢ πόντος τῆμος ὡς ἐν αὐτῷ θισσαυρὸς εἶναι,
ἢ γλυμῆ χωμᾶ εὐρεόμετε ἢ χρυσὸν. ἢ τὰ πε
ρὶ τῆς ἑστίας ἢ τῆς ῥίγλα φιλοτίμως ἀμέσκα
πλον. ὁ δὲ μινύσας τὸ θισσαυρὸν. μάρτυρα
παρείχεται τὸ ἐπιφανέστατον τῆς ἡμετέρας ὁμηρον.
ἢ ἐμοὶς λέγει. οὐδ' ὅσα λαῖνος ὕδρος ἀφήτορες
ἢ ἐμδομῆ ἐρεβ. φοίβου ἀπόλλωνος πυρσῶν ἐνὶ
περὶ κέσση. **ΦΑΛΑΓΙΔΟΣ.**

ἢ ἀλαρις, θυγάτηρ πέφυκεν ἐφῆ μᾶλλον ἀρρένων
παίδων περὶ πλείστου ἡμετέρας ἰατρικῆς. ὁ αὐ
τὸς ἢ περὶ τῆς μέμῃ ἀρρώστιας, ἢ σώματος θερα
πεύειν τῆς τέχνης. ἢ δὲ ψυχῆς μόσση, ἰατρικῆς
δαίμονατον. **ΦΕΡΕΚΥΔΟΥ.**

ἢ φερεκύδης βάλιος σύριος, παρὰ τὸν αἰθιαλὸν
τῆς ψάμμου παριπατῆ, ἢ μαυρὸν ὄρεοδρομοῦ
σανιδῶν, ἢ περὶ ὡς μετ' οὗ πολὺ καταδύσε
ται. ἢ ἐμὸ φθαλμοῖς αὐτῆς κατέλυ. ὁ αὐ
τὸς ἐκφρέατος ὕδρος ἀνιμηθεῖς ἢ πίων, προφ

ἔπειν ἕως ῥίτην ἡμέραν σέσμὸν ἐσφίλαι. ἢ γέλο
νεμ. ἐνώμ δέ κ' ἔε ἕως μεσίνην τῆς Ὀλυμπί
ας, συνεβούλευσε τῷ περιλάω ξένω ἐξοικῆσαι
μετὰ τ' οἰκείων. ἢ ὅς ἔκ ἐπείδη. μετ' ἔκ
λύδ' ἀάλω μεσίνην. ἔτι τ' λακε δαιμονίοις
ἐκέλευσε μὴ φησι θεόπομπος ἐν θαυμασί
οις, μήτε χρυσὸν τίμῃν, μήτε ἀργύρον. προσά
ξαι δ' αὐτῷ ὄναρ τοῦτο τὸν Ἡρακλέα. ὃν ἢ τῆς
αὐτῆς νυκτὸς τ' βασιλεύσει κελεύσαι, φερε
κῦδη πείθεσθαι. οὐτος, συγχερονίσας τ' ἐπὶ
σοφοῖς, ἢ πυθαγόραμ διδάξας, ἔκ ἔσχε καθη
γνήτημ. κίλισάμενος τὰ φοινίκων ἀπόκρυφα
βιβλία.

ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ.

Φιλόξενος ὁ ποιητής, ἔποντος τίνος διατίσοφα
κλῆς χρηστὰς παρῆσά τὰς Ἰωναίκας. αὐτὸς
δὲ φαύλας, ἔπεμ. ὅτι σοφοκλῆς μὲν, οἴας δι
ἄνα τὰς Ἰωναίκας λέγει. ἐγὼ δὲ οἶσαι εἶσιν.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Φίλιππος πρὸς καλλιθένην Ὀλύμπιον, παρρησια
στικώτερον αὐτῷ λαλοῦντα, ἢ μὴ πῆθόμενον,
ἐπιπλήξας ἔπειν.

ἠκύμορος δὴ μοι τέκος ἔσται οἱ ἀγορεύεις. ἢ
δὴ ἢ ἐγένετο. δόξας γὰρ ἐρμολάω συμμαχε
σχηκέναι τῆς ἐς ἀλέξανδρον ἐπιβουλής, ἐρ
σιδιεῖα περιήλυτο βαλεάρεα. φθεριῶν καὶ ἀ
κόμιτος. ἢ τέλος λέοντι παραβληθεῖς, οὐ
τω κατέστρεψεν. ὁ αὐτὸς ἐξέπεμψε
πρὸς τὸ κοινὸν τῶν βοιωτῶν πρέσβεις. ὧν ἦν ἐ
πιφανέστατος Πύθων. οὗτος γὰρ διαβεβοημένος
ἐπὶ τῆς ἰσχυρῆς δεινότητι, ἢ συκρινθεῖς παρὰ
τοῖς βοιωτοῖς, κατὰ τὴν περί τῆς συμμαχίας
δημιγορίαν πρὸς δημοσθένην, τῶν μὲν ἄλ
λων ἐπρώτευσεν. τούτου δ' ἐφάνη καταδέε
στος. ἢ δημοσθένης δὲ αὐτὸς, ὡς μέγα τι
κατήλασμένος ἐν τοῖς συβέλασμένοις ὑπ'
αὐτοῦ λόγοις σεμνύεται τῆ πρὸς τὸν ῥήτο
ρα τούτου δημογορία. ἐν οἷς λέγει. τὸ τ' ἐ
γὼ μὲν τῶ Πύθωνι θρασυνομένῳ, καὶ πολ
λῶ ῥέομτι καὶ θυμῶν, οὐχ ὑπεχώρησα.
ὁ αὐτὸς, μετὰ τὴν ἐν βοιωτίᾳ μάχην ῥόπαιον
ῥήσας, ἢ τοὺς νεκροὺς ἐστραφὴν συγχωρήσας,

ἐπινίκια τοῖς θεοῖς ἔθηκε. ἢ τοὺς ἀμδραγαθὴ
σαντας, κατὰ τῆς ἀξίαν ἐτίμησε. λέγουσι
δέ τινες ὅτι ἢ παρὰ τὸ πότον πολὺν ἐμφο
ρισάμενος ἀκρατον, ἢ μετὰ τὸ φίλων τὸ ἐπι
νίκιον ἀδωκῶμον, διὰ μέσων τῶν ἀχμα
λώτων ἐβάδιζεν. ὑβρίζων δὲ λόγων τὰς τὸ
ἀκληροῦντων δυστυχίας. Δημάδην δὲ τὸν ἐν
Τορα κατ' ἐκείνον τὸ χρόνον ἐν τῷ ἀχμαλώτοις
ὄντα, χρεῖσασθαι παρρησίᾳ, ἢ λόγον ἀπφθέγγε
σθαι, δυνάμενον ἀναστῆλαι τὴν τοῦ βασιλέ
ως ἀσέλιαν. φασὶ γὰρ ἐπὶ αὐτὸν. βασιλεῦ,
τῆς τύχης σοι περιθείσεις πρόσωπον ἀλαμέ
μνονος, αὐτὸς οὐκ ἀισχύνη πράττωρ ἐρεθεροί
τη. τὸ δὲ φίλιππον τῆ τῆς ἐπιπλήξεως ἐυ
στοχία κινθήμετα, τοσοῦτον μετὰ βαλῆσθαι τὸ
λημ διάνοιαν, ὥστε τοὺς μὲν γεφάνους ἀπορ
ρίψαι. τὰ δὲ συνακολουθοῦντα κατὰ τὸν
κῶμον σύμβολα τῆς ὑβρεως ἀπορίψασθαι.
τὸν δ' ἄνδρα τὸν χρεῖσάμενον τῆ παρρησίας
θαυμάσαι. ἢ τῆς ἀχμαλωσίας ἀπλύσαντα.

πρὸς ἑαυτὰ μαλαβῆν ἐτοίμως. Τέλος δ' ὑπὸ
τῆς Δημάδου καθομαλιζέντα ταῖς ἀπικαῖς χά
ρισι, πάντας ἀπλύσαι τοὺς αἰχμαλώτους ἀ
νευλύβων. ὁ αὐτὸς πρὸς πέρσας ἐπανελέ
θαι βυλόμενος πόλεμον, ἐπιρώτησε τὴν πυ
ρίαν. ἡ δὲ ἔχρησεν αὐτῷ τὸν χρῆσμον τοῦτον.

ΧΡΗΣΜΟΣ.

Ἐπεπταί μὲν ὁ ταύρος, ἔχει τέλος, ἔστιν ὁ θύσων.
ἔσημαινε δ' ὅτι, ἐμπανηγύρεσι καὶ θεῶν θυσί
αις ἔσημμένος σφαγίσεται. ὁ δὲ, πρὸς τὸ ἴ
διον συμφέρον ἐξεδέχετο, ὡς τὴν μαρτεῖαν
προλείποντος τὸν ἱερεῖον ῥόπον τεθύσεσθαι.
ὁ αὐτὸς, ἐυθυκράτη καὶ λαοδίην τοὺς προεση
κότας τὸν ὀλυνθίων διαφθείρας χρέμασι, διὰ
τοῦτ' ἀροδοθήσαν τὸν ὀλυνθιον εἶλεν. ὁ αὐ
τὸς βυλόμενος ἔλάν τινὰ πόλιν ὀχυρότητι
διαφέρουσαν, ἐπόντος αὐτῷ τίνος τὴν ἔχρωρι
ων ἀνάλωτον αὐτὴν ἐκ βίας ὑπάρχην, ἐπε
ρώτησεν ἐπὶ οὐδ' ὁ χρυσὸς τὸ τῆχος ὑπερβῆναι
δυνατὸς ἐστίν. ἡμ γὰρ ἐλιφῶς πῆραν ὅτι τὰ

ὅτι ὁ πλοῖος ἀδύνατα χίρωθῆναι, τῷ χρυσῷ ῥά
διόμ ἐστὶ καταγλεμῆσαι. ἐγκατασκευάζων
οὖν ἐν ταῖς πόλεσι προδότης διὰ τῆς δω
ροδοκίας, ἢ τοὺς δεχομένους τὰ χρυσίον, ξέ
μους ἢ φίλους ὀνομάζων, ταῖς ποικραῖς ὁμιλί
αις διέφθρε τὰ ἤθη τῶν ἀνθρώπων. ὁ αὐτὸς
ἄθηναῖος μακαρίζων ἐλέγεμ. ἢ καθ' ἕκαστον ἔ
καστ' ἀρεθῆσαι δέκα στρατιῶν ἐυρίσκουσιν.
αὐτὸς γὰρ ἐν πολλοῖς ἔτεσι, ἕνα μόνον στρα
τιγὸν εὐρῆκεται παρμενίωνα. ὁ αὐτὸς, πρὸ
λῶν κἀρθωμάτων ἢ καλῶν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ
προσαφελθέντων αὐτῷ. ὦ τύχῃ ἀπε. μικρὸν
τίμοι κακὸν, ἀλλ' ἵ τοσούτ' ἢ τιλικῶτ' ἀγαθὸν
ποίησον. ὁ αὐτὸς τῶν ἀθηναίων δημοκῶ
γοῖς ἔφη χάριν ἔχειν. ὅτι λοιδοροῦντες αὐτῶ
βελτίονα ποιοῦσι, ἢ τῷ λόγῳ ἢ τῷ ἠθέ. πε
ρῶμαι γὰρ αὐτοὺς ἅμα ἢ τῶν λόγοις, ἢ τῶν ἔρ
γοῖς ψευδομένους ἐλέγχω. ὁ αὐτὸς τῆς κλη
δὸς αὐτῶν καταλείπει ἐν πολέμῳ. ἢ τῶν βο
ραπευόντων ἰατροῦ πάντως τί καθ' ἡμέραν αἰ

Τούτος λάμβανε ἔφι ὅσα βούλη. Ἦ γὰρ κλεινὸν
ἔχης. Ὁ αὐτὸς δυοῖν ἀδελφοῖν ἀμφοτέρου
ἢ ἑκατέρου ὄντοι, Ἦ μὲν ἑκάτερον ἔμφρονα
ἢ πρακτικὸν ὄρω. Ἦ δὲ ἀμφοτέρου, εὐή-
θη ἢ ἀβέλτερον, ἔφη. Ἦ μὲν ἑκατέρου, ἀμφο-
τεροῦ ἴναι. τὸν δὲ ἀμφοτέρου ἰδέτερον.

Ὁ αὐτὸς, ληφθέντ' ἁλλῶν ἀχμαλώτ', ἐπίπρα-
σκεν αὐτοῖς ἀνεσαλμένω τῷ χιτῶνι καθήμε-
ρος ἕκ' εὐπρεπῶς. εἰς οὖν τ' πωλῆμένω ἀ-
νεβόησε. φάσαι μὲ φίλιππε. παρικός γὰρ ἡμί-
σθ φίλος. ἐρωτήσαντος δὲ τ' φιλίππυ πόθεν
ὦ ἀνεγερόμενος ἢ πῶς, ἔφ' ἔφη φράσαι
σοι βούλομαι προσελθών. ὡς οὖν προσήχη,
μικρὸν ἔφη κατωτέρω τ' χλαμύδα ποίησον. ἀ-
σχημορίας γὰρ οὕτω καθήμενος. ἢ ὁ φίλιππος
ἄφετε αὐτὸν ἔπεν. ἀληθῶς γὰρ ἔνους ὢν ἢ
φίλος ἐλάνθανε. Ὁ αὐτὸς, πυθόμενος ἑκά-
λειν αὐτῷ τὸν ἀλέξανδρον ὅτι παιδάς ἐκ
πλείονων ποιεῖται γυμνασίων, οὐκ οὖν ἔφη πολ-
λοὺς ἔχων περὶ τῆς βασιλείας ἀνταγωνιστὰς.

Γενού καλός κάθός ἴμα μὴ δὲ ἐμὲ τῆς βασι
λείας τύχης ἀγὰ διὰ σεαυτὸν. ἐκέλευε δ' αὖ
τ' ἀριστοτέλη προτέχην. ἢ φιλοσοφῆν. ὅπως
ἔφη μὴ ἄλλὰ τοιαῦτα πράξης, ἐφ' οἷς ἐγώ
πεπραμένοις, μετὰ μέλομαι. διὸ ἢ ἐν τῇ Γερ
νήσῃ αὐτ' οὕτω πρὸς ἀριστοτέλην ἔγραψεν.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΑἲΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙ, ΧΑΪΡΕΙΝ.

Ἰδι μοι γεγονότα ὑῖον. ἄλλην οὖν τ' θεοῖς χάριν
ἔχω, ὄχούτως ἐπὶ τῇ γεννήσῃ τ' παιδός, ὡς ἐπὶ
τῷ κατὰ τ' σὴν ἡλικίαν αὐτ' γεγονέναι. ἐλπίζω
γὰρ αὐτ' ὑπὸ σου ῥαφέμετα ἢ παιδαυθέντα,
ἀξιον ἔσεσθαι ἢ ἡμῶν, ἢ τῆς τῶν πραγμά
των διαδοχῆς. ΦΩΚΙΩΝΟΣ.

Φωκίω μὲ φη. οὔτε ἐξ ἱεροῦ βωμόμ. οὔτε ἐκ τῆς
ἀνθρωπίνης φύσεως ἀφαιρέσειμ τ' ἔλεον.

Ὁ αὐτὸς ὑπ' ἄλανός οὔτε Γελῶμ ὄφθην. οὔτε δὲ
κρύων. Ὁ αὐτὸς, ἐκκλησίας γινομένης, πρὸς τ'
ἐπὶ νότα σκεπτομένων ὡ φωκίων ἔοικας, ὁρθῶς
ἔφη τοπάξιδος. σκέπτομαι γὰρ εἰπὶ δύναμαι πε
ριελθῆν ὡμ μέλλω λέγειν, πρὸς ἀδικρατοῦς.

Μαντείας Γενομένης Ἀθηναίοις, ὡς εἰς ἔστιν ἀνὴρ
ἐν τῇ πόλει ταῖς πάμπωρ ἑναντιούμενος Ἰνώ
μαις, καὶ τῶν Ἀθηναίων ζητῆς κελευόντων ὅς τις
ἔστι κῆρυκῶν, Φωκίων ἑαυτὸν ἔφησε τοῦτον
εἶναι. μόνω γὰρ ἑαυτῷ μηδὲν ἀρέσκην, ὡς οἱ
ἑλλοὶ πρὸς τῆσσι καὶ λέγουσιν. ὁ αὐτὸς λέγων
ποτὲ Ἰνώμην πρὸς τὸν δῆμον, εὐδοκίμῃ. καὶ
πάντας ὁμαλῶς ἑώρα τὸν λόγον ἀκροαχο
μένους, ἐπιγραφείς πρὸς τοὺς φίλους εἶπε.
μηδὲ κακὸν τι λέγων ἑμαυτὸν λέληθα, ὁ αὐ
τὸς, δημοσίην ἐπόντος ἀκροατοῦσιν ἑαθι
ναῖσι ἂν μαρῶσι, ναὶ εἴπερ ἐμὲ μὲν ἑαμα
νάσι. σὲ δὲ ἂν σωφρονάσιμ. ὁ αὐτὸς ἀριστο
κρίτουσ τῶν συκοφάντων μέλλοντος ἀκροαθῆσκην
ἐπιφώδουσι κηρίω κατακρίτῃς ἑλόντος, καὶ δε
δομένω τῶν Φωκίωνων πρὸς αὐτὸν ἔλθην. τῶν δὲ φί
λων ἔκθελόντων πρὸς ἀμὸν ποικρὸν βαλί
ζην, καὶ τοῦ τίς ἂν εἶπεν ἡλίον ἀριστοκρίτου
λαλήσειεν. ὁ αὐτὸς αἰπύοντος ἀλεξάνδρου ριή
ρης, καὶ τῶν δήμων κελεύοντος ὀνομαστὶ παριέ

ναι τὸ φωνήωμα ἢ συμβουλεύειν, ἀναστὰς ἔ-
φη. συμβλέτω τοῖμιν ὑμῖν, ἢ κρατῖν τοῖς ὀ-
πλοῖς αὐτούς, ἢ φίλος εἶναι τὸ κρατοῦν τ.

ὁ αὐτὸς ἀλεξάνδρου τῆ μακεδόμος ἑκατὸν τὰ
λαβία χρυσίς αὐτῷ πεπομφότος, ἤρετο τοὺς
κομίσαντας, τί δὴ ποτε γρῶν ἀθηναίων ὄμ-
των, αὐτῷ μόνω ἀλέξανδρος πέπομφε, φη-
σαμὲν δὲ ὅτι ἠγάται σε καλὸν ἢ ἀγαθόν, οὐ
κοῦμ ἐάτω με ἢ εἶναι ἢ δοκῖν τοιοῦτον, καὶ
ταῦτα τὸ κομίσασιν ἐπὶ μ, ἀπεπέμψατο μὲν
τὰ χρέματα, ἀλεξάνδρω δὲ γέγραφεν, εἰ βού-
λοῖτο αὐτῷ χάρισασθαι, ἀφελύσαι τοὺς ἐν σά-
ρασιν αἰχμαλώτους, ὅπερ ἐκείνος πεποίηκεν.

ΧΑΡΗΤΟΣ.

χάρης τοὺς ἀπόρητον λόγον ἐκφέροντας, ἀδικῶν
ᾤετο, ἢ πρὸς οὓς ἐκφέρουσι, μισοῦμεν γὰρ οὐ
μόνον τοὺς ἐκ λαλίστασθαι, ἀλλὰ ἢ τοὺς ἀκού-
σαντας, ἀ μὴ βυλόμεθα. χαιρήμων ἔφη, ὄρω-
σιν οἱ τί μὴ συνιέντες. ΧΑΡΙΛΛΟΥ.

ΧΑΡΙΛΛΟΣ ὁ βασιλεὺς ἐρωτηθεὶς, διατί νόμος

ὀλίγος οὕτω λυκούργος ἔθηκεν, ἀπεκρίματο.
Τούς χρωμένους ὀλίγοις λόγοις μὴ δίδου νόμων
πρῶτων. ὁ αὐτός, τ' ἰλῶτων τίνος θρασυτέ-
ρον αὐτῷ προσφερομένον, ἠρώστω ἄπε κα-
τέκτανόν τευ ἢ μή ὠριζόμενα. ὁ αὐτός πρὸς τ'
πυθόμενον διατίκομῶσιν, ἄπεν, ὅτι τ' κόσμων
ἀλαπανώτατος οὗτος ἔστιμ. ὁ αὐτός, πυθα-
γορέμειρος, διατί τὰς μὲν κόρας ἀκαλύ-
πτους, τὰς δὲ θυμῆκας ἐγκεκαλυμμένας ἔσθ
τοῦ μφανέρος ἄλυσιν, ὅτι ἔφη τὰς μὲν κόρας, ἄν-
δρας εὐερέμειδῃ, τὰς δὲ θυμῆκας, σώζην τοὺς ἔ-
χοντας. ὁ αὐτός ἐρωτηθεὶς τίνα νομίξει πλι-
τείαν ἀρίστην, ἔφη, ἐν ἧ ἄμπερὶ ἀρετῆς πλι-
τσοι πολιτευόμενοι πρὸς ἀλλήλους, ἀνευστά-
σεως ἀγωνίζονται. ΧΑΡΩΝΔΟΥ.

καρῶνας ἐν τίνι νομοθεσίᾳ τὰδε ἔφη, ὅ πα-
σὶν αὐτῷ μίσην ἐπάτων, μήτ' εὐδοκιμείδω,
μήτε μέτεχέτω λόγος παρὰ τῷ πλιταίς, ὡς ἔ-
πίσακλον κακὸν κατὰ τ' ἑαυτῷ πρᾶματ' πε-
πρισμέμος, εἴτ' ἐπέτυχες γάρ φησι γήμας
τὸ πρότερον, εὐημερῶν κατὰ παυσον, εἴτ' ἔκ

ἐπέτυχες, μανικὸν τὸ πείρας δευτέρας λα
βῆν πάλιμ. ταῖς γ' ἀληθείαις, οὐδὲς ἐμ τ' αὐ
τ' πρᾶγμασιμ ἁμαρτάνωμ, ἄφρων ἐμ δικαί
ως μομιθεῖν. ΧΑΒΡΙΟΥ.

καβρίας ἐλέγε κάλλιθα στρατηγῆμ, τοὺς μάλι
θα γινώσκοντας τὰ τῶν πολεμίωμ. ὁ αὐτὸς
δαίημ φεύων προδοσίας μετὰ ἰφικράτους, ἐ
πιτιμῶντος αὐτῶ του ἰφικράτους, ὅτι κινδυ
μεύωμ ἐς τὸ συμάσιον βαδίζε, ἢ τὴν ἐρωθῆ
ανώραν ἀριστῶ. τοιγαροῦν ἀπεμ, ἐμ ἄλλο τί ἴνω
σι περὶ ἡμῶμ ἀθιμῶμοι, σὲ μὲμ αὐχμῶντα ἢ
ἄσιτον. ἐμὲ δὲ, ἠριστικῶτα ἢ ἀληθιμμένον
ἀγκτενοῦσιν. ὁ αὐτὸς ἐρωθὲ λέγειν, ὅτι φοβερώ
τερόν ἐστιν ἐλάφωμ στρατὸ πεδίου, ἢ δὲ μέμυ λέ
οντος, ἢ λεόντων ἐλάφου. ΧΙΛΩΝΟΣ.

χίλων λαμαγῆτλ λακεδαιμόμοιο, ἐρωτιθεῖς
τί χαλεπώτατον, τὸ γινώσκάν ἐαυτ' ἐφι. χρεῖ
σιμομ γ' ἐς μὲμ σεσίμ τῶν ἀλαζόνωμ, ἐ ὑπερ
τ' ἐαυτῶμ δύναμιμ φλυαροῦσιν. ὁ αὐτὸς, ἐν
λιπίμιοι ἀκόναιοι ὁ χρυσὸς ἐξεταλλεται.

διδούσ βάσανον φανεράν. ἐμ δὲ χρυσῶ, ἀμ
δρῶν ἀλαζῶμ τε κακῶμ τε νοῦς, ἔδωκεν ἔλεγ
χον. ὁ αὐτός, λυπημένῃ τιμὸς ἐπὶ τοῖς αὐ
τῷ κακοῖς, ἔπεν. ἢ τὰ πάντα κατανοήσῃς, ἦ τ
τον περὶ τῶμ σε αὐτοῦ δυσφορήσῃς.

Ὁ Αὐτός, τὰδε προσέταττε.

Γλώσσης κρατῆν, ἢ μάλιτα ἐμ συμποσίῳ. μὴ
κακολογῆμ τοῦς πλησίον. ἢ δὲ μὴ, ἀκούσε
σαι, ἐφ' οἷς λυπηθῆσεσαι. μὴ ἀπέλῃν μη
δερὶ. Ἰναικῶδες γάρ, ταχύτερον ἐπὶ τὰς ἀ
τυχίας τῷ φίλων, ἢ ἐπὶ τὰς ἐτυχίας γρεῦσε
σαι. γάμον ἔυτελῆ ποιήσαι. τεθνηκότα
μὴ κακολογῆν. γῆρας τιμᾶν. φυλάτῃν ἑαυ
τόν. ζημίαν ἀρεθῆσαι μάλλον, ἢ κέρδος ἀ
σχρόν. ἢ μὲν γὰρ ἀπάξ ἐλύπησε. τὸ δὲ, δια
παντός. ἄτυχούντῃ μὴ ἐπιβελᾶν. ἰσχυρόν
ἔντῃ, πράομ εἶναι. ὅπως οἱ πλησίον ἀδῶνται
μᾶλλον, ἢ φοβῶνται. μανθάνῃν. τῆς αὐτῷ
οἰκίας καλῶς προστάτῃν. τὴν γλῶτταν μὴ
προφῆχῃμ τῷ νοῦ. θυμοῦ κρατῆν. μαντικῆμ

μη' ἐχθαίρειν. μη' ἐπίθυμῖν ἀδυνατῶ. ἐν ὅ
δῶ μη' σπυροῦν. λέγοντα μη' κινεῖν τ' ἄφρα.
μαρικὸν γάρ. νόμοις πείθεσθαι. ἠρεμίας
χρησθαι. ἐπίκει πάρα δ' ἄτα. ΧΟΡΙΚΙΟΥ.
χορικός ἐφί. τὸ ἐκ φύσεως ἀγαθόν, ἀλόκιμον.
τὸ δὲ ἐκ προαιρέσεως, ἐπαινετόν. χορῶν φη
ῶν ὄντων κατὰ τὰς ῥῆς ἡλικίας ἐν λακεδαί
μονι, ἢ συνισαμένων ἐν ταῖς ἐορταῖς, τῶν γε
ρόντων ἀρχόμενος, ἦ δὲν. Ἄμμερ ποτ' ἦ
μερ ἀλκιμοι νεανίας. ἄτα ὅτ' ἀκμαζοντ
ἀνδρῶν ἀμβόμερος, Ἄμμερ δὲ γ' ἔσμεν.
αὐδὲ λῆς, αὐγάσδεο. ὁ δὲ ῥίτος ὅτ' παῖδων.
Ἄμμερ δὲ γ' ἔσόμεθα πρὸς κάρρονες.

ΧΡΥΣΙΓΓΟΥ.

χρῦσιππος ἐρωτηθεὶς, διατί ὄφελιτεύεται, εἶ
πε. διότι ἐμὲ πονηρὰ πολιτεύονται, τοῖς θε
οῖς ἀπαρέσις. ἐδὲ χρῆσά, τ' ἡλίταις. ὁ αὐτὸς
ἐπόντος αὐτῶ τίνος, οἴφίλος σε λάβρα λοιδό
ρῆ, εἴπε. μη' ἔλεγε αὐτ'. ἐπεὶ φαμερῶς αὐ
τὸ μέλλει ἡδὲν. ὁ αὐτὸς ὅτι σε τίνες λοιδό

ρουσιν ἴνους ἠπὸνίους, ἀλλ' ἐγὼ ἔφη οὕτω διάξω,
ὥς ἴε ἀπισθῆναι αὐτούς. ὁ αὐτὸς οὐκ ἐδίωξεν ὑ-
πό τίνος ὅτι ἔχει παρά ἀρίστωι μετὰ ἡλλῶν
σχολάζει, εἴ τι ἡλλοῖς ἀπεπρασθῆχον, ἔκ ἀνέ-
φιλοσόφισα. πρὸς τὸ κατεξανιστάμενο κλε-
άνθους διαλεκτικόν, ἢ προταίνοντα αὐτῷ σο-
φίσματα, πέπαιστο ἀπεπεριέλκων τὸ πρε-
σβύτερον ἀπὸ τῶν πραγματικωτέρων. ἡμῖν δὲ
τὰ τοιαῦτα προὔτηνε εἴ νεοῖς. πάλιν ἐπαίτις
ἦν καταμόμας αὐτῷ διελέετο εὐσαθῶς. ἔ-
πει δὲ θεωρῶν προσιόντα ὄχλον ἤρχετο φιλο-
νεκῆν, ἔφη. ὀμοὶ κασίγητε. ὄμμα σὸν ταράσ-
σεται. ταχὺς δὲ μετέθλυσαμ, ἀρτίως φρο-
νῶν. ὁ αὐτὸς ἐν ταῖς οἰνώσεσιν ἠσύχαζε πα-
ραφερόμενος εἰς σκέλεσιν, ὥς τὸ ἔπειν εἰς δούλιν,
χρυσίπτερόμα τὰ σκέλη μεθύει. οὕτω δ' ἦν
φρονηματίας, ὥστε ἐρομένον τιμὸς, τίνι συστή-
σω τὸ ἕν, εἴ περ ἐμοί, ἢ γὰρ εἰ ὑπελάμβανον εἶ-
ναι τινὰ ἐμοῦ βελτίονα, παρ' αὐτῷ ἀνέγῶε
φιλοσόφην. ὅθεν φασὶν ἐπ' αὐτῷ λεχθῆναι.
ὄϊος πέπνυται, τοὶ δὲ σκιαὶ αἰῶσουσι.

καὶ ἰμὴ γῆν χρύσιππος, οὐκ ἂν ἦρησά.
ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ ἈΓΟΛΛΩΝΙΟΥ ΣΟΛΕΥΣ, ἢ ΤΑΡ
ΣΕΥΣ, ἠρώτα τοιοῦς δέ τινας λόγους.

εἶπε ἔστιν ἐν μεγάροις, ὅκ' ἔστιν ἐν Ἀθήναις, ἄνθρωπος
δέ ἔστιν ἐν μεγάροις, ὅκ' ἄρα ἔστιν ἄνθρωπος ἐν Ἀ
θήναις. εἰ τί λαλῆς τοῦτο σὺ διὰ τῆς ῥήματος ἔρ
χεται, ἅμαξαν δὲ λαλῆς, ἅμαξά σὺ ἄρα διὰ τῆς
ῥήματος ἔρχεται. εἰ τί οὐκ ἀπέβαλες τοῦ
το ἔχης, κέρατα ὅκ' ἀπέβαλες, κέρατα ἄρα ἔ
χης. ὁ λέγων τῶν ἀμυήτοις ἀσεβεῖ, ὁ ἱεροφάντης
λέγει τοῖς ἀμυήτοις, ἄρα ἀσεβεῖ. ἔστι τις κε
φαλή, ἐκείνην δ' ὅκ' ἔχης, ἔστι δὲ τις κεφαλή,
ὅκ' ἄρα ἔχης κεφαλὴν. ΤΑΨΩΝ.

Τάφωμος ὄρμιθις, ἐπὶ τῶν μεγίστην δόξαν ἑαυ
τῷ θηρωμένω, ἐν λιβύῃ ἀνὴρ, λίβυς, τάφωμος ὄ
νομα, ἔραδις εὐδαιμονίας, ὅταπνῆς μα
θία, ὅδ' ἐπὶ τῆς περιθεούσης ταύτης, ἀλλὰ ἠθέλε
γῆθεός ἀναιδοκῆν, ξυλλαβῶν οὖν τῶν δικῶν
ὄρνιθων ἡλλοῦς, ἐλίδασκε μάδην τοὺς ὄρμι
θας, μέλας θεός τάφωμος, ἢ ἠφίε αὐθις ἐπὶ τὰ
(ὄρμι. οἰδὲ.

οἱ αὐτοὶ τε ἡδον. ἢ οἱ ἄλλοι ὀρνίθες ἐπιζόμε
νοι τῇ φωνῇ. λίβυες δὲ θεία μνομίσαντες εἶ
ναι τὴν φήμιν, ἔστουν ψάφωσι. ἢ ἦν αὐτοῖς θε
ος ὑποὸ ὀρνίθων χηροτομούμενος. γευδόμε
μοι δέ σε φασὶ διὸς γόνον αἰλιόχοιο εἶναι. ἀγο
ρίοι αὐτ' ἐκείνδ' ἐφ' ᾧ αὐτὸς αὐχεῖ, ἄλογο
δὲ ὁ μὴ τὰ ἑαυτ' διεξιῶν. ἀλλὰ τὰ τοῦ πα
τρὸς. ἡρέμα οὐ μ' ἐλέγχε ὁ ποιητής. τοὺς ἐπὶ πα
ράσιν αὐχούμτας, ἢ τούτδ' χάριμ πρωτεύειν
ἐθέλοντας. διὸ ἢ Ἰληπόλεμον ἀναίρει.

γευδόμενον δ' χρὴ ἐλέγξει διὰ τὸ συμβεβηκόμε
νον ἄταπον. τούτο δ' ἐστὶν ἐπιτορκία. γεύδε
δα ἀνελεύθερον. ἀλήστεισιν ἑμναῖον. γεύδε
σιμᾶρις φίλος. γεκάς ἢ ἀρόσορ. οὕτως ἐ
καλείτο ἀντίμαχος. πύελωδης ὦμ. οὗτος
δὲ μελῶν ἦν ποιητής. οὕτω δὲ ἐκαλείτο, διὸ
τῇ προσέειπεν τοῖς ὀμιλοῦσι διαλεγόμενος.
γευδ' ὄψυρα ὀιομτὰ σά. ταῦτα διὰ νυκτὸς γίνε
ται πρὸς τ' ἢ πολέμιων κατάπληξιν. ἵνα
δείξωσιν, ὅτι πλῆθος πολύηρατοπέδ' ἐστὶ

χυχῆς

τυχῆς ἀθάτης παρὶς ὁ σύμπας κόσμος. τυχῆς
μέγας χαλινός ἐστιν ὁ νοῦς. ψυχῆς γὰρ ὄθεν ἐ-
στὶ τιμιώτερον. τυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πλάμενη αἰ-
δὸς δ' ἐβεβήκει, ὃν πότμον βούουσα. δῆλον ἐν
Τεῦθεν, ὅτι πνεῦμα ἐστὶν ἡ ψυχή, κατὰ πάντος
οἴκου ἢ σώματος. ὃν πότμον βούουσα. ἔλε-
γε Πυθαγόρας, ὅτι ἡ ψυχή τελευτώντος ἀνοῦ
ἢ τῶν ἀμῶν ἀπαντῶν, ἀπαλλαγῆσα τῷ σώμα-
τος, ἐν ἐκείνῳ γίνεται, ἐμῶν ἢ πλανωμένη ἐλ-
καταλιφθῆ γενομένῳ ζῶν. ἢ ἢ ἐμφυτῶ. τοῦ-
το ὁμιρεος ἐμ τῶ ἐκτορος ἢ πρόκλδ θανάτῳ
προῦβαλεν. γενναίως γὰρ ἄνδρας παράγων ἀ-
θνήσκοντας, τῇ ψυχὴν φησὶν ἀπαλλαπόμενῃ
θρηνητῆ μοῖραν αὐτῆς. ἀχθομένην ὅτι κατὰ
λείπει ἀκμάζοντα ἢ ἐυτεμῆ σώματα. ἢ δὲ
δοικῆαν μὴ ἐκαταλιφθῆ μοχθιρῶ τινὶ γεννω-
μέμῳ. ἢ λυπιθῆσαι συνοῦσα. ἢ ἐπὶ τινὶ ἄλ-
λω, ἴκος ἀχθεσθαι ἀθάνατον οὔσαν. ἀμα δὲ
διὰ τοῦτο, ἢ πρὸς ἀρετῆ ἡμᾶς προφέπει. δι-
λῶν ὡς τὰ γενναῖα σώματα ἢ ἢ ψυχὴ κατα

λιπούσα θρηνῶ, κακῶς δὲ τοῦτο ἔλεγε μὲν ὁ πυ
θαγόρας, ὅτι ἡ ψυχὴ μετὰ τὸ ἐξελεῖν, εἰς φυλά
τινα ἢ σώματα ἢ θάμνας μεταβάλλεται.
ὄθεν ἢ λελύπηται, λυπᾶται δὲ, μὴ ἦτε ἀνά
ξια πράξασα ἑαυτῆς ἀναξίως περιπέσει, ἢ ὅ
τι σῶμα ἑᾶ ἀκμάζον, πρὸς ἀρετῆ δὲ μάλλον
ὁ κριτῆς συγκαλῶ, μὴ ἦτε κακὰ διαπραξά
μενοι, τᾶυτᾶ περιπέσωμεν, ἀμδροτήτα δὲ
ἔτ᾽ ἀνδρείαν, ἀλλὰ τ᾽ ἀνθρωπότητα, τ᾽ ἀν
δρὸς φύσιν, ἀνδρείαν γὰρ καταλείπει, ἀρετῆ
οὔσαν ἰδίαν, χωριῶσα κάμηλος, πρῶτων ὄνων
ἀνατίθεται φορτία, ἐπὶ τ᾽ ἐν γίρα μὲν ὄμτ᾽
ἠδυσυχίαις, πρῶτων δὲ ἀμεινον ἐχόντων.

ἑΡΙΩΝ.

ἑρίωμ ἐστὶν ἄστρον μέγιστον ἐν τῷ ἄνω κατιστρε
σμένον οὕτω, ἑρερίεὺς ὁ προσδιδῶνος ἢ ἀλκ
μίνης μιᾶς τ᾽ ἀτλαμτος θυλατέρων, ὡς μὲν
ἐν ταναῖρα, τῆς βοιωτίας, φιλοξενώτατος δὲ
γενόμενος, ὑπεδέξατο ἦτε ἢ θεοῦς, ζεὺς δὲ
ἢ προσδῶμ ἢ ἑρμῆς ἐπιξενωθέντες αὐτῷ, ἢ

ἃ φιλοφροσύνῃ ἀπὸ δὲ ξάμενοι, παρήμεσαν
αὐτὸν ὅ, τι ἂν βούλοιοτο. ὁ δὲ ἄτεκνος ὢν, ἦ τῆ
σαίτο παῖδα λαβόμενος οὐμ οἱ θεοὶ τῆ ἱερευ
θέντος αὐτῆ βούσ βύρσαμ, ἀπεσπέρμινναμ ἴσ
αὐτῆ. ἢ ἐκέλευσαν κρύφαι κατὰ γῆμ, ἢ μετὰ
δέκα μῆνας ἀνελεύσασιν, ὡν διελθόντῃ, ἐγένετο
το δριῶν. οὕτως ὀνομασθεῖς διὰ τὸ δρῆσαι τοὺς
θεοὺς. ἴτα κατ' εὐφημισμὸν ὠνομάσθη ὠρί
ωμ. συσκυνητῆ δὲ ἀρτέμιδι, ἐπεχείρησεν
αὐτῆ βιάσασθαι. ὄρβιδῆσα δὲ ἡ θεὸς, ἀνέδραξεν
ἐκ τῆς γῆς σκορπίον. ὅς αὐτῆ δίξασ ἢ πλῆ
ξασ κατὰ τῆ ἀγράλαλον, ἀπέκλινεν. ζεὺς δὲ
συμπαθῆσας, αὐτῆ κατηξέρισε. διὸ τῆ σκερ
πίλ ἀνατέλλοντος, ὁ ὠρίων δύνη, ἢ ἱστορία πα
ρὰ εὐφορίωνι.

ΤΙΜΟΚΛΕΟΥΣ.

ἢ τὰν ἀκχσον ἦν τί σοι δοκῶ λείαν. Ἄν' ὅς ἐστ
ζῶον ἐπίτηνον φύσῃ. καὶ γὰρ λυπηρὰ ὁ
βίος ἐν ἐαυτῷ φέρῃ. παραφυχὰς οὐμ φρομτί
δωμ ἀνεύρατο ταύτας. ὁ γ' ἄνους τῆ ἰδίων λῆ
θημ λαβῶμ, πρὸς ἀλλοθίω τὰ ψυχαλώθητε ἰς

πάθῃ, μετ' ἡλκονῆς ἀπὸ λυθῆ παυδευθεὶς ἀμα.
τοὺς γὰρ βαλκιδούς πρῶτον εἰ βούλη σκόπη,
ὡς ὀφελούσι πάντας. ὦμ μὲν γὰρ πένης, πῶ
χότερον αὐτὸ κατὰ μαθῶν τ' τηλεφον γενόμε
νομ, οὕτω τ' περὶ ἀν ἔαοι φέρει. ὁ νοσῶν τι μα
ρικόν, ἀλκμέωμα ἐσκέψατο. ὀφθαλμοῖ
τίς ἴσι φιν ἴδε τυφλόν. τέθρικέ τω παῖς ἠνίο
βη κεκούφικε. κωλός τις ἐστὶ, τ' φιλοκίτην
ὄρα. γέρωμ τις ἀτυχῆ, κατέμαθε τ' οἰμέα.
Ἄπαρτα γὰρ τὰ μείζονα, ἢ πένθι τις, ἄτυ
χήματ' ἀντοῖς ἑλεονότ' ἐν μοῦ μένος, τὰς αὐ
τὸς αὐτὸ συμφορὰς ἠππομένην. ὦ βασιλεῦ.
ἢ τὸδε ἐς θυμὸν βάλε. ὡς τοῖσι μὲν χρεστοῖ
σι τ' ἀνῶν, κακοὶ δούλοι φιλέουσι γίνεσθαι.
τοῖσι δὲ κακοῖσι χρεστοί. ὦ γῆρας, οἶαν ἐλπὶ
δ' ἡλκονῆς ἐχέει, ἢ πάρ τις εἰς σέ βούλητ' ἀνῶν
μολῆμ. λαβὼν δὲ πῆραν, μεταμέλῃσιν λαμ
βάνει. ὦ λινεν ὄρος, ἢ ἔτεκε μὲν, ἐπὶ τ' μεγά
λα λεῖον τ', ἀτὰ ἀπτελῶν τ' μικρά. ὦ ζεῦ
πλυτίμηθ' οἶον ἐστὶν ἐλπίς κακόν. ὦ ἠρά
κλῆς, τί μαίνῃ. ἐπὶ τ' θυμὸν μένων. ὦ θνητ'

ἀνδρῶν ἢ Παλαιπῶρων γένος, ὡς ἔδ' ἐν ἑσμίν
πλὴν σκιάς εἰκότες. βάρος περιστόμους ἀ
ναστρεφόμενοι. ὧν ἰκανὸν ἔδ' ἐμ, τούτω γε αἰ
σχρὸν ἔδ' ἐν. τιμέθεος ὁ κόνωμος ἄπε τούτω
προς ἀριστοφῶντα ἢ ἀβνίεα παντ' ἀριστα ἔ
χορτα λόβον, πλήμ γε ἄσῳτον ὄντα. ἢ κ' ἴρ' ἀ
κούσας, οἰκ' ἀ γ' ἢ τὰ δυσυχῆ. ἢ μοσεν. ἀνὰ
λέξισιμ ἀλαθέα τοὺς ἐν ἔρωτι ὄρκος, μὴ δύ
νημ ὄνατ' ἐς ἀθανάτ'. ἢν ἔθεοις ἀνὸς εὐχε
ται τυχήμ, τῆς ἀθανασίας κρείττομ ἔδ' ἐν εὐχε
ται. ἢν γάρ τις γλίχεται τυχήμ, ἐκάννα ἢ δο
ξάζει. καὶ ταῦτα πᾶσι κατὰ μούμ, ὅσα ἢ κα
τὰ βρώμην. ἀλλ' ἄρα δυσποτμότερον ἔδ' ἐν
ἔστιν ἀμῶ ὕ. ἔχορτος τοὺς ἐχθαίροντας οἰκεί
ἔς ταυτοσέβος. ἀμ' ἐνδομ ἔχης τοὺς ἐχθεροὺς
ἀν' ἐφεσίδς ῥέφης, οὐ ρύσονται κινδύνων σε
τὰ βαβυλῶνος τείχη. οὐ πύρροι σεμιράμι
δος, ὃ πυραμίδων πάχος. ἀν' ἔ προδ' ὄριαν
ψυχὴν συνοικον δυσυχίσης. ἀμ' συνοικίης
μετ' αὐτ' ἐμ ἀρραγ' ἐφ' ἐρῶ. ἀλώσιμον τὰ
φρούριον, ἀφύλακτος ἢ πόλις. ὧν οἶα κεφαλή

ἢ ἐκέφαλον ὄκ' ἔχῃ. ἐπ' ἀνδρῶν μεγαλοπρε-
πῶν μὲν τῷ σώματι. κατὰ ψυχὴν δὲ ἀλογί-
στων. ὧ παῖσι ὡπα. πόλλ' ἔχῃ σιωπὴ καλὰ.
ὦρα σε θυμοῦ κρείσσομα ἴνωμιν ἔχῃ. ὧ
ὄκ' ἔστι λέξαι ἢ ἀνδράσιν ὄρκια πιστά. ὧς μέ-
γα τὸ μικρὸν ἔστιν ἐν καιρῷ δοθέν. ὧς σὺν θε-
οῖσι τοὺς σοφοὺς κινεῖν δόρου στρατηλάταις
χρή. ὧ θεῶν δὲ μὴ βία. ὧ ἔστι τὸ γαμίνε
σχατον ὧ δυσυχεῖν. ὧς ἠδὲ τῷ φύσαντι πεί-
θεσθαι τέκνα. ὧ τὰς φρένας μὲν ἀρσενας
κεκλιμένῃ, τὸ σῶμα δ' ἐν ἴσυναξίθι κείσῃ
πρέσῃ. ὧ ἢ τε τεῶο διοφείος βασιλῆ-
ος. ἢ σὺ δόλοισι κεκασμένε καρδαλέοφρον.
ὧ μὲν, τῆ ὧ παρὸς ὑπεροχῆ κατήσχυνε.
τῷ δὲ παρρησιαστικώτερον ὡς φίλῳ ἐπιφέ-
ρεται. τῷ ἰσχυροῖς δὲ αὐτῷ, μείζονα ὧ πρόσο-
πῆμ ποιῶν. χριστὸς ἀναξ παῖ παρθενομήτο-
ρος, οὐκ ἔτε σείο λήσομαι ἀρχόμενος ὄδ' ἀπο-
παυόμενος. Ἄλλ' αἰεὶ πρῶτον τε ἢ ὑστατον
ἐν τε μέσοισιν ἀείσω. σὺ δὲ μευ κλύσι ἢ ἔ-
σθ' ἀλὰ δίδου. ΤΕΛΟΣ.

Υψιστε πατήρ. υἱὲ, ἢ παράκλητε, ρῆθ' ὁμοτύ-
με. ταῖς τοῦ κορυφαίου σου τῶν ἀποστόλων
Γέβου δειήσεσι, δεκάτω Λέοντι πρόσητι
κατὰ βαρβάρων αἰεί. τῆ δὲ ῥώμῃ, ἀσφρον. ἀ-
κλόνητον. φρηναίαν παράσχου κατάρασιν.

Excelsissime pater, fili, & spiritus san-
cte, Trinitas unius honoris, ap̄toze
principis Petri ꝑcibus decimo Leo-
ni, sis ꝑresidio semper, Contra bar-
baros, ac urbi Romę quieta, imper-
turbata, pacata ꝑæbeas tempora •

ἡ τῶν τετραδίων ἀκολουθία.

α. β. γ. δ. ε. ζ. η. θ. ι. κ. λ. μ. ν. ξ. ο.

Ἄπαρτά ἴσι τετράδια. πλὴν ἧ ὁ, δυναδίχ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000022603